

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 13

Ljubljana, 29. marca 1972

Cena 16 dinarjev

Leto XXIX

132.

I

Republiški zbor in enotni zbor delovnih skupnosti skupščine SR Slovenije sta na skupni seji dne 15. marca 1972 sprejela

RESOLUCIJO

o dolgoročnem razvoju Socialistične republike Slovenije

Družbenopolitično in strokovnoznanstveno prizadevanje za izoblikovanje koncepta prihodnjega družbenega razvoja Slovenije je potekalo v skladu s sklepi skupščine SR Slovenije, sprejetimi pred letom in pol o izhodiščih za resolucijo o dolgoročnem ekonomsko-političnem razvoju Slovenije. Pred sprejemom teh stališč so postali očitni pozitivni rezultati začetnih razprav o perspektivah slovenskega družbenega razvoja za naslednjih 15 let. Namen razprav v družbenopolitičnih skupnostih, v družbenopolitičnih organizacijah, v strokovnih in znanstvenih krogih in v delovnih organizacijah, je bil, kako tvorno vključiti čim širšo javnost v načrtovanje skladnega in hitrejšega razvoja slovenske družbe, ki bo odsev sedanjih in dolgoročnih interesov delavskega razreda in vseh delovnih ljudi Slovenije. Vedno večja zavest o potrebi odgovornega in ustvarjalnega sodelovanja pri snovanju in dopolnjevanju slovenskega razvojnega programa se izpričuje v konkretnem angažiranju posameznikov in organizacij pri njegovem načrtovanju. Se zlasti je v teh prizadevanjih pomembna aktivna in zavzeta navzočnost raziskovalnih ustanov in posameznih raziskovalcev ter strokovnih delavcev. Nenehno in odgovorno razmišljanje, iskanje in snovanje optimalnih možnosti prihodnjega razvoja, postaja sestavni del slovenske družbene, samoupravne in socialistične zavesti, kar je napomembnejši plod doslej opravljenega dela pri koncipiranju dolgoročnega razvoja Slovenije in znamenje, da bo načrtovanje razvoja postalo nova kakovost družbenega gibanja in našega stremiljenja k socialističnim ciljem.

Zato skupščina SR Slovenije poziva vse organizacije združenega dela, vse organe družbenopolitičnih skupnosti, družbenopolitične organizacije in interesne skupnosti, da na temelju spoznanj, do katerih smo doslej pri oblikovanju koncepta dolgoročnega razvoja prišli in so vsebovana tudi v tej resoluciji, še naprej izpopolnjujejo lastne zasnove in v medsebojnem sodelovanju ter dopolnjevanju po poti samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja, iščejo optimalne lastne in skupne razvojne možnosti; z načrtovanjem lastnih razvojnih perspektiv pa naj se aktivno vključujejo v načrtovanje splošnega slovenskega razvoja.

Doseči je treba tesnejšo povezanost in večjo medsebojno odvisnost raziskovalnih institucij in delovnih organizacij. Le tako bo mogoče nenehno dopolnjevati obstoječe programske študije, izdelovati nove na podlagi novih spoznanj, vse pa nenehno primerjati in preverjati v praksi ter vnašati v vsakodnevno prakso nova spoznanja in skozi vrsto posameznih bližnjih ciljev, neprestano uresničevati dolgoročne cilje slovenske družbe.

1. Izhodišče za opredelitev temeljnih ciljev in razvojne smeri Socialistične republike Slovenije za naslednjih petnajst let in še dlje, izhaja iz naše dosedanje resničnosti ter sedanjih in zgodovinskih interesov delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, ki postajajo na podlagi našega samoupravnega socializma interesi vse družbe in vsega slovenskega naroda. Zato lahko delovno, socialno in ideološko kar najbolj točno opredelimo integrirano slovensko socialistično družbo, ki edina lahko Slovincem omogoči in jamči obstoj, vsestranski napredek in svobodo. Taka Slovenija bo kot del Socialistične federativne republike Jugoslavije vzpodbujala in krepila medsebojno sodelovanje in dopolnjevanje jugoslovanskih republik in se bo skupaj z njimi uveljavljala v svetu kot dejavnik mednarodnega sodelovanja in napredka.

Ustvarjalna vloga Slovenije v okviru skupnosti narodov in narodnosti Jugoslavije izhaja iz soodgovornosti za jugoslovanski razvoj, ki jo prevzema z ustavo SFRJ.

2. Osnovni nosilec družbenega razvoja bodo delovni ljudje v organizacijah združenega dela, združenjih, interesnih in družbenopolitičnih skupnostih. Družbeni razvoj bo slonel na njihovem delovanju v osnovnih družbenih celicah, v katerih bodo neposredno uresničevali svoje samoupravne pravice, del teh pa prek samoupravnih organov — vse do republike, ki bo uresničevala njihovo voljo v zadevah, ki jih je potrebno uresničevati v okviru republike. Samoupravna republika bo del svojih obveznosti uresničevala skupaj z drugimi republikami in pokrajinami Jugoslavije na ravni federacije. Razvojni napor in uspehi naprednih sil Slovenije bodo tudi vzpodbudili narodno zavest in ustvarjalni zanos Slovincem zunaj slovenskih meja in tako vplivali na njihov hitrejši napredek. Tako se naši ljudje uvrščajo v veliko svetovno gibanje, ki prevzema raznovrstne oblike, toda sorodna prizadevanja za socialistično podobo sveta dokazujejo skupnost temeljnih ciljev, za katere prvič v zgodovini obstoje v svetu in pri nas objektivne in subjektivne možnosti.

Pogoj za oblikovanje socialistične družbe je krepitev samostojnosti, neodvisnosti in socialne varnosti delovnih ljudi, ob čim večjem zadovoljevanju in razvijanju njihovih potreb in njihovega medsebojnega usklajevanja. Vedno večja razsežnost njihovega znanja, izkušenj in spoznanj, pridobljenih pri ustvarjanju materialnih in duhovnih pogojev življenja, bo krepila njihovo družbeno moč in odgovornost in jih usposabljal za kvalitetno sodelovanje pri družbenih odločitvah, s katerimi razvijajo in zadovoljujejo svoje potrebe in interese, obenem pa potrebe in interese vse družbe.

V procesu vedno bolj zavestnega vključevanja v delo in v upravljanje, bodo razvijali delovni ljudje svojo ustvarjalnost in možnost pobude, in tako tudi ustvarjali nove pogoje osebne in družbene svobode.

3. Taka zasnova je realna in uporabna samo, če spoznavamo objektivne pogoje, ki v celoti določajo naš sedanji družbeni položaj. Ko izhajamo iz obstoječega, želimo to obstoječe spreminjati in s tem še razširjati

razsežnosti družbene in človekove svobode. Hkrati moramo pri načrtovanju razvoja realno oceniti, kateri subjektivni dejavniki so najbolj pripravljeni in zmožni spreminjati sedanjo stvarnost, obvladovati probleme, ki zavirajo naš razvoj in kakšna je njihova dejanska moč, da bi lahko dosegli svoje cilje. Ti dejavniki so predvsem osveščeni delovni ljudje in občani, ki uresničujejo zgodovinski interes delavskega razreda, naslojen na znanstveno misel. Zato načrtovanje dolgoročnega razvoja ni predvsem napoved tega, kar bo, marveč ustvarjalna kritika tistega, kar je, torej sedanjosti, ki še ne zadovoljuje potreb človeške in družbene eksistence.

4. Naš program ni utvara o harmonični in brezkonfliktni ter popolni slovenski družbi, marveč njen dosegljiv cilj. Uresničili ga bomo z radikalnim spreminjanjem obstoječega, z visoko stopnjo integriranosti med ljudmi v socialnem, delovnem in ideološkem pogledu, z ljudmi, ki kot svobodni in ustvarjalni posamezniki na tako slovensko družbo ne le pristajajo, ampak se zanj tudi bore, z ljudmi, ki so povezani z usodo in napredkom samoupravnega socializma, ker vidijo v njem jamstvo svojega svobodnega življenja in ustvarjalne eksistence.

Našo prihodnost vidimo v materialno in duhovno bolj bogatih in bolj svobodnih slovenskih delovnih ljudeh. Zato naš namen ni potrošniška družba na višji stopnji materialnega razvoja, ampak družba humanih odnosov in vrednot, kot so: svoboda, socialna trdnost, delovna ustvarjalnost, narodna socialistična zavest, izobrazba, kultura, solidarnost in enakost, ki temelje na zavestnem hotenju vse družbe in na njenih materialno bogatih temeljih.

Na teh načelih bomo zviševali osebni in družbeni standard, zmanjševali socialne razlike v družbi ter usklajevali razvoj gospodarstva in družbene nadgradnje.

Razvijati in vzpodbujati moramo znanje, talente in ustvarjalnega duha, omogočati in pospeševati nenehna medsebojna soočanja, ki prinašajo nova spoznanja in dognanja. Samo taka pot lahko Slovincem zagotovi bogastvo življenja in samo tako se lahko približamo družbi funkcionalno sicer različnih, a družbeno enakih ljudi.

5. Slovenci smo v minulem četrtsotletju dosegli pomembne razvojne rezultate, vseeno pa nadaljnjo preobrazbo in napredek slovenske družbe snujemo ob sorazmerno nizki produktivnosti dela, v razmerah dokaj omejenih materialnih možnosti, kar vse odseva tudi v družbeni zavesti in v zdaj nastajajočih družbenih protislovjih. Ta del slovenske resničnosti je posledica nekaterih splošnih in posebnih pogojev družbenega razvoja, ki se kažejo zlasti: v delitvi na umsko in fizično delo; v neskladju med posameznimi področji družbene reprodukcije; v različnih stopnjah tehnične opremljenosti in organiziranosti ter učinkovitosti gospodarstva; v neskladju med različnimi panogami znotraj gospodarstva in to tudi zaradi slabosti gospodarskega sistema; v neogibnem, a vendar progresivnem procesu preseljevanja vasi; v delovanju tržnih zakonov ob še vedno preveliki avtarkiji, kar zlasti odseva v dohodkih, ki niso vedno rezultat dela; v ostankih raznih oblik prisvajanja dohodka na podlagi lastnine in rente; v obstoječih razločih glede na gospodarsko, socialno in kulturno razvitost med posameznimi teritorialnimi območji.

6. Pred nas se kot osrednja naloga postavlja hitrejše razvijanje socialističnih družbenoekonomskih in humanih odnosov med ljudmi.

Socialistični odnosi in zavest se morajo izražati v odkritih, tovariških, neposrednih in odgovornih odnosih med delovnimi ljudmi in občani, v njihovem medsebojnem spoštovanju in vzajemnem sodelovanju pri oblikovanju skupnih in individualnih potreb in interesov. V skladu s samoupravnimi načeli se bodo delovni ljudje in občani odločali za splet ukrepov, ki bodo vse bolj izravnali pogoje za osebno eksistenco in razvoj, jim omogočali čim hitrejšo vključevanje v družbene tokove ter jim zagotavljali socialno varnost. Materialna razvitost se mora poleg višjega osebnega standarda izraziti tudi v bogastvu odnosov, kadrov in objektov, ki tvorijo celovit sistem nosilcev skrbi in razumevanja za človeka in njegovih najbolj subtilnih problemov ter ustvarjati stanje in občutek, da družba kot celota ni pozabila tudi na navidez drobna vprašanja človeka.

Socialna neenakost, ki jo reproducirajo nizko razvite proizvodne sile in družbena neenakost ljudi za pridobivanje dohodka in za delo, omejuje razvoj in izrabo družbenih razvojnih potencialov, ustvarja nesorazmerja med področji združenega dela in posamezniki ter povzroča socialne in politične konflikte. Zato jo bomo zavestno obvladovali in z vrsto sistemskih ukrepov na ekonomskem, davčnem, vzgojno-izobraževalnem in socialno-varstvenem področju ter v konkretni politiki težili k materialnemu ravnovesju sfer družbene reprodukcije in k vse večji enakosti posameznikov glede na enak delovni prispevek, kar bo pospešilo izenačevanje osnovnih pogojev vsem za razvoj njihovih delovnih sposobnosti. Nujno je večje sodelovanje in sporazumevanje med različnimi področji dela, usklajevanje različnih potreb ter sporazumno odpravljanje razlik med razvitimi in nerazvitimi, ki naj spodbujajo tako prve kot druge.

Bistvena vzvoda, ki omogočata izpolnitev te naloge in ki se medsebojno dopolnjujeta in vzpodbujata kot organska celota, sta:

— razvijanje proizvodnih sil z izrabljanjem vseh dosežkov sodobne znanosti, tehnike in tehnologije, z nenehno modernizacijo in racionalizacijo delovnih procesov; s stalnim iskanjem optimalne perspektive, da se poveča produktivnost dela in dvigne akumulativnost gospodarstva, da le-to zadovoljuje potrebe domačega trga, obenem pa konkurenčno nastopa v mednarodni delitvi dela na zunanjem trgu;

— razvijanje samoupravljanja na temelju družbene lastnine produkcijskih sredstev kot oblike odnosov, v katerih delovni ljudje zavestno ustvarjajo socialne, ekonomske in kulture pogoje skupnega življenja v razmerah moderne civilizacije, razvijajo nov odnos do družbene stvarnosti, spreminjajo svojo vsakokratno resničnost, pri tem pa dobivajo nove izkušnje, nova spoznanja in se vedno bolj zavedajo potreb in možnosti, ki se kažejo kot napredek in osvoboditev delovnega človeka.

Čim bolj razvite proizvodne sile in čim bolj razvito samoupravljanje — samo oboje skupaj, kot organska celota družbenoekonomskih temeljev naše družbe — je hkrati tudi pot k novim, ugodnejšim pogojem osebne in skupne eksistence slovenskega delovnega človeka. Za družbeno celovitost, ki spreminja delovnega človeka tako, da postane zavesten subjekt vseh družbenih dogajanj, ni značilna samo kakovost novih družbenih samoupravnih odnosov, ampak tudi čim večja produktivnost dela kot njegova vsakodnevna in zgodovinska potrditev. Objektivni pogoji za razvoj samoupravljanja se torej krepijo z razvojem ekonomskih osnov. Vendar je za to potrebna zavestna družbena akcija, da bi na tleh razvite ekonomike oblikovala nove

proizvodne in družbene odnose, ki vzvratno vplivajo na revolucioniranje same ekonomske baze.

7. Prihodnji razvoj v Sloveniji bo še naprej potekal pod takimi notranjimi in zunanji pogoji, ki bodo zahtevali integracijo vseh ustvarjalnih sil slovenske družbe. Znanstveno-tehnoški napredek ustvarja velike spremembe v mednarodni delitvi dela. Zato bo treba intenzivirati gospodarjenje na vseh področjih, razvijati politiko odprtega gospodarstva, čim večje mednarodne konkurence in neogibne selekcije. Še posebej se morajo razvijati tiste gospodarske in družbene dejavnosti, ki imajo največ možnosti, da se konkurenčno pojavljajo na svetovnem in domačem trgu. Gospodarski sistem mora zagotoviti, da se bo gospodarstvo prožno prilagajalo mednarodnim gospodarskim dogajanjem, ki vplivajo tudi na naš razvoj, zlasti pa na področju gospodarskih integracij, mednarodnih monetarnih odnosov in migracije delovne sile. Slovensko gospodarstvo se mora na svetovnem trgu uveljavljati na podlagi raznih oblik sodelovanja v okviru gospodarstva Jugoslavije, ki bo usmerjeno k ustreznemu usklajevanju gospodarske strukture, predvsem razmerja med surovinsko in predelovalno industrijo. Industrijska tradicija, znanje, kadri, delovne navade in visoka produktivnost so faktorji, ki bodo opredeljevali naše mesto v delitvi dela tako v jugoslovanskem kot tudi širšem okviru. To bo obenem prispevalo k ravnovesju v plačilni bilanci s tujino. Instrumentov gospodarske politike pa ne smemo nikoli podrežati ozkim interesom posameznih področij dela in posameznih regij, temveč morajo le-ti vselej odsevati dolgoročno usmerjenost naše družbe in njenih koristi. Samoupravne in družbenopolitične skupnosti bodo morale bolj kot doslej usklajevati posamezna področja dela v skladu s sprejetimi gospodarskimi, družbenimi in političnimi cilji.

8. Nedograjenost ekonomskega sistema ovira hitrejši razvoj slovenske in jugoslovanske družbene skupnosti. Večji del sistemskih ukrepov bomo morali pripraviti v okviru republike. Republiški samoupravni organi bodo morali vzpodbujati spoznanja in dogovore delovnih ljudi ter njihovih združenj o skupnih nalozah, o prioriteti, načinu in poteku združevanja slovenskih razvojnih sil in možnosti za njihovo uresničevanje. Trajno in načrtno bodo morali omogočati in pospeševati razširjanje ter uveljavljanje naprednih dosežkov delovnih ljudi v posameznih sredinah na območju vse republike in ustvarjati pogoje za uravnovešen razvoj Socialistične republike Slovenije. Na tej osnovi bo treba izdelati sistem financiranja družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti, sistem prispevkov in davkov, usmerjanja delitve dohodka in osebnih dohodkov, izravnavanja strukturnih neskladnosti v gospodarstvu in drugo. Skupaj z drugimi republikami bomo v federaciji oblikovali ekonomske odnose s tujino, kreditno-monetarno politiko, politiko cen, razvoj manj razvitih območij in podobno.

Osnovne značilnosti gospodarskega sistema bo tudi v prihodnje opredeljevala socialistična blagovna proizvodnja, ki temelji na družbeni lastnini sredstev za proizvodnjo, in samoupravljanje, ob zavestnem usmerjanju delovanja tržnega načina gospodarstva in na dejstvu, da so osnovni nosilci družbene reprodukcije in predvsem razširjene reprodukcije delovni ljudje v organizacijah združenega dela, v njihovih združenjih, interesnih in družbenopolitičnih skupnosti, vključno z republiko.

Pogoj za take odnose je krepitev vpliva združenih proizvajalcev na delitev družbenega proizvoda.

Enotno jugoslovansko tržišče je med bistvenimi faktorji našega nadaljnjega razvoja. Delovanje in raz-

vijanje enotnega tržišča bo odvisno od tega, koliko se bo slovensko gospodarstvo na samoupravnih osnovah integriralo na vseh stopnjah in v vseh fazah delitve dela z gospodarstvi drugih republik. Proces družbene reprodukcije bo tako terjal samoupravno povezovanje, tehnološko in ekonomsko sodelovanje organizacij združenega dela in bo tako najbolj učinkovito zoževal manevrski prostor s samoupravljanjem neskladnih družbenih odnosov.

9. Na doseženih materialnih temeljih, na obstoječi kakovosti družbenih odnosov in na podlagi dosežanih izkušenj in prakse samoupravljanja, bodo lahko nastajale nove oblike samoupravnega sodelovanja proizvajalcev in samoupravnega uravnavanja delovnih procesov in to take, ki ustrezajo čedalje višji stopnji razvoja proizvodnih sil, potrebam ekonomske in tehnološke integracije in potrebam po sodelovanju med gospodarstvom, znanostjo, izobraževanjem, kulturo in politiko. Samoupravna integracija vseh področij družbene reprodukcije je neogibna nuja ustvarjalnega položaja delovnega človeka v združenem delu in pogoj za razvoj vsestranske in celovite socialistične osebnosti, katere dejavnosti ni mogoče omejevati z institucionalnim zapiranjem in medsebojnim ločevanjem posameznih družbenih sfer. Vsem oblikam združenega dela je treba omogočiti, da se na načelih dohodka — ne samo s tekočim, ampak tudi z delom, opravljenim v preteklosti — čim bolj vsestransko povezujejo in sodelujejo tako s finančnimi sredstvi kot tudi z delovnimi, organizacijskimi, znanstvenimi in tehničnimi izkušnjami. Tako se bo s samoupravnim povezovanjem področij združenega dela na vsakem od njih zaostri vprašanje naprednega in smotrnega, kar je prvi pogoj za odločilni vpliv, ki ga morajo imeti združeni proizvajalci na vse družbene dejavnosti.

10. S sistemskimi rešitvami bomo zagotovili, da se bo na podlagi jasne politike razvoja zasebni sektor razvijal v skladu s svojo značilnostjo in možnostmi. To zlasti velja za področja, ki jih je na posameznih razvojnih stopnjah zaradi njegove specifične narave mogoče racionalneje razviti na zasebnem sektorju. Nastajale bodo nove oblike povezovanja z družbenim sektorjem, medsebojnega povezovanja zasebnih proizvajalcev in razvijanja njihovega kolektivnega in samoupravnega statusa, pri čemer je treba tudi v zasebnem sektorju dosledno uresničevati samoupravne pravice in dolžnosti združenih proizvajalcev.

11. Razvoj tehnologije v sodobnem svetu in tudi v naši družbi, zmanjšuje pomen in vlogo klasičnih produkcijskih tvorcev. Izobraženi in strokovno usposobljeni delovni ljudje postajajo vse bolj pomemben faktor v razvoju. Odločujoča postaja splošna raven izobraženosti in kulturne razgledanosti. Iskati in uveljavljati bo treba optimalne oblike načrtovanja in izvajanja izobraževanja za vse delovne profile in izobraževanje nenehno razvijati tako, da bo vsebovalo vse nove pogoje in hkrati vzpodbujalo njihov napredek. Zato je potrebno uresničiti socialistično angažirano šolo, ki bo na osnovi znanstvene misli in tesne povezanosti z okoljem usposabljala tiste, ki se šolajo, za kritiko družbe in posploševanje naprednih družbenih izkušenj in dognanj. Potrebno bo pospeševati znanstvene oblike stalnega dopolnilnega izobraževanja in obveščanja o vsem, kar se na posameznih področjih pomembnejšega dogaja v svetu in je nepogrešljivo za človeka v sodobnem delovnem procesu, v proizvodnji materialnih in duhovnih dobrin.

Ustvariti je treba enake možnosti izobraževanja za vse in preseči stanje, ko socialni sloji reproducirajo obstoječe razlike, ker nimajo vsi enakih možnosti; hkrati je treba postopno, vendar vztrajno, oblikovati

tak odprt in prožen sistem celotnega izobraževanja, ki se bo lahko prilagajal novim družbenim in individualnim potrebam.

12. Podobno mora biti v središču pozornosti vprašanje razvoja raziskovalne dejavnosti, ker vse bolj postaja produktivna sila, oblika in način človeške dejavnosti, ki ima univerzalen značaj in nastopa kot dejavnik integracije gospodarskega, družbenega in kulturnega življenja. Zaradi take njene objektivne vloge se bo morala raziskovalna dejavnost neposredno vključevati v reševanje problemov družbenega razvoja.

Raziskovalno delo v naši družbi se mora usmeriti zlasti v odkrivanje novega znanja o človeku, o družbi in naravi. V proučevanju zdravstvenih, socialnih in kulturnih pogojev življenja, naj pomaga oblikovati družbeno zavest in dvigati raven izobrazbe; razen tega pa mora neposredno vplivati na organizacijo dela in izpopolnjevanje tehnologije ter sodelovati pri snovanju družbenega razvoja.

13. Podobno velja za kulturni razvoj. Njegova funkcija je osvoboditi in oblikovati človekovo osebnost in vzpodbujati njegovo ustvarjalnost. Kultura je tudi dejavnik, ki sodeluje pri oblikovanju duhovnih vrednot in njihovem spreminjanju tako, da se ob tradicionalnih duhovnih vrednotah porajajo nove kot del sodobne slovenske kulturne zavesti. Funkcija kulture je, da te vrednote posreduje ljudem in jih tako bogati.

14. Povečanje produktivnosti dela in materialne blaginje bo omogočilo izboljšanje zdravstvenega stanja prebivalstva. Zato bo treba zajeti prebivalstvo v enoten sistem zdravstvenega zavarovanja, okrepiti kadrovske in povečati prostorne in tehnične zmogljivosti zdravstvene dejavnosti ter jo funkcionalno integrirati na osnovi racionalne delitve dela.

15. Pomembna sestavina celovitosti vrednot delovnega človeka v samoupravni družbi je njegova privrženost nacionalni svobodi na socialistični osnovi in nedotakljivosti ter ozemeljske celovitosti socialistične Jugoslavije. Še naprej je v skladu s tem potrebno razvijati in uresničevati koncepcijo splošnega ljudskega odpora, ki vzporedno z našimi prizadevanji za svetovni mir, delovnemu človeku nalaga pravico in dolžnost, da brani svoj samoupravni, ekonomski in socialni položaj ter nacionalno svobodo in neodvisnost. Dopolnjevati je treba materialne temelje splošnega ljudskega odpora in hitreje razvijati dejavnosti, ki človeku nudijo strokovna znanja in fizične sposobnosti in so pomembne tako za njegov osebni razvoj kot tudi za potrebe splošnega ljudskega odpora.

16. Slovenija bo tudi v bodoče v skladu z vsakokratno stopnjo razvitosti razvijala kulturne, znanstvene, gospodarske in druge stike s slovensko manjšino v zamejstvu in s Slovenci v tujini.

II. DRUŽBENI RAZVOJ

Temeljne značilnosti sedanjega razvoja v razvitem svetu so nagel vzpon produktivnosti dela, ki ga omogoča koncentracija kapitala in dela, široka uporaba znanstvenih dosežkov v gospodarstvu pa tudi zavestno usmerjanje socialnoekonomskega razvoja. Znanstveno tehnična revolucija je omogočila, da je nacionalna gospodarstva zajel širok proces integracije. V novejšem času se tehnološko med seboj vse bolj povezujejo mednarodne velike gospodarske združbe.

Zaradi odprtosti naše družbe in zaradi naše politike vključevanja v konkurenčno tekmo na mednarodnem trgu, je to odločilen zunanji faktor našega razvoja.

Kriteriji, ki usmerjajo uspešnost gospodarjenja, terjajo pri nas moderno tehnologijo in organizacijo dela. To pa je mogoče doseči le z vsestranskim in specializiranim izobraževanjem, s tvornim povezovanjem gospodarstva in znanja v procesu preobrazbe gospodarske in socialne strukture, s smotno rabo materialnih dobrin, z angažiranjem intelektualnih potencialov ter z razvijanjem samoupravnega družbenoekonomskega sistema.

V prihodnjem obdobju bo predstavljala enega izmed temeljnih dejavnikov socialne in gospodarske rasti prav relativna stabilnost v pogojih gospodarjenja. Zaradi tega se bo Slovenija odločno zavzemala za konsolidacijo tržnih odnosov kot realne osnove za pričakovanja, da bodo zakonitosti tržne ekonomike predstavljale pomemben vzvod dinamike in mobilnosti dela, znanja in sredstev.

Na osnovi zavestnega spoznanja in akcije družbenih in gospodarskih subjektov bodo ustrezno aktivirani naši naravni in ljudski faktorji razvoja: naravna bogastva, z infrastrukturo opremljen prostor, mednarodni geopolitični položaj, akumulirana bogastva ter delovna in ustvarjalno sposobnost naših ljudi, njihov samoupravni položaj in vloga pri odločanju, možnosti izobraževanja, kulturnega razvoja in razvoja v zdravstveni zaščiti. V tem so tudi izhodišča za program gospodarskega, socialnega in regionalnega razvoja.

Predvideni razvoj temelji predvsem na povečanju produktivnosti. Poglavitni dejavnik povečevanja materialne podlage družbenega razvoja je večja reprodukcijska sposobnost gospodarstva. Zato je treba uveljaviti tak sistem reprodukcije in upravljanja s sredstvi, da bo okrepil udeležbo gospodarstva v delitvi družbenega proizvoda. Tako bodo dani tudi pogoji za boljši materialni položaj nosilcev socialnega razvoja in pogoji za njihovo še aktivnejšo vlogo pri ustvarjanju družbenega proizvoda.

Tvornejši medsebojni odnos gospodarskega in socialnega področja ter hitrejša rast materialne osnove družbe pa bo terjala racionalno gospodarjenje in varčevanje s sredstvi, angažiranje zasebnih sredstev in zmanjševanje družbene režije ter večjo uspešnost investicijskih naložb na vseh področjih.

GLOBALNA PROJEKCIJA GOSPODARSKEGA IN SOCIALNEGA RAZVOJA

1. Projekcija gospodarskega razvoja

a) *Materialna podlaga in okviri gospodarskega razvoja*

Predvideni dolgoročni gospodarski in družbenopolitični razvoj izhaja iz sedanje materialne podlage, to je iz razpoložljivega družbenega bogastva v Sloveniji.

Slovensko naravno bogastvo je omejeno na gozdove, premoge slabše kakovosti ter nahajališča nekaterih rud, zato ne narekuje posebne usmerjenosti naše proizvodnje. K temu pa moramo dodati ugodni zemljepisni položaj Slovenije, ki bo prav tako vplival na naš dolgoročni razvoj. Zaradi tega je pri izrabljanju obstoječega naravnega bogastva, treba nujno upoštevati tudi ta vidiki.

Akumulirano bogastvo, ki ga ima Slovenija, se bo v naslednjih 15 letih povečalo in moderniziralo. Brez modernizacije osnovnih sredstev ni mogoče računati s povečanjem produktivnosti. Obnova in povečanje osnovnih sredstev morata pri svoji prostorski razmejitev slediti namenom policentričnega razvoja Slovenije.

Z uspešnim gospodarjenjem, racionalnim izkoriščkom zmogljivosti kapacitet, večjo produktivnostjo,

boljšimi delovnimi navadami, polno zaposlenostjo, z večjo uspešnostjo naložb in ob stabilnejših gospodarskih pogojih ter ugodnejših razmerjih v mednarodni in medregionalni menjavi, bo družbeni proizvod narasel od 18.000 milijonov dinarjev, kolikor je znašal leta 1969, računano po cenah iz leta 1966, na 49.200 milijonov dinarjev v letu 1985, računano prav tako po cenah iz leta 1966.

Poprečna stopnja rasti družbenega proizvoda bo predvidoma 6,6 % letno; v začetku obdobja 7,1 % ob koncu obdobja pa 6,2 %. S tako stopnjo rasti bo leta 1985 doseženo verjetno 3000 US dolarjev družbenega proizvoda na prebivalca, računano po notranji kupni moči dinarja.

Večja rast družbenega proizvoda bo omogočala spremembe v njegovi delitvi. Rast osebne in družbenega standarda, odprto tržišče, vpliv naglega razvoja sosednjih ekonomij in drugi faktorji, bodo terjali povečevanje deleža osebne dohodka v družbenem proizvodu. Dinamika razvoja in intenzivno spreminjanje organske sestave sredstev za proizvodnjo ter oblikovanje novih produktivnih delovnih mest pa bodo odvisni predvsem od obsega in uspešnosti investicijskih vlaganj. Vse večje pa bodo tudi potrebe na mnogih področjih kolektivne in splošne porabe.

V takem osnovnem spletu razvojnih potreb in razmer bo v nadaljnjem obdobju pri delitvi družbenega proizvoda prihajalo do strukturnih sprememb. Delež dohodkov prebivalstva bo še naprej rasel in dosegel približno 58 % družbenega proizvoda ob 53 % v letu 1970. Vsaj 4,5 točke v tem okviru bi moralo znašati čisto varčevanje prebivalstva kot pomemben dodatni vir investicijskih vlaganj. Prizadevati bi si morali, da bi razne oblike varčevanja prebivalstva predstavljale ne samo pomemben faktor socialne varnosti občanov, temveč hkrati pomemben vir sredstev za financiranje investicij. Delež osebne potrošnje v družbenem proizvodu bi se povečal od 48,6 % v letu 1969, na 53,4 % v letu 1985. Delež splošne potrošnje (materialni del izdatkov), bi se povečal od 7,4 % v letu 1969, na 9,8 % v letu 1985, medtem ko bi delež bruto investicij od 25,1 % narasel na 27,5 %.

Predvidena povečanja deležev navedenih kategorij finalne potrošnje razpoložljivih sredstev so možna, ker bo:

- odpravljen primanjkljaj v slovenski zunanjetrgovinski menjavi, ob njenem bistvenem povečanju;
- povečana medrepubliška menjava, ki se bo ustrezno izravnala, glede na razvoj enotnega jugoslovskega tržišča, mednarodne blagovne menjave in razvojnih potreb Slovenije;
- zmanjšan neto odliv sredstev za skupne potrebe v federaciji.

Tako bo za notranjo porabo leta 1985 na razpolago predvidoma okoli 91 % družbenega proizvoda, medtem ko ga je danes približno 86,5 %.

Glede mednarodne menjave je pomembno spoznanje, da je nujno treba razviti širše sodelovanje s tujimi partnerji na podlagi skupnih vlaganj in interesov za tekoče tehnično izpopolnjevanje, za uvajanje nove proizvodnje in skupno razvijanje surovinskih osnov ter uvoznih in izvoznih poslov. V prihodnje bodo torej skupna vlaganja osnovna oblika uvoza tujega kapitala. Izvoz našega kapitala bo usmerjen zlasti v tiste namene in na tista področja, kjer bo imel ugodne dolgoročne posledice na našo zunanjetrgovinsko menjavo.

Potrebno bo oblikovati dolgoročno usmeritev SR Slovenije na vsestransko povezovanje z deželami v razvoju, zlasti kar zadeva izvoz našega kapitala, sodelovanje s temi deželami pri razvijanju posamezne in-

dustrijske proizvodnje in za skupno razvijanje surovinskih virov.

V prihodnjem petnajstletnem obdobju bodo znašale skupno bruto investicije v osnovna sredstva gospodarstva predvidoma 83.600 milijonov dinarjev. Od tega odpade na nove investicije 52.500 milijonov dinarjev, na zamenjavo obstoječih zmogljivosti pa 31.100 milijonov dinarjev. Približno 2/3 naših sedanjih proizvodnih zmogljivosti bodo zamenjale modernejšje.

Na hitrejšje naraščanje družbenega proizvoda bodo vplivali večji uspehi v izkoriščanju vseh osnovnih sredstev. Približni kvantitativni odsev tega je sprememba v povprečnem kapitalnem koeficientu. Za en dinar letnega družbenega proizvoda je bilo leta 1960 uporabljenih 3,3 dinarjev osnovnih sredstev, v letu 1965 2,8 dinarja, v letu 1970 pa 2,4 dinarja. Poprečno pa bo v prihodnje za en dinar družbenega proizvoda predvidoma potrebnih 2,0 dinarja osnovnih sredstev.

Delež bruto investicij negospodarskih dejavnosti v družbenem proizvodu bo v obdobju od 1971 do 1985 ostal približno na sedanjih ravni. Vsota bruto investicij za negospodarske dejavnosti bi znašala za to obdobje 27.400 milijonov dinarjev. Od tega bi porabili za zamenjavo 5000 milijonov dinarjev.

Investicije v obratna sredstva bodo naraščale po povprečni letni stopnji 5,9 %. Taka dinamika temelji tudi na izboljšavah v poslovanju, s katerimi bodo proizvodne dejavnosti dosegle prihranke.

Usmeritev na izvozno gospodarstvo je bistveni pogoj za hitrejšo rast. Slovenija ima zdaj večji uvoz od izvoza. Do leta 1985 bo treba to razliko vsaj izravnati. Do leta 1985 je možno za več kot trikrat povečati blagovni in neblagovni izvoz, deloma zaradi povečane produkcije blaga, zaradi povečanja storitev in zlasti tudi od dosledni usmeritvi skupne gospodarske politike na izvoz.

Zunanjetrgovinska, posebno pa uvozna politika, mora temeljiti na krepitvi tehnološke sposobnosti predvsem proizvodnega sektorja. Zunanjetrgovinska bilanca se bo izravnala s povečanim izvozom in racionalnim nadomeščanjem uvoza z domačimi konkurenčnimi proizvodi.

Blagovni in neblagovni izvoz Slovenije, ki znaša zdaj okoli 31 %, bo v letu 1985 predstavljal okoli 36 % družbenega proizvoda. V tem je realna možnost izravnave primanjkljaja, lahko pa bi v skupni menjavi s tujino zabeležili že določene presežke.

Treba je izdelati sistem odnosov s posameznimi svetovnimi gospodarskimi območji in raznimi mednarodnimi grupacijami.

b) Predviden razvoj po sektorjih gospodarstva

Razvoj po sektorjih proizvodnje bo v naslednjih petnajstih letih po predvidevanjih takle:

— primarni sektor (kmetijstvo, gozdarstvo), bo povečeval svojo proizvodnjo po sorazmerno nižji stopnji. Pri ustvarjanju družbenega proizvoda se bo njegov delež predvidoma zmanjšal od sedanjih (1969) 13 % na okrog 6 %, za več kot polovico pa se bo v primarnem sektorju zmanjšal delež delovnega prebivalstva (od sedanjih 35 % na okoli 16 %).

V razvoju kmetijstva bodo imele prednost tiste dejavnosti, za katere:

- so ugodni naravni pogoji;
- obstoje velike domače potrebe, ki so pomembne za življenjsko raven prebivalstva;
- obstojajo možnosti ugodnega in trajnejšega izvoza.

Družbeni posegi bodo ekonomsko spodbujali modernizacijo družbenega in zasebnega kmetijstva, njuno

medsebojno povezovanje in sodelovanje, naraščanje produktivnosti in tako tudi naraščanje dohodka. Povečana materialna osnova kmetijstva bo skupaj z uveljavljanjem načel solidarnosti, omogočila hitrejša reševanja socialnih razlik na vasi.

Zaradi rastočega primanjkljaja v oskrbi z lastno surovino je v gozdarstvu potrebna usmeritev k povečanju proizvodnega potenciala naših gozdov in k njegovemu boljšemu in bolj intenzivnemu izrabljanju.

Večja družbena skrb mora biti posvečena racionalni rabi kmetijskega in gozdnega prostora, da bo primarni sektor izpolnjeval tudi svoje reprodukcijske, splošno družbene funkcije, kot so zaščita pred erozijo, videz krajine, rekreativnost bivalnega prostora, turizem, obrambne funkcije prostora;

— sekundarni sektor (industrija, gradbeništvo, proizvodna obrt), se bo razvijal po obsegu proizvodnje hitreje od poprečja, njegov delež pri ustvarjanju družbenega proizvoda bo narasel od 55 % na 58 % v letu 1985, zvišal pa se bo tudi delež zaposlenih od 39 % na 45 % v letu 1985. Sekundarni sektor bo še naprej najpomembnejši sektor ustvarjanja družbenega proizvoda.

Industrija bo še naprej dominantna gospodarska dejavnost. Večina njenih panog se intenzivno vključuje v mednarodno blagovno menjavo. Realna ocena njihove konkurenčnosti na tujem tržišču privede do ugotovitve, da imajo kovinsko-predelovalna, elektro, lesna in kemična industrija ugodnejšo perspektivo. Znotraj industrijskih vej se bodo najuspešneje razvijale tiste ožje proizvodne skupine in delovne organizacije, ki imajo ustrezne objektivne pogoje in bodo izboljševale svojo poslovno sposobnost. Uspešnost in propulzivnost takih organizacij in proizvodnih skupin bo vplivala na postopno spreminjanje strukture industrijske proizvodnje. V takem razvojnem procesu ima pomembno mesto tak vodstveni in strokovni kader, ki je dovolj strokovno izobražen, je razgledan in ima smisel za poslovnost in za dobro gospodarjenje.

Gradbeništvo kot drugo najvažnejše področje v sekundarnem sektorju, bo predvidoma zadržalo dosedanje stališče pri ustvarjanju družbenega proizvoda in v številu zaposlenosti. Zaradi potreb intenzivnega razvoja v Sloveniji in v Jugoslaviji ter možnosti, ki se kažejo na tujih trgih, obstajajo pogoji za preraščanje gradbeništva v sodobno industrijsko proizvodnjo. V prihodnjih letih bo imelo pomembno vlogo pri graditvi cest, energetskih objektov, stanovanj, pri modernizaciji cestnega omrežja ter v izvozu.

Proizvodna obrt, ki še zaostaja, bo v perspektivi povečala delež v družbenem proizvodu in v številu zaposlenih. Ob bolj stabilni in bolj smotrni politiki do obrti in ob večji možnosti angažiranja tudi zasebnih investicij in iniciativ lahko doseže v perspektivi proizvodna obrt pomembno mesto kot dopolnilo industrijske, gradbene in druge proizvodnje.

— Terciarni sektor — promet, trgovina, gostinstvo, turizem, obrt, stanovanjsko komunalna dejavnost — bo izdatno razširil svoj obseg. Njegov delež v družbenem proizvodu bo, kot kažejo napovedi, narasel od sedanjih 32 % na približno 37 %. Zlasti se bo v terciarnih dejavnostih povečal delež zaposlenih, in sicer od sedanjih 15 % na približno 25 %. Z večjim deležem zaposlenih v superstrukturnih dejavnostih, od sedanjih 11 % na 14 %, se bo skupni delež zaposlenih v terciarnem in kvartarnem sektorju povečal od sedanjih 26 % na 40 %. To je bistven premik k terciarizaciji družbenogospodarske strukture, kot jo danes že imajo razvite države.

Predvsem se bodo hitro razvijali trgovina, gostinstvo in turizem. Nekajkrat se bosta povečala obseg zaposlenosti in ustvarjeni družbeni proizvod. V turistič-

nem gospodarstvu je treba izrabiti velike razvojne možnosti, predvsem s koncentrirano gradnjo kapacitet, ki omogočajo čim daljšo dobo letnega poslovanja.

Vzporedno s tem naj se gradijo objekti, ki povečujejo donosnost tranzitnega turizma, še posebej pa maloobrnejnega prometa.

Obrt, zlasti storitvena, spremlja in dopolnjuje veliko proizvodnjo, odseva pa tudi potrebe razvitejših družb. Glede na dosedanje zaostajanje, bo v prihodnje hitreje napredovala in bolje zadovoljevala potrebe gospodarstva, negospodarskih dejavnosti in potrebe prebivalstva.

Prometno gospodarstvo bo imelo glede na delež zaposlenosti in pri družbenem proizvodu podobne značilnosti kot ves terciarni sektor in ima v našem gospodarskem prostoru zelo ugodne razvojne možnosti.

c) Infrastruktura

Sodoben družbeni razvoj je vse bolj odvisen od ustreznosti razvite infrastrukture, to je od prometnega in energetskega omrežja ter od vodnega gospodarstva. Zato bodo ukrepi na področju infrastrukturnega gospodarstva močno vplivali na uresničevanje ciljev našega dolgoročnega družbenega razvoja.

Pospešeni razvoj infrastrukturnega omrežja bo nudil objektivne pogoje za uspešno aktiviranje gospodarskih in socialnih potencialov za enakomernejši regionalni razvoj ter za hitrejšo integracijo slovenskega gospodarstva, večjo dinamiko njegovega razvoja ter njegovo konkurenčno sposobnost na jugoslovanskem in mednarodnem trgu. Razvita infrastruktura bo omogočala večjo mobilnost produkcijskih tvorcev. Ustrezna razvitost omrežja infrastrukture je obenem pogoj za pospešen socialni razvoj na vseh ravneh in območjih.

V prihodnjem obdobju bo morala družba z zavestno in načrtno akcijo poseči na to področje gospodarstva. Organizirano bo vplivala na hitrejšo povezovanje skupnih interesov raznih subjektov z gospodarskega in socialnega področja do infrastrukture.

Odgovorni republiški organi bodo pobudnik družbenih dogovorov med občinami, poslovnimi bankami in drugimi delovnimi organizacijami, za zbiranje sredstev za gradnjo in vzdrževanje infrastrukture, predvsem po načelu zavestnega in sporazumnega zbiranja sredstev.

Na tem področju se mora v prihodnjem obdobju uveljaviti sporazumna politika načrtovanja in gradnje ter racionalnega izkoriščanja, ki bo temeljila na skupnih interesih narodnega gospodarstva in socialnega razvoja ter bo zasledovala cilje medsebojnega in mednarodnega povezovanja, posebej glede na geopolitični položaj Slovenije.

Zaradi tega je treba izdelati dolgoročne načrte za ustrezno povezovanje in komunikacije z vzhodno in zahodno Evropo, v skladu z naraščajočimi možnostmi za gospodarske stike, čedalje večjimi turističnimi tokovi iz teh dežel in potrebami po ugodnejših zvezah preko Slovenije med zahodno in vzhodnoevropskimi deželami.

2. Projekcija socialnega razvoja

Bistvena sestavina programa dolgoročnega razvoja Slovenije je projekcija socialnega razvoja, ki hkrati z razvojem narodnega gospodarstva, postaja vse pomembnejša za celotno družbeno ekonomiko. Narodno gospodarstvo in socialni razvoj sta v takem medsebojnem odnosu, da samo njuna povezanost omogoča hitrejši in celovitejši razvoj družbe. Socialni razvoj kot sestavni del splošne družbene politike odseva stopnjo ekonomskega razvoja, hkrati pa vpliva na ekonomski razvoj družbe in ga usmerja. Zadovoljevanje potreb na

socialnem področju (kultura, izobraževanje, zdravstvo, raziskovalno delo in drugo), je odvisno od razpoložljivih sredstev, katerih delitev je družbeno dogovorjena v skladu z razvojnimi cilji. Dosedanji razvoj in pomen posameznih dejavnosti socialnega področja pa terja tudi ustrezne strukturne spremembe v delitvi sredstev med posameznimi področji kot tudi znotraj posameznih dejavnosti. Preširoko zastavljeni cilji, ob omejeni materialni osnovi, lahko prav tako povzročijo težave v družbenem razvoju, kot ga lahko povzročijo pretirano zoževanje materialne osnove socialnega razvoja.

Različna dostopnost in različne materialne možnosti v izkoriščanju dobrin socialnih dejavnosti, ki so temeljnega pomena za človeka, terja široko uveljavitev načela solidarnosti. To načelo moremo objektivno upoštevati pri izvajanju politike dohodka in politike političnega sistema, in sicer na temeljih samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja.

a) Vzgoja in izobraževanje

Za naš razvoj so življenjskega pomena kakovost, obseg in struktura vzgoje in izobraževanja vsega prebivalstva, posebej še tistih kadrov, na katerih bo slovena teža prihodnje kadrovske reprodukcije. Proces stalne vzgoje in izobraževanja vseh ljudi postaja eden izmed temeljnih dejavnikov gospodarskega in družbenega razvoja.

Vzgoja in izobraževanje pa nista le podlaga za učinkovito gospodarjenje, za uvajanje sodobne tehnologije in znanosti in za sodelovanje v znanstveno-tehnološki revoluciji, ampak imata tudi tehtne humanistične razsežnosti. Vzgoja in izobraževanje pomembno vplivata na oblikovanje osebnosti, medčloveških in družbenih odnosov. V okviru samoupravnih družbene ureditve in ob doslednem uveljavljanju enakega odnosa do vseh ljudi, omogočata razvoj svobodnega odgovornega kritičnega in ustvarjalnega človeka, oblikujeta njegovo samoupravno socialistično zavest in kulturo. Z enakimi minimalnimi izobraževalnimi možnostmi za vse, nastopata kot učinkovito sredstvo proti številnim oblikam materialne in socialne zaostalosti ter za zmanjšanje socialnih razlik.

Hitrejši napredek na področju vzgoje in izobraževanja in uresničevanje naših dolgoročnih ciljev zavirajo različne možnosti izobraževanja glede na ekonomsko-socialni in teritorialni položaj ljudi, zastarele metode in tehnična sredstva za učenje, nezadostno usposobljeni učni kadri idr. — vse to časovno odmiha uresničevanje naših dolgoročnih ciljev. Tako stanje reproducira socialno diferenciacijo med posameznimi sloji prebivalstva in med regijami, povzroča visok osip in vse druge negativne posledice, posredno pa odtuja človeka in vzdržuje nizko raven produktivnosti dela.

Na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja je potrebno glede na vse večjo obremenitev okolja, zlasti naravnih virov, razvijati primerno etiko o pomenu teh prvin za obstoj in skladen družbenoekonomski razvoj.

V prihodnjem obdobju bo treba nujno reformirati sistem vzgoje in izobraževanja, da bosta stalna vzgoja in izobraževanje postala podlaga celotnega sistema. Vpeljane bodo sodobne metode pouka, kot so programirano učenje, pouk s pomočjo radia, televizije, filma, računalnikov in drugo, z bogatejšo učno vsebino in z izostrenim posluhom za spremembe v materialni in duhovni sferi družbenih aktivnosti. Pouk v šolah se mora preusmeriti tako, da bo pri učencu razvijal intelektualne sposobnosti, smisel za solidarno in skupno reševanje nalog in oblikoval osnovo tudi za samoizobraževanje in samovzgojo. Z ukrepi v vzgojni, izobraževalni, socialni in ekonomski politiki je potrebno doseči, da

bodo imeli vsi ljudje enakih sposobnosti enake minimalne možnosti za učenje na vseh stopnjah šolanja, kakor tudi kasneje na delovnem mestu. Naraščanje obsega in kakovosti vzgoje in izobraževanja bo terjalo tako zaradi uvajanja sodobnih oblik in metod pouka, kakor tudi zaradi znatnega povečanja števila absolventov osnovnih šol, povečanje šolskega prostora in zmogljivosti dijaških in študentskih domov.

Potrebno bo bolj sistematično izkoriščati možnosti za dvig strokovne ravni in izobrazbe, ki jih nudi štipendiranje, zaposlovanje in izobraževanje naših strokovnih kadrov prek agencij OZN, različnih drugih mednarodnih organizacij, tujih držav in znanstvenih institucij.

Vzporedno s problematiko izobrazbe in zaposlovanja se postavlja vprašanje emigracije naših strokovnjakov. Njihov večkrat neustrezen položaj in stimulacija terjata zaradi pomanjkanja strokovnih kadrov kot primarnega produkcijskega faktorja hitre in učinkovite spremembe. Pristojni republiški organi bodo pripravili predloge o tem, kako bi se v prihodnjih letih naši strokovni kadri iz tujine začeli vračati.

Treba bo bolj sistematično uporabljati strokovno znanje, delovne izkušnje in gnotne zmožnosti naših ljudi, ki so zaposleni v tujini in se bodo vračali domov. Vključevanje teh delavcev v proizvodnjo bi pospeševalo njen tehnološki napredek in boljšo organizacijo dela.

Spremembe v vsebini, metodiki, tehnologiji in organizaciji vzgojnega in izobraževalnega procesa vseh vrst, na vseh stopnjah v predšolskem in šolskem obdobju, na delovnem mestu in v družbenem življenju, zahtevajo tudi novo vsebino, metodiko in tehnologijo vzgoje in izobraževanja pedagoškega kadra, spreminjene odnose med učiteljem in učencem ter zagotavljanje ustreznega socialnega in materialnega položaja tega poklica. Hkrati je treba postopoma dvigovati raven izobrazbe vseh učiteljev. Višja raven splošne osnovne izobrazbe prebivalstva bo dosežena tako, da bo vsa predšolska mladina vključena v malo šolo, ki bo postopoma časovno podaljšana. V vzgojnovarstvene zavode bo postopoma zajeto čim večje število otrok iz tistih socialnih sredin, ki same, zaradi svoje ekonomske in kulturne nerazvitosti, ne ustvarjajo ugodnih pogojev za otrokov razvoj. V prihodnjem srednjeročnem obdobju bo potrebno pripraviti vse materialne, vsebinske in kadrovske elemente za postopno vključevanje otrok v osnovno šolo s 6. letom starosti. Utrdila in razvila se bo vzgojna in socialna funkcija osnovne šole. Hkrati je treba ustvariti pogoje, da se bo vsak, ki konča obvezno šolanje, izobraževal naprej v skladu s svojimi sposobnostmi. Da bi bilo to mogoče doseči, bo treba načrtno premagovati materialne ovire vzgoje in izobraževanja, in sicer z ustrežno politiko štipendiranja, materialnega in moralnega spodbujanja ter z drugimi ugodnostmi za šolanje, upoštevaje pri tem načrtovanje kadrov.

V okviru vzgojnega izobraževalnega sistema bosta prav tako zagotovljena enotna in medsebojno povezana vzgoja in izobraževanje na srednji stopnji tako, da bo mogoče vsebinsko smiselno prehajanje, napredovanje in zaključevanje šolanja v srednjih šolah. V srednjestopenjsko izobraževanje bo zajet večji del mlade generacije, da bi tako čimprej premostili pomanjkanje srednje izobraženih kadrov. V organizirano srednješolsko izobraževanje bo postopoma zajeto okrog 70 % mladine, stare od 15 do 19 let. Za uresničitev tega cilja bo imelo v investicijskih programih prednost povečanje zmogljivosti srednjih šol ter izboljšanje njihove opremljenosti za sodoben pouk. Ze med osnovnošolskim in sred-

nješolskim izobraževanjem pa bo močnejše poudarjeno oblikovanje tvornega duha in poklicno usmerjanje mladine.

Višje in visoko šolstvo bo tudi v prihodnjem obdobju pomemben vir temeljite prenositve kvalifikacijske sestave zaposlenih na področjih družbenih in gospodarskih dejavnosti. Sodobna univerza, visoke in višje šole bodo na temelju demokratičnih samoupravnih odnosov omogočile kvalitetnejši študij z novo tehniko in metodami izobraževanja. Z materialnimi, pravnimi in drugimi sredstvi bo omogočeno univerzitetnemu učnemu kadru dopolnilno izobraževanje, obsežnejše, tesnejše in učinkovito povezovanje pedagoškega dela s temeljnim raziskovalnim in aplikativnim delom. Tako bo še več možnosti za delovno integracijo visokega šolstva, raziskovalnih inštitutov in delovnih organizacij s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti. Take razvojne usmeritve visokošolskega študija bodo zagotovile, da bo v gospodarstvu in pri drugih uporabnikih več kritične strokovnosti, trajno in učinkovito dopolnilno izobraževanje in bodo tako prilagoditvene sposobnosti diplomantov zahtevam dela večje.

Do leta 1985 bo višji in visokošolski študij postopoma zajel okoli četrtino prebivalstva med 19. in 24. letom starosti. Da bi čez 15 let dosegli število vpisanih študentov 30 do 40 tisoč, bomo optimalizirali kapacitete vseh vrst in smeri šolstva.

Osnovna naloga visokošolskih zavodov je povečanje stopnje uspešnosti izobraževanja in povečanje usposobljenosti diplomantov. Za uresničitev te naloge bo — ob upoštevanju načela racionalnosti in delitve dela — zagotovljena visokošolskim zavodom opremljenost s sodobnimi učnimi pripomočki in laboratorijskimi sredstvi ter omogočena namestitve novih učiteljev, ki jih bodo zahtevale povečane kadrovske potrebe gospodarstva in družbenih služb.

Slovenija naj bi do 1985. leta imela dvoje univerzitetnih središč po 12 do 15 tisoč študentov, pri čemer bomo upoštevali potrebe, načelo racionalnosti in smotno delitev dela. Razen v Ljubljani in Mariboru, naj bi v prihodnjem obdobju razvijali posamezne oblike visokošolskega izobraževanja tudi v drugih središčih. Potrebe po diplomantih, ki jih potrebuje gospodarstvo in družbene službe v manjšem številu, se bodo zadovoljevale v povezovanju med visokošolskimi zavodi v Sloveniji, v drugih republikah in v svetu, kar še posebej velja za številne različne specializacije, podiplomske študije in interdisciplinarni študij.

Odpravljen bo strukturalno neskladje v visokem šolstvu s tem, da se bo pospeševal vpis slušateljev na visokošolske zavode prirodoslovno-tehničnih in uporabnih ved in da se bodo ti zavodi posebej materialno in kadrovsko okrepili.

Za zagotovitev smotrnega vpisa na visokošolske zavode bo izpopolnjeno poklicno usmerjanje učencev srednjih šol. Število študentov visokošolskih zavodov se bo povečalo v skladu z doseženo stopnjo razvoja srednjega šolstva.

Vzgoja in izobraževanje delavcev na delovnih mestih morata postati trajna in organizirana oblika vzgoje in izobraževanja delavcev kot sestavnega dela vzgojno-izobraževalnega sistema in politike.

Novi vzgojnoizobraževalni zavodi naj se razvijajo skladno s programi policentričnega, urbanega in regionalnega razvoja ter na podlagi družbenega dogovarjanja v posameznih regijah in republikah.

Da bi bila uresničena zamisel o »trajno učeči se družbi«, se bo delež sredstev za vzgojo in izobraževanje povečal hitreje, kot bo rasel družbeni proizvod.

b) Socialno-zdravstveni razvoj

V pokojninsko-invalidskem zavarovanju, kot pomembni obliki zagotavljanja socialne varnosti delovnih ljudi, je treba v prihodnjih petnajstih letih uresničiti predvsem naslednje konkretne cilje:

- z izpopolnitvijo sistema invalidsko-pokojninskega zavarovanja, z zagotovitvijo stabilnih finančnih virov, krepitevjo samoupravljanja zavarovancev in z drugimi ukrepi utrditi socialno varnost človeka, zasnovano na delu in njegovih rezultatih ter na vzajemnosti in solidarnosti delovnih ljudi;

- zagotoviti pokojninsko in invalidsko zavarovanje za vse prebivalstvo, kar pomeni, da bo dobil vsak občan ob določeni starosti ali invalidnosti pokojnino, ki mu bo zagotavljala osnovno življenjsko eksistenco; višina posamične pokojnine pa bo odvisna od konkretnega delovnega prispevka posameznika v združenem delu oziroma od njegovega prispevka pokojninsko-invalidskem skladu;

- stalno usklajevanje pokojnin s povečanjem osebnih dohodkov, torej usklajevanje življenjskega standarda upokojencev s standardom aktivnih zavarovancev;

- z izpopolnitvijo sistema varstva delavcev pri delu ter medicinske in poklicne rehabilitacije bistveno zmanjšati obseg invalidiziranja, pospešiti vračanje invalidov v delovni proces in tako v naslednjem petnajstletnem obdobju občutno spremeniti sedanje zelo neugodno razmerje med številom starostnih in invalidskih upokojencev. Posebno skrb je treba posvetiti tudi modernizaciji in povečanju zmogljivosti zavodov za rehabilitacijo.

Znatno povečanje produktivnosti dela in celotne materialne blaginje v prihodnjem petnajstletnem obdobju bo terjalo in obenem omogočilo tudi občutno povečanje ravni zdravstvenega varstva prebivalstva. To se bo pokazalo med drugim tudi v daljši življenjski dobi prebivalstva, v večji delovni sposobnosti in v bolj trdnem občutku splošne življenjske in socialne varnosti. Da bi vse to dosegli, je potrebno uresničiti v prihodnjih petnajstih letih zlasti te konkretne cilje:

- uveljaviti za vse prebivalstvo enoten sistem zdravstvenega varstva, zasnovanega na splošni vzajemnosti in solidarnosti zavarovancev ter njihovem samoupravnem odločanju o pravicah in obveznostih;

- razvijati in organizirati zdravstvo kot izrazito družbeno dejavnost, kar je dokazalo svojo prednost že v dosedanjem razvoju zdravstvenega varstva. Zasebna zdravniška praksa je lahko le izjemna dopolnitev družbene zdravstvene dejavnosti in se ne more opravljati z družbenimi sredstvi;

- okrepiti kadrovske zmogljivosti zdravstvene dejavnosti tako, da bo na voljo dovolj zdravnikov in tudi drugih zdravstvenih delavcev;

- povečati in modernizirati prostorne in tehnične zmogljivosti zdravstvene dejavnosti, kakršne bodo ustrezale občutnemu povečanju potreb po zdravstvenih storitvah in naglemu napredku medicinske znanosti. Pri tem je treba dati v prihodnjem obdobju prednost modernizaciji bolnišnične mreže;

- celotno zdravstveno mrežo je treba funkcionalno integrirati na osnovi racionalne delitve dela. Bistveno je treba okrepiti vpliv in finančno udeležbo skupnosti zdravstvenega zavarovanja in drugih zainteresiranih dejavnikov na podlagi družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov za gradnjo in modernizacijo zdravstvenih zmogljivosti;

- posvetiti posebno pozornost preventivni zdravstveni dejavnosti, zlasti preventivnemu varstvu žena, otrok, mladine in delavcev; načrtno preprečevati one-

snaženje zraka, vode in živil, naraščanje hrupa in podobno.

Ob takih potrebah in razvoju zdravstvenega varstva je treba predvideti nadaljnje povečanje celotnih izdatkov za zdravstveno varstvo. Predvideti pa je treba tudi povečanje neposredne udeležbe prebivalstva pri plačevanju zdravstvenih storitev; vendar pa ta udeležba ne bi smela rušiti načela solidarnosti oziroma otežiti socialno šibkejšim slojem prebivalstva, da si zagotove popolno zdravstveno varstvo.

Zelo pomembne so tudi naloge in cilji na področju varstva otrok. Eden izmed bistvenih ciljev socialnega razvoja v naslednjih petnajstih letih je, krepitev vseh oblik družbene skrbi za otroke in družine, ter njihov razvoj. To ima daljnosežen pomen za naš celoten družbeni razvoj, tako zaradi uresničevanja humanih vrednot naše družbe, kot tudi zaradi povečanja socialne mobilnosti vseh slojev prebivalstva in čim boljšega izkoriščanja vseh človeških zmogljivosti za optimalni družbenoekonomski napredek. Ta cilj bomo dosegli predvsem z naslednjimi prizadevanji:

- ustvariti vsem otrokom čimbolj enotne temeljne pogoje za življenjski razvoj, z usklajenim družbenim delovanjem na področju otroškega varstva, izobraževanja, zdravstva, stanovanjske gradnje in urbanizacije;

- povečati odstotek predšolskih otrok v dnevnem varstvu na najmanj 30 %, oziroma okrepiti zmogljivost otroško-varstvenih ustanov od sedanjih 23.000 na okoli 80.000 mest. V enakem obsegu moramo zajeti tudi osnovnošolske otroke s celodnevним bivanjem v šoli. To je nujno tako zaradi vzgojnih in socialno-varstvenih potreb kot tudi iz ekonomskih vidikov, zlasti zaradi visokega odstotka zaposlenih žensk, ki ga je možno zadržati in še povečati le ob bistveno večjem obsegu dnevnega varstva predšolskih in šolskih otrok. Tolikšno zmogljivost otroško-varstvenih ustanov pa bo mogoče doseči le ob usklajenih finančnih naporih delovnih organizacij, občin, krajevnih skupnosti in staršev samih, ob zelo racionalni gradnji otroško-varstvenih zmogljivosti, ter ob taki organizaciji in financiranju njihove osnovne dejavnosti, ki bo upoštevala potrebe in materialne možnosti staršev in družbe;

- razlike v osnovnih eksistenčnih pogojih med otroki je treba zmanjševati z otroškim dodatkom kot obliko pomoči družinam z nižjimi dohodki in tudi z drugimi oblikami neposredne pomoči otrokom (prehrana, šolske potrebščine, oskrbnine ipd.);

- posvetiti je treba posebno skrb telesno in duševno prizadetim otrokom.

V naslednjem petnajstletnem obdobju je treba občutno okrepiti obseg in kakovost varstva starih ljudi in vseh tistih, ki zaradi zdravstvenega in slabega materialnega stanja ter drugih vzrokov niso sposobni skrbeti zase in za svoje družine in tako uspešneje reševati probleme, ki se v sodobni družbi, zaradi občutnega podaljšanja življenjske dobe prebivalstva, razpadanja patriarhalnih družinskih vezi in hitrega razslojevanja vasi čedalje bolj zaostčujejo. Zato bodo v prihodnjih 15 letih povečane in modernizirane zmogljivosti domov za stare ljudi od sedanjih 3700 ležišč na približno 8000 ležišč, kar bo zadostovalo za domsko varstvo okoli 5 % ljudi starih nad 65 let. Bistvo celotnih družbenih naporov pa bo oblikovanje pozitivnega odnosa do starih ljudi nasploš, do njihovega delovnega in družbenega angažiranja, do spoštovanja njihovih življenjskih izkušenj in ustvarjalnega dela v preteklosti.

Z ukrepi ekonomske in socialne politike bo v prihodnjih 15. letih mogoče bistveno omejiti že znane izvore revščine. Dokler tega še ne bo moglo zagotoviti

splošno pokojninsko zavarovanje vsega prebivalstva, bo še potrebno učinkovitejše dodeljevanje družbene denarne pomoči socialno ogroženim občanom.

V prihodnjem petnajstletnem obdobju se bodo znatno povečale kadrovske zmogljivosti in obseg ter materialni pogoji delovanja socialnih služb, da bodo ob podpori vseh družbenih in samoupravnih dejavnikov sposobne uspešno reševati vse širšo socialno problematiko in organizirati socialno preventivo.

c) Raziskovalna dejavnost

Skupno z izobraževanjem opredeljuje raziskovalna dejavnost raven znanja v družbeni skupnosti. Raziskovalna dejavnost je eden izmed temeljnih ustvarjalnih dejavnikov družbenega napredka, zato bo treba v prihodnjem obdobju, obenem z reformo izobraževanja, še zlasti okrepiti in razvijati raziskovalno dejavnost, spodbujati inovatorstvo in razvijati informatiko in informacijske sisteme.

Zaradi integracije znanstvenega in raziskovalnega dela z družbenim, še posebej gospodarskim in tehnološkim razvojem, je potrebno, čimbolj ekonomično in racionalno razvijati in organizirati tako izobraževalno kot raziskovalno dejavnost. V prihodnje se mora zato univerza, skupaj z visokimi šolami, uveljaviti tudi kot odgovoren dejavnik vzpodbujanja, programiranja, organiziranja in razvijanja raziskovalnega dela na vseh področjih. Pri tem ni osrednje vprašanje organizacijska povezanost univerze z raziskovalnimi institucijami, ampak take funkcionalne komunikacije med univerzo in visokimi šolami ter raziskovalnimi zavodi in družbenimi in gospodarskimi dejavniki, ki bodo dejansko, ne pa le formalno, omogočile in zagotavljale, da se visoke šole uveljavijo v tej funkciji. Gre predvsem za pretok kadrov in povezavo med raziskovalnim in izobraževalnim procesom in prakso.

Naša raziskovalna politika bo morala še naprej upoštevati oba temeljna aspekta raziskovalnega dela, ki sta podrejena cilju, da se Slovenija uveljavlja kot enakopraven subjekt v političnem, gospodarskem, znanstvenem in kulturnem pogledu tako v okviru Jugoslavije, kakor tudi v svetu. En aspekt take raziskovalne politike mora prispevati h krepitvi naše ekonomske moči, ki nam bo omogočila, da gremo vstret s svetovnim razvojem; ta ekonomska moč pa bo narod krepila tudi v boju zoper provincializacijo in odvisnost.

Ob bogatejšem in integriranem gospodarstvu, ob čedalje večjem vplivu tržnih zahtev in mednarodne delitve dela ter ob preseženem tradicionalizmu, ob premagani zaprtosti in odmaknjenosti naše raziskovalne dejavnosti — ob svetovni in tudi pri nas že prisotni znanstveno-tehnični revoluciji bo potrebna vse tesnejša povezanost gospodarstva z raziskovalno dejavnostjo. Organizacije združenega dela bodo v hotenju po čim višji stopnji tehnološkega razvoja in proizvodnih rezultatov in v intenzivnem sodelovanju z raziskovalnimi organizacijami, same pospeševale vraščanje znanstvenih spoznanj v prakso. Hkrati bodo spodbujale delavce k iskanju tehničnih izboljšav in inovacij. Taka spodbuda bo zagotovljena predvsem tako, da bodo organizacije združenega dela z avtonomnimi predpisi v naprej zagotovile ustrezna moralna in materialna priznanja delavcem, avtorjem tehničnih izboljšav. Avtorjem je potrebno zagotoviti tudi ustrezno pravno varnost.

Raziskovalna misel na Slovenskem bo morala biti tudi v prihodnje navzoča na vseh področjih raziskovalne dejavnosti. Naši izvirni ustvarjalnosti gre posebna skrb zlasti tam, kjer to zahtevajo naše nacionalne posebnosti, posebnosti našega družbenega razvoja, programa

miranja in planiranja pa tudi tam, kjer bodo na voljo materialne, predvsem pa kadrovske možnosti za izvirnost na svetovni ravni. Znanstvene discipline in znanstvena področja bodo organizirano spremljala razvoj v svetu, pri čemer bodo posvečala posebno pozornost najnovejšim znanstvenim disciplinam, kot sta kibernetika, informatika in se v ta razvoj tudi vključevala.

Taka raziskovalna politika nas bo usposabljala za enakopraven dialog, pretok idej, izmenjavo spoznanj, pa tudi kadrov.

Z najrazličnejšimi oblikami bo treba skrbeti, da bo naša raziskovalna dejavnost odprta v svetovni in jugoslovanski prostor in ustvariti razne organizirane oblike, ki bi tehnološke dosežke pomagale kar najhitreje vnašati v našo proizvodnjo.

Že sedaj v marsičem neustrezna struktura raziskovalnih institucij se bo morala prilagoditi potrebam modernega raziskovalnega dela, predvsem v smislu učinkovitejše integracije kapacitet, še posebej vseh oblik podiplomskega študija, kadrov in interdisciplinarnosti. Treba bo zavestno omogočiti nemoten potek vsega inovacijskega procesa, pri čemer bo treba še posebno pozornost posvetiti visoko organizirani informacijski službi.

Enega od elementov raziskovalne politike bodo morali predstavljati ukrepi in prizadevanja za povečevanje naših raziskovalcev, ki delajo na tujem, s slovenskimi potrebami in problemi, kot tudi ukrepi za njihovo vračanje v naše raziskovalne in visokošolske institucije.

Razmere, v katerih se razvijata slovensko gospodarstvo in raziskovalna dejavnost, zahtevajo v prihodnje večjo mobilnost raziskovalnega kadra, pri čemer merimo na izmenjavo strokovnjakov med raziskovalnimi institucijami, visokimi šolami, gospodarstvom in družbenimi službami.

Drugi aspekt raziskovalne politike, ki bo slovenski družbi zagotavljal, da se bo pojavljala enakopravno v jugoslovanski in mednarodni skupnosti držav in narodov, pa zahteva razvijanje družboslovnih znanstvenih disciplin. Še posebej pomemben prispevek, tako našemu lastnemu družbenemu razvoju kot tudi razvoju drugih jugoslovanskih narodov in naprednemu družbenemu razvoju v svetu, pomeni v tem okviru preučevanje in spremljanje posebnih oblik in poti našega socialističnega razvoja in razvoja samoupravljanja.

Pospeševali in podpirali bomo interdisciplinarno raziskovalno delo na področju varstva okolja. V ta namen bomo odvajali ustrezna finančna sredstva, ki se bodo stekala ali neposredno od uporabnikov naravnih dobrin ali pa v namenske sklade pri znanstveno-raziskovalnih ustanovah.

Sredstva za raziskovalno dejavnost bodo naraščala hitreje, kot bo rasel družbeni proizvod. To pa bo glede na ostale potrebe vsekakor izjemen napor slovenske družbe, ki obenem zahteva uveljavitev najstrožje kvalitete selekcije in skrajne racionalnosti pri uporabi sredstev za raziskovalno dejavnost.

V skladu s predvidenim razvojem visokošolskih kapacitet in v skladu s potrebami po raziskovalnem kadru, bo do leta 1985 raziskovalcev približno trikrat več. 25—28 raziskovalcev na 10.000 prebivalcev bi pomenilo, da naš razvoj poteka približno vzporedno z razvojem večine evropskih držav. Potrebna bo izjemna racionalnost na področju raziskovalnega dela, koordinacija pri nabavi opreme, ustvarjanje skupnih institutov in seveda skupne naložbe v večje institutske kapacitete in naprave.

Računalništvo in informatika kot kompleks informacijskih, dokumentacijskih in komunikacijskih dejavnosti, sta nepogrešljiv sestavni del našega družbenega razvoja. Zaradi samoupravnih produkcijskih odnosov, nadaljnje demokratizacije družbe, podružabljanja politike in zaradi vse širšega uveljavljanja načela javnosti dela, se mora bistveno spremeniti družbena vloga in položaj informatike in informacijskih sredstev vseh vrst.

Pomembno vlogo morata odigrati računalništvo in informatika tudi v poslovno-tehnološki in raziskovalni sferi. Postati morata aktivni činitelj v uresničevanju strategije in taktike dolgoročnega razvoja. Zato bo potrebno na vseh ravneh naše družbe in še posebej v delovnih organizacijah in njihovih asociacijah na vseh področjih združenega dela zagotavljati uporabo in razvoj ter racionalnost in uspešnost teh dejavnosti.

V naslednjih 15. letih bo potrebno realizirati, modernizirati, povezovati in dopolnjevati informacijske sisteme za znanost, gospodarstvo in družbene dejavnosti. Bistveni premik bo potrebno doseči pri vzgoji kadra. Zato bo potrebno zagotoviti ustrezno izobraževanje na srednji, višji in visoki stopnji.

Podpirati bo treba tudi vključitev slovenskega in jugoslovanskega informacijskega in računalniškega sistema v evropsko omrežje in v najpomembnejše mednarodne organizacije, programske biblioteke in izobraževalne centre.

d) Kultura

Kultura ima v sodobnem družbenem življenju pomembno mesto sooblikovalca učinkovitega uveljavljanja samoupravnih in družbenih odnosov. Njen razvoj je zato pogoj za celotno družbeno rast in eden njenih bistvenih ciljev. Za slovenski narod ima glede na njegov zgodovinski razvoj in geografski položaj še poseben pomen.

Vsestranski družbeni razvoj terja hitrejšo oblikovanje široke in poglobljene izobrazbe in znanja, pri čemer je kultura nujna duhovna sestavina v življenju delovnega človeka kot široko razgledanega in aktivnega proizvajalca in samoupravljalca.

Kulturne vrednote naj bodo dostopne vsem občanom, da bi z njimi bogatili njihovo kulturno življenje. Zato naj kulturne dejavnosti zaobsežejo ves slovenski prostor, pri čemer naj se načrtno in selektivno razvijajo posamezna kulturna središča. Tako bo mogoče zmanjševati prevelika nesorazmerja v kulturnem življenju občanov in omogočiti postopno rast kulturno manj razvitih območij.

Cilji kulturnega razvoja, ki temelji na kulturni dediščini, terjajo nadaljnjo rast kulturne ustvarjalnosti, kakovosti in oblik kulturnega dela in možnosti za sprejemanje kulturnih dobrin. K temu lahko predvsem pripomorejo kakovostna tiskana beseda in dobri programi radia, filma in televizije kot najbolj množičnih medijev za posredovanje kulture.

Umetniški ustvarjalci in poustvarjalci, predvsem mladi, morajo dobiti ustrezne materialne in druge možnosti, da se v družbi ustvarjalno čim bolj uveljavijo in enakopravno vključijo v samoupravne odnose. Tako bo odprta nadaljnja pot kakovostni rasti slovenske umetnosti in bodo ustvarjene možnosti za njeno vedno bolj uspešno uveljavljanje.

V prihodnje kaže bolj poskrbeti za načrtno kulturno vzgojo občanov, predvsem mladine, in delovnih ljudi. Zato bo treba usposobiti različne vrste animatorjev kulturnega življenja.

Pri oblikovanju enotnega slovenskega kulturnega prostora bo posebna pozornost namenjena kulturnemu

delovanju Slovencev ter slovenskih delavcev in izseljencev v tujini. V meddržavno kulturno menjavo se moramo v prihodnje vključevati bolj sistematično, tako pri posredovanju kot pri sprejemanju najbolj pomembnih kulturnih in umetniških dosežkov. Povečano skrb moramo posvetiti izmenjavi med kulturami jugoslovanskih narodov in narodnosti. V ta prizadevanja mora biti enakovredno vključeno tudi kulturno delovanje italijanske in madžarske narodnosti.

Delovanje in razvoj kulture in njenih dejavnosti, zadovoljevanje kulturnih potreb delovnega človeka in vseh občanov, kulturno delo ter umetniška ustvarjalnost in poudarjanje, varovanje kulturne dediščine in integriranost kulture v celotno družbeno življenje bo doseženo na podlagi nadaljnjega razvoja samoupravnega povezovanja vseh za kulturo zainteresiranih dejavnikov. Zato je potrebno organizacijsko in programsko razvijati in krepiti sedanje kulturne skupnosti kot temeljne celice kulturne politike in nosilce kulturnega dela.

Družbeni dogovori in samoupravni sporazumi so primerna oblika za določanje družbenega in ekonomskega položaja kulturnih dejavnosti in njihovega razvoja in način za urejanje razmerij med ustvarjalci in uživalci kulturnih vrednot. Ti dogovori omogočajo medsebojni vpliv in spodbudo vseh za kulturo zainteresiranih dejavnikov družbenega razvoja.

Zaradi šibke materialne podlage za rast kulture v prejšnjem obdobju se bodo v prihodnjih petnajstih letih sredstva, namenjena kulturi, povečala hitreje kot doslej. Pri razporeditvi za kulturo namenjenih sredstev bo treba odmeriti več kot doslej tudi za prostore, ki so namenjeni kulturnemu življenju in delu.

e) Telesna kultura

V prihodnjih petnajstih letih mora postati telesna kultura resnična potreba in uresničljiva pravica vseh ljudi v naši republiki.

Temeljni cilji telesne kulture so: oblikovanje celovite osebnosti in razvijanje njenih ustvarjalnih sposobnosti, zdravje, podaljšanje aktivnega življenja, krepitev delovnih in obrambnih sposobnosti, vzgoja, aktiven počitek in razvedrilo. Ti atributi dajejo telesni kulturi tolikšen pomen, da ji mora družba posvečati ustrezno pozornost, zlasti še, ker so današnje razmere izredno kritične in raven razvitosti telesne kulture zaostaja za razvojem drugih področij.

Ob smotrnejšem izkoriščanju sredstev, ki so danes že namenjena telesni kulturi, je pomembno tudi hitreje krepiti njene materialne osnove. Razmik med razvirstvo telesne kulture in potrebami bo treba postopoma zmanjševati. Nujna je odločna krepitev samoupravnega položaja telesne kulture v družbi in resnično samoupravnih odnosov znotraj nje.

S postopnim premagovanjem vsebinskih, materialnih in kadrovskih težav bodo ustvarjene možnosti za redno telesno-kulturno aktivnost od vzgojno-varstvenih ustanov do univerze. Tako bo tudi v praksi največji poudarek na telesni kulturi v naših vzgojno-izobraževalnih ustanovah kot temelju telesne kulture.

Samoupravni organi in strokovne službe nosijo odgovornost, da bo telesna kultura v delovnih organizacijah postopoma postala uresničljiva pravica vseh zaposlenih. V ta namen bo potrebnih več kadrov in več objektov; potrebna pa bo tudi visoka stopnja povezanosti s telesno-kulturnimi centri in športnimi organizacijami.

Za hitrejši razvoj telesne kulture je treba zagotoviti ustrezno izobraževanje strokovnih kadrov in raziskovalno delo, ki bo predvsem koristilo potrebam prakse.

Poleg pozornosti materialni, vsebinski, kadrovski in organizacijski krepitvi telesno-kulturnih organizacij, je treba razviti široko mrežo rekreacijskih in športno-turističnih centrov, hkrati pa v urbanističnem planiranju zagotoviti primerne površine za graditev ustreznih objektov.

Vprašanje kakovostnega in vrhunskega športa je kot odsev stopnje razvitosti telesne kulture, treba preučiti ter opredeliti njuno mesto.

3. Demografski razvoj, zaposlovanje, življenjska raven in stanovanjsko gospodarstvo

a) Prebivalstvo in zaposlovanje

Na naravno gibanje prebivalstva bodo vplivali predvsem naslednji dejavniki:

- rast realne življenjske ravni prebivalstva,
- izboljševanje zdravstvene zaščite prebivalstva,
- podaljševanje poprečne življenjske dobe ljudi,
- večja skrb za družino in varstvo otrok.

Za aktivno demografsko politiko obstoje objektivni materialni pogoji. Treba jo je izoblikovati in predvideti načine in sredstva za njeno uveljavitev.

Pričakovati je, da se bodo tudi v prihodnjih petnajstih letih uveljavljale družbene in gospodarske zakonitosti, ki vplivajo na večjo mobilnost delovne sile in na družbeno-gospodarsko preobrazbo prebivalstva. Priseljivanje iz drugih jugoslovanskih območij bo potekalo ob hkratnem manjšem odhajanju domačih delavcev v tujino. Z ekonomskimi in političnimi ukrepi bo treba odpravljati vzroke, ki spodbujajo ekonomsko emigracijo in pospeševati vračanje zaposlenih v tujini. Prebivalstvo iz drugih republik se bo še vedno priseljevalo v Slovenijo, vendar spriči hitrejšega razvoja manj razvitih območij v manjšem številu kot doslej.

Navedene predpostavke nakazujejo, da se bo ob aktivni demografski politiki, ki naj rezultira v povečanju števila rojstev in zmanjšanju umrljivosti, skupno število prebivalstva do leta 1985 povečalo od sedanjih milijon 726 tisoč na milijon 930 tisoč oziroma do leta 1991 na približno milijon 985 tisoč. Poprečni prirastek bo znašal 8,1 promila. Število prebivalcev v starosti od 19 do 59 let pa se bo povečalo od sedanjih 910 tisoč na milijon 50 tisoč.

Na obseg zaposlovanja bodo v prihodnjih petnajstih letih bistveno vplivali predvsem naslednji dejavniki:

- spremembe v gospodarski in regionalni strukturi Slovenije;
- nova delovna mesta na osnovi neto investicij;
- tehnični napredek in tehnološke spremembe, ki vplivajo na proizvodnost dela;
- formiranje ustreznih izobrazbenih profilov glede na potrebe sodobnih delovnih postopkov na vseh področjih družbene reprodukcije;
- zmožnost prilagajanja delovnih ljudi novim potrebam;
- zmanjšanje zaposlovanja v tujini;
- mobilnost delovne sile.

Tehnološki napredek bo omogočil večjo storilnost dela in boljše splošne delovne pogoje. Možno bo skrajševati delovni čas predvsem v dejavnostih z zahtevnejšimi delovnimi pogoji in poskrbeti za boljšo delovno zaščito mater in žensk, za razširjeno varstvo otrok, za izboljšanje pogojev prihajanja na delo in za primerne izrabo dopustov širšemu krogu delovnih ljudi.

Mehанизacija kmetijstva in tehnični napredek, ki jo spremlja, bosta poleg drugih vplivov v slovenskem kmetijstvu do leta 1985 sprostila okoli 100 tisoč delovnih ljudi, ki jih bo treba zaposliti v nekmetijskih de-

javnostih. Več delovne sile bo zaposlil tudi razvitejši nekmetijski zasebni sektor.

Predvidoma bo v naslednjih 15 letih znašala povprečna stopnja rasti delovnega prebivalstva v Sloveniji okoli 1 %.

b) Družbeno-gospodarska preobrazba prebivalstva

Naraščanje števila prebivalstva in zaposlenih, predvsem pa pričakovane spremembe v gospodarski strukturi ter prostorska politika, bodo močno vplivale na obseg družbeno gospodarske preobrazbe. Pričakovani so premiki delovnega prebivalstva iz primarnega sektorja, predvsem iz kmetijstva, v sekundarne, zlasti pa terciarne in kvartarne dejavnosti. Pričakujemo, da bo delež kmečkega prebivalstva v skupnem številu prebivalstva padel na okrog 12—15 %. Poleg politike bolj uravnoteženega razvoja in zaviranja procesa emigracije v tujino, ki terja večjo mobilnost delovnega prebivalstva prek dnevne migracije, je treba, kjer je to gospodarsko smotno, skrbeti tudi za približevanje delovnih mest domicilu delovnega prebivalstva.

Spremembe v gospodarski strukturi se bodo kazale predvsem v nadaljnjem relativnem zmanjševanju podeželskega prebivalstva in povečanju mestnega prebivalstva. Poleg tega pa bo občutno narastlo število urbaniziranih prebivalcev.

c) Življenjska raven

Rast življenjske ravni zadeva vse njene sestavne dele:

- rast osebne in kolektivne porabe,
- večanje obsega trajnih potrošnih dobrin,
- izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev,
- večanje vseh oblik materialne in socialne varnosti,
- razvoj človekove osebnosti in krepitev njegove vloge pri odločanju o skupnih zadevah,
- večja skladnost med navedenimi elementi življenjske ravni.

V splošno rast življenjske ravni mora biti vključeno še posebej prebivalstvo z nižjimi dohodki. Tako se bodo zmanjševale socialne razlike v materialnih življenjskih pogojih pa tudi razlike v znanju, delovnih navadah, kulturni stopnji, v možnostih izobraževanja in zaposlitve.

Naraščanje življenjske ravni mora temeljiti na večanju produktivnosti. Ta bo naraščala s spreminjanjem socialno-ekonomske strukture, ki bo s tehničnim napredkom in tehnološkimi spremembami, omogočala večjo usposobljenost delavca.

Predvideno približno trikratno povečanje sredstev osebne porabe bo spremenilo strukturo splošne porabe, izboljšala pa se bo tudi struktura porabe v gospodinjstvih. Predvidene spremembe v strukturi in obsegu osebne potrošnje, zahtevajo večjo ponudbo terciarnih dejavnosti. Do leta 1985 bo v strukturi osebne potrošnje narasel delež za kulturo in rekreacijo od sedanjih 3,6 na 11,2 %, delež vseh storitev pa od sedanjih 14 % na približno 18 %.

d) Stanovanje

Stanovanje je kot trajna ekonomska in socialna dobrina in kot eden osnovnih elementov življenjske ravni pomemben instrument dolgoročne politike rasti produktivnosti, urbanizacije in demografskega razvoja. Zato je stanovanjsko gospodarstvo dejavnost posebnega družbenega pomena in ga je potrebno družbeno usmerjati.

Na področju te dejavnosti se bodo vse bolj uveljavljala ekonomska načela: za stanovanje skrbi predvsem

porabnik sam, družba pa mu pri tem pomaga. Uveljavljala pa se bodo tudi načela solidarnosti: družba bo organizirano pomagala tistim občanom, ki zavoljo nizkih dohodkov ne zmorejo ekonomskih stroškov stanovanja.

Za uresničevanje teh načel je treba razvijati oblike samoupravnega sodelovanja čim širšega kroga interesentov, kot so hišni sveti, interesne skupnosti na raznih ravneh, oblike upravljanja s stanovanjskim fondom, stanovanjska in komunalna podjetja in oblike upravljanja s sredstvi za gradnjo stanovanj.

Ti samoupravni subjekti in oblike upravljanja bodo poglavitna opora stanovanjski, komunalni, zemljiški in urbanizacijski politiki občin, ki bodo ob sodelovanju republike osnovni nosilci stanovanjskega gospodarstva.

Tudi občinska politika stanovanjskega gospodarstva bo s pomočjo take samoupravne strukture omogočila realne pogoje za modernizacijo projektiranja in gradnje, racionalno gospodarjenje s stanovanjskim, komunalnim in zemljiškim fondom.

Hkrati bodo občinske skupščine skrbale tudi za skladen razvoj komunalnega gospodarstva, pri čemer bodo v medsebojnem sodelovanju posvetile posebno skrb izgradnji komunalnih naprav regionalnega pomena.

Uresničevanje tako zasnovane politike in predvidena sredstva za osebno porabo bo skupaj z organiziranim zbiranjem zasebnih in družbenih sredstev za stanovanjsko gradnjo postopoma izboljšala razmerje med kupno močjo interesentov in stroški stanovanja. Tako se odpirajo realne možnosti za bolj učinkovito reševanje socialnih razlik ter stanovanjske problematike mladih ljudi in družin.

Realno je pričakovati, da bo v naslednjih petnajstih letih zgrajenih okoli 12 milijonov m² novih stanovanjskih površin, bistveno bo manjši sedanji stanovanjski primanjkljaj in občutno večja opremljenost stanovanjskega fonda.

GLOBALNA PROJEKCIJA REGIONALNEGA RAZVOJA

Zaradi izčrpnega izkoristka realnih pogojev in sodelovanja razvojnih ustvarjalnih faktorjev v celotnem slovenskem prostoru in pa zaradi nujne potrebe postopnega zmanjševanja medregionalnih razlik v razvosti, bo zavestno usmerjanje regionalnega razvoja vse bolj pomembna metoda družbenoekonomske politike Slovenije.

Enakomernejši ekonomsko-socialni razvoj bo ob enem pomemben element za celovitejšo in čvrstejšo integracijo slovenskega prostora.

a) Človekovo okolje in kulturna krajina

Močnejši poudarek na regionalni in prostorski politiki razvoja zahteva tudi ohranitev ekološkega ravnotežja, zavarovanje krajinskih značilnosti in zgodovinskih posebnosti, kakor tudi ustrežnejše vrednotenje teh faktorjev, ki bodo v prihodnje imeli še večji vpliv na družbenoekonomski razvoj.

Hitra urbanizacija, gospodarski in tehnološki razvoj povzročajo, da se življenjski pogoji naglo slabšajo. Zrak, voda, plodne površine, gozdovi in druge naravne dobrine postajajo vedno očitnejši limitirajoči razvojni faktorji; siromašenje naravnih virov, kvarjenje življenjskega okolja, naraščanje hrupa, smrada, odpadkov in erozije začenjajo resno ogrožati zdravje in življenje človeka.

Zato je potrebno:

- ohranjanje ekološkega ravnovesja, zavarovanje krajinskih značilnosti in drugih kvalitete okolja;
- takšno usmerjanje regionalnega razvoja, ki bo upoštevalo obstoječe naravne vrednote;
- predvideti ustrezne površine za stanovanjsko in komunalno gradnjo, za ohranitev okolja in naravnih ugodnosti zunaj mestnega prostora;
- upoštevati naravne in druge kvalitete okolja pri alokaciji gospodarskih in drugih dejavnosti;
- kmetijske in gozdne površine je treba bolj upoštevati kot pogoj osnovne biološke eksistence prebivalstva in kot enega pomembnih dolgoročnih faktorjev razvoja;
- povezovati kmetijski razvoj in razvoj gozdarstva z narodno-obrambnimi interesi;
- pospeševati razvoj višinskih kmetij in kmečkega turizma;
- pri gospodarski, posebno pa pri gozdarski, kmetijski in vodno-gospodarski politiki je treba poleg neposrednih gospodarskih koristi upoštevati tudi vedno večji družbeni pomen naravno-varstvene funkcije;
- posvetiti posebno skrb smotrni izrabi in zavarovanju morske obale ter storiti vse potrebne ukrepe za ohranitev in izboljšanje kakovosti morske vode tako v biološkem, kot tudi v gospodarskem in sanitarnem pomenu.

b) Policentrični urbani sistem

Dosežena stopnja urbanizacije, poselitve in gospodarskih dejavnosti, infrastrukturno omrežje, pojav regionalne polarizacije razvojnih tendenc zahtevajo, da policentrični razvoj ni samo najsprejemljivejši z vidika učinkovitejšega gospodarskega razvoja, temveč je logična posledica in edina možnost samoupravnega sistema, ki že v dosedanjem razvoju potrjuje zastavljeni koncept.

Policentrični urbani sistem bo v funkcionalni prometni povezavi pripomogel k učinkovitejšemu ekonomsko-socialnemu razvoju, obenem pa zagotavljal večjo enakomernost življenjskih pogojev prebivalstva.

Tak sistem se bo v skladu z načeli družbeno-ekonomske uspešnosti uveljavljal prek več mestnih središč, ki bodo s svojo gravitacijo pokrila celoten slovenski prostor.

Potrebna bo sistematična krepitev gospodarskih in socialnih funkcij teh središč. Z njihovo funkcionalno povezavo v celovit urbani sistem, bodo ustvarjeni pogoji, da bodo vse bolj nosilci gospodarskega, znanstvenega, izobražbenega in kulturnega napredka posameznih regij ob samoupravnem povezovanju občin.

Možnosti za razvoj policentričnega urbanega sistema bodo predvidene v regionalnih prostorskih načrtih in urbanističnih programih. Stališča o policentričnem urbanem sistemu bodo podlaga za pripravo splošnih zasnov prometnega in energetskega omrežja, upoštevati pa jih je treba tudi pri snovanju vodno gospodarskih ureditev.

c) Razvoj manj razvitih območij

Regionalna politika na podlagi razvoja in povezovanja proizvodnih tvorcev v regijah ter urbanistična politika več medsebojnih povezanih regionalnih centrov odpirata pota povezovanja med mestom in vasjo, povezovanja med regijami in ustvarjata pogoje za bolj uravnotežen razvoj na območju vse Slovenije. Ob tem bo imelo pomembno vlogo tudi družbeno usmerjanje na podlagi zakona o pospeševanju razvoja manj razvitih območij v Sloveniji. Intenzivnejša vključitev manj razvitih območij v proces družbene reprodukcije, bo v okviru realnih možnosti in pogojev, ki jih imajo posamezna območja, dosežena zlasti takole:

- prek ustrežnejše infrastrukture in izobraževanja;
- s pomočjo pri izdelavi razvojnih projektov in programov;
- s postopno polistrukturno usmeritvijo zlasti na industrijo, kmetijstvo v vseh fazah reprodukcije in turizem in na pospeševanje razvoja dislociranih obratov;
- z zagotavljanjem namenskih sredstev za manj razvite;
- z ustrezno kreditno in davčno politiko ter s politiko splošne ter skupne porabe;
- s povezovanjem samoupravnih skupnosti, bank in drugih delovnih organizacij pri uresničevanju programov;
- s povečanjem prostorske mobilnosti prebivalstva;
- s pospeševanjem regionalne povezanosti med razvitejšimi in manj razvitimi območji.

Na hitrejši razvoj območij ob mejah s sosednimi državami, zlasti pa manj razvitih obmejnih predelov, bo vplivalo tudi obmejno ekonomsko sodelovanje in širjenje komunikacij s sosedji.

III. PROJEKCIJA RAZVOJA PO GOSPODARSKIH DEJAVNOSTIH

Razvoj gospodarskih dejavnosti je zasnovan na dolgoročnih programih posameznih vej, področij in grupacij. Ti programi predstavljajo širše in popolnejše strokovne informacije, ki nudijo delovnim organizacijam izhodišča za izbiro razvojnih smeri in jim omogočajo gibko prilagajanje vsakokratnim razmeram in zahtevam na tržišču.

Pomembna bo usposobljenost delovnih organizacij za razvijanje take proizvodnje, ki bo, ustrezajoč standardom, kakovosti in ceni, zadovoljila tržna merila na notranjem in zunanem trgu. Uveljavile pa se bodo tudi primerjalne prednosti z vidikov razpoložljivosti in strukture delovne sile, surovinske osnove, plačilne bilance, ugodni mednarodni prometni položaj in podobno. Specifična diverzifikacija slovenskega gospodarstva, posebno industrije, že danes nudi objektivne pogoje za večji prodor nekaterih vrst proizvodnje na mednarodni trg; te vrste proizvodnje bodo v prihodnje lahko osnova naše izvozne ekspanzije, zlasti na konvertibilno tržišče.

V naslednjem obdobju bo vse bolj nujen proces različnih oblik povezovanja, kooperacije ter integracije v Sloveniji, v jugoslovanskem prostoru in z večjimi tujimi partnerji. Take pobude je treba pričakovati posebno od gospodarskih organizacij z najboljšo kadrovsko strukturo.

a) Energetsko gospodarstvo

V Sloveniji vedno bolj primanjkuje energije. Brez izgradnje in pravočasnega obratovanja potrebnih energetskih objektov, se bo pomanjkanje energije kazalo na vseh področjih družbenega življenja.

Stopnja onečiščenja zraka, ki je posledica dosežene stopnje v industrijskem razvoju in slabih vremenskih razmer, ki so značilne za večji del našega prostora, zahteva spreminjanje virov energije v take, ki manj onesnažujejo zrak.

Leta 1985 bo potrebnih predvidoma 54.000 T cal. Struktura korišćene energije se bo spremenila tako, da bo približno naslednja: trda goriva 22 %, tekoča goriva 48 %, plinasta goriva 3 %, elektroenergija 25 %, pare za ogrevanje 2 %.

Po porabi primarne energije bosta do leta 1985 prevzela nafta in plin vodilno vlogo, saj bo njun delež znašal okoli 40 %. Delež trdih goriv bo predvidoma 30 %, vodne energije 4 %, in jedrske energije 26 %.

Primanjkljaj bo možno pokriti:

— z antracitom in črnim premogom iz uvoza. Rjava premoga je glede na sedanjo stopnjo raziskanosti in glede na ugotovljene rezerve (rezerve A in B) dovolj za približno 20 let;

— zalog lignita je v Sloveniji okoli 310 milijonov ton;

— nafto bo treba uvažati, vložiti pa tudi potrebna sredstva v zmogljivosti za predelavo nafte;

— zaloge zemeljskega plina cenijo v Jugoslaviji na okoli 100 milijard Nm³. Slovenija si mora zagotoviti dolgoročno in stalno dobavo iz jugoslovanskih virov in iz uvoza. Zgraditi je treba osnovne plinovode;

— tehnični, gospodarski in pokrajinsko-kulturni razlogi narekujejo, da se bo treba, poleg racionalne izrabe vodnega potenciala, usmeriti na termoelektrične vire na osnovi tekočih, plinastih, trdih in jedrskih goriv;

— za pokrivanje potreb s konstantno energijo nam najbolj ustreza jedrska energija. Poleg prve jedrske elektrarne z močjo 600 MW, je treba za slovenske potrebe do leta 1985 zgraditi vsaj še 600 MW jedrskih zmogljivosti.

b) Vodno gospodarstvo

Zaradi širjenja gospodarskih zmogljivosti, hitre urbanizacije in povečevanja življenjske ravni prebivalstva, poraba vode v SR Sloveniji izredno hitro narasča.

Ob nespremenjenih naravnih virih se manjšajo zaloge uporabne vode tudi zaradi hitrejšega površinskega odtoka in večjega onesnaženja, ki danes pri nas že štirikratno presega dopustno stanje.

Ob nizkih vodah, ob največjih sušah, je pretok vode, ki odteče iz Slovenije približno 160 m³/sek. Pri tem je vključenih 35 m³/sek že uporabljenih in vrnjenih vod. Tako je prizadet že biološki minimum, ki znaša npr. na republiški meji samo za Savo 125 m³/sek.

Še vedno je precej zamočvirjenih in pogosto preplavljenih površin ter površin, na katerih bi bilo potrebno zgraditi namakalne sisteme. Zelo obsežna so tudi območja, ki jih ogrožajo erozija, hudourniki in plazovi. Zaradi neurejenosti teh površin nastajajo občutne gospodarske škode, oviran pa je tudi razvoj gospodarstva, predvsem industrije, turizma, kmetijstva in urbanizacije. Te neurejene površine nenehno ogrožajo rastlinstvo, zdravje ljudi in živali.

V prihodnje bo treba torej zajeti nove vodne vire v regionalnem sistemu vodne oskrbe; poskrbeti pa bo treba, da bo čiščenje odpadnih vod uspešnejše. V bodoče bo nova ali razširjena proizvodnja vračala že očiščeno uporabno vodo, visoko stopnjo že dosežene onesnaženosti voda pa moramo v tem obdobju odpraviti s pospešeno gradnjo čistilnih sistemov. Enako pozornost je treba posvetiti varovanju čistoče našega morja. Pospešeno moramo urejati vodne tokove in erozijska področja.

Pri tem bo treba uporabljati sodobnejše vodno-gospodarske ukrepe, zlasti take, ki rabijo hkrati več namenom. To so zlasti akumulacije v gornjih tokovih vodnih tokov, s katerimi je mogoče urejati prodonost, zmanjšati poplavne valove, znižati stroške za regulacije in obrambne nasipe, bogatiti nizke vode, bistveno izboljšati kakovost nizkih vod in ustvarjati pogoje za razvoj ribištva, rekreacije in turizma.

c) Prometno gospodarstvo

Pri načrtovanju dolgoročnega razvoja prometnega gospodarstva je važno predvsem dejstvo, da se kompleksen promet v svetovnem merilu nahaja v revolucionarni tehnološki preobrazbi. Bistvena obeležja sodobnega prometa so komplementarnost prometnega sistema in integralnost transportnega procesa, ki temelji na strnjених transportno-tehničnih verigah kot elementarnih sistemih.

Sloveniji je ugoden geopolitični položaj še vtisnil izrazit transportni pečat. To dejstvo odpira možnosti, da se prek našega ozemlja povezujejo veliki gospodarski bazeni in da je tudi na tej podlagi mogoče načrtovati prihodnji razvoj.

Dosedanji gospodarski in družbeni razvoj je močno prerasel zmogljivosti obstoječe prometne infrastrukture v Sloveniji. Slednja že ovira hitrejši razvoj in onemogoča, da bi bolje izrabljali izredno ugoden geopolitični položaj naše republike.

V svetovnem merilu napreduje transportna in komunikacijska tehnologija tako hitro, da klasični načini pri urejanju tega problema povsem odpovedujejo. V najbolj razvitih državah napovedujejo, da bodo v naslednjih treh do petih letih že dosegli tako razvojno raven, da bodo le še tretjino vsega tovora prepeljevali s klasičnimi prevoznimi sredstvi ob klasični prometni organizaciji.

V tej dejavnosti se uveljavljajo nova spoznanja tako hitro, da dosednji razvoj kontejnerizacije, paletizacije, roll-on roll-off-sistema, huckepacka, naftovodov in plinovodov, maršrutnih vlakov, letalskega prometa ter organizacije velikih obmorskih in suhozemskih terminalov že nakazuje uresničevanje velikih medkontinentalnih in medoceanskih transportnih in prometnih sistemov. Nove tehnologije in novi načini organizacije prometne infrastrukture bodo postopno odpravili tradicionalne oblike transporta in komunikacij. V nasprotju s hitrim razvojem te gospodarske dejavnosti po vsem svetu pa smo se v Sloveniji in v Jugoslaviji komaj začeli prilagajati sodobnim transportnim sistemom in organizacijam.

— Železnice bodo še vnaprej okostje kompleksnega prometnega sistema, glavni nosilec mednarodnega prometa in povezave Slovenije z gospodarstvi, ki obkrožajo našo deželo. Zato je treba slovenske železnice do celia rekonstruirati in modernizirati ter usposobiti za izvajanje sodobne tehnologije transportnega procesa. Nujna je modernizacija osnovnih relacij Jesenice—Zagreb, Šentilj—Sežana—Koper, Pragersko—Kotoriba in Jesenice—Nova Gorica—Sežana, modernizacija voznega parka, gradnja sodobnih terminalov za integralne sisteme ter sistemov sodobnega disponiranja ter kontrole transportnega procesa.

V načrtovanem obdobju bo treba razširiti obstoječe ter proučiti in uresničiti boljše železniške povezave s tujino. Prav tako je treba izvajati politiko ustrežnejšega razporejanja tovorov na cestne, železniške in vodne zveze.

Tehnološko in gospodarsko sodelovanje med železnico in med drugimi transportnimi vejami se bo najbolj izpričalo pri gradnji skupnih transportnih terminalov v Ljubljani, v Mariboru, v Sežani in Novi Gorici, na Jesenicah in v Kopru.

Tako se bo Slovenija prometno reorganizirala in povezala v suhozemnem prometu. Povezala pa bo tudi naše morje s suhozemnim zaledjem, kar je pomembno predvsem za daljinski notranji in mednarodni blagovni in potniški promet. V obmejnih krajih bo potrebno ustvarjati tudi pogoje, ki bodo omogočali hitrejšo mednarodno povezavo, delitev dela in menjavo.

— Gospodarsko in družbeno je v sodobnih razvojnih tokovih izredno pomemben cestni promet, saj povezuje najrazličnejša področja in območja. Investicijski posegi v cestno prometno infrastrukturo morajo zagotoviti gradnjo sistema hitrih cest z visoko propustnostjo, torej cest, ki dopuščajo velike vozne hitrosti in velike obremenitve, koncentrirajo promet in so namenjene predvsem daljinskemu prometu. Hkrati bomo z investicijskimi posegi v cestno-prometno infrastrukturo zagotovili gradnjo sistema magistralnega cestnega omrežja, ki bo funkcionalno povezoval urbana središča Slovenije v homogeni sistem. Predvideni posegi v cestno prometno omrežje bodo spremenili razvrstitev gospodarskega potenciala, kar bo odsevalo v načinih in v obsegu izrabe slovenskega gospodarskega prostora.

V prihodnjem dolgoročnem obdobju bo nujno potrebno postopoma glede na razpoložljiva sredstva ter v izvedbi in zaporedju, ki bosta najbolj ustrezala našim potrebam in možnostim, modernizirati oziroma zgraditi naslednjo cestno-prometno ožilje:

— magistralno, cestno omrežje, ki povezuje Slovenijo z jugoslovanskim, italijanskim, avstrijskim in madžarskim cestnim omrežjem, in sicer:

— Seatilj—Ljubljana—Razdrto—Nova Gorica—Sežana—Koper—Reka;

— predor Karavanke—Ljubljana—Zagreb;

— Maribor—Ptuj—Zagreb;

— Dravograd—Maribor—Pomurje;

— regionalno cestno omrežje, predvsem tiste ceste, ki omogočajo povezavo naših mestnih središč v policentrični urbani sistem in tiste regionalne cestne prometnice, ki odpirajo razvojne možnosti manj razvitim območjem.

Te orientacije so utemeljene z ekonomsko-prometnimi in razvojnimi faktorji, tako z vidika komunikacijskih povezav Slovenije z Jugoslavijo in Evropo, kot tudi z vidika našega policentričnega urbarskega razvoja.

— V pomorskem gospodarstvu bo treba razmahniti luško dejavnost in povečati obseg obmorskega prometa, predvsem v okviru integralnih transportnih sistemov, ki povezujejo kopno in morje. Za pospešeno vključevanje našega gospodarstva tudi v mednarodni trg je treba izrabiti vse ugodnosti, ki jih prinaša pomorski promet, in v ta namen dopolnjevati našo pomorsko prevozniško organizacijo ter bolj upoštevati transportne potrebe našega gospodarstva. Obnoviti in pomnožiti je treba ladjevje in osvojiti sodobno tehnologijo, ki prevladuje v pomorskem transportu.

V okviru luške dejavnosti je treba bolj izrabiti tranzitno prometni položaj luke Koper in pospešno dograjevati njeno industrijsko cono. Specializacija, kontejnerizacija, razširitev dodelave in predelave blaga v prosti coni in podobno — vse to bo predvidoma povečalo promet v luki, in sicer od sedanjih 2,2 milijona ton na 10 do 15 milijonov ton v letu 1985. Za realizacijo tega bo treba čimprej izdelati koncept in program gradnje in razvoja industrijske cone z domačimi in tujimi vlaganji. Pri tem bosta pomembna izbor in struktura dejavnosti, ki se bodo morale razvijati v najugodnejših ekonomskih kombinacijah domačih in tujih gospodarskih interesov na tem širšem gravitacijskem območju.

— V svetovnem merilu je zračni promet ena najbolj razgibanih in obetajočih prometnih vej. Slovenija se mora čimbolj vključiti v notranji in v mednarodni zračni promet ter ustvariti sodobne letalsko-prometne pogoje, ki bodo omogočali hitro rast turizma, poslovnega prometa in blagovnega prevoza. Zato je treba v prihodnjih petnajstih letih nadaljevati z izgradnjo sloven-

ske letalske infrastrukture in povečati letalske prevozne zmogljivosti za vse vrste prevozov (blagovnih in potniških) na vseh razdaljah. V ta namen je treba zgraditi primerno omrežje primarnih, sekundarnih in terciarnih letališč.

Glede na energetske in surovinske vires za bazno in predelovalno industrijo, je potrebno vpeljati cevni transport (naftovodi, plinovodi). Geopolitična lega Slovenije sicer dovoljuje, da je mogoče izbirati energetske surovine in si oskrbeti napajanje iz več smeri: iz Italije, Avstrije, Hrvaške in iz koprškega terminala, vendar pa bo treba pri tem misliti na najugodnejše kombinacije glede financiranja naložb in njihovega učinka v nacionalnem gospodarstvu.

V politiki razvoja naše prometne infrastrukture je važno tudi preučiti, kako se bo Slovenija vključila v sistem evropskih plovni poti. Vodne poti v Evropi, povezovanje vseh dosedanjih plovni sistemov in izgradnja novih, so zelo pomembna prometna veja, ki povezuje evropska gospodarstva. Slovenija se mora vključiti v sistem jugoslovanskih in evropskih plovni poti, zato je treba nadaljevati raziskave v Sloveniji in skupaj z mednarodnimi institucijami sodelovati v projektiranju in pripravi za gradnjo plovne poti Jadransko morje—Soča—Sava—Donava.

— Predvideni gospodarski, politični in družbeni razvoj terja dobre PTT storitve in dobro radiotelevizijo. Zato je potreben sodoben PTT sistem in sodobna radiotelevizijska služba, ki bosta sledila najnovejšim tehničnim in tehnološkim dosežkom na tem področju, vpeljati je treba popolno avtomatizacijo poštne službe na vseh ravneh ter polavtomatizacijo oziroma avtomatizacijo mednarodnega telefonskega in telegrafskega prometa.

Radiotelevizijska služba bo morala s svojimi zmogljivostmi pokriti ves slovenski prostor in zagotoviti večjo izbiro programov.

V razvoju kompleksnega prometa je posebej treba upoštevati nujnost racionalnega kombiniranja posameznih vrst transporta. Pomembno je tudi, da se izenačijo pogoji v poslovanju med transportnimi panogami, predvsem glede sistema cen in obremenitve s stroški infrastrukture.

Uresničenje zastavljenih ciljev v razvoju prometnega gospodarstva lahko zagotovi samo razvejana prometna znanost. Zato bo moral biti razvoj prometne znanosti še posebej naša skrb.

Glede na razvojne potrebe, širjenje blagovnih tokov Slovenije in Jugoslavije s tujino, povečanje mednarodnega blagovnega in osebnega prometa preko naše države in glede na povečanje turističnih tokov bo treba razširiti večino obstoječih mejnih prehodov in zgraditi nove, zlasti za blagovni promet ter opremiti prehode s sodobnimi tehničnimi sredstvi. Potrebe gospodarskega in turističnega razvoja bodo zahtevale tudi povečanje števila zračnih koridorjev za letalske zveze s tujino.

d) Metalurgija in kovinsko predelovalna industrija

Slovensko železarstvo se bo moralo tehnološko preusmeriti na kvalitetnejše izdelke, asortiment svojih izdelkov pa mora programsko uskladiti z jugoslovanskim železarskim gospodarstvom. Naša črna metalurgija se mora tehnološko in organizacijsko tesno povezati s kovinsko predelovalno industrijo ter z usmeritvijo na čim večjo finalizacijo proizvodnje.

Položaj slovenske barvne metalurgije narekuje intenziviranje geoloških in rudarskih raziskav, da bodo sodobni tehnološki postopki zagotovili rentabilnost proizvodnje. Del surovin, rude, koncentratov in polizdel-

kov bo treba vsekakor nabavljati drugod. Za zagotovitev surovin bodo zato nujne skupne naložbe z drugimi jugoslovanskimi partnerji.

Predelovalna industrija barvnih kovin se bo razvijala v tesni tehnološki in poslovni povezavi z domačimi in s tujimi porabniki njenih izdelkov.

Kovinska industrija je izredno pomembna, ker je propulzivna, povezuje metalurgijo z vsemi gospodarskimi dejavnostmi in ima ugodne multiplikativne učinke na gospodarstvo v celoti. Vključevala se bo predvsem kot kooperant v velika jugoslovanska in mednarodna industrijska združenja. Velika kovinska industrija bo postala tudi pobudnik za razvijanje številnih manjših kovinsko-predelovalnih obratov.

Pomemben položaj se obeta motorni industriji in industriji gospodinjskih strojev, ki sta že sedaj nosilki proizvodnje večjih serij končnih izdelkov na domači in tuji trg ter sta organizator serijske proizvodnje sestavnih delov in polizdelkov.

e) Elektroindustrija

Elektroindustrija z mnogimi svojimi vejami je značilna za razvit sodobni svet, zato bo tudi pri nas v prihodnje intenzivneje napredovala, predvsem v sodelovanju s tovrstno svetovno vodilno industrijo. Po vsem sodeč bo stopnja njene rasti med najvišjimi. Aktivno bo vplivala na spreminjanje naše gospodarske strukture.

Elektronika je podlaga, na katero se opira ves industrijsko tehnološki razvoj, zato bomo skrbeli, da se bo ta industrijska dejavnost okrepila in na široko prodrla v tehnologijo, raziskovanje, izobraževanje in kulturo. Slovenija ima ustrezne nosilce elektronike, ki imajo že zdaj pri razvijanju gospodarstva vodilno vlogo, še bolj pa bodo vplivali na gospodarski napredek v prihodnjih letih.

Za razvoj slovenske industrije jakega toka je važno dejstvo, da je v Jugoslaviji z lastno proizvodnjo kritih le manjši del potreb domačega trga in da se ji zato odpirajo velike razvojne možnosti, pa tudi uspešna vključitev v mednarodno delitev dela.

f) Kemična industrija

Slovenska kemična industrija v svojih proizvodnih zmogljivostih, tehnologiji in asortimentu izdelkov zastaja za tujimi dosežki, predvsem zaradi svoje razdrobljenosti ter slabe proizvodno-tehnične in finančne medsebojne povezanosti z drugimi vejami gospodarstva. Zato je nujno tudi v tej dejavnosti bolj hitro in bolj smelo uvajati najnovejša postopke in dosežke, modernizirati zaostalo tehnologijo in prilagoditi asortiment izdelkov potrebam trga, pri tem pa doseči večjo koncentracijo in bogatejšo poslovno sodelovanje te industrije, ker sta kapital in znanje prav tu še posebno odločilna razvojna faktorja.

Anorganska bazna kemična industrija se mora modernizirati, pri čemer pa mora upoštevati tudi dolgoročne razvojne programe kemične industrije na drugih območjih države in se vključiti v skupen razvoj.

Razvoj organske kemične industrije je tesno vezan na gradnjo rafinerije in plinovodov v Sloveniji. Ne glede na tehnološko in kapitalno zelo zahtevno izgradnjo, se bo organska kemična industrija razvila.

Na tej podlagi se bo razvijala tudi kemijsko-predelovalna industrija (farmaceutska, milarsko-kozmetična, proizvodnja premaznih sredstev, proizvodnja in predelava plastičnih mas in podobno).

Razvoj motorizacije in možnosti prodaje na domačem in tujem trgu bo omogočil nadaljnjo ekspanzijo

slovenske gumarske industrije, ki bo razvila moderno, avtomatizirano, velikoserijsko proizvodnjo.

g) Nekovinska industrija

Nahajališča nekovinskih rudnin so pri nas večinoma majhna. Z njihovo eksploatacijo se ukvarjajo v večini primerov majhna podjetja. Proizvodnja in predelava nekovin je pretežno dopolnilna industrija za preskrbo posameznih industrijskih panog in deloma široke potrošnje. Zaradi tega temelji razvoj te panoge na predvidenem splošnem dvigu gospodarstva in na izvozu.

Ta industrija ima pogoje za nadaljnji dolgoročni razvoj, če bodo geološke in geokemijske raziskave pokazale ugodne rezultate glede nahajališč nekovinskih rudnin v Sloveniji. Seveda pa je tudi v tej industrijski dejavnosti nujno večje združevanje obstoječih zmogljivosti; uvajati pa bo potrebno tudi nove tehnološke postopke.

h) Tekstilna in usnjarsko-predelovalna industrija

Slovenska tekstilna industrija sodi med tradicionalne industrijske veje, vendar se je zlasti na področju konfekcije, pletenin in trikotaže že dobro prilagodila modnim zahtevam tujih tržišč. Njen nadaljnji razvoj bo še bolj odvisen od uvedbe avtomatizacije in moderne organizacije dela.

Tako bo tekstilna industrija postajala vedno bolj kapitalno intenzivna. Nadaljnji razvoj tekstilne industrije zahteva tudi spremembo surovinske baze, ki sloni na novih umetnih in sintetskih vlaknih. Razen tega je mogoče s kemizacijo, s posebnimi tehničnimi postopki, izboljšati kakovost tekstilnih izdelkov. Podobne zahteve veljajo tudi za sicer napredujočo čevlarsko industrijo.

Tako tekstilna kot usnjarsko-predelovalna industrija, se morata usmeriti na tisto proizvodnjo, ki bo zagotavljala visoko kulturo oblačenja.

Takšna preusmeritev te proizvodnje bo omogočila sprostitev dela zaposlenih žensk, ki se bodo lahko zaposlile v drugih, zlasti terciarnih dejavnostih.

i) Kmetijska proizvodnja in živilska industrija

Naravni pogoji v Sloveniji omogočajo sorazmerno raznovrstno proizvodno usmeritev, pri čemer ostaja živinoreja glavna kmetijska panoga, na določenih območjih pa so ugodne možnosti za pridelovanje visoko kakovostnega hmelja, vina, sadja, nekaterih vrtnin in krme.

V prihodnjih petnajstih letih bo obseg kmetijske proizvodnje, zaradi tehnološkega napredka, večje proizvodnosti dela in površin, modernizacije družbene kmetijske proizvodnje in zaradi vse obsežnejše preusmeritve kmetij naraščal in se bo razvil v moderno blagovno proizvodnjo. Le taka usmeritev bo povečala stopnjo samooskrbe v proizvodnji hrane, zagotovila kmečkemu prebivalstvu večji dohodek in tako zmanjšala dohodkovno neenakost med kmetijskim in nekmetijskim prebivalstvom.

V pogojih splošne modernizacije kmetijstva bo umirjenejši proces deagrarizacije omogočil naraščanje produktivnosti in ekonomičnosti v kmetijstvu.

Intenzivnejšo kmetijsko proizvodnjo bo zahtevala večja domača potrošnja, zlasti še potrošnja boljših vrst hrane pa tudi predvidene možnosti izvoza. Spremembe v prehrani bodo terjale nadaljnja vlaganja v sodobne specializirane kmetijske obrate, v objekte ter naprave za dodelavo, skladiščenje in prodajo kmetijskih pridelkov. Večjo stalnost in stabilnost v kmetijski proizvodnji in s tem tudi v oskrbi trga pa bo pospeševala in zago-

tavljala tudi politika usklajevanja in jamčenja cen, politika premiranja, tržno-ekonomske zaštite, rezerv in podobno. Nenehno razvijanje kmetijske tehnologije in naraščanje storilnosti dela pa bo omogočilo, da bodo cene kmetijskih pridelkov konkurenčne doma in v svetu.

S proizvodno preusmeritvijo in povečanjem kmetij, zlasti pa z razvitejšimi oblikami sodelovanja v proizvodnji in z razvijanjem dopolnilnih dejavnosti, kot so kmečki turizem, dela v gozdarstvu, domača obrt in druge usluge, si bodo kmetje z večjimi investicijskimi vlaganji, ob spodbudnih družbenih posegih, ustvarjali pogoje za vse večji dohodek in standard. Te dopolnilne dejavnosti odpirajo ugodne perspektive tudi tistemu delu zasebnega kmetijstva, ki se bo v procesu modernizacije razvil v uspešne blagovne proizvajalce ter se bo lahko preživljal pretežno s kmetijstvom.

Obdržala pa se bodo tudi mešana kmečka gospodarstva, katerih delež v tržni proizvodnji bo še vedno pomemben, enako pomembna pa bo tudi prisotnost teh gospodarstev v procesu splošne modernizacije, saj so dohodkovno ta gospodarstva relativno močnejša.

Tak kmetijski razvoj ustvarja realno možnost, da se bo socialna problematika vasi v naslednjem obdobju uspešneje reševala. Hitreje se bodo razvijala tudi tista agrarna območja, ki so danes manj razvita, pa imajo vse pogoje za razvoj, hkrati pa bo ohranjena poseljenost in kulturni videz našega prostora.

Zato je določena skrb širše družbe in njena materialna podpora v procesu splošne modernizacije in preusmeritve kmetijstva nujna, saj bo le tako mogoče ustrezno usmerjati proces deagrarizacije in ga usklajevati s splošno gospodarskim razvojem in s skupnim družbenim interesom.

V procesu modernizacije razdrobljenega kmetijstva na samoupravnih socialističnih družbeno-ekonomskih osnovah imajo še posebne obveznosti občine, krajevne skupnosti in delovne organizacije s področja kmetijstva, trgovine, prometa in nekaterih s kmetijstvom in gozdarstvom povezanih industrijskih vej. Njihova aktivnost in ustreza vlaganja v kmetijstvo zagotavljajo ugodnejše perspektive razvoja kmečkih gospodarstev in podlago za trdno socialno varnost kmetijskih proizvajalcev.

Obmorsko območje bo usmerjeno v večji ulov rib, ki bodo predstavljale pomemben element v strukturi prehrane, tako v svežem kot v predelanem stanju. Modernizacija opreme bo omogočala večji učinek in večjo konkurenčnost doma in v svetu.

V naslednjem obdobju so verjetne intenzivne spremembe v strukturi prehrane, kar bo gotovo povzročila čedalje večja zaposlenost, urbanizacija, zviševanje standarda, razvoj turizma in podobno. Vse večji bo postal delež tistih živil, ki jih oplemenjuje, predeluje in finalizira živilska industrija. Tako bo vse večji del kmetijskih proizvodov dobil značaj surovine v živilski predelavi, vse manjši del kmetijskih proizvodov pa bo porabljen v prvobitni obliki. Te spremembe dajejo živilski industriji realne možnosti za hitrejši razvoj. Seveda bo živilska industrija morala koncentrirati svoje razdrobljene proizvodne zmogljivosti, če se bo v prihodnje hotela izogniti slabim poslovnim učinkom, kot tudi nesorazmerno nizkim in za kmetijstvo nespodbudnim odkupnim cenam. Le tako si bo živilska industrija lahko zagotovila surovinsko osnovo v slovenskem gospodarskem prostoru in tudi zunaj njega. Skupaj s trgovino bo živilska industrija morala postati eden izmed pomembnih pobudnikov specializirane kmetijske proizvodnje in pomemben faktor pri usmerjanju kmetijskega razvoja. Tudi ta industrijska veja bo v naslednjem

obdobju zahtevala hitrejšo uvajanje sodobnih tehnoloških pridobitev in splošno modernizacijo svojih proizvodnih zmogljivosti.

j) Gozdarska proizvodnja in lesno-predelovalna industrija

Razpoložljiv proizvodni potencial naših gozdov in čedalje večje potrebe po lesu nalagata pospešena prizadevanja za postopno povečevanje surovinske osnove za potrebe lesno-predelovalne industrije in kemične predelave lesa. Ta cilj bo ob polnem upoštevanju trajnosti gozdne proizvodnje in donosov iz gozdov možno doseči z ohranitvijo že preizkušenih izhodišč sedanje sistemske ureditve gospodarjenja z gozdovi ter z nekaterimi dopolnitvami in izboljšavami te ureditve, zlasti glede večjega upoštevanja interesov kmetov-lastnikov gozdov in njihovih samoupravnih pravic pri skupnem gospodarjenju z njihovimi gozdovi.

Zaradi čedalje večjega družbenega pomena in splošno koristnih funkcij gozdov bo moralo gozdarstvo svojo dejavnost razširiti ter jo uskladiti tudi s širšimi družbenimi interesi.

Aktiviranje doslej še ne dovolj izkoriščenih proizvodnih možnosti razpoložljivega potenciala gozdov ter hitrejši razvoj gozdarstva v skladu s splošno družbeno zainteresiranostjo nad tem izrazito družbeno-gospodarskim področjem, bo zagotovljen s tako razvojno politiko, ki bo po eni strani omogočila učinkovitejši družbeni vpliv nad gospodarjenjem z gozdovi, po drugi strani pa vse zainteresirane činitelje obvezovala in vzpodbujala k večjim naložbam v razširitev gozdno-surovinskega zaledja. Sem sodijo tudi naložbe za večjo gostoto gozdno-cestnega omrežja, ki ni potrebna le za intenzivnejše gospodarjenje z gozdovi, ampak je hkrati namenjena razvoju kmetijstva in turizma, kakor tudi splošnemu dvigu gospodarske in življenjske rasti doslej slabo dostopnih in odročnih podeželskih predelov.

Ze dosežena raven kapacitet in njihova močna zunanjetrgovinska usmerjenost, pa tudi kadri, izkušnje in lesno surovinsko zaledje je realna podlaga za večjo ekspanzijo lesne, zlasti pohištvene industrije. Lesna industrija in trgovine bosta morali še bolj spodbujati proizvodnjo reprodukcijskih materialov, predvsem uvoznih. Izvoz se bo povečal predvidoma hitreje, kot proizvodnja. To bo doseženo z nadaljnjimi razširitvami in modernizacijo proizvodnje ter s krepitvijo razvojnih služb, še zlasti dizajna. Lesna industrija bo v materialnih in drugih pogojih vplivala tudi na razvoj nekaterih zvrsti industrijske proizvodnje.

Razvoj industrije celuloze in papirja je pogojen z rastočo porabo papirja, kartona in podobnih izdelkov, ki je precej pod svetovnim povprečjem. Obstoječe zmogljivosti slovenske celuloze in papirne industrije so po večini zastarele, pa tudi po velikosti zaostajajo za podobnimi obrati po svetu in v Jugoslaviji. Modernizacija zmogljivosti na podlagi naše domače surovinske podlage je neogibna. Pri novih zmogljivostih je nujno treba upoštevati izreden napredek tehnologije za pridobivanje celuloze in papirja, ki v proizvodnih postopkih omogoča uspešno in široko uporabo manj vrednih asortimentov iglavcev in večjo uporabo listavcev.

Pomembno bo intenzivno sodelovanje te industrije tudi pri razvijanju surovinske podlage in s potrošniki papirja in embalaže.

k) Gradbeništvo in industrija gradbenega materiala

Sedanjo razdrobljenost in ekstenzivnost proizvodnje, neenakomerno izrabo zmogljivosti in veliko fluk-

tuacijo zaposlenih bo mogoče premagati z izboljšanjem tehnike, tehnologije in organizacije vsega gradbeništva. To pa bo tej dejavnosti omogočilo tudi večji prodor na tuja tržišča.

Velika gradbena podjetja se bodo organizirala kot industrijska podjetja na podlagi sodobne tehnologije in bodo razvila visoko storilne proizvodne metode. Manjše gradbeniške organizacije pa se bodo morale usmeriti predvsem na vzdrževalna dela in na rekonstrukcijo.

V prihodnje je nujno treba doseči večjo specializacijo in medsebojno povezovanje posameznih gradbenih enot, tako v Sloveniji kot v vsej Jugoslaviji. Za uspešno obvladovanje tujih tržišč bo treba bolj razvijati sodelovanje s tujimi partnerji in v ta namen podpirati razvoj združenih organizacij, ki imajo več možnosti, da se opremijo z moderno in težko mehanizacijo.

Napredek gradbeništva zahteva dobro in hitro projektivno in razvito raziskovalno dejavnost. Temu bodo kos le visoko kvalificirani in specializirani strokovnjaki, ki bodo hkrati nosilci procesa, ko bo gradbeništvo prehajalo na višjo proizvodno, tehnološko in gospodarsko raven.

So ugodni pogoji za razmah in za kvalitetno bolj popolno industrijo gradbenega materiala, zlasti v opekarstvu in cementni industriji, na področju izolacijskih in drugih sodobnih gradbenih materialov. Povečana investicijska izgradnja bo zahtevala modernizacijo industrije gradbenega materiala, pri čemer bo treba doseči tudi industrializacijo gradenj.

l) Blagovni promet

Trgovinska dejavnost ima vse pogoje, da se razvija v eno najbolj perspektivnih gospodarskih področij.

Trgovini na debelo in zunanji trgovini bo uspelo izrabiti vse prednosti geopolitičnega položaja Slovenije, če se bosta še naprej integrirali v velikih trgovinskih središčih in se še bolje povezovali v različnih oblikah z drugimi gospodarskimi dejavnostmi. V prihodnje se bo morala trgovina, posebej se zunanja, bolj posvetiti raziskovanju tržišč ter v povezavi s proizvodnjo sodelovati pri usmerjanju proizvodnih programov ter tudi z lastnimi sovlaganji vzpodbujati izdelavo novih vrst propulzivnega blaga za domača in tuja tržišča in druge skupne dejavnosti.

Zunanja trgovina bo morala, skupaj z drugimi dejavniki, upoštevati tudi zahtevo po čim bolj uravnoteženi blagovni zunanjetrgovinski bilanci.

Trgovina na drobno bo prevzela moderne oblike prodaje blaga v veleblagovnicah, samopostrežnih obratih in nakupovalnih središčih, organizirala bo dobavo standardnega blaga po naročilu, obenem pa bo morala približati osnovno blago potrošnikom.

m) Turistično gospodarstvo

Vzporedno z višjo življenjsko ravni v Jugoslaviji, Evropi in drugod, je pričakovati izredno povečan turistični promet. S široko zasnovano in učinkovito turistično politiko bo mogoče bolj izrabiti ugodne prilike, ki jih nudijo morje, Alpe, zdraviliška območja in vrsta turističnih zanimivosti na Slovenskem.

Z razvijanjem večjih gorskih turističnih središč bodo zagotovljeni tudi ugodni pogoji za zimsko-športni turizem in letni stacionarni in izletniški turizem. Bistveno bodo povečane turistične zmogljivosti na slovenskem obalnem območju, močno se bodo razvili tudi zdraviliški turistični kraji. Koncentrirano turistično ponudbo v večjih središčih bodo dopolnjevale turistične

dejavnosti v manjših in novih turističnih krajih. V tem razvoju bo graditev infrastrukturnih objektov pomemben in zahteven dejavnik razmaha turističnega gospodarstva.

Turistična investicijska politika bo usmerjena zlasti v modernizacijo in krepitev receptivnih zmogljivosti, ki bodo ustrezale zahtevam množičnega in mobilnega sodobnega turističnega prometa ter v kompleksno gradnjo turističnih območij in krajev — prometna mreža, trgovina, gostinstvo, servisi, športni rekreativni objekti — v izboljšanje turistične propagande, v podporo razvoju kmečkega turizma in zasebnih obratov ta politika pa bo omogočila tudi ugodnejše kreditne pogoje za gradnjo turističnih objektov. Večjo izrabo zmogljivosti, kompleksne ponudbe turističnih storitev in boljše gospodarske uspehe bo omogočil tudi razvoj velikih nosilcev turistične dejavnosti, združenje gostinstva, trgovine, transporta in drugih dejavnosti.

IV. POLITIKA URESNIČEVANJA DOLGOROČNEGA DRUŽBENEGA RAZVOJA

Najmočnejše jamstvo za uresničevanje ciljev dolgoročnega razvoja SR Slovenije je vedno večja zavest delovnih ljudi o tem, da so predvsem oni sami nosilci prihodnjega razvoja, odgovorni za uresničevanje svojih interesov in da je ta odgovornost objektivna in zato neodtujljiva. Ta zavest postavlja človeka v novo razmerje do celotne objektivne resničnosti, ki ga po eni strani kot del stvarnosti nenehno oblikuje, po drugi strani pa sili, da to stvarnost spreminja, ko se zaveda možnosti zadovoljevanja svojih potreb in uresničevanja interesov vse družbe.

Taka zavest delovnih ljudi ne nastaja samodejno, spontano, ampak le ob stalnih naporih najbolj zavestnih, organiziranih družbenih dejavnikov in ob njihovi sposobnosti, da to zavest prebujajo in ob pravilnem vrednotenju lastnih izkušenj samoupravljalcev pri reševanju tekočih nalog in razvojnih problemov njihovih samoupravnih skupnosti in celotne družbe. Tako bo ustvarjena družbena klima, v kateri bo mogoče uspešno uresničevati prihodnji razvoj.

Hitro, skladen in stabilen družbeni razvoj bo potekal v pogojih vse večjega uveljavljanja tržnih zakonitosti, v smotrnem razvijanju tržnih odnosov in ob zavestnem delovanju družbe. Razvijanje tržnih odnosov v blagovni proizvodnji bo omogočilo večjo mobilnost ekonomskih faktorjev in tako tudi selekcijo ter integracijo udeležencev v gospodarskem dogajanju. Politika odprtega gospodarstva bo terjala večjo uporabo mednarodnih kriterijev v uspešnosti. Le-ti pa bodo zagotovili večjo koncentracijo proizvodnih sil ali pa bodo zaradi večje konkurenčne sposobnosti bolj uspešni. Po tej poti bosta naše gospodarstvo in družba dosegla tisto prilagoditveno sposobnost, ki jo od ekonomske in socialne strukture terjajo sodobni pogoji razvoja.

Začrtanega razvoja ne morejo zagotoviti le samodejne tržne zakonitosti, zato v razvojna dogajanja družba posega s svojo zavestno politiko, ki se izraža tudi v družbenih planih.

Na podlagi sporazumevanja in dogovarjanja med gospodarskimi in družbeni subjekti bodo delovne organizacije in njihove asociacije, družbenopolitične in interesne skupnosti izvajale politiko uravnoteženega razvoja, politiko dohodka in politiko cen, ki zagotavljajo relativno stabilnost pogojev gospodarjenja.

S svojo politiko razvoja bodo omogočile čim večjo štednjo in koncentracijo sredstev, racionalno gospodarjenje z naravnimi bogastvi, z zemljiškim skladom,

intenziven razvoj infrastrukture, ustrezno rast družbene nadstavbe, ter skrbela za naravno človekovo okolje.

Poglavitni nosilci razvoja so delovne skupnosti v organizacijah združenega dela in njihove združbe, ki bodo s svojo dejavnostjo, v svojem in v skupnem interesu, uresničevale cilje te resolucije.

Družbeno-politične in interesne skupnosti bodo soustvarjale pogoje za gospodarski in socialni razvoj tako, da bodo razvijale elemente družbenega sistema, v katerem se bodo organizacije združenega dela lahko polno in enakopravno uveljavljale.

Zato bodo s svojo dejavnostjo:

1. uresničevale pospešen razvoj družbeno-ekonomskih odnosov in utrjevale položaj delovnega človeka v samoupravni integraciji združenega dela, ki vzpostavlja neposreden odnos delovnega človeka do rezultatov njegovega tekočega dela in do dohodka iz minulega dela;

2. razvijale ekonomski sistem, ki zagotavlja čedalje bolj svobodno in samostojno upravljanje s sredstvi družbene reprodukcije in odločanje proizvajalca o delitvi dohodka, ki ga le-ta ustvari s svojim delom v organizaciji združenega dela; ki zagotavlja tako politiko dohodka, da bo povezovala osebne dohodke z rezultati dela in z osebnim prispevkom delavca in preprečevala uveljavljanje osnov za ustvarjanje osebnega dohodka, ki ne temelji na delu; ki krepi vpliv trga in tržnih meril za odločanje v poslovni in še posebej v investicijski politiki; ki usmerja proizvodnjo blaga in storitev v izvoz ter krepi delovne organizacije in njihova združenja za hitrejšo in obsežnejšo vključevanje v mednarodno tržišče;

3. a) razvijale sistem planiranja, ki bo slonel na interesih baze, dogovora in sporazuma, in sprejemale razvojne programe in plane, ki bodo na vseh ravneh podrejeni ciljem, ki jih obsega ta resolucija. V tem okviru bo vsem subjektom planiranja mogoče določiti lastno razvojno politiko, sestavljati realne naloge in cilje v določenem časovnem razdobju in aktivno sodelovati v celotnem družbenem planiranju;

b) skrbela za nadaljnje preučevanje, analiziranje in spremljanje ter dopolnjevanje koncepta o dolgoročnem razvoju, organizirale sistem obveščanja o razvojnih tokovih doma in v svetu. Republika bo v ta namen ustanovila ustrezno interdisciplinarno medsektorsko institucijo;

c) za uresničevanje tega dolgoročnega programa izdelajo občine svoje dolgoročne razvojne programe oziroma v medsebojnem sodelovanju medobčinske dolgoročne razvojne programe, regionalne načrte, srednjeročne načrte ter programe in projekte, v katerih bodo konkretizirale svoje dolgoročno politiko in ki bodo po vsebini usklajeni s programi drugih občin in območij ter s tem programom;

d) da bi z regionalnim prostorskim in urbanističnim planiranjem zagotovili skladnost v urejanju prostora in njegovo racionalno uporabo, morajo srednjeročni plani družbenopolitičnih skupnosti in programi ter projekti organizacij združenega dela upoštevati sprejete regionalne prostorske in urbanistične komponente;

e) interesne samoupravne skupnosti bodo zaradi uresničevanja te resolucije izdelale svoje dolgoročne razvojne programe, zasledujoč pri tem izpolnitev svoje funkcije povezovanja skupnih interesov gospodarskih subjektov in nosilcev socialnega razvoja.

4. V okviru svojih, z ustavo določenih dolžnosti in pravic, se bodo republiški organi, poleg dopolnjevanja družbenega sistema in samoupravnih odnosov, v svojih

načrtih in predpisih ter v tekoči ekonomsko-socialni politiki med drugim angažirali pri naslednjih nalogah:

a) Z davčno in fiskalno politiko, politiko rezerv, z uvozno izvozno politiko, pa tudi z administrativno kontrolo bodo zagotavljali relativno stabilnost cen. S protimonopolnimi ukrepi in s spodbujanjem medsebojnega dogovarjanja in sporazumevanja bodo omogočili, da bosta trgovina in transport bolj uspešna in tako podprli neposreden vpliv višje produktivnosti industrije in kmetijstva na stabilnost cen potrošnega blaga in reprodukcijskega materiala. V ta namen bodo pristojni organi republike skrbeli predvsem za harmonično rast produktivnosti dela, osebnih dohodkov in akumulacije.

b) Zavzemali se bodo za tak zunanjetrgovinski sistem in devizni režim, ki bo našo ekonomiko čim tesneje povezoval z mednarodnimi gospodarskimi razvojnimi tokovi ter omogočil tehnološko sodelovanje, uvoz tujega kapitala, tehnologije in znanja.

Podpirali bodo tako reorganizacijo slovenskega gospodarstva, da se bodo uveljavljali mednarodni kriteriji uspešnosti, kar vodi do hitrejši rasti velikih industrijskih in transportnih tehnoloških sistemov, do zmanjševanja udeležbe živega dela in do zmanjševanja odvisnosti od zunanjih produkcijskih faktorjev.

Republiški organi bodo s posebnimi ukrepi davčne in kreditne politike spodbujali večjo udeležbo zasebnih sredstev pri investicijah v stanovanjske in gospodarske objekte ter tako ob naraščajoči udeležbi osebnih dohodkov v družbenem proizvodu vplivali na bolj umirjeno naraščanje osebne potrošnje.

c) Republika bo prek svojih organov in v sodelovanju z občinami ter samoupravnimi interesnimi skupnostmi izvajala politiko bolj enakomernega družbenega razvoja tako, da bo sodelovala pri smotni urbanistični politiki in politiki regionalnega razvoja na temeljih policentričnega sistema. S finančno pomočjo in s politiko gospodarskega in socialnega razvoja, zlasti infrastrukture, bo omogočila hitrejšo aktivizacijo faktorjev razvoja v manj razvitih regijah ter njihovo ekonomsko zlivanje z razvitejšimi območji.

Zato bo potrebno republiško politiko javnih financ (proračuni, skladi, davki in prispevki, sporazumno zbiranje sredstev) prilagajati izvajanju te usmeritve.

d) Republiški organi se bodo angažirali pri reformi izobraževalnega sistema, pri uresničevanju politike zmanjševanja socialnih razlik, pri povezovanju in sodelovanju s Slovenci v zamejstvu, pri reševanju problemov ekonomske emigracije in pri uresničevanju drugih zadev, ki so skupnega pomena za SR Slovenijo. Republika bo v ta namen spodbujala sporazumevanje in dogovarjanje med samoupravnimi subjekti na vseh ravneh.

Skupaj z drugimi republikami se bo SR Slovenija zavzemala za hitrejšo in bolj dosledno reševanje zadev, ki so skupnega pomena za jugoslovanski družbeni razvoj.

Republika oziroma njeni organi bodo opravljali svoje naloge v skladu z načeli družbenopolitičnega in gospodarskega sistema in s sredstvi, ki bodo določena za njeno delovanje na osnovi ustreznih skupščinskih odločitev.

Resolucija o dolgoročnem razvoju SR Slovenije temelji na obsežnem raziskovalnem delu in predstavlja povzetek spoznanj in strokovnih ugotovitev o cilju in realnih možnostih razvoja. Hkrati pa je tudi rezultat političnih spoznanj, ki jih zavestna in smotrna politična akcija v prihodnjih petnajstih letih lahko spremeni v slovensko družbeno stvarnost. Kaže tudi na objektivne in subjektivne omejitve in na tiste zakonitosti razvoja, ki jih tudi organiziran napor ne more prema-

gati. V tem pomenu je resolucija obenem okvir in smernica za načrtno politično delovanje.

Programiran razvoj, stopnje rasti in prikaz stanja, ki naj bi ga globalno in na posameznih področjih dosegli v 15 letih, so predvidevanja, ki temelje na današnjem vrednotenju dejavnikov rasti in njihovi dinamiki. Niso pa upoštevane možnosti hitrejšega razvoja, ki bi ga lahko pospešila nova odkritja v znanosti in tehnologiji, pa tudi naša večja ustvarjalnost. Tedaj bi bila naša razvojna perspektiva ugodnejša. Predviden dolgoročni razvoj SR Slovenije temelji na realnih možnostih in na dosegljivih ciljnih razvoja. Vendar pa je treba računati tudi z neznanim ter s korekcijo prakse s stalnim preverjanjem in dopolnjevanjem; s spreminjanjem sprejetih stališč v resoluciji pa zagotoviti boljše rešitve.

Št. 30-34/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

133.

Na podlagi 6. alineje 2. točke amandmaja LI k ustavi socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo skupščine Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o starostnem zavarovanju kmetov

Razglasa se zakon o starostnem zavarovanju kmetov, ki ga je sprejela skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 10. marca 1972.

Št. 191-28/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

Z A K O N

o starostnem zavarovanju kmetov

Prvi del

TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se uvaja in ureja obvezno starostno zavarovanje kmetov ter določajo načela za razširjeno starostno zavarovanje kmetov.

2. člen

Z obveznim starostnim zavarovanjem kmetov se določa minimalni krog kmetov-upravičencev in se letem zagotavlja minimalna pokojnina za starost (v nadaljnjem besedilu: starostna pokojnina).

3. člen

Z razširjenim starostnim zavarovanjem kmetov se lahko določi širši krog pravic, kot jih zagotavlja ob-

vezno zavarovanje oziroma se vanj vključi tudi osebe, ki niso zajete z obveznim starostnim zavarovanjem kmetov (v nadaljnjem besedilu: razširjeno zavarovanje).

4. člen

Obvezno starostno zavarovanje kmetov temelji na načelih vzajemnosti in solidarnosti kmetov samih in družbenopolitičnih skupnosti pri kritju stroškov in zagotavljanju pravic iz tega zavarovanja.

Razširjeno starostno zavarovanje kmetov temelji na načelih vzajemnosti in solidarnosti kmetov, ki s svojimi prispevki v celoti zagotavljajo sredstva, potrebna za kritje stroškov tega zavarovanja, ugotovljenih po zavarovalnih izračunih.

5. člen

Starostno zavarovanje kmetov se organizira in izvaja po načelu samoupravljanja kmetov-zavarovancev v samoupravni interesni skupnosti starostnega zavarovanja kmetov na območju SR Slovenije (v nadaljnjem besedilu: skupnost).

6. člen

Kmetje-kooperanti, ki imajo po predpisih o združevanju kmetov pravico do zdravstvenega, invalidskega in starostnega zavarovanja v obsegu kot osebe v delovnem razmerju, imajo pravico do izbire, da se zavarujejo v pokojninskem zavarovanju oseb v delovnem razmerju ali v starostnem zavarovanju kmetov po tem zakonu.

7. člen

Ta zakon ureja za kmete-borce NOV (v nadaljnjem besedilu: kmet-borec) in španske borce poleg pravice do starostne pokojnine tudi pravico do varstvenega dodatka.

Za kmeta-borca po tem zakonu se šteje kmet, ki je stopil v narodnoosvobodilni boj oziroma začel aktivno in organizirano delati v narodnoosvobodilnem boju pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 in mu je čas od tedaj do 15. maja 1945 priznan v dvojnem trajanju.

8. člen

Posameznemu zasebnemu kmečkemu gospodarstvu (v nadaljnjem besedilu: kmetija) pripada v okviru obveznega starostnega zavarovanja kmetov le ena pokojnina.

9. člen

Kmetje se obvezno zavarujejo za pravico do starostne pokojnine po določbah tega zakona in določbah splošnih aktov skupnosti.

10. člen

V skupnosti kmetje-zavarovanci samostojno določajo v mejah zakona pravice in obveznosti iz starostnega zavarovanja kmetov ter pogoje, način in sredstva za uveljavljanje teh pravic in obveznosti.

Kmetje-zavarovanci v skupnosti urejajo medsebojna razmerja na samoupravnih osnovah ter določajo take oblike organizacije in odločanja, ki omogočajo na smotern način kar najneposrednejšo udeležbo kmetov-zavarovancev pri zagotavljanju in izvajanju starostnega zavarovanja ter pri ustvarjanju in krepitvi materialne osnove za zagotovitev in razširitev tega zavarovanja.

11. člen

Kmetje-zavarovanci uveljavljajo pravice iz starostnega zavarovanja kmetov v breme skupnosti na način, kot to določajo ta zakon in splošni akti skupnosti.

12. člen

Če pridobi kmet-zavarovanec pravico do dveh ali več pokojnin, more uživati le eno od njih in sicer tisto, ki jo sam izbere.

13. člen

Pravica do starostne pokojnine po tem zakonu je osebna in neodtujljiva pravica, ki je ni mogoče dedovati in ne more zastarati.

Nihče ne sme vzeti, zmanjšati ali omejiti pravice, ki jih ima kdo po tem zakonu oziroma po splošnem aktu skupnosti. Pravice iz starostnega zavarovanja kmetov lahko prenehajo samo v primerih, ki jih določa ta zakon; pravice kmetov, ki izhajajo iz splošnega akta skupnosti, pa lahko prenehajo samo v primerih, ki jih določa splošni akt skupnosti.

14. člen

Denarni prejemki iz starostnega zavarovanja kmetov, ki so že zapadli v plačilo, ali so do smrti upravičenca do pokojnine ostali neizplačani, se lahko podedujejo.

Drugi del

OBVEZNO STAROSTNO ZAVAROVANJE KMETOV

I. Pravice in pogoji za njihovo uveljavljanje

15. člen

Pravica do starostne pokojnine se zagotavlja osebam, ki so kmetje-zavarovanci po tem zakonu ter osebam, ki so z njimi izenačene.

Zakoncu osebe iz prejšnjega odstavka se zagotavlja pravica do družinske pokojnine.

16. člen

Za starostno pokojnino so zavarovani kmetje, ki imajo status kmeta-zavarovanca v smislu 16. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70 — v nadaljnjem besedilu: zavarovanci), razen oseb iz drugega odstavka navedenega člena.

Z zavarovanci so glede pravice do starostne pokojnine izenačene (prvi odstavek 15. člena) tudi osebe, ki so bile pred uvedbo starostnega zavarovanja kmetov zavarovanci po prejšnjem odstavku pa jim je ta lastnost prenehala zaradi tega, ker so še pred uvedbo starostnega zavarovanja kmetov izročile za izgovorjeni preužitek svojo kmetijo osebi, ki ima ob uveljavitvi tega zakona lastnost zavarovanca po prejšnjem odstavku (v nadaljnjem besedilu: preužitkarji).

17. člen

Pravico do starostne pokojnine pridobi zavarovanec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da ima do dneva uveljavljanja pravice do pokojnine vsaj 5 let lastnost zavarovanca;
2. da je v zadnjih dvajsetih letih pred uveljavljanjem pravice do pokojnine opravljal najmanj 10 let kmetijsko dejavnost v smislu prvega odstavka 16. člena tega zakona; kmetu-borcu se v dobo 10 let vštevata čas udeležbe v narodnoosvobodilni vojni v priznanem trajanju;
3. da je dopolnil 65 let, kmet-borec pa 60 let;
4. da ob uveljavljanju pravice do pokojnine izroči kmetijo osebi, ki postane s prevzemom kmetije zava-

rovanec v smislu 16. člena tega zakona. Zavarovanec pa lahko uveljavlja starostno pokojnino tudi v primeru

— če deloma ali v celoti odtuji oziroma izroči kmetijo prevzemniku, ki nima lastnosti zavarovanca po tem zakonu (delavec, organizacija združenega dela, občina inpd.) pa se le-ta zaveže plačevati prispevek za obvezno starostno zavarovanje kmetov po določbah tega zakona;

— če ne izroči kmetije, vendar se on sam ali kdo drug namesto njega zaveže plačevati prispevek za obvezno starostno zavarovanje kmetov po določbah tega zakona.

Osebi, ki je delala na kmetiji in živel zavarovancem v skupnem gospodinjstvu ter se preživljala izključno z dohodkom od kmetijske dejavnosti in, ki ob smrti zavarovanca prevzame njegovo kmetijo, se v dobo po 1. in 2. točki prejšnjega odstavka všteje tudi čas, ko je pred prevzemom delala na kmetiji in bila zavarovana po predpisih o zdravstvenem zavarovanju kmetov.

18. člen

Pravico do starostne pokojnine ima preužitkar (drugi odstavek 16. člena), če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da se preživlja z izgovorjenim preužitkom;
2. da je ob uveljavljanju pravice do pokojnine dopolnil 65 let, če ima status kmeta-borca pa 60 let;
3. da je ob izročitvi posestva izpolnjeval pogoje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona.

19. člen

Če zavarovanec izgubi zaradi razlastitve zemljišča lastnost zavarovanca-kmeta po tem zakonu, mu mora organ, ki tak ukrep sprejme, zagotoviti uživanje pokojnine ali nadomestilo za izgubljeno pravico, kolikor mu ni na drug način zagotovljena socialna varnost.

20. člen

Starostna pokojnina znaša 250 din mesečno.

Skupščina skupnosti in skupščina SR Slovenije lahko glede na razpoložljiva finančna sredstva sporazumno zvišata znesek iz prejšnjega odstavka.

21. člen

Skupščina skupnosti in skupščina SR Slovenije sporazumno usklajujeta znesek pokojnine po 20. členu tega zakona z gibanjem življenjskih stroškov ter določata obseg in način usklajevanja ter vire sredstev, potrebnih za njegovo kritje.

22. člen

Ob smrti zavarovanca oziroma preužitkarja pridobi njegov zakonec pravico do družinske pokojnine.

23. člen

Zakonec lahko uveljavlja pravico do družinske pokojnine, ko dopolni starost 65 let:

1. če je bil umrl zakonec ob smrti uživalca starostne pokojnine po tem zakonu ali,
2. če je umrl zakonec ob smrti izpolnjeval pogoje za uveljavitev pravice do starostne pokojnine po tem zakonu ali,
3. če je bil umrl zakonec ob smrti star najmanj 60 let in je izpolnjeval pogoje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona.

Ob pogojih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka lahko zakonec kmeta-borca oziroma zakonec, ki ima sam status kmeta-borca uveljavi pravico do družinske pokojnine, ko dopolni 60 let.

24. člen

Pogoj izročitve kmetije oziroma obveznosti plačevanja prispevka (4. točka prvega odstavka 17. člena) velja tudi za zakonca zavarovanca, ki uveljavlja pravico do družinske pokojnine, če je po smrti zavarovanca postal lastnik kmetije.

25. člen

Znesek družinske pokojnine je enak znesku starostne pokojnine.

26. člen

Če je več oseb, ki imajo pravico do starostne ali družinske pokojnine iz iste kmetije, hkrati upravičenih do pokojnine po tem zakonu, se v skladu z načelom, da pripada posamezni kmetiji le ena pokojnina, le-ta razdeli med vse upravičence po enakih delih, če se upravičenci ne sporazumejo drugače.

II. Financiranje

27. člen

Sredstva, potrebna za kritje izplačevanja pokojnin in drugih stroškov obveznega starostnega zavarovanja kmetov zagotavljajo kmetje-zavarovanci in družbenopolitične skupnosti po merilih, v obsegu in na način, kot to določajo ta zakon in splošni akti skupnosti.

1. Odmerjanje obveznosti kmetov-zavarovancev

28. člen

Zavarovanci po prvem odstavku 16. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: zavezanec prispevka-zavarovanec) prispevajo h kritju stroškov s tem, da plačujejo prispevek za obvezno starostno zavarovanje kmetov (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

Evidenco o zavezancih prispevka — zavarovancih po prejšnjem odstavku vodijo skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov, če skupnost ne določi drugače.

Zavezanec prispevka-zavarovanec plača prispevek v višini, ki mu je odmerjena po merilih in na način, kot to določa ta zakon.

Zavezanec prispevka-zavarovanec po tem členu je tudi uživalec pokojnine, ki ob uveljavitvi pravice do pokojnine ne izroči kmetije (4. točka prvega odstavka 17. člena). Skupnost o vsakem takem primeru obvesti skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov.

29. člen

Če zavarovanec po prvem odstavku 16. člena tega zakona ob uveljavitvi pravice do pokojnine ali pozneje med uživanjem pokojnine, kmetijo odtuji oziroma izroči prevzemniku, ki nima lastnosti zavarovanca (1. alineja 4. točke, prvega odstavka 17. člena), je prevzemnik (v nadaljnjem besedilu: zavezanec prispevka — nezavarovanec) dolžan plačevati prispevek po merilih in v obsegu, kot to določa ta zakon.

Za zavezanca prispevka-nezavarovanca se šteje tudi kmet, ki mu je prenehala lastnost zavarovanca po tem zakonu in je kmetijo obdržal, če je kdo na temelju te kmetije upravičen uveljaviti in uživati pokojnino po tem zakonu.

Občinski davčni organ obvesti skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov o vsakem prenosu nepremičnin po prejšnjih dveh odstavkih v 15 dneh po odmeri prenosnih davščin. Skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov vodi ločeno evidenco o teh zavezancih prispevka — nezavarovancih.

Obveznost zavezanca prispevka-nezavarovanca po prvem odstavku tega člena obstaja vse dotlej, dokler kdo uživa pokojnino po tem zakonu na temelju prevzete kmetije. Če ta zavezanec prispevka-nezavarovanec kmetijo ali njen del odtuji, preide obveznost na novega prevzemnika kmetije oziroma njenega dela. Na zahtevo organa, ki odloča o pravici do pokojnine po tem zakonu, pristojno zemljiško-knjižno sodišče to obveznost vknjiži na zavezančovo prevzeto nepremičnino.

Zavezanec prispevka-nezavarovanec po določbah tega člena je tudi oseba, ki se namesto zavarovanca zaveže plačevati prispevek (2. alineja 4. točke prvega odstavka 17. člena). Skupnost o vsakem takem primeru obvesti skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov.

30. člen

Če zemljišče preide od kmeta-zavarovanca po tem zakonu po posameznih parcelah ali delih parcel v last pravne ali fizične osebe, ki nima lastnosti zavarovanca po tem zakonu, je novi lastnik parcele ali dela parcele dolžan plačati skladu obveznega starostnega zavarovanja kmetov ob prenosu lastninske pravice prispevek v višini trikratnega zneska katastrskega dohodka od tega zemljišča. Višino prispevka ugotovi občinski davčni organ hkrati z odmero prenosnih davščin.

Zemljiško-knjižni prenos lastnine ni dovoljen brez dokaza o plačanem prispevku iz prejšnjega odstavka.

Skupnost vodi ločen razvid o plačanih prispevkih po prvem odstavku tega člena po območjih občin, kjer je prebivališče bivšega lastnika.

Pri ugotavljanju obveznosti družbenopolitičnih skupnosti po drugi točki 42. člena tega zakona, se te obveznosti znižajo za znesek prispevkov po prvem odstavku tega člena, ki so bili plačani v preteklem letu.

31. člen

Prispevek (28. in 29. člen) sestavljata:

— prispevek v določenem znesku, čigar višina je enaka za vse zavarovance (v nadaljnjem besedilu: enotni prispevek) ter

— prispevek v določenem odstotku od odmerne osnove (v nadaljnjem besedilu: prispevek v odstotku).

32. člen

Enotni prispevek znaša 75 % od poprečnega letnega zneska stroškov obveznega starostnega zavarovanja na kmetijo.

Poprečni letni znesek stroškov na kmetijo se izračuna tako, da se predvideni letni stroški sklada delijo s številom zavezancev prispevka po 28. in 29. členu tega zakona po stanju iz preteklega leta.

33. člen

Prispevek v odstotku se določa po stopnji (odstotku) od odmerjene osnove. To stopnjo (odstotek) predstavlja tisti odstotek, ki pri katastrskem dohodku 5.000 din letno pokrije 25 % poprečnega letnega zneska stroškov obveznega starostnega zavarovanja na kmetijo.

Odmerno osnovo pri zavezancih prispevka-zavarovancih (28. člen) sestavljajo:

— katastrski dohodek in dohodek iz gozda;

— vsi drugi dohodki zavarovanca in tistih članov njegovega gospodinjstva, ki so upravičeni do pokojnine po tem zakonu.

Odmerno osnovo pri zavezancih prispevka-nezavarovancih (29. člen) sestavljajo:

— letni katastrski dohodek in dohodek iz gozda prevzete kmetije oziroma njenega dela;

— dohodki, ki izvirajo iz drugih dejavnosti kmetijskega gospodarstva, dokler se te opravljajo.

Zavezanci vlagajo napovedi o dohodkih iz 2. alinee drugega odstavka in 2. alinee tretjega odstavka tega člena.

Če odmerena osnova vsebuje poleg katastrskega dohodka in dohodka iz gozda tudi druge dohodke, se drugi dohodki vštevajo le v višini ene četrtine v odmerni osnovi.

Republiški sekretariat za finance izda podrobna navodila za ugotavljanje dohodkov po tem členu.

34. člen

Prispevek zavarovancev (28. člen) in prevzemnikov kmetij (29. člen) se določi v letnem znesku ter se plačuje v enakih trimesečnih obrokih, ki zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju, plačani pa morajo biti v 45 dneh od dneva zapadlosti. Dokler ni izvršena odmera prispevka za tekoče leto so zavarovanci dolžni plačevati akontacije v ustreznem razmerju z odmerjenim prispevkom iz preteklega leta.

Skupnost lahko določi za posamezne kategorije zavarovancev (npr. za zavarovance s sezonskim dohodkom) drugačne roke zapadlosti in drugačen način plačevanja prispevka.

35. člen

Višino enotnega prispevka in stopnjo prispevka v odstotku določa skupnost.

36. člen

Kmet-kooperant, ki je starostno zavarovan po predpisih o pokojninskem zavarovanju oseb v delovnem razmerju (6. člen) ne plačuje prispevka zavarovancev po tem zakonu, razen če kdo na temelju njegove kmetije uživa pokojnino po tem zakonu, dokler se mu taka pokojnina izplačuje.

37. člen

Po določbah tega poglavja zavarovancem odmerjeni prispevki so tudi njihove dejanske obveznosti do sklada, kolikor odmerjeni prispevek ni znižan na dolžni znesek (44. do 46. člen).

38. člen

Prispevke po tem zakonu odmerja in pobira pristojni občinski upravni organ davčne službe (v nadaljnjem besedilu: davčni organ). Prispevki se odmerjajo in pobirajo ločeno od drugih družbenih dajatev zavezancev.

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov pošljejo podatke o zavezancih prispevka davčnim organom do 15. februarja vsakega leta po stanju 31. 12. preteklega leta.

39. člen

Davčni organ objavi zavezancem višino odmerjenih prispevkov na način, ki ga določi občinska skupščina.

V 15-ih dneh po objavi se lahko vloži zahtevek za ugotavljanje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka v smislu 46. člena tega zakona.

Komisija iz prvega odstavka 44. člena ugotovi, ali je zavezanec zmožen plačati odmerjeni prispevek oziroma določi dolžni znesek (44. člen). O tem mora odločiti najkasneje v 30 dneh po prejemu zahtevka in o svoji odločitvi obenem z utemeljitvijo obvestiti davčni organ.

40. člen

Davčni organ z odločbo obvesti zavezanca o odmerjenem prispevku (z razčlenitvijo: enotni prispevek, odmerena osnova, stopnja, prispevek v odstotku), o dolžnem znesku in razliki med odmerjenim prispevkom in dolžnim zneskom.

Zavezanec ima pravico do pritožbe zoper odločbo iz prejšnjega odstavka v 15 dneh po prejemu odločbe. O pritožbi odloča posebna komisija, ki jo imenuje občinska skupščina. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

41. člen

Kolikor ni s tem zakonom drugače določeno, velja jo za postopek pri odmeri in pobiranju prispevkov za starostno zavarovanje kmetov in za kazni zaradi nepravočasno plačanih prispevkov ustrezni predpisi o davkih občanov.

2. Obveznosti družbenopolitičnih skupnosti

42. člen

Družbenopolitične skupnosti s svojim prispevkom krijejo:

1) računsko razliko (43. člen);

2) razliko med odmerjenim prispevkom in dolžnim zneskom (44. do 49. člen);

3) izpad dohodkov sklada, če zavezanci ne plačajo prispevka v višini, ki so ga dolžni plačati oziroma če pristojni organ prispevka v tej višini ne izterja (druga točka 48. člena).

43. člen

Računska razlika je razlika med vsoto dohodkov, ki jih je po finančnem načrtu skupnosti treba zbrati za posamezno leto, in vsoto prispevkov, odmerjenih po 31. do 36. členu tega zakona, osebam iz 28. in 29. člena tega zakona.

44. člen

Komisija, ki jo pooblasti občinska skupščina, določi tiste zavarovance z območja občine, ki niso zmožni v celoti plačati prispevka, odmerjenega po določbah 31. do 41. člena tega zakona; hkrati tudi določi, kolikšen del tega prispevka so zmožni plačati glede na svoj ekonomski položaj (v nadaljnjem besedilu: dolžni znesek).

Zavarovanci iz prvega odstavka so skladu dolžni plačati prispevek samo v višini dolžnega zneska.

Komisija iz prvega odstavka tega člena lahko zavarovance tudi v celoti oprosti obveznosti plačila prispevka, če ugotovi, da ga ni zmožen plačati.

Vsoto razlik med odmerjenimi prispevki in dolžnimi zneski posameznih zavarovancev na območju občine oziroma SR Slovenije krijejo družbenopolitične skupnosti po 47. do 49. členu tega zakona.

45. člen

Okolnosti, ki so lahko razlog za zmanjšanje oziroma oprostitev plačila prispevka zavarovancu in za določitev dolžnega zneska po prejšnjem členu so zlasti:

— zmanjšane proizvodne zmogljivosti in zmanjšan skupni dohodek kmetije;

— posebno neugoden gospodarski položaj kmetije zaradi slabih prometnih zvez in oddaljenosti od tržišča;

— bistveno zmanjšana delovna sposobnost zavarovanca;

— večje število otrok do 15. leta in otrok na šolanju ter ostarelih vzdrževanih članov kmečkega gospodinjstva;

— nevarnost, da bi plačilo prispevka ogrozilo preživljanje zavarovanca in njegovih družinskih članov.

Občinska skupščina podrobneje opredeli merila za zmanjšanje oziroma oprostitve iz prejšnjega odstavka glede na posebne prilike na območju občine.

46. člen

Postopek za oprostitve oziroma zmanjšanje prispevka zavarovanca po prejšnjem členu se začne po uradni dolžnosti ali na pobudo krajevne skupnosti, zavarovanca ali na pobudo skupnosti.

47. člen

SR Slovenija zagotovi skupnosti svoj delež v prispevku družbenopolitičnih skupnosti (42. člen) tako,

1) da krije računsko razliko v celoti (43. člen);

2) da h kritju razlike med odmerjenim prispevkom in dolžnim zneskom na območju republike (44. člen) prispeva toliko, da njen delež skupaj z računsko razliko predstavlja dve tretjini od polovice dohodkov, ki jih je treba zbrati po finančnem načrtu skupnosti za posamezno leto.

SR Slovenija plačuje delež iz prejšnjega odstavka neposredno skupnosti.

48. člen

Občinska skupščina zagotovi skupnosti:

1) razliko med odmerjenim prispevkom in dolžnim zneskom na območju občine (44. člen), kolikor ta ni pokrita s prispevkom republike občini, določenim po 49. členu tega zakona;

2) razliko med plačanim oziroma izterjanim prispevkom in prispevkom, ki so ga zavezanci prispevka dolžni plačati.

49. člen

SR Slovenija prispeva svoj delež (47. člen) za tiste občine, za katere pomeni razlika med odmerjenim prispevkom in dolžnim zneskom na območju občine nesorazmerno veliko breme glede na njihovo ekonomsko zmogljivost.

Občine iz prejšnjega odstavka in znesek, ki pripada posameznim občinam iz republiškega deleža, določi izvršni svet skupščine SR Slovenije, pri čemer upošteva zlasti naslednje kriterije:

1. strukturo kmečkih zavarovancev v občini po njihovi odmerni osnovi in starosti;

2. sredstva občinskega proračuna na prebivalca;

3. narodni dohodek na prebivalca občine;

4. odstotek udeležbe kmečkega prebivalstva v skupnem prebivalstvu občine.

50. člen

Občina ima do zavarovanca-zavezanca prispevka terjatev za razliko med odmerjenim prispevkom in dolžnim zneskom (44. člen), ki jo je zanj plačala; prav tako ima občina terjatev do zavarovanca za znesek, ki

bi ga moral plačati, pa ga je zanj plačala občina (2. točka 48. člena).

Za terjatvi iz prejšnjega odstavka ima občina zastavno pravico na nepremičninah zavarovanca — dolžnika.

Pristojno zemljiško-knjižno sodišče vknjiži na predlog občinske skupščine zastavno pravico za njeno terjatev na zavarovancevih nepremičninah.

Občinska skupščina lahko v celoti ali delno odstopi od svojih terjatev po prvem odstavku tega člena s tem, da izvrši ustrezni odpis dolga. Občinska skupščina določi postopek in merila za ta odstop.

Občinska skupščina in zavarovanec — zavezanec prispevka se lahko tudi drugače dogovorita o izpolnjevanju njegove obveznosti do starostnega zavarovanja kmetov.

51. člen

Preden občinska skupščina predlaga vknjižbo zastavne pravice na zavarovancevih nepremičninah (3. odstavek 50. člena) pozove osebe, ki so po predpisih dolžne preživljati zavarovanca, da se obvežejo poravnati dospelje terjatve po 1. odstavku 50. člena tega zakona; če te osebe odklonijo prevzem take obveznosti, se izvrši vknjižba zastavne pravice občine po 3. odstavku 50. člena tega zakona.

52. člen

V zvezi z odmero in pobiranjem prispevkov izda republiški sekretariat za finance navodilo o vodenju evidence.

Tretji del

VARSTVENI DODATEK KMETOV-BORCEV

53. člen

Kmet-borec, pridobi pravico do varstvenega dodatka, ko pridobi pravico do starostne pokojnine po tem zakonu, če je socialno ogrožen. Pogoje in kriterije za socialno ogroženost določijo do konca leta 1972 občinske skupščine, potem ko so jih na podlagi dogovora medsebojno uskladile. Postopek za dogovarjanje sproži izvršni svet. Dokler dogovor ni sklenjen, se varstveni dodatek priznava po kriterijih, ki so jih občinske skupščine do tedaj določile.

Z dogovorom iz prvega odstavka se občinske skupščine tudi sporazumejo o pogojih in kriterijih, po katerih se kmetu-borcu NOV poleg varstvenega dodatka lahko dodeli tudi občasna družbena denarna pomoč.

Kmet-borec nima pravice do varstvenega dodatka po tem zakonu, če uveljavi pokojnino po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju delavcev.

54. člen

Organ, ki ga določi občinska skupščina, ugotavlja, potem ko dobi mnenje občinske organizacije zveze borcev NOV, ali posamezni kmet-borec izpolnjuje pogoje iz 53. člena tega zakona.

Organ iz prejšnjega odstavka določa tudi znesek varstvenega dodatka, pri čemer najvišji znesek varstvenega dodatka ne more presegati razlike med vsakokratnim mejnim zneskom najnižjih pokojninskih prejemkov v pokojninskem zavarovanju delavcev in starostno pokojnino po tem zakonu.

Varstveni dodatek izplačuje obenem s starostno pokojnino organ, ki izplačuje to pokojnino.

55. člen

Zakonec kmeta-borca, ki je bil upravičen do varstvenega dodatka, pridobi ob njegovi smrti pravico do varstvenega dodatka, če je upravičen do družinske pokojnine in če je v podobnem socialnem položaju, kot je bil umrli zakonec.

O pravici do varstvenega dodatka po tem členu in njegovi višini odloča organ iz 54. člena tega zakona.

56. člen

SR Slovenija zagotovi skupnosti:

1) kritje vseh izdatkov, ki jih ima skupnost zaradi posebnih ugodnosti, priznanih s tem zakonom kmetom-borcem glede pravice do starostne pokojnine;

2) kritje polovice izdatkov, ki jih ima skupnost iz naslova varstvenega dodatka.

Občina zagotovi skupnosti kritje polovice izdatkov iz naslova varstvenega dodatka, priznanega kmetom-borcem, ki prebivajo na njenem območju.

Četrty del

RAZŠIRJENO ZAVAROVANJE

57. člen

Razširjeno zavarovanje uvede skupnost s splošnim aktom, pri čemer lahko v okviru tega zavarovanja zlasti:

— razširi krog upravičencev do starostne pokojnine tudi na osebe, ki niso zajete z obveznim starostnim zavarovanjem kmetov, vendar imajo zagotovljeno zdravstveno varstvo po predpisih o zdravstvenem zavarovanju kmetov;

— določi višino pokojnine za posamezne oblike oziroma primere razširjenega starostnega zavarovanja;

— uvede pravico do invalidske pokojnine ter določi njeno višino.

58. člen

Z aktom skupnosti, s katerim se uvaja razširjeno zavarovanje, se določi:

— primere, za katere se uvede to zavarovanje;

— pravice, ki se zagotavljajo za posamezne zavarovane primere;

— pogoje za pridobitev teh pravic;

— obveznosti zavarovancev iz tega zavarovanja;

— način pristopa posameznih zavarovancev k razširjenemu zavarovanju.

59. člen

Sredstva za kritje stroškov razširjenega zavarovanja zagotavljajo zavarovanci s svojimi prispevki.

60. člen

Pri določanju obsega razširjenega zavarovanja upošteva skupnost zahteve zavarovancev in njihovo ekonomsko zmogljivost tako, da dohodki zavarovanja, ustvarjeni z njihovim prispevkom, zagotavljajo kritje stroškov, predvidenih z zavarovalnimi izračuni.

61. člen

Sredstva razširjenega starostnega zavarovanja tvorijo poseben sklad; ta sredstva se vodijo ločeno od sklada obveznega starostnega zavarovanja.

Peti del

ORGANIZACIJA SKUPNOSTI

62. člen

Skupnost je samoupravna interesna skupnost zavarovancev na območju SR Slovenije, v kateri zavarovanci zagotavljajo, urejajo in izvajajo starostno zavarovanje kmetov.

Skupnost je pravna oseba.

63. člen

Skupnost upravljajo zavarovanci neposredno in po skupščini, ki je najvišji organ upravljanja skupnosti.

64. člen

Skupnost ima statut.

Preden skupščina skupnosti sprejme statut, mora dati predlog statuta v izjavo zavarovancem ter sklepati o njihovih predlogih in pripombah k predlogu statuta kot tudi o predlogih in pripombah organizacij združenega dela s področja kmetijstva ter družbenopolitičnih skupnosti.

65. člen

Za varstvo pravic iz starostnega zavarovanja kmetov se zavarovancem zagotavlja v skupnosti dvostopno reševanje; organ prve in druge stopnje določi skupnost s splošnim aktom.

Zoper dokončno odločbo skupnosti se zavarovancu zagotavlja sodno varstvo kot to določajo predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

Upravičenci do starostne pokojnine kmetov po določbah drugega dela tega zakona lahko uveljavljajo pravico do starostne pokojnine:

od 1. januarja 1973 — če so dopolnili starost 75 let oziroma kmetje-borci 70 let;

od 1. januarja 1974 — če so dopolnili starost 70 let oziroma kmetje-borci 65 let;

od 1. januarja 1975 — vsi ostali upravičenci.

67. člen

Kmetje-borci stari nad 60 let, ki so upravičeni do varstvenega dodatka po tem zakonu, lahko uveljavljajo pravico do starostne pokojnine po 1. januarju 1973 ne glede na določbo 66. člena tega zakona.

68. člen

Kmet-borec NOV to svojo lastnost dokazuje z odločbo, izdano po predpisih o pokojninskem zavarovanju. Kmetje-borci NOV, ki takšne odločbe nimajo, vlagajo zahteve za ugotovitev statusa borca NOV pri organu, ki odloča o pravici do pokojnine oziroma varstvenega dodatka po tem zakonu. Organ o zahtevi odloči, ko dobi predhodno mnenje organizacije ZB NOV. Odločba tega organa ima pravni učinek samo za uveljavljanje pravic po tem zakonu.

69. člen

Zavarovanci in družbenopolitične skupnosti morajo v letu 1972 zagotoviti toliko sredstev, kolikor jih je po-

trebnih za uveljavitev pravic zavarovancev po tem zakonu za leto 1973 in sicer tako, da zavarovanci in družbenopolitične skupnosti prispevajo vsak polovico potrebnih sredstev.

Republika in občina zagotovijo potrebna sredstva v razmerju, ki ga določa ta zakon (47. do 49. člen). Isto velja tudi za kritje izdatkov za uveljavljanje pravic kmetov-borcev (56. člen).

70. člen

Skupnost je dolžna v letu 1972 sprejeti finančni načrt dohodkov in izdatkov sklada obveznega starostnega zavarovanja kmetov za leto 1973 in finančni načrt za obdobje od 1973. do 1975. leta. V teh finančnih načrtih se predvidi tudi način pokrivanja izdatkov oziroma udeležbo posameznih financerjev, upoštevajoč načelo, da kmetje-zavarovanci in družbenopolitične skupnosti prispevajo vsak polovico.

Skupščina SR Slovenije daje soglasje k finančnima načrtoma iz prejšnjega odstavka.

71. člen

V letu 1972 se postopek za odmero prispevkov in ugotovitev dolžnih zneskov po členih 38. do 41. tega zakona opravi tako, da je končan najkasneje do 30. junija 1972.

Ne glede na določbe 34. člena tega zakona občinske skupščine določijo za leto 1972 roke zapadlosti in način plačevanja prispevkov zavarovancev tako, da bodo prispevki plačani najkasneje do 20. januarja 1973.

72. člen

Družbenopolitične skupnosti izpolnijo svoje obveznosti po določbah tega zakona za leto 1972 najkasneje do 20. januarja 1973.

73. člen

Zavarovancem se v dobo po 1. in 2. točki prvega odstavka 17. člena tega zakona všteva tudi čas pred uveljavitvijo tega zakona, ko so bili zdravstveno zavarovani po predpisih o zdravstvenem zavarovanju kmetov.

74. člen

Ce se izvede nov izračun katastrskega dohodka, se znesek 5.000 din iz prvega odstavka 33. člena tega zakona valorizira glede na novo izračunani katastrski dohodek; valorizacijo izvrši izvršni svet skupščine SR Slovenije.

Ce se zavezancu prispevka davek od kmetijstva odmerja od ugotovljenega dejanskega dohodka, se od istega dohodka odmerja tudi prispevek v odstotku (prvi odstavek 33. člena). Izvršni svet skupščine SR Slovenije, določi, kateri znesek dejanskega dohodka ustreza znesku 5.000 din katastrskega dohodka iz prvega odstavka 33. člena tega zakona.

75. člen

Zveza skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov SR Slovenije določi in izpelje postopek za izvolitev začasne skupščine skupnosti starostnega zavarovanja kmetov, najkasneje do 30. aprila 1972.

76. člen

Začasna skupščina skupnosti sprejme začasen statut in druge začasne splošne akte najkasneje do 31. maja 1972, ne glede na določbo 64. člena tega zakona.

77. člen

Skupščina skupnosti starostnega zavarovanja kmetov se mora konstituirati, sprejeti statut in finančna načrta po 70. členu tega zakona najkasneje do 30. novembra 1972.

78. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

134.

Na podlagi četrtega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije in 11. alineje 7. člena odloka o delovnem področju zborov skupščine Socialistične republike Slovenije, o vprašanjih, glede katerih morajo dati mnenje delegati občin na zasedanju v skupščini Socialistične republike Slovenije in o razmerjih med zbori skupščine Socialistične republike Slovenije pri njihovem delu, je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

o načrtu statističnih raziskovanj v SR Sloveniji za leto 1972

I

Skupščina SR Slovenije sprejema načrt statističnih raziskovanj za leto 1972, ki imajo pomen za Socialistično republiko Slovenijo.

II

Načrt statističnih raziskovanj za leto 1972 je sestavni del tega odloka in je objavljen skupaj z njim.

III

Finančna sredstva za delo zavoda SR Slovenije za statistiko v zvezi z izvajanjem tega odloka so zagotovljena v okviru proračunskih sredstev, ki so mu bila dodeljena v letu 1972.

IV

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 05-4/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

Načrt statističnih raziskovanj v SR Sloveniji za leto 1972

Zap. št.	Raziskovanje	Vsebina	Kdo mora dati podatke	Kdaj mora dati podatke	Obveznost statistične službe	Prvi rezultati obdelave	Stroški dinarjev
1	2	3	4	5	6	7	8
DEMOGRAFSKA STATISTIKA							
1.	Centralni register prebivalstva						
a)	verifikacija podatkov	Priimek in ime, registrska številka, rojstni datum, stalno bivališče, šolska izobrazba, poklic, zaposlitev, člani gospodinjstva	Matični, prijavni uradi — verifikacija podatkov, ki so bili zbrani ob popisu	1972	Navodila	—	—
b)	spremljanje sprememb v centralnem registru — selitveno gibanje prebivalstva (Sel-1)	Kraj stalnega bivališča (prejšnji in prihodnji), rojstni podatki, poklic, spol, družinski stan, narodnost, državljanstvo, zaposlitev, razlog selitve, registrska številka	Matični prijavni uradi	5. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	—	—
2.	Rojstva (Dem-1)	Poleg podatkov iz zveznega načrta še registrska številka	Matični urad	3. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelave	31. 12. ali po potrebi	—
3.	Smrti (Dem-2)	Poleg podatkov iz zveznega načrta še registrska številka	Matični urad	3. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelave	31. 12. ali po potrebi	—
4.	Sklenjene zakonske zveze (Dem-3)	Poleg podatkov iz zveznega načrta še registrska številka	Matični urad	3. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelave	31. 12. ali po potrebi	—
5.	Razvezane zakonske zveze (RB-1)	Poleg podatkov iz zveznega načrta še registrska številka	Okrožno sodišče, Matični urad	15. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelave	3. 12. ali po potrebi	—
6.	Priznanje očetovstva, pozakolitve, posvojitve (Dem-1 a)	Rojstni podatki, spol, družinski stan, poklic, bivališče, registrska številka o otroku-posvojencu, materi in očetu ter posvojitelju	Matični urad, (občinska sodišča)	3. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelave	31. 12. ali po potrebi	11.100
INDUSTRIJSKA STATISTIKA							
7.	Problematika industrijskega podjetja (IND-1 priloga)	Proizvodnja, oskrba z domačim reproduktivnim materialom, oskrba z uvoženim reproduktivnim materialom, oskrba z elektr. pog. materialom, embalažo in prometnimi sredstvi, prodaja, kreditna sredstva, gospodarske investicije v izvajanju, stanje naročil	Vsa industrijska podjetja	6. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	20. v mesecu	6.200
8.	Prognoza industrijskega podjetja (KT-1)	Pričakovane obsege industrijske proizvodnje v mesecu in problematika k spremembam v proizvodnji	Izbrana industrijska podjetja	20. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	26. v mesecu	5.000

Nap. št.	Raziskovanje	Vsebina	Kdo mora dati podatke	Kdaj mora dati podatke	Obveznost statistične službe	Prvi rezultati obdelave	Stroški dinarjev
1	2	3	4	5	6	7	8
STATISTIKA OBRTI							
9.	Spremembe v stanju obrtniških organizacij (Obrt-1)	Število organizacij in spremembe v polletju za družbeno in zasebno obrt	Občinske skupščine	10. 1. in 10. 7.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	31. 3. in 31. 8.	—
10.	Vključevanje vajencev v obrt (Obrt-2)	Število vajencev s spremembami v polletju po strokah	Občinske skupščine	20. 1. in 20. 7.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	31. 3. in 31. 8.	—
11.	Zasebni sektor obrti (Obrt-3)	Zaposleni po strokah in po kvalifikaciji	Občinske skupščine	1. 3.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	31. 3.	—
12.	Družbeni sektor obrti (Obrt-4)	Zaposleni po strokah, po kvalifikaciji (polletno)	Družbene obrtne organizacije	10. 1. in 10. 7.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	31. 3. in 31. 8.	Štiri raziskave s področja obrti 24.800
STATISTIKA GRADBENISTVA							
13.	Cene za gradbena dela (ITG)	Cene gradbenih del in storitev po vrstah del za tipske zgradbe	Izbrana gradbena in obrtna podjetja	30. 4. in 20. 10.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	30. 4. in 25. 11.	4.350
KOMUNALNA STATISTIKA							
14.	Investicije, izdatki in tarife za komunalne storitve (K-1)	Investicije po virih sredstev, namenu porabe in mestih; izdatki občine za kolektivne kom. storitve; tarife za nekatere komunalne storitve	Vse občine	10. 3.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	30. 4.	5.000
15.	Komunalne organizacije in stanovanjska podjetja (K-3)	Osnovna sredstva, investicije v osnovna sredstva in sredstva skupne porabe, struktura vrednosti proizvodnje in storitev, zaposleni po izobrazbi, tarife za komun. proizv. in storitve	Komunalne organizacije	1. 3. in 15. 7.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	31. 3. in 31. 8.	10.000
STATISTIKA BLAGOVNEGA PROMETA							
16.	Problematika trgovinske organizacije (Priloga k Trg-14)	Promet, založenost, obratna sredstva, investicije in cene	100 izbranih trgovskih organizacij	7. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	13. v mesecu	8.800
STATISTIKA PROMETA IN ZVEZ							
17.	Problematika o javnem prometu (Priloga k SAM-11)	Izkoriščanje prevoznih sredstev, zmogljivosti ob konicah, investicije, stroški in cene, plačevanje računov	Vsa prevozna podjetja in izbrani obrati	8. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola	15. v mesecu	1.800
18.	Tovorni in potniški promet (Prom-Zel-1)	Prevoz potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem prometu	Združeno žel. transportno podjetje	15. v mesecu	Obdelava	20. v mesecu	2.200

Red. št.	Raziskovanje	Vsebina	Kdo mora dati podatke	Kdaj mora dati podatke	Obveznost statistične službe	Prvi rezultati obdelave	Stroški dinarjev
1	2	3	4	5	6	7	8
19.	Poštarne storitve (308-A)	Vrste pošilk, TT storitve, dohodki, zaposleni	Združeno PTT podjetje	20. v mesecu	Obdelava	20. v mesecu	1.540
20.	Promet potnikov z vlakmi, letali in ladjami (SZ-3, SP-3, SV-3)	Prispeli in ošli v rednem in maloobmejnem prometu	Carinarnica in Rep. sekretariat za notranje zadeve	10. v mesecu	Obdelava	28. v mesecu	1.120
STATISTIKA GOSTINSTVA IN TURIZMA							
21.	Turistične zanimivosti (TU-2)	Domači in tuji obiskovalci turističnih zanimivosti, iztržek za prodane vstopnice	Izbrani turistično zanimivi objekti	5. v mesecu	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	20. v mesecu	1.220
STATISTIKA ŠOLSTVA							
22.	Šolska prehrana (Š-PR)	Število šolskih kuhinj in učencev, ki se hranijo v njih, financiranje prehrane	Osnovne in srednje šole	26. 7.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	30. 10.	5.000
STATISTIČNA DOKUMENTA- CIJA							
23.	Kartoteka organizacijskih enot a) prijava sprememb ob ustanovitvi, razdelitvi, združitvi, pripojitvi in osamosvojitvi (KDE-11)	Organizacijska sestava, naziv, naslov, šifra dejavnosti, žiro račun, registrska številka	Delovne in druge organizacije ter državni organi, gospodarska sodišča in drugi organi pristojni za registracijo	Ob ustanovitvi ali spremembi Ob registraciji	Natisk obrazcev, zbiranje, obdelava	Ob koncu leta in po potrebi sproti	—
24.	Povprečni čisti osebni dohodki po poklicih za leto 1971 (RAD-LDZ)	Osebni dohodki in število zaposlenih za 200 poklicev	Vse organizacije za zaposlene ustreznih poklicev in zahtevanih let prakse	30. 4.	Natisk obrazcev, zbiranje, obdelava	5. 9.	70.000
25.	Socialni in regionalni sestav štipendistov in posojiljemal- cev	Podatki o prosilcih in njihovih vzdrževalcih	Dajalci štipendij in posojil	31. 12.	Natisk obrazcev, zbiranje, kontrola, obdelava	30. 4. 1973	—

135.

Na podlagi 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in v zvezi z 241. členom poslovnika skupščine Socialistične republike Slovenije je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

**o prenehanju veljavnosti odloka o povračilih poslan-
cem skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih
voli ali imenuje skupščina SR Slovenije**

I

Odlok o povračilih poslan-
cem skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje skupščina SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 5-28/68, št. 40-26/69, št. 11-58/70 in št. 17-96/71) preneha veljati.

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 113-1/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Sergej Kraigher l. r.**

136.

N podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter 2. točke XXIII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije in v zvezi z 12. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

o izvolitvi sodnikov vrhovnega sodišča SR Slovenije

Za sodnike vrhovnega sodišča SR Slovenije se izvolijo:

Konrad Bac, sodnik okrožnega sodišča v Mariboru;

Tomo Grgič, samostojni svetovalec pri ustavnem sodišču SR Slovenije;

Lojze Ude, tajnik vrhovnega sodišča SR Slovenije.

Št. 111-13/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Sergej Kraigher l. r.**

137.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter 1. točke XXIII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije in 17. člena zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

**o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov
okrožnega sodišča v Kranju**

I

Okrožno sodišče v Kranju ima 160 sodnikov porotnikov.

II

Za sodnike porotnike se izvolijo:

Danilo Aleš, prevajalec tehnične dokumentacije, tovarna elektrotehničnih in finomehaničnih izdelkov Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Dušan Ambrožič, avtoelektričar, turistično prometno podjetje Creina, Kranj;

Andrej Andolšek, šef kratkoročnih kreditov, Ljubljanska banka, podružnica Kranj;

Milan Baloh, tajnik občinskega sindikalnega sveta, Radovljica;

Božidar Bartelj, obratovodja valjarne debele pločevine, združeno podjetje slovenske železarn, železarna Jesenice;

Janez Basej, visokokvalificirani kovinostrugar, združeno podjetje za distribucijo električne energije, Elektro Kranj;

Janko Bauman, livni vodja v martinarni, združeno podjetje slovenske železarn, železarna Jesenice;

Rudolf Bavdaš, hišnik delavskega naselja, splošno gradbeno podjetje Sava, Jesenice;

Veronika Berc-Perović, direktor, živilski kombinat Žito, Ljubljana, DE Gorenjka, Lesce;

Ivan Bernard, mojster v elektrodelaavnici, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Matevž Bernard, upravnik delovišča Senčur, kmetijsko živilski kombinat Kranj;

Stane Bernard, samostojni konstruktor orodja, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Filip Bernik, vodja obrata konfekcije, čevljarna Ratitovec, Železniki;

Vinko Bešter, vodja proizvodnega okoliša Poljane, kmetijska zadruga Škofja Loka;

Milan Bevk, obratni mehanik, industrija obutve Planika, Kranj;

Franc Bohinc, strokovni sodelavec, občinski sindikalni svet, Kranj;

Adolf Boncelj, izravnalet delovnega takta v gumarni, tovarna obutve Peko, Tržič;

Nikica Božinović, upokojenec, Golnik 67, p. Golnik;

Filip Bradeško, upokojenec, Kidričeva 27, Kranj;

Zofka Braniselj, referent za delavsko samoupravljanje, loške tovarne hladilnikov, Škofja Loka;

Miha Brtoncelj, tajnik krajevnne skupnosti Železniki;

Ludvik Bundrla, nakladalec kamionov, gozdno gospodarstvo Bled, gozdni obrat Pokljuka;

Karlo Cej, tajnik gorenjske turistične zveze, Kranj;

Henrik Ciglič, šef konsignacijskih skladišč, Merkur, veleželeznina, Kranj;

Janja Cizej, pregledovalka pletenin, alpska modna industrija Almira, Radovljica;

Franc Colja, kontrolor kvalitete izdelkov, lesno industrijsko podjetje Bled;

Marija Carni, namestnik vodje glavne pisarne — knjižničar, skupščina občine Jesenice;

Angela Česnik, pregledovalka izšitega blaga, tekstilna tovarna Sukno, Zapuže;

Daniel Črv, dninski asistent, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Matevž Dagarin, nadzorni organ, podjetje Lokainvest, Škofja Loka;

Alojz Debelak, tehnični kontrolor, Elektromehanika, obrat stikala, Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Marjan Dobrila, svetovalec celotne proizvodnje, alpska modna industrija Almira, Radovljica;

Blaž Dolenc, visokokvalificirani električar, tovarna pohoštva Alples, Češnjica, Železniki;

Sašo Dolinar, asistent VEN-HVŽ, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Janez Dolžan, dipl. inž. agronomije, kmetijsko živilski kombinat Kranj, obrat kmetijska zadruga Radovljica;

Stanislav Draksler, merilec I pri vzdrževanju in popravilu elektronskih naprav, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Marjan Drole, obračunovalec strojin v transportnem oddelku, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Valentin Erjavšek, šef prodajnega oddelka, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Nikolaj Eržen, brusilec orodja, tovarna vijakov Plamen, Kropa;

Iztok Federl, pravni referent, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Janez Ferkolj, mizar v proizvodnji smuči, tovarna športnega orodja Elan, Begunje;

Bogomir Finžgar, prometni kontrolor, podjetje za PTT promet, Kranj;

Janko Flander, metalurg II, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Franc Fojkar, ravnatelj, osnovna šola Stanko Mlakar, Senčur;

Ljuba Fojkar, referent za kadre, kmetijsko živilski kombinat, Kranj;

Franc Fortuna, tajnik sklada za gradnjo šol in vrtcev, skupščina občine Kranj;

Jože Frank, kvalificirani rezkalec, cestno podjetje Kranj;

Milan Gartner, zasebni kmetovalec, Jarčje brdo 5, p. Selca nad Škofjo Loko;

Vinko Gartner, vodja vhodne kontrole, tovarna elektromotorjev Železniki, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Slavka Gaser, prirojevvalka, obrtno podjetje Kranj, Jesenice;

Anton Golčman, delovodja splošno lesnega obrata, tovarna športnega orodja Elan, Begunje;

Ivan Glob, pomožni kurjač, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava, Kranj;

Mihaela Grjol, predmetna učiteljica, osnovna šola heroja Grazarja, Tržič;

Bojan Horvat, požarno varnostni inšpektor, skupščina občine Radovljica;

Stefan Horvat, politični delavec, komite občinske konference ZKS Kranj;

Frančiška Hribar, direktor nabave, tovarna športnega orodja Elan, Begunje;

Peter Ilič, vzdrževalec v strojnem parku, splošno gradbeno podjetje Projekt, Kranj;

Milana Ivanovič, administratorka, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Eleonora Jaklič, vodja pisarne, občinska konferenca SZDL Tržič;

Nikolaj Jamnik, samostojni komercialist v prodajni službi, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava, Kranj;

Mara Jelovšek, pedagoška svetovalka, Zavod za šolstvo SR Slovenije, organizacijska enota Kranj;

Janez Jenko, likalec gotovih izdelkov, Gorenjska oblačila, Kranj;

Alojz Jošt, elektromonter, Elektro Kranj, distributivna enota Kranj;

Alojz Kalinšek, referent za urejanje zemljišč, kmetijsko živilski kombinat Kranj;

Marija Karo, tehnična tajnica, občinski sindikalni svet Tržič;

Aleksander Kavčič, dipl. inž. strokovni svetovalec v raziskovalnem oddelku, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Stane Kavčič, vodja linije obrata ATN, Elektromehanika Kranj v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Vili Kavčič, upokojenec, Žiri 66, p. Žiri;

Franc Kern, vodja delovne enote, komunalni servis Kranj;

Marija Kersnik, razredna učiteljica, osnovna šola Bled;

Vera Klančar, gospodinja, Kidričeva 33, Kranj;

Valentin Klemenčič, organizator elektronske obdelave podatkov, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava, Kranj;

Franc Kljun, upokojenec, Kebetova 3, Kranj;

Branko Kobal, upokojenec, Goriče 46, p. Golnik;

Milan Kocjan, mojster proizvodnje, kemična tovarna Exoterm, Kranj;

Marija Kokalj, računovodja, tekstilna tovarna Sukno, Zapuže;

Stanislav Konc, predmetni učitelj, posebna osnovna šola Kranj;

Anton Korošec, vodja carinskega oddelka, mednarodna špedicija Transjug Rijeka, poslovalnica Jesenice;

Janko Košir, kvalificirani ključavničar, cestno podjetje Kranj;

Jože Košir, mojster, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Janko Košnik, tehnolog v preizkusni delavnici, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Janez Kovačič, mizar, lesno industrijsko podjetje Bled, obrat Tomaž Godec, Bohinjska Bistrica;

Branko Kozamernik, geometer, gozdno gospodarstvo Kranj;

Jurij Kraigher, dipl. inž. gozdarstva, proizvodni referent v gozdnem obratu, gozdno gospodarstvo Kranj;

Nande Kramar, sekalec notranjnikov, tržiška industrija obutve Trio, Tržič;

Janez Kristan, upokojenec, Volaka 10, p. Gorenja vas nad Škofjo Loko;

Miha Krizmanič, visokokvalificirani tiskar, tekstilna industrija Tekstilindus, Kranj;

Franc Krmelj, visokokvalificirani predilec, tekstilna industrija Tekstilindus, Kranj;

Franc Langus, predmetni učitelj, osnovna šola Žirovnica;

Boris Lavrič, TT mehanik, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Rudi Lušina, sekač v gozdnem obratu, gozdno gospodarstvo Bled;

Anton Maček, pravni referent, skupščina občine Škofja Loka;

Jože Makovec, delovodja ključavničarske delavnice, športni park in umetno drsališče Športmetal, Jesenice;

Anton Marčun, vodja prodaje, Gorenjska oblačila, Kranj;

Leopold Markelj, upokojenec, Log 22, p. Železniki;

Savko Markelj, vodja odpreme v jeklovleku, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Alojz Markun, kvalificirani pleskar, komunalni servis Kranj;

Anton Meglič, upokojenec, Lom pod Storžičem 15, p. Tržič;

Danica Mešič, referent za varstvo družine, skupščina občine Tržič;

Stane Mirt, visokokvalificirani strugar, tekstilna industrija Tekstilindus, Kranj;

Janez Možina, poslovodja trgovine, kmetijska zadruga Škofja Loka;

Anton Naglič, izdelovalec spodnjih delov obutve, tovarna obutve Alpina, Ziri;

Franc Neme, vzdrževalec strojev in električne opreme, bombažna predilnica in tkalnica Tržič;

Franc Novak, konstruktor, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Janez Osojnik, pravni svetovalec, Elektro Kranj;

Franc Papler, šef odseka za prispevek in revizijo, komunalni zavod za socialno zavarovanje Kranj;

Vinko Pfaifer, poslovodja trgovine in uslužnostne delavnice, čevljarna Ratitovec, Železniki;

Franc Piskernik, knjigovodja, časopisno podjetje Gorenjski tisk, Kranj;

Helena Podržaj, vodja organizacije dela ter kontrole kvalitete surovih tkanin, tekstilna tovarna Sukno, Zapuže;

Vinko Poličar, vodja mehanične delavnice, splošno gradbeno podjetje Projekt, Kranj;

Franc Porenta, upokojenec, Pristava 69, Tržič;

Miloš Potočnik, skladiščnik delovne enote, splošno gradbeno podjetje Sava, Jesenice;

Ivan Pristov, referent za kadre, splošno gradbeno podjetje Projekt, Kranj;

Tomo Prpić, vodja kadrovske službe, tovarna verig Lesce;

Joži Puhar-Krajnc, analitik, komunalni zavod za zaposlovanje Kranj;

Olga Puhar, socialni delavec, center za socialno delo Kranj;

Lojze Rakovec, vodja enote in vzgojitelj, dijaški dom Kranj;

Mihael Ravter, referent za pripravo civilnega sektorja v oddelku za narodno obrambo, skupščina občine Kranj;

Uroš Ravnikar, izmenski delovodja v delovni enoti, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava, Kranj;

Tone Rebol, ključavničar, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava Kranj;

Edvard Rekar, receptor, hotel Evropa, Kranj;

Jakob Repe, vodja študija dela, lesno industrijsko podjetje Bled;

Edi Resman, sekretar komiteja občinske konference ZMS Kranj;

Stane Rev, dninski asistent v obratu jeklovlek, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Janez Ribnikar, ravnatelj, osnovna šola Kokrškega odreda, Križe, p. Tržič;

Tone Roblek, vodja oddelka za plan v obratu ATN, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Fani Romšak, obračunovalka osebnih dohodkov v šivalnici, industrija obutve Planika, Kranj;

Andrej Ropret, nadzornik, Elektro Kranj, nadzorništvo Cerklje;

Julka Rozman, upravnica pošte Tržič, podjetje za PTT promet Kranj;

Ivan Rupnik, izdelovalec spodnjih delov obutve, tovarna obutve Alpina, Ziri;

Franc Sedej, strugar, tovarna vijakov Plamen, Kropa;

Leopold Slabe, predelavec, tovarna obutve Peko, Tržič;

Feliks Smolej, kontrolor izseka, industrija obutve Planika, Kranj;

Božidar Sotlar, kadrovik, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Ladislav Srečnik, medfazni kontrolor, združena lesna industrija Tržič;

Janez Strgar, direktor podjetja Kreda Bled, Radovna;

Franc Stržinar, kovač I., tovarna verig Lesce;

Davorin Šeruga, konfeksionar potniških avtoplaščev, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava Kranj;

Martin Škulj, skupinovodja ključavničarjev, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Janez Šlibar, zunanjetrgovinski referent, veletrgovsko podjetje Kokra, Kranj;

Ilika Šmid, ravnateljica, osnovna šola Tone Čufar, Jesenice;

Janez Šolar, kovač, tovarna verig Lesce;

Janko Štajnbaher, študent IV. letnika fakultete za sociologijo, politične vede in novinarstvo univerze v Ljubljani;

Donat Stibelj, kontrolor notranje kontrole poslovanja pošt, podjetje za PTT promet, Kranj;

Jože Štular, referent za informiranje, veletrgovina Živila, Kranj;

Janez Tavčar, samostojni obrtnik — mizar, Grenc 23, p. Škofja Loka;

Zvonka Terseglav, skladiščna delavka, trgovsko in proizvodno podjetje Zarja, Jesenice;

Roman Teržan, direktor direkcije za turizem in gostinstvo, združeno podjetje Transturist, Škofja Loka;

Nevenka Trbovič, vodja sektorja splošnih poslov, Ljubljanska banka, podružnica Kranj;

Albina Tušar, industrijski sociolog, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Boris Valenčič, dipl. inž. elektrotehnike, pomočnik direktorja, Elektro Kranj;

Angelca Vidic, direktor kadrovskega splošnega sektorja, tovarna športnega orodja Elan, Begunje;

Franc Zadnikar, gozdni delavec, gozdno gospodarstvo Kranj, gozdni obrat Preddvor;

Pavla Zajc, popravljalka napak vezenin, tovarna čipk, vezenin in konfekcije Bled;

Peter Zaplotnik, upokojenec, Pristava 38, p. Tržič;

Ernest Zupan, strojnik vodikarne pri PIV energiji, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Jesenice;

Maks Zupanc, pomočnik skladiščnika, kmetijsko živilski kombinat Kranj, obrat mlekarne;

Nataša Zaler, delavka, Elektromehanika Kranj, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Leon Zlebnik, šef železniške postaje Kranj, združeno železniško transportno podjetje Ljubljana;

Jože Žugič, modelir in kreator ženske obutve, tovarna obutve Peko, Tržič.

Št. 111-12/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

138.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in prvega odstavka II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z 82. členom zakona o službi družbenega knjigovodstva (Uradni list SFRJ, št. 5-32/72) je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

o razrešitvi in imenovanju glavnega direktorja centrale službe družbenega knjigovodstva za Socialistično republiko Slovenijo

Dolžnosti glavnega direktorja centrale službe družbenega knjigovodstva za Socialistično republiko Slovenijo se razreši

Alojz Kersnič.

Za glavnega direktorja centrale službe družbenega knjigovodstva v Socialistični republiki Sloveniji se imenuje

Andrej Levičnik, dosedanji republiški sekretar za gospodarstvo.

Št. 111-58/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

139.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter prvega odstavka II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

o imenovanju namestnika republiškega sekretarja za finance

Za namestnika republiškega sekretarja za finance se imenuje Jože Tepina, pomočnik republiškega sekretarja za gospodarstvo.

Št. 111-6/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

140.

Na podlagi 99. in 116. člena poslovnika skupščine Socialistične republike Slovenije ter 7. člena odloka o sestavi komisij in drugih teles skupščine Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 22-175/69) je republiški zbor na seji dne 15. marca 1972, gospodarski zbor na seji dne 9. marca 1972 in prosvetno-kulturni zbor na seji dne 9. marca 1972 sprejel

ODLOK

o razrešitvi in izvolitvi nekaterih članov komisije skupščine SR Slovenije za vprašanja mednarodnih odnosov

V komisiji skupščine Socialistične republike Slovenije za vprašanja mednarodnih odnosov:

1. se razrešijo člani komisije:

iz vrst poslancev republiškega zbora:
Ivan Franko

iz vrst poslancev gospodarskega zbora
Dimitrij Furlan

iz vrst poslancev prosvetno-kulturnega zbora:
dr. Vladimir Benko

iz vrst občanov:

Silvo Hrast, svetnik generalnega direktorja, Združeno podjetje Iskra, Kranj;

Mirko Jamar, pomočnik generalnega direktorja za kreditni sektor, Ljubljanska banka Ljubljana;
dr. Janko Pleterski, izredni profesor filozofske fakultete univerze v Ljubljani;

Franco Tavčar, generalpodpolkovnik JLA.

2. se izvolijo za člane komisije:

iz vrst poslancev gospodarskega zbora:
Jože Knez

iz vrst poslancev prosvetno-kulturnega zbora:
Milan Merčun
Vlado Uršič

iz vrst občanov:

Drago Košmrlj, urednik uredništva zunanje politike, Radio-televizija Ljubljana;

Jernej Koželj, polkovnik JLA;

Tomo Martelanc, višji predavatelj, fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo univerze v Ljubljani;

Slavko Štante, dipl. inž. agronomije, direktor uvoza, Krka, tovarna zdravil Novo mesto, Eksport-import, Ljubljana;

Silvo Devetak, sekretar komisije skupščine SR Slovenije za vprašanja mednarodnih odnosov.

Št. 0201-1/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

141.

Na podlagi 1. in 9. člena odloka o ustanovitvi stalnih odborov republiškega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 17-133/69) in 99. člena poslovnika republiškega zbora skupščine SR Slovenije, je republiški zbor skupščine Socialistične republike Slovenije na seji dne 15. marca 1972 sprejel

ODLOK

o razrešitvi predsednika, podpredsednika in člana odbora za družbenoekonomske odnose republiškega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije in o izvolitvi predsednika in podpredsednika tega odbora

V odboru za družbenoekonomske odnose se razrešijo:

Jože Florjančič, dolžnosti predsednika,
Jože Dernovšek, dolžnosti podpredsednika in
Franci Gerbec, dolžnosti člana.

Izvolita se:

za predsednika:

Jože Dernovšek,

za podpredsednika:

Franci Gerbec.

Št. 0202-1/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Republiški zbor
skupščine SR Slovenije**

Predsednik

Miran Goslar l. r.

142.

Na podlagi 164. člena v zvezi s 116. členom poslovnika skupščine Socialistične republike Slovenije je enotni zbor na seji dne 15. marca 1972 sprejel

ODLOK

o razrešitvi in imenovanju člana začasne komisije enotnega zbora delovnih skupnosti skupščine SR Slovenije za proučitev vprašanj s področja družbenoekonomskega in vprašanj financiranja družbenopolitičnih in samoupravnih skupnosti

I

Zaradi prevzema drugih dolžnosti se razreši dr. Aleksandra Kornhauser, član začasne komisije enotnega zbora delovnih skupnosti skupščine SR Slovenije za proučitev vprašanj s področja družbenoekonomskega in vprašanj financiranja družbenopolitičnih in samoupravnih skupnosti.

II

Za člana začasne komisije enotnega zbora delovnih skupnosti skupščine SR Slovenije za proučitev vprašanj s področja družbenoekonomskega in vprašanj financiranja družbenopolitičnih in samoupravnih skupnosti se imenuje dr. Ernest Petrič, poslanec prosvetno-kulturnega zbora skupščine SR Slovenije.

Št. 0209-1/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Enotni zbor delovnih skupnosti
skupščine SR Slovenije**

Predsednik

Tone Bole l. r.

143.

Na podlagi 69. in 168. člena ustave Socialistične republike Slovenije je prosvetno-kulturni zbor skupščine SR Slovenije na seji dne 9. marca 1972 sprejel

ODLOK

o razrešitvi in izvolitvi podpredsednika prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije

Razreši se:

dr. Aleksandra Kornhauser, dolžnosti podpredsednika prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije.

Izvoli se:

Dušan Šinigoj, za podpredsednika prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije.

Št. 0204-1/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

144.

Na podlagi 1. člena odloka o ustanovitvi odborov prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 20-152/69) in 32. člena poslovnika prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije je prosvetno-kulturni zbor skupščine Socialistične republike Slovenije na seji dne 9. marca 1972 sprejel

ODLOK

o razrešitvi in izvolitvi predsednika in podpredsednika odbora za vzgojo in izobraževanje prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije

Razrešita se:

Dušan Sinigoj, dolžnosti predsednika,
Emil Rojc, dolžnosti podpredsednika,

Izvolita se:

Emil Rojc, za predsednika,
Majda Poljanšek, za podpredsednika.

Št. 0204-1/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Prosvetno-kulturni zbor
skupščine SR Slovenije**

Predsednik

Miloš Poljanšek l. r.

145.

Na podlagi 17. alineje 135. člena in 5. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in prvega odstavka II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z 20. in 21. členom zakona o izobraževalnih skupnostih in financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67) je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

o imenovanju osmih predstavnikov SR Slovenije v skupščino izobraževalne skupnosti SR Slovenije

I

Razrešijo se predstavniki SR Slovenije v skupščini izobraževalne skupnosti Slovenije, ki jim bo potekla mandatna doba:

Vlado Golob, direktor, center za glasbeno vzgojo, Maribor;

Miro Jančigaj, strojni inž., vodja službe tehničnih raziskav Emo, Celje;

Bojan Kardelj, upokojenec, Ljubljana, Kosovelova 20;

Avgust Majerič, predavatelj višje šole, visoka ekonomsko-komercialna šola, Maribor;

dr. Drago Očepek, redni profesor fakultete za naravoslovje in tehnologijo univerze v Ljubljani;

dr. Lujo Šuklje, redni profesor fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo univerze v Ljubljani;

Ivo Tavčar, podpredsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije;

Ludvik Zajc, profesor slavistike, predsednik izvršnega odbora izobraževalne skupnosti SR Slovenije.

II

Za predstavnike SR Slovenije v skupščino izobraževalne skupnosti SR Slovenije se imenujejo:

Silva Bauman-Cenčič, dipl. ekonomist, sekretar izvršnega odbora za kulturo in izvršnega odbora za denarne zavode in zavarovalstvo pri republiškem odboru sindikata delavcev družbenih dejavnosti Slovenije;

Ivica Bratovž, referent za socialno zavarovanje in strokovno izobraževanje, podjetje za PTT promet, Ljubljana;

Ivan Gole, direktor, Trio, trebanjska industrija montažnih objektov, Trebnje;

dr. Avgustin Lah, predsednik prosvetno-kulturnega zbora zvezne skupščine;

Vida Robida, referent za strokovno izobraževanje, tovarna gospodinske opreme Gorenje, Velenje;

Milena Stifter, diplomirani ekonomist, direktor ekonomskega šolskega centra v Celju;

Milan Zafošnik, vodja kadrovskega oddelka, združeno podjetje slovenske železarne, železarna Ravne na Koroškem;

Ludvik Zajc, profesor slavistike, predsednik izvršnega odbora izobraževalne skupnosti SR Slovenije.

Št. 111-56/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

146.

Na podlagi 17. alineje 135. člena in 5. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in prvega odstavka II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter 113. člena zakona o javnih cestah (Uradni list SRS, št. 51-283/71) je skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 15. marca 1972 sprejela

ODLOK

o imenovanju članov iniciativnega odbora za ustanovitev republiške skupnosti za ceste

V iniciativni odbor za ustanovitev republiške skupnosti za ceste se imenujejo:

Rudi Cimperšek, sekretar kmetijskega kombinata Zasavje, Sevnica;

Franc Cuznar, v. d. direktorja lesno industrijskega podjetja Bled;

Vinko Gobec, predsednik skupščine občine Kamnik;

Milan Kristan, predsednik upravnega odbora cestnega sklada SR Slovenije;

Jože Lojen, vodja komercialne službe, zdravilišče Rogaska Slatina;

Viktor Seidl, predsednik skupščine občine Radlje ob Dravi;

Jože Slokar, dipl. inž. gradbeništva, glavni direktor splošnega gradbenega podjetja Primorje, Ajdovščina;

Janko Stariha, direktor, Ljubljanska banka, podružnica Črnomelj;

Evstahij Zadnik, upravnik, carinarnica Sežana;

Anton Žagar, podpredsednik skupščine občine Ptuj.

St. 111-100/72

Ljubljana, dne 16. marca 1972.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Sergej Kraigher l. r.**

147.

Na podlagi drugega odstavka 16. člena temeljnega zakona o preprečevanju in zatiranju nalezljivih bolezni (Uradni list SFRJ, št. 17-224/64) izdaja republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo

ODREDBO

**o obveznem cepljenju prebivalstva zoper koze v
SR Sloveniji**

1. Da bi se prebivalstvo zavarovalo pred kozami (Variola vera), se odreja obvezno cepljenje oziroma ponovno cepljenje ogroženega prebivalstva v SR Sloveniji, ki je ob uveljavitvi te odredbe staro nad eno leto.

2. Cepljenja so oproščene osebe, ki so bile cepljene proti kozam v zadnjih 12 mesecih pred uveljavitvijo te odredbe.

3. Cepiti se morajo tudi vse osebe, ki prihajajo v SR Slovenijo iz ogroženih območij Jugoslavije, če nimajo predpisanega potrdila o cepljenju zoper koze.

4. Od cepljenja so izvzete osebe, ki imajo v času cepljenja vročinska obolenja, kožne izpuščaje vseh vrst, ledvična obolenja, dekompenzirane srčne napake, levkemijo ali hujšo anemijo, ki se zdravijo s citostatiki in s kortikosteroidi, ki imajo obolenje centralnega živčevja, nosečnice ter prebolevalniki po akutni nalezljivi bolezni, ter drugi kontraindicirani primeri, ki jih v skladu z veljavno medicinsko doktrino ugotovi zdravnik, ki opravlja cepljenje.

5. Za organizacijo in strokovno vodenje tega cepljenja imenuje republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo operativni štab.

6. Cepljenje zoper koze opravljajo zavodi za zdravstveno varstvo in druge zdravstvene delovne organizacije. Za zdravstvene delovne organizacije je ta naloga nujen zdravstveni ukrep v smislu 13. člena zakona o zdravstvu (Uradni list SRS, št. 26-146/70).

7. Zdravstvene delovne organizacije, ki so določene za cepljenje zoper koze, morajo voditi evidenco o cepljenih osebah in izdati cepljeni osebi potrdilo, da je bila cepljena.

8. Cepljenje zoper koze po tej odredbi je brezplačno.

9. Stroške obveznega cepljenja zoper koze po tej odredbi nosijo za zdravstveno zavarovane osebe in za osebe, ki jim je zdravstveno varstvo zagotovljeno po zakonu, skupnosti zdravstvenega zavarovanja, za nezavarovane osebe pa pristojne skupščine občin.

10. Cepljenje se opravi po vrstnem redu glede na stopnjo ogroženosti in mora biti opravljeno v sedmih dneh po uveljavitvi te odredbe.

11. Osebe, ki neupravičeno izostanejo od cepljenja po tej odredbi, se kaznujejo za prekršek po določbah 55. člena temeljnega zakona o zatiranju in preprečevanju nalezljivih bolezni.

12. Ta odredba začne veljati z dnem objave.

St. 512-1/72

Ljubljana, 27. marca 1972.

**Član izvršnega sveta
in republiški sekretar
za zdravstvo in socialno varstvo
Zora Tomič l. r.**

148.

Komisija za družbeno dogovarjanje (17. člen zakona o samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov) je v okviru pristojnosti, ki ji jo daje zadnji odstavek 16. člena cit. zakona ter na podlagi 19. in 26. člena splošnega družbenega dogovora za gospodarske organizacije ter 14. in 20. člena splošnega družbenega dogovora za organizacije družbenih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 19/71) na seji dne 7. marca 1972 sprejela tele dopolnitve

METODOLOGIJE

**za primerjavo skladnosti samoupravnih sporazumov
in njihovega izvajanja z zakonom in splošnim
družbenim dogovorom**

I

1. Da bi se zagotovila možnost mesečnega vpogleda v gibanje in višino izplačanih osebnih dohodkov in njihova primerjava z osebnimi dohodki, ki jih določa samoupravni sporazum, so vse organizacije združenega dela dolžne v letu 1972 predložiti ob vsakokratnem dvigu sredstev za osebne dohodke, podatke na obrazcu OD.

2. Podatke na obrazcu iz prejšnje točke so dolžne predlagati službi družbenega knjigovodstva ob vsakem dvigu sredstev za osebne dohodke vse samostojne organizacije združenega dela s statusom pravne osebe ali brez njega in vsi zavezanici po 30. členu zakona o samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o merilih za usmerjanje delitve dohodka in osebnih dohodkov.

Zavezanici za predlaganje obrazca OD so torej vsi zavezanici za predlaganje obrazcev KOD in DRD in tudi organizacije združenega dela, ki same ugotavljajo in delijo dohodek in nimajo statusa pravne osebe.

II

NAVODILO ZA IZPOLNJEVANJE OBRAZCA OD

1. Kot izplačila osebnih dohodkov se upoštevajo v čistih zneskih izplačane:

- 1) mesečne akontacije osebnih dohodkov;
- 2) akontacije osebnih dohodkov iz delitve po periodičnih obračunih;
- 3) osebni dohodki iz delitve po zaključnih računih;
- 4) nadomestila osebnih dohodkov za letni dopust, nadomestila za prvih 30 dni zadržanosti od dela ter druga nadomestila in povračila, ki se plačujejo iz sredstev za osebne dohodke;
- 5) nagrade za izredne delovne dosežke po merilih splošnih aktov zavezancev, ki bremene sredstva za osebne dohodke;
- 6) odpravnine, ki bremene sredstva za osebne dohodke.

7) izplačila osebam, ki delajo na podlagi pogodbe o delu v smislu 142. in 143. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 12/70) in 7. in 8. člena zakona o zaposlovanju delavcev z nepolnim delovnim časom, o uvedbi dela preko polnega delovnega časa in o opravljanju dela, ki ne šteje za delovno razmerje (Uradni list SRS, št. 39/70);

Z osebnimi dohodki pod 1 do 6 prvega odstavka te točke so mišljene akontacije osebnih dohodkov, osebni dohodki in nadomestila osebnih dohodkov, izplačani delavcem, ki so z delovno skupnostjo v delovnem razmerju za nedoločen ali določen čas, s polnim ali nepolnim delovnim časom ali pa dosežejo osebni dohodek z delom daljšim od polnega delovnega časa. Ker zneski izplačil po pogodbah o delu, glede na določbe metodologije, povečujejo obračunane kalkulatorne osebne dohodke po merilih samoupravnega sporazuma, so pod osebnimi dohodki v smislu tega navodila mišljena tudi taka izplačila.

2. Na obrazcu OD o izplačanih osebnih dohodkih so zavezanci dolžni poročati o vseh izplačanih osebnih dohodkih, ki so bila izvršena od 1. januarja 1972 dalje, ne glede na to, na katero obračunsko obdobje se ta izplačila nanašajo.

3. Podatke za leto 1971 obrazca OD je treba povzeti iz obrazcev DRD oz. KOD oz. iz zaključnega računa za leto 1971.

Pod zaporedno številko 1 vpišite znesek, vpisan pod zaporedno številko 5, stolpec 8 — skupno povečani neto kalkulatorni osebni dohodki v obrazcu KOD, izpolnjenem s kumulativnimi podatki za obdobje od 1. I. do 31. XII. 1971 (KOD 71).

Pod zaporedno številko 2 vpišite podatek iz zaporedne številke 25 obrazca DRD — sredstva za osebne dohodke iz stimulacije, zmanjšan za prispevke. Neto znesek osebnih dohodkov iz stimulacije za leto 1971 ugotovite tako, da znesek iz zaporedne številke 25 obrazca DRD pomnožite s količnikom, ugotovljenim po formuli:

obračunani neto KOD zaporedna številka 5
stolpec 8 obrazca KOD 71

obračunani bruto KOD zaporedna številka 7
stolpec 8 obrazca KOD 71

Zavezanci, ki pod zaporedno številko 25 obrazca DRD nimajo vpisanega podatka zaradi tega, ker imajo za povprečen faktor stimulacije povečane kalkulatorne osebne dohodke, ne vpišejo podatka pod zaporedno številko 2 tega obrazca.

Pod zaporedno številko 4 vpišite znesek, vpisan pod zaporedno številko 3 stolpec 4 — posebni podatki v obrazcu bilanca uspeha od 1. januarja do 31. decembra 1971.

Pod zaporedno številko 5 vpišite znesek, vpisan pod zaporedno številko 4 obrazca DRD.

Pod zaporedno številko 6 vpišite znesek, vpisan pod zaporedno številko 5 obrazca DRD.

Podatki za leto 1971 (zaporedne številke 1 do 6) obrazca OD ostanejo neizpremenjeni v vseh predloženih obrazcih v letu 1972.

4. Podatke za leto 1972 vpišite kumulativno za obdobje od 1. 1. 1972 do dneva poročanja (dviga sredstev za izplačilo osebnih dohodkov).

Pod zaporedno številko 7 vpišite skupen neto znesek sredstev, dvignjenih za izplačila osebnih dohodkov, navedenih pod 1., 2., 4., 5., 6., 7 prve točke II. dela te metodologije vključno z zneskom, ki ga dvigate na dan poročanja.

V prvem obrazcu poročanja morajo biti v podatku pod to zaporedno številko zajeta vsa izplačila v letu 1972, torej tudi izplačila mesečnih akontacij v letu 1972 za leto 1971.

Pod zaporedno številko 8 vpišite skupen neto znesek sredstev, dvignjenih za izplačila osebnih dohodkov iz delitve po zaključnem računu za leto 1971 in prejšnja leta.

Pod zaporedno številko 10 vpišite podatek o skupnem številu zaposlenih delavcev, izračunanih na podlagi dejansko opravljenih delovnih in drugih plačanih ur. Število zaposlenih delavcev izračunate tako, da skupno število ugotovljenih ur delite s 182.

Pod zaporedno številko 11 vpišite podatek o skupnem številu pogojno nekvalificiranih delavcev, izračunanih na podlagi dejansko opravljenih delovnih in drugih plačanih ur. Glede na določbe 19. člena (14. člena) splošnega družbenega dogovora morate mesečno ugotavljati število pogojno nekvalificiranih delavcev s tem, da vodite evidenco o dejansko izvršenih delovnih in drugih plačanih delovnih urah, razvrščenih po kvalifikacijskih oz. poklicnih skupinah iz samoupravnega sporazuma oz. splošnega družbenega dogovora.

Za ugotavljanje števila pogojno nekvalificiranih delavcev uporabite razmerja med kvalifikacijskimi skupinami po splošnem družbenem dogovoru enako, kot ste jih uporabili za ugotavljanje števila pogojno nekvalificiranih delavcev, izkazanih v stolpcu 7 obrazca KOD.

Kumulativni podatek pod zaporedno številko 10 in 11 obrazca OD se poveča samo ob dvigu sredstev za izplačilo mesečnih akontacij osebnih dohodkov. Pri dvigu sredstev za izplačilo osebnih dohodkov, naštetih pod 2, 3, 5, 6 in 7 I. točke II. dela te metodologije pa ostane podatek pod zaporedno številko 10 in 11 enak podatku, vpisanem v predhodnem obrazcu poročanja.

Ob dvigu sredstev za izplačilo delnih mesečnih akontacij povečate pod zaporedno številko 10 in 11 kumulativni podatek o številu zaposlenih delavcev sorazmerno deležu akontacije, izplačane med mesecem, v celotni mesečni akontaciji. Ob dokončnem obračunu mesečne akontacije pa upoštevajte število zaposlenih delavcev, ugotovljeno na osnovi dejansko opravljenih delovnih in drugih plačanih ur.

Pod zaporedno številko 12, 13, 14, 15 in 16 vpišite podatek, izračunan po formuli na obrazcu.

Podatek pod zaporedno številko 12, 13 in 14, ki se nanaša na osebne dohodke v letu 1971, je v vseh obrazcih v letu 1972 enak.

5. Organizacija združenega dela, ki sama ugotavlja in deli dohodek — brez statusa pravne osebe, in zato ni zavezanec za predlaganje obrazcev primerjanja KOD in DRD, predlaga obrazec OD organizacijski enoti službe družbenega knjigovodstva, pri kateri ima svoj žiro račun, izpolnjen le pod zaporedno številko 7, 8, 9, 10, 11, 15 in 16.

6. Ob predložitvi nalogov za dvig sredstev, namenjenih za izplačilo osebnih dohodkov, morajo zavezanci

od 1. IV. 1972 dalje predložiti tudi 2 izvoda obrazca OD, ki je objavljen skupaj s to dopolnitvijo metodologije in je njen sestavni del.

7. Obliko in vsebino obrazca OD prilagodi za mehanografsko obdelavo podatkov služba družbenega knjigovodstva.

Št. 1130-84/71

Ljubljana, dne 24. marca 1972.

Predsednik
Pavle Gantar
Po pooblastilu
namestnik sekretarja
Borut Snuderl i. r.

Obrazec OD

Organizacija združenega dela

Naziv skupine za samoupravno
sporazumevanje

OSEBNI DOHODKI

Organizacija združenega dela kot celota

od 1. januarja do 1972. leta

I. Podatki za leto 1971

v dinarjih s pami

Zap. št.	Vrsta podatkov	Oznaka za mehanografijo	Znesek
1.	Neto kalkulatívni osebni dohodki po samoupravnem sporazumu oziroma družbenem dogovoru		
2.	Sredstva za neto osebne dohodke iz stimulacije po samoupravnem sporazumu		
3.	Skupaj dogovorjeni neto osebni dohodki (zaporedna številka 1 in 2)		
4.	Izplačani neto osebni dohodki v letu 1971		
5.	Povprečno število zaposlenih delavcev na osnovi delovnih ur — z eno decimalko		
6.	Povprečno število zaposlenih pogojno nekvalificiranih delavcev — z eno decimalko		

II. Podatki za leto 1972

7.	Skupaj izplačani neto osebni dohodki od 1. januarja do 1972. leta		
8.	Skupaj izplačani neto osebni dohodki po zaključnem računu za prejšnja leta		
9.	Skupaj izplačani neto osebni dohodki (zaporedna številka 7 in 8)		
10.	Število zaposlenih delavcev na osnovi delovnih ur v obdobju od 1. januarja do 1972. leta — z eno decimalko		
11.	Število pogojno nekvalificiranih delavcev v obdobju od 1. januarja do 1972. leta — z eno decimalko		

III. Posebni podatki

12.	Neto kalkulatívni osebni dohodki po samoupravnem sporazumu oz. družbenem dogovoru na pogojno nekvalificiranega delavca — na mesec zaporedna številka 1 obrazca OD :12		
13.	Dogovorjeni neto osebni dohodki po samoupravnem sporazumu oz. družbenem dogovoru na pogojno nekvalificiranega delavca — na mesec zaporedna številka 3 obrazca OD :12		
14.	Izplačani neto osebni dohodki v letu 1971 na pogojno nekvalificiranega delavca — na mesec zaporedna številka 4 obrazca OD :12		
15.	Izplačani neto osebni dohodki v letu 1972 na pogojno nekvalificiranega delavca — na mesec zaporedna številka 7 obrazca OD		
16.	Skupaj izplačani neto osebni dohodki na pogojno nekvalificiranega delavca — na mesec zaporedna številka 9 obrazca OD		
	zaporedna številka 11 obrazca OD		

Dne 1972

Vodja računovodstva

Direktor

SPLOŠNI AKTI REPUBLIŠKIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ

149.

Na podlagi tretjega odstavka 124. člena temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju in 158. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju skleneta skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji in Gospodarska zbornica SR Slovenije

POGODBO

o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojnih obrtnikov in samostojnih gostincev

1. člen

S to pogodbo se ureja izvajanje pokojninskega in invalidskega zavarovanja za:

- a) samostojne obrtnike in samostojne gostince,
- b) osebe, ki opravljajo samostojno dejavnost javnega prevoza z motornimi vozili v zasebni lasti,
- c) osebe, ki po 20. členu temeljnega zakona o gostinski dejavnosti opravljajo gostinsko dejavnost po pogodbi z gospodarsko organizacijo,
- č) osebe, ki po 26. členu temeljnega zakona o blagovnem prometu opravljajo trgovsko dejavnost po pogodbi z gospodarsko organizacijo.

Za samostojne obrtnike in samostojne gostince se po tej pogodbi štejejo osebe, ki na podlagi veljavnih predpisov samostojno opravljajo obrtno, obrti podobno ali gostinsko dejavnost.

2. člen

Družinski člani zavarovancev po tej pogodbi, ki so v skladu s predpisi o zdravstvenem zavarovanju na svojo zahtevo samostojno zdravstveno zavarovani, so posebej tudi obvezno invalidsko in pokojninsko zavarovani po določbah te pogodbe.

Ti zavarovanci so zavarovani najmanj za znesek, ki bi jim glede na stopnjo izobrazbe šel po kolektivni pogodbi za ustrezno stroko kot osebni dohodek, če bi bili v delovnem razmerju. Zneski teh osnov se usklajujejo vsako leto po merilih kolektivne pogodbe.

Družinski člani se lahko odločijo tudi za razvrstitev v zavarovalne osnove iz 13. člena te pogodbe, ki so višje od zavarovalnih osnov, določenih po kolektivni pogodbi v smislu 2. odstavka tega člena.

3. člen

Obrtniki — kmetje, ki opravljajo tipično sezonske obrtne dejavnosti, ter gostinci — kmetje, ki jim pristojni občinski organ izda dovoljenje za sezonsko opravljanje gostinske dejavnosti, niso obvezno zavarovani po pogodbi, če traja njihova dejavnost manj kot 6 mesecev na leto, če je ta njihova dejavnost manjšega pomena in jim je kmetijstvo tudi po dohodku glavni poklic.

Kot tipična sezonska obrtna dejavnost v smislu prvega odstavka tega člena se štejejo obrtne dejavnosti mlinarja, mlatilničarja ter prevoznika oseb s konjsko vprego, ki trajajo manj kot 6 mesecev na leto.

4. člen

Zavarovanci po tej pogodbi pridobijo svojstvo zavarovanca v invalidskem in pokojninskem zavarovanju z dnem vpisa v register obrtnih delavnic oziroma v ustrezno evidenco, nehalo pa biti zavarovani z dnem izbrisa iz registra oziroma evidence.

Družinski člani iz 2. člena te pogodbe pridobijo svojstvo zavarovanca z dnem prijave pristojni službi zdravstvenega zavarovanja. Pravica do zavarovanja preneha tudi za tisti čas, ko je obrtna delavnica oziroma gostišče začasno zaprto, če ni zaprto zaradi začasne zadržanosti po predpisih o zdravstvenem zavarovanju.

Zavarovanje pa ne preneha tisti čas, ko je obrtna delavnica začasno zaprta, če obrtnik oziroma gostinec še naprej redno plačuje prispevek. Tako podaljšanje zavarovanja sme trajati največ eno leto.

5. člen

Zavarovanec po tej pogodbi ne plača prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za čas, ko je začasno zadržan od dela in dobiva nadomestilo osebne dohodke po predpisih o zdravstvenem zavarovanju.

Ta čas se mu šteje v pokojninsko dobo.

6. člen

Zavarovanci po tej pogodbi so dolžni v roku 8 dni prijaviti službi zdravstvenega zavarovanja, na območju katere je njihova obrtna delavnica oziroma gostišče, vsako okoliščino, ki vpliva na njihovo pravico oziroma izgubo pravice do invalidskega in pokojninskega zavarovanja (4. člen te pogodbe), kakor tudi spremembo sedeža obrtne delavnice oziroma gostilne.

7. člen

Pravice zavarovancev po tej pogodbi iz invalidskega in pokojninskega zavarovanja ter njihovo uveljavljanje urejajo temeljni zakon o pokojninskem zavarovanju, temeljni zakon o invalidskem zavarovanju in na njuni podlagi izdani predpisi ter tale pogodba.

8. člen

Šteje se, da je nastala zavarovancu po tej pogodbi nezmožnost za opravljanje samostojne dejavnosti, ki velja za invalidnost, če ni več zmožen opravljati svojega dela niti s polovico polnega delovnega časa delavcev. Pravico do poklicne rehabilitacije in pravico do zaposlitve na drugem ustreznem delu imajo zavarovanci po tej pogodbi ob pogojih, ki so določeni za delavce.

Zavarovanci po tej pogodbi, ki so pridobili pravico do poklicne rehabilitacije, se usposobijo za delovna mesta oziroma dela, za katera se zahteva strokovna izobrazba, ki ustreza njihovi priznani strokovni izobrazbi. Če je priznana strokovna izobrazba nižja od strokovne izobrazbe kvalificiranega delavca, se usposobijo za delovno mesto III. kategorije v smislu 3. točke 96. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju.

Zavarovancem po tej pogodbi, ki so pridobili pravico do zaposlitve na drugem ustreznem delu brez poklicne rehabilitacije, se preskrbi zaposlitev na delovnem mestu, za katero je potrebna strokovna izobrazba, določena z ustrezno uporabo prejšnjega odstavka.

9. člen

Zavarovanci iz prvega odstavka 1. člena te pogodbe lahko uveljavljajo invalidsko pokojnino že po preteku enega leta zavarovanja, če nehalo voditi obrtno delavnico oziroma gostišče zato, ker so zaradi bolezni ali poškodbe izven dela postali invalidi I. kategorije invalidnosti, če so dopolnili starost najmanj šestdeset let in najmanj štirideset let obrtniškega oziroma gostinskega dela, včevši tudi obdobja, ki se štejejo po zakonu v zavarovalno dobo.

Leta opravljanja samostojne dejavnosti pred uvedbo obveznega pokojninskega zavarovanja obrtnikov se upoštevajo samo za ugotovitev, ali ima obrtnik dobo, ki je pogoj za pridobitev pravic iz invalidskega zavarovanja (tretji odstavek 36. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju). Za odmero višine zneska invalidske pokojnine se upoštevajo samo pokojninska leta, ki se zavarovancem po tej pogodbi štejejo po določbah temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju.

Določbe tega člena se uporabljajo samo v primeru, če je pri zavarovancu nastala invalidnost pred 1. I. 1970.

10. člen

Obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje samostojnih obrtnikov in samostojnih gostincev se izvaja od 1. januarja 1965 dalje.

Obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje zavarovancev, naštetih v 1. členu te pogodbe od b) do č) se, če niso bili že zavarovani poprej, izvaja od 1. julija 1970 dalje.

11. člen

Zavarovancem po tej pogodbi se vštevajo v pokojninsko dobo obdobja, naštetja v 121. členu temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju oziroma 148. členu temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju, in tisti čas opravljanja samostojne dejavnosti obrtnika oziroma gostinca pred uvedbo obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja zanje, ki se jim prizna v pokojninsko dobo po tej pogodbi.

12. člen

Čas samostojne dejavnosti iz 1. člena te pogodbe, ki so jo zavarovanci opravljali pred uvedbo obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se zavarovancem po tej pogodbi prizna v pokojninsko dobo, če skladu invalidsko-pokojninskega zavarovanja vplačajo ustrezen znesek, ki je potreben za kritje obveznosti, nastalih s priznanjem tega časa v pokojninsko dobo.

Priznanje dobe po prejšnjem odstavku si zavarovanci po tej pogodbi zagotovijo, če plačajo za to dobo prispevek za invalidsko-pokojninsko zavarovanje, in sicer po najnižji osnovi zavarovanja iz 13. člena te pogodbe, veljavni v času plačila prispevka. Za čas, ko so bili prostovoljno pokojninsko zavarovani pri skladu za vzajemno pomoč obrtnikov, znaša prispevek 20 % prispevka najnižje osnove zavarovanja, če zapadli prispevki za čas do 31. decembra 1964 niso bili dvignjeni.

Določbe tega člena ne veljajo za družinske člane iz 2. člena te pogodbe.

13. člen

Zavarovanci po tej pogodbi so pokojninsko in invalidsko zavarovani po naslednjih zavarovalnih osnovah:

Zavarovalna osnova din	Zavarovalni razred
1.100	VII.
1.600	VI.
2.000	V.
2.400	IV.
3.200	III.
3.600	II.
4.000	I.

Za razvrstitev v zavarovalni razred se odločijo zavarovanci prostovoljno vsako leto najkasneje do 31. marca.

V primeru, da se zavarovanec ne odloči za razvrstitev v katero zavarovalno osnovo, se razvrsti v zavarovalno osnovo VII. razreda.

Zavarovanec, ki se kasneje odloči za razvrstitev iz nižje v višjo zavarovalno osnovo, plača prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje od zneska razlike med višjo in nižjo osnovo zavarovanja, in sicer za ves čas zavarovanja od dneva uveljavitve te pogodbe dalje.

Razlika se ugotovi na podlagi zavarovalnih oshov, ki veljajo v času plačila.

14. člen

Denarni zneski zavarovalnih osnov iz 13. člena veljajo od 1. januarja 1972 do 31. decembra 1972, za naprej pa se valorizirajo vsako leto s količniki, s katerimi se valorizirajo osebni dohodki iz prejšnjih let, kadar se ugotavlja pokojninska osnova (32. člen temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju).

15. člen

Prispevki za posamezne panoge zavarovanja se plačujejo po osnovnih stopnjah prispevkov, kot so določene za osebe v delovnem razmerju, preračunano na neto stopnjo.

16. člen

Prispevki zapadejo v plačilo zadnji dan v mesecu.

17. člen

Zavarovanci po tej pogodbi poravnajo zaostale obveznosti iz prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v 12 mesečnih obrokih, računano od dneva podpisa pogodbe.

18. člen

Za razvrstitev v zavarovalno osnovo za leto 1972 se morajo zavarovanci odločiti najkasneje v roku treh mesecev po objavi te pogodbe.

19. člen

Določbe 12. člena pogodbe o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojnih obrtnikov in samostojnih gostincev se uporabljajo do 31. XII. 1972.

20. člen

Oseba, ki postane zavarovanec iz 1. člena te pogodbe po 31. decembru 1972, lahko uveljavi vštete prejšnje samostojne dejavnosti pod pogoji iz 12. člena te pogodbe še v roku enega leta od dneva pridobitve svojstva zavarovanca po tej pogodbi.

21. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pogodba, neha veljati pogodba o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojnih obrtnikov in gostincev z dne 1. julija 1966 in sprememba te pogodbe z dne 1. oktobra 1970 (Uradni list SRS, št. 26/66 in 1/71).

22. člen

Ta pogodba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 2/2-72

Ljubljana, dne 3. marca 1972.

Gospodarska zbornica SR Slovenije	Za skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji
Predsednik	direktor direkcije
Leopold Krese l. r.	dr. Bojan Spicar l. r.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN

SKUPŠČINA OBČINE BREŽICE

262.

Na podlagi 6., 10. in 13. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72) ter 125. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27-305/70) je skupščina občine Brežice na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o davkih občanov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Davki se v občini Brežice določajo — obračunavajo in predpisujejo po določbah republiškega zakona o davkih občanov, po določbah tega odloka in po predpisih izdanih na tej podlagi.

2. člen

Občani prispevajo za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb, ki se financirajo iz proračuna občine s tem, da plačujejo davke.

3. člen

Občani plačujejo davek iz dohodka doseženega z osebnim delom, dohodka doseženega z uporabo dopolnilnega dela drugih, dohodka od premoženja in premoženjskih pravic in od premoženja, ki ga imajo ali pridobijo v SFRJ.

4. člen

Stopnje davkov v občini Brežice se določijo s tem odlokom za tiste vrste dohodkov, za katere je po republiškem zakonu o davkih občanov pristojna občinska skupščina.

5. člen

Poleg zavezancev davka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim je predpisana obveznost vodenja poslovnih knjig z zakonom o davkih občanov, morajo voditi poslovne knjige zavezanci, ki opravljajo razrez lesa.

II. VRSTE DAVKOV

6. člen

Občani plačujejo po tem odloku:

- davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja;
- davek od osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti;
- davek od osebnega dohodka gozdov;
- davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih gospodarskih dejavnosti;
- davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev;
- davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic patentov in tehničnih izboljšav;
- davek na dohodke od stavb;
- davek na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic;

- davek na dohodek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih;
- davek na dobitke od iger na srečo.

III. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ DELOVNEGA RAZMERJA

7. člen

Občinski davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja se plačuje po stopnji 1,43% od osnov določenih s posebnimi predpisi.

8. člen

Na podlagi pavšalne osnove se plačuje davek iz delovnega razmerja od tehle dohodkov:

	din
1. od osebnih dohodkov gospodinjstev pomočnic zaposlenih v zasebnih gospodinjstvih	500
2. od osebnih dohodkov oseb zaposlenih pri krajevnih skupnostih	600
3. od osebnih dohodkov ribičev in lovcev, zaposlenih v ribiških oziroma lovskih podjetjih, zavodih, zadrugah ali drugih organizacijah	500
4. od osebnih dohodkov oseb, zaposlenih v domovih planinskih društev	400
5. od osebnih dohodkov gospodarskih pomočnikov pri zasebnih kmetijskih gospodarstvih	200

IV. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ KMETIJSKE DEJAVNOSTI

9. člen

Davek iz kmetijstva, ki odpade na osebni dohodek od negozdnih površin se obračunava po katastrskem dohodku.

10. člen

Za obračunavanje in plačevanje davkov od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti se območje občine razdeli v dve skupini in dve podskupini katastrskih občin. Pri določitvi skupin se upoštevajo ekonomski in tržni pogoji, kakovost tal, oddaljenost od prometnih zvez.

Posamezne skupine in podskupine zajemajo območja naslednjih katastrskih občin:

II. a skupina zajema katastrske občine:

Brezina, Brežice, Črnc, Loče, Mihalovec, Mostec, Rigonce, Šentlenart, Trnje in Zakot.

II. b skupina zajema katastrske občine:

Arnovo selo, Artiče, Bregana, Brezovica, Bukošek, Čatež, Dečno selo, Drenovec, Dolenja vas — del, Gaberje, Globoko, Jereslavec, Kapele, Krška vas, Podvinje, Rakovec, Sela, Slogonsko, Velika Dolina, Veliki Obrež, Vrhje, Zgornji Obrež in Zupelevec.

III. a skupina zajema katastrske občine:

Cerina, Cerklje, Mali vrh, Stara vas in Sušica.

III. b skupina zajema katastrske občine:

Blatno, Bojsno, Brezje, Bukovje, Bušča vas, Curnovec, Dednja vas, Globočice, Gornja Pohanca, Koritno, Križe, Orešje, Okljukova gora, Pavlova vas, Pišce, Podgorje, Piršenbreg, Silovec, Stojanski vrh, Sromlje, Vitna vas in Volčje.

11. člen

Občinski davek od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti se plačuje:

1. od katastrskega dohodka negozdnih površin;

v II. a skupini	po stopnji	20 %
v II. b skupini	po stopnji	17 %
v III. a skupini	po stopnji	14 %
v III. b skupini	po stopnji	10 %

2. od vrednosti lesa, določenega za posek, ki predstavlja

osebni dohodek iz gozda po stopnji 20 %

Davek se odmeri po stopnji, ki velja za katastrsko občino v kateri ima zavezanec pretežno višino katastrskega dohodka od negozdnih površin.

Pristojni davčni organ lahko na prošnjo zavezanca, oprosti plačila davka iz osebnega dohodka od gozdov tiste zavezanca, ki les podarijo za javne namene, ga uporabijo za lastne namene ali podarijo drugemu občanu ob priliki elementarne nesreče. Davka so oproščeni tudi zavezanci za posek lesa na panju, ki je namenjen za kurjavo, do količine 4 prm, če ga uporabijo za lastne namene.

12. člen

Začasno so oproščeni davka iz kmetijstva dohodki zemljišč

1. ki so bila za kmetijstvo neuporabna, pa so z investicijami zavezanca postala uporabna 10 let
2. na katerih se zasadijo novi vinogradi 5 let
3. na katerih se zasadijo novi sadovnjaki
 - a) novi nasadi črnega ribeza 4 leta
 - b) novi nasadi breskev in marelic 5 let
 - c) novi nasadi drugega sadnega drevja 8 let

Oprostitev po prvem odstavku tega člena se priznajo zavezancem, katerim je kmetijstvo edini vir preživljanja in sicer če so dela opravljena strokovno in skladno s programom srednjeročnega razvoja občine.

Začasno oprostitev po tem členu uveljavlja zavezanec z vlogo, ki jo vloži pri davčnem organu do konca leta, v katerem so nastali pogoji za oprostitev.

13. člen

Poleg oprostitev, določenih z republiškim zakonom, so oproščeni občinskega davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti zavezanci katerih katastrski dohodek ne presega 500 dinarjev. Davka od kmetijstva so oproščeni zavezanci iz višinskih krajev, kjer so proizvodni, ekonomski in prometni pogoji še posebno slabi, če skupni katastrski dohodek teh zavezancev od negozdnih površin ne presega 1.000 dinarjev.

Med višinske kraje v smislu prvega odstavka tega člena spadajo naselja v katastrskih občinah III. b skupine navedenih v petem odstavku 10. člena tega odloka, razen naselij v katastrskih občinah: Globočice (naselja Globočice, Kraška vas, Kamence, Čedem, Stankovo, Mali Cirknik), Koritno, Križe, Pavlova vas, Silovec, Stojanski vrh, ter naselja v katastrskih občinah II. b skupine: Bregana (naselje Brezje) Cerina (naselje Dobeno) Velika Dolina (naselje Cirknik in Gaj).

V naseljih navedenih katastrskih občin iz prejšnjega odstavka tega člena so oproščeni davka od oseb-

nega dohodka iz kmetijstva zavezanci katerih katastrski dohodek od negozdnih površin ne presega 3.000 dinarjev.

Oprostitev iz tega člena se nanaša le na zavezanca, katerim je kmetijstvo edini vir preživljanja.

14. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki jim je kmetijstvo glavni poklic, in vlagajo sredstva v preusmeritev gospodarstva in v preureditev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene, se ne glede na višino osebnih dohodkov, lahko prizna olajšava če zavezanec vloži v te namene sredstva v višini vsaj 50 % katastrskega dohodka od svojih zemljišč, vendar najmanj 2.000 dinarjev.

Olajšava po prvem odstavku tega člena znaša 20 odstotkov od vloženih sredstev, vendar pri nabavi mehanizacije največ toliko kot znaša 3-letna odmera davka, za vse ostale pa največ toliko, kot znaša 5-letna odmera davka.

Olajšavo po tem členu uveljavlja upravičenec s pisмено zahtevo pri davčnem organu v letu, v katerem je nabava ali gradnja izvršena.

Vrednost opravljenih del bo ocenila posebna strokovna komisija pristojnega upravnega organa.

V. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA OBRTNIH IN DRUGIH GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

15. člen

Stopnje občinskega davka iz obrtne dejavnosti so progresivne in znašajo:

če znaša osnova dinarjev	stopnja %
do 30.000	8
30.000 do 35.000	10
35.000 do 40.000	12
40.000 do 50.000	15
50.000 do 60.000	18
60.000 do 70.000	21
70.000 do 80.000	24
80.000 do 90.000	28
90.000 do 110.000	32
110.000 do 130.000	33
130.000 do 150.000	34
nad 150.000	35

Osnova za odmero davka se zniža za 50 % za naslednje obrtne stroke: kolarstvo, sodarstvo, popravilne čevljev, sedlarstvo, krovstvo in šiviljstvo.

Zavezanci, ki so stari: moški nad 65 let in ženske nad 60 let, pa opravljajo storitveno dejavnost in ne zaposlujejo tuje delovne sile, so oproščeni plačevanja davka od obrtne dejavnosti.

16. člen

Davek iz obrtnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo zavezanci, katerih celotni dohodek po odbitku stroškov ne presega 25.000 dinarjev in če ne zaposlujejo tuje delovne sile.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se obdavčujejo po dejanskem dohodku zavezanci, ki se

ukvarjajo s prevoznistvom z motornimi vozili, zavezanci, ki se pretežno ukvarjajo z obrtno proizvodnjo, gostinsko dejavnostjo in zavezanci, ki opravljajo razrez lesa.

17. člen

Višino pavšalnega letnega zneska, ki ga plačajo zavezanci iz 16. člena tega odloka določi davčni organ, upoštevajoč sledeča merila: stroko, kraj obratovanja oziroma oddaljenost od prometnega centra, opremljenost delavnice, pridobitne sposobnosti v odnosu na strokovno fizično sposobnost.

Davčni organ, glede na merila določena v prvem odstavku 17. člena, upošteva najnižji znesek pavšalnega letnega zneska, ki znaša za posamezne stroke:

	Stroka	Najnižji letni znesek
1.	kovači	250
2.	avtomehaniki	500
3.	kleparstvo in vodoinstalaterstvo	400
4.	ključavničarstvo	400
5.	finomehanika	500
6.	urarstvo	200
7.	elektroinstalaterstvo	600
8.	soboslikarji	700
9.	pečarji	300
10.	tesarji	500
11.	zidarji	700
12.	mizarji	400
13.	kolarji	200
14.	sodarji	200
15.	krojači	200
16.	šivilje	200
17.	čevljarji	200
18.	potočni mlini	160
19.	brivci	500
20.	frizerji	500
21.	tapetniki	400
22.	sedlarji	200
23.	apnarji	500
24.	žganjekuha	700
25.	žaganje drv	300
26.	pretiskanje tkanin	150
27.	fotografi	250
28.	druge obrti	300

Pavšalni letni znesek davka ne more biti višji kot bi znašal po veljavni davčni stopnji odmerjen davek od dejanskega dohodka 25.000 dinarjev.

18. člen

Zavezancem davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki vlagajo sredstva v razširjeno reprodukcijo se prizna posebna olajšava v tehle dejavnostih:

- proizvodna obrtna dejavnost,
- storitvena obrtna dejavnost,
- gostinstvo.

Olajšava po prvem odstavku tega člena se prizna upravičencu na pismo zahtevo v letu, v katerem je

oprema nabavljena, oziroma gradnja ali adaptacija končana. Zahtevku mora predložiti celotno dokumentacijo o višini vloženih sredstev.

Olajšave po tem členu se priznajo samo zavezancem, ki vodijo predpisane poslovne knjige pod pogojem, če davčni organ poslovnim knjigam ni odrekel verodostojnosti.

19. člen

Izvrševalci storitvenih obrtnih dejavnosti, ki so na novo oziroma prvič priglasili obrt, so lahko oproščeni davka od obrtnih dejavnosti za dobo enega leta od začetka opravljanja take dejavnosti.

20. člen

Občinski davek od obrtnih dejavnosti (po odbitku) v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (v nadaljnjem besedilu: davek po odbitku) se plačuje:

	%
1. od prodaje srečk in vplačil pri športni napovedi ter pri lotu	10
2. od prejemkov zavarovalnih poverjenikov	15
3. od provizij zastopnikov ustanov za varstvo malih avtorskih pravic	15
4. od provizij uličnih prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno	15
5. od zbiranja naročil za časopise, knjige revije in podobno	15
6. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov ter od zbiranja oglasov	15
7. od dohodkov delavcev doseženih z opravljanjem del ob pretežni uporabi lastne telesne moči	10
8. od dohodkov doseženih z opravljanjem postranskih kmetijskih dejavnosti	15
9. od dohodkov, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe in druge organizacije	15
10. od dohodkov doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodke iz 1. do 9. točke tega odstavka	15
11. od dohodkov doseženih s prodajo izdelkov uporabnih umetnosti, ali z razmnoževanjem ali izdajanjem drugih avtorskih del, ki ne štejejo za izvirnike	15
12. od dohodkov, doseženih po 3. in 4. točki 76. člena zakona o davkih občanov	10
13. od dohodkov potujočih zabavišč	5

Tega prispevka ne plačuje kmetijska delovna organizacija od dohodkov, ki jih izplačuje sezonskim delavcem za obiranje hmelja.

VI. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA INTELEKTUALNIH STORITEV

21. člen

Stopnje davka iz osebnega dohodka od intelektualnih storitev so progresivne in znašajo:

če znaša osnova dinarjev	stopnja %
do 30.000	13
od 30.000 do 35.000	15
od 35.000 do 40.000	17
od 40.000 do 50.000	20
od 50.000 do 60.000	23
od 60.000 do 70.000	26
od 70.000 do 80.000	29
od 80.000 do 90.000	33
od 90.000 do 110.000	37
od 110.000 do 130.000	38
od 130.000 do 150.000	39
nad 150.000	40

22. člen

Davek iz osebnega dohodka od intelektualnih storitev v pavšalnem znesku plačujejo duhovniki in oerkvne ustanove. Pavšalni letni znesek ne more biti nižji od 500 dinarjev.

23. člen

Stopnja davka iz intelektualnih storitev po odbitku je proporcionalna in znaša 15 %.

VII. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ AVTORSKIH PRAVIC, PATENTOV IN TEHNIČNIH IZBOLJŠAV

24. člen

Občinski davek od osebnega dohodka od avtorskih pravic patentov in tehničnih izboljšav se plača po stopnji 3 %.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se ta davek plačuje po stopnji 10 odstotkov od osebnih dohodkov od avtorskih pravic:

1. doseženih od reklamnih slik, risb in plastike, reklamnih pisanih in govornjenih besedil, reklamnih filmov, diafilmov in diapozitivov, reklamne glasbe, kakor tudi reproduksijskih del;

2. od raznih skic, risb, stripov, križank in drugih podobnih del;

3. od dohodkov artistov, plesalcev in podobnih poklicev doseženih na zabavno glasbenih prireditvah;

4. od dohodkov reproduktivnih umetnikov od izvedb glasbenih del na zabavno športnih igriščih, kopališčih, razstaviščih, varietejih, gostinskih obratih in podobnih prireditvah.

VII. DAVEK NA DOHODKE OD STAVB

25. člen

Davek na dohodke od stavb (v nadaljnjem besedilu: davek od stavb) se plačuje od vsake stavbe na območju občine Brežice ne glede na to ali stavbo uporablja lastnik sam oziroma uživalec, ali pa jo daje v najem.

Stavbe izven območja mesta Brežice razen poslovnih stavb ali delov stavb, so oproščene davka od stavb.

26. člen

Del stanarine ali najemnine, ki je namenjena za amortizacijo ter stroške vzdrževanja in upravljanja

stavb se pri določanju davčne osnove odbija od kosmatega dohodka, se določa na 60 odstotkov od stanarine ali najemnine oziroma stanarinske ali najemniške vrednosti. Navedeni odstotek se v določeni višini priznava ne glede na dejanske stroške, ki jih je zavezanec imel v zvezi z vzdrževanjem stavbe.

27. člen

Stopnja davka na dohodke od stavb je proporcionalna in znaša 30 %.

IX. DAVEK NA DOHODKE OD PREMOŽENJA IN PREMOŽENJSKIH PRAVIC

28. člen

Davku na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek od premoženja) so zavezani dohodki od nepremičnin in premičnin oddanih v zakup, dohodki od podnajemnin, dohodki od drugih premoženjskih pravic, če se od takih dohodkov ne plačuje kakšen drug davek.

29. člen

Stopnja davka od nepremičnin in pravic je progresivna in znaša:

od davčne osnove dinarjev	stopnja %
do 5.000	12
5.000 do 10.000	15
10.000 do 15.000	18
15.000 do 20.000	21
20.000 do 25.000	24
25.000 do 30.000	27
30.000 do 35.000	30
35.000 do 40.000	33
40.000 do 45.000	36
45.000 do 50.000	40
nad 50.000	45

Zasebniki, ki imajo dohodke od oddajanja opremljenih sob, oziroma ležišč turistom, so oproščeni plačevanja davka od premoženja.

X. DAVEK NA DOHODEK DOSEŽEN Z UPORABO DOPOLNILNEGA DELA DRUGIH

30. člen

Osnova za davek na tujo delovno silo je dohodek, dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih oseb.

Dohodek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih se določi v odstotku na izplačani bruto osebni dohodek oseb, s katerimi je sklenjeno delovno razmerje in znaša 20 %.

31. člen

Davek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih oseb, se plača po stopnji 10 %.

XI. DAVEK NA DOBITKE OD IGER NA SREČO

32. člen

Stopnja davka od iger na srečo je proporcionalna in znaša 10 %.

XII. POSTOPEK ZA ODMERO IN POBIRANJE DAVKOV

1. Vložitev napovedi

33. člen

Rok za vložitev napovedi za odmero davka je 31. januar vsakega leta.

34. člen

Svet za finance skupščine občine Brežice lahko na obrazložen predlog davčnega organa odloči, da zavezancu davčni dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživljanje zavezance in njegovih družinskih članov oziroma, da se lahko davčni dolg pri zavezancih, ki so lastniki nepremičnega premoženja, zavaruje z vknjižbo zastavne pravice na zavezančevih nepremičninah.

2. Poroštvo

35. člen

Davčni organ lahko od zavezanca zahteva poroštvo za plačilo davčnih obveznosti v smislu 233. člena zakona o davkih občanov, če je davčni dolg starejši od 6 mesecev od dneva zapadlosti in potem, ko prisilna izterjava iz zavezančevega premoženja ni uspela.

36. člen

Občan lahko dobi dovoljenje za opravljanje gostinske dejavnosti, če izpolnjuje predpisane pogoje, poleg tega pa mora predložiti pismeno izjavo vsaj enega občana, s katero le-ta prevzame poroštvo za njegove obveznosti iz naslova davkov, če jih ni bilo mogoče niti prisilno izterjati iz njegovega premoženja.

Poroštvo po tem členu velja za celotno premoženje poroka in njegove osebne dohodke do tiste višine kot to dovoljujejo predpisi.

Davčni organ lahko glede na okoliščine primera zahteva, da se porokove obveznosti zavarujejo z vknjižbo zastavne pravice v zemljiški knjigi v korist občine Brežice.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 11-309/1971).

38. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972, razen določb 20., 23. in 24. člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve tega odloka. Določbe 15. člena pa se uporabljajo pri odmeri za leto 1972.

Št. 422-24/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

263.

Na podlagi 4. in 31. člena zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72), 56. člena zakona o sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72) in 125. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27/70) je občinska skupščina Brežice na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o občinskih upravnih taksah in prodaji upravnih in sodnih taksnih vrednotnic

1. člen

Za spise in dejanja v upravnih stvarih ter za druge predmete in dejanja pri občinskih upravnih organih se glede taksnih osnov in taksne tarife uporabljajo določbe zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72).

2. člen

Upravne in sodne taksne vrednotnice v občini Brežice v maloprodaji smejo prodajati prodajalne-poslovalnice podjetja TOBAK iz Ljubljane.

3. člen

Pooblaščen prodajalci taksnih vrednotnic v maloprodaji smejo kupovati taksne vrednotnice samo pri enoti službe družbenega knjigovodstva v Brežicah.

4. člen

Provizija za prodajo upravnih in sodnih taksnih vrednotnic v maloprodaji znaša 7% od nominalnega zneska kupljenih taksnih vrednotnic.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Ko začne veljati ta odlok, prenehata veljati odlok o uporabi zakona o upravnih taksah in taksne tarife, predpisane s tem zakonom (Skupščinski dolenjski list, št. 12/69) in odlok o uporabi zakona o sodnih taksah in taksne tarife, predpisane s tem zakonom (Skupščinski dolenjski list, št. 12/69).

Št. 423-4/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice,
Vinko Jurkas, l. r.

264.

Na podlagi 47. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 36/64) in 97. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27/70) je skupščina občine Brežice na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Brežice za leto 1972

1. člen

Proračun občine Brežice za leto 1972 obsega:

	din
— dohodke v znesku	16,982.230
— razporejene dohodke v znesku	16,250.585
— nerazporejene dohodke v znesku	444.659
— izločena sredstva davka iz OD nad 17 %	286.986

2. člen

Določeni proračunski dohodki se v odstotku razporedijo naslednjim koristnikom:

a) 100 % turistična taksa skladu za pospeševanje turizma

b) 100 % prispevek za uporabo mestnega zemljišča skladu za negospodarske investicije in komunalno dejavnost.

Od vseh dohodkov, razen dopolnilnih sredstev in prenesenih sredstev iz leta 1971, pripada občinskemu rezervnemu skladu 1 %.

3. člen

Sredstva, ki so razporejena v posebnem delu proračuna v določenem znesku za redno dejavnost državnih organov, se podrobno razporedijo za posamezne name- ne z njihovimi finančnimi načrti.

4. člen

Upravni organ občine, občinsko sodišče in občinsko javno pravobranilstvo samostojno razpolagajo s sredstvi, ki so jim dodeljena za redno dejavnost z zakoni- timi predpisi.

Dohodki, ki jih upravni organi občine, občinsko so- dišče in občinsko javno pravobranilstvo ustvarijo s svo- jo dejavnostjo, se uporabljajo kot sredstva za redno dejavnost po določilih samoupravnih sporazumov.

5. člen

Sredstva, ki so razporejena v posebnem delu pro- računa v določenih zneskih za financiranje organov, zavodov, ustanov, družbenopolitičnih organizacij in društev ter skladov, se odvajajo na žiro račune upo- rabnikov po dvanajstlinah, oziroma skladno s prilivom proračunskih dohodkov.

6. člen

Če se med letom odpravi katerikoli sklad, se pre- ostala sredstva prenesejo na nerazporejene dohodke (proračunsko rezervo).

7. člen

Nihče ne sme prevzemati na račun občinskega pro- računa obveznosti, ki bi presegle zneske, določene za leto 1972 in tudi ne ustvarjati, obveznosti za občinske proračune naslednjih let. Te obveznosti lahko sprejema samo občinska skupščina s posebnim odlokom ali skle- pom, s katerim se določijo tudi sredstva.

8. člen

Svet za finance je pooblaščen, da odloča o uporabi nerazporejenih dohodkov.

Prav tako je pooblaščen, da omejuje proračunsko potrošnjo, če se ugotovi, da dohodki ne pritekajo po predvidenem planu.

9. člen

Skupščina občine Brežice sme za kritje tekočih proračunskih izdatkov uporabiti kot začasno posojilo sredstva rezervnega sklada občine, če ugotovi, da pro- računski dohodki neenakomerno pritekajo.

Posojilo mora biti v celoti vrnjeno do 31. oktobra 1972.

10. člen

Izločena sredstva davka iz osebnega dohodka iz de- lovnega razmerja, navedena v 1. členu tega odloka, se smejo uporabiti za intervencije v gospodarstvu.

11. člen

Pregled dohodkov proračuna občine Brežice in nji- hova razporeditev za leto 1972 sta zajeta v bilanci pro- računa, ki je sestavni del splošnega dela proračuna.

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972 dalje.

Št. 400-4/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

Pregled dohodkov in razpored dohodkov proračuna občine Brežice za leto 1972

Vrsta doh.	Dohodki	Znesek	Št. glav. namena	Razpored dohodkov	Znesek
1	Davki iz osebnega dohodka	8,558.141	03	Kulturnoprosvetna dejavnost	1,137.905
2	Davki — ostali	6,554.235	04	Socialno skrbstvo	2,087.040
3	Takse	810.000	05	Zdravstveno varstvo	1,441.400
4	Dohodki po zveznih predpisih	122.000	06	Komunalna dejavnost	195.000
6	Dohodki organov in razni drugi do- hodki	180.000	07	Delo državnih organov	5,963.003
7	Dopolnilna sredstva	616.540	08	Narodna obramba	190.000
9	Prenesena sredstva	141.314	12	Dejavnost krajevnih skupnosti	420.000
			13	Dejavnost družbenopolitičnih orga- nizacij in društev	618.720
			14	Negospodarske investicije	2,377.146
			16	Gospodarski posegi	1,407.000
			17	Obveze iz prejšnjih let	252.128
			18	Rezervni sklad	161.243
			19	Nerazporejeni dohodki	444.659
				Izločena sredstva	286.986
	Skupaj dohodki	16,982.230		Skupaj izdatki	16,982.230

265.

Na podlagi 4., 6. in 12. člena zakona o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43/67) in 3. člena zakona o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v letu 1972 (Uradni list SRS, št. 7/72) ter 125. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27/70) je občinska skupščina Brežice na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK**o stopnjah prispevkov za dnevno varstvo otrok****1. člen**

S tem odlokom se določijo stopnje prispevkov za dnevno varstvo otrok v občini Brežice za zavezanca iz 4., 6. in 12. člena zakona o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji.

2. člen

Stopnje za dnevno varstvo otrok znašajo:

	%
1. od sredstev, namenjenih za osebne odhodke . . .	0,45
2. od čistega zneska pokojnin in invalidnin . . .	0,40
3. od dohodkov občinskega proračuna iz naslova davka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, davka iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti in od davka iz oseb. dohodka od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev	1

3. člen

Prispevki iz 2. člena tega odloka se odvajajo na račun sklada za otroško varstvo temeljne izobraževalne skupnosti Brežice.

4. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o stopnjah prispevkov za otroško varstvo (Uradni list SRS, št. 4/71).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972 dalje.

Št. 402-13/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

266.

Na podlagi drugega odstavka 26. člena, 27. člena in drugega odstavka 28. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67) in 46. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27-305/70) je skupščina občine Brežice na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK**o določitvi sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja****1. člen**

Za financiranje vzgoje in izobraževanja v občini Brežice se določajo stalni in obvezni viri sredstev, ki jih občina Brežice zagotavlja temeljni izobraževalni skupnosti.

Prispevek iz prvega odstavka tega člena se plačuje od tistih osnov, od katerih se plačuje prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja po zakonu o davkih občanov.

2. člen

Stopnja občinskega prispevka od osebnega dohodka iz delovnega razmerja za financiranje vzgoje in izobraževanja znaša 3,20 %.

3. člen

Poleg sredstev določenih v 2. členu tega odloka, se za financiranje vzgoje in izobraževanja zagotavlja še:

- 46 % davka od osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti samostojne;
- 46 % davka od osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti;
- 46 % davka iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev;
- 46 % davka iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav;
- 46 % davka od skupnega dohodka občanov;
- 30 % prometnega davka od prometa blaga na drobno v trgovini in gostinstvu.

4. člen

Sredstva, ki se zberejo za izobraževanje in vzgojo po 2. členu tega odloka, sme temeljna izobraževalna skupnost Brežice v letu 1972 uporabiti največ do zneska 4.921.350 dinarjev, ki ustreza 17 % povečanju dosežene porabe sredstev v letu 1971.

5. člen

Ko dosežejo sredstva znesek oziroma odstotek, ki je določen v 4. členu tega odloka, izloči služba družbenega knjigovodstva vsa presežena sredstva na poseben račun.

Izločena sredstva se smejo uporabiti za financiranje programa investicij na področju vzgoje in izobraževanja v občini Brežice.

6. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, prenehajo veljati določila odloka o določitvi sredstev za vzgojo in izobraževanje (Uradni list SRS, št. 12-132/70 in 11-311/71).

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972 dalje.

Št. 402-15/72

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

267.

Na podlagi 125. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27/70) je skupščina občine Brežice na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o izločanju stalnih sredstev občine Brežice za financiranje dejavnosti občinske konference SZDL Brežice

1. člen

Občina Brežice prispeva za financiranje dejavnosti občinske konference SZDL Brežice stalna sredstva.

2. člen

Sredstva iz prejšnjega člena izloča občina Brežice vsako leto iz svojih dohodkov in sicer: po stopnji 0,115 odstotkov od narodnega dohodka, ki je bil dosežen pred dvema letoma in ga ugotovi oddelek za gospodarsko upravne zadeve skupščine občine Brežice.

3. člen

Sredstva iz 2. člena tega odloka se realizirajo v obdobju dveh let tako, da dosežejo v letu 1972 višino 91,4 % v letu 1973 pa višino 100 %.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972 dalje.

Št. 402-14/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

268.

Na podlagi 14. in 17. člena zakona o narodni obrambi (Uradni list SFRJ, št. 8/69), 53. člena zakona o splošnem ljudskem odporu (Uradni list SRS, št. 28/71) in 125. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27/70) je skupščina občine Brežice na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi in organizaciji partizanskih enot na območju občine Brežice

1. člen

Ustanovijo se partizanske enote občine Brežice.

Partizanske enote iz prvega odstavka sestavljajo enote, ki jih ustanavlja skupščina občine za potrebe občine in partizanske enote delovnih organizacij.

2. člen

V sporazumu z drugimi občinami se lahko ustanovijo tudi skupne partizanske enote.

3. člen

Partizanske enote izvršujejo naloge, določene z zakonom in drugimi predpisi, predvidene z obrambnim

načrtom občine in občin iz 2. člena tega odloka ter obrambnimi načrti širših družbenopolitičnih skupnosti.

4. člen

Partizanske enote občine se ustanovijo in organizirajo po obrambnem načrtu občine ter po obrambnih načrtih občin iz 2. člena tega odloka in širših družbenopolitičnih skupnosti.

Delovne organizacije ustanovijo, oborožijo in opremijo partizanske enote po obrambnem načrtu občine ali širših družbenopolitičnih skupnosti.

5. člen

Svet za narodno obrambo skupščine občine Brežice določa sestavo, organizacijo, oborožitev in opremo partizanskih enot občine, imenuje in razrešuje poveljnike teh enot v soglasju z glavnim štabom za splošni ljudski odpor SR Slovenije ter določa glavne smernice za organizacijo partizanskih enot delovnih organizacij.

Partizanske enote delovne organizacije ustanavlja ter imenuje in razrešuje njihove poveljnike delavski svet ali drug pooblaščen organ delovne organizacije v soglasju s svetom za narodno obrambo skupščine občine Brežice.

6. člen

Finančna sredstva za organizacijo, oborožitev, opremo, pouk in delovanje partizanskih enot, ki jih ustanavlja skupščina občine, se zagotavljajo v proračunu občine in iz sredstev, ki se zberejo s samoupravnimi dogovori z delovnimi organizacijami. Ta sredstva se vodijo kot namenska sredstva v okviru izdatkov za narodno obrambo. Neizkoriščena sredstva v posameznem proračunskem letu se prenesejo v naslednje proračunsko leto.

7. člen

Finančna sredstva za organizacijo, oborožitev, opremo, pouk in delovanje partizanskih enot, ki jih ustanovijo delovne organizacije, zagotavljajo delovne organizacije po splošnih predpisih o sredstvih delovnih organizacij.

8. člen

Delovne organizacije in skupščina občine se z dogovorom lahko sporazumejo o skupnem financiranju partizanskih enot. S posebnim odlokom skupščine občine se ustanovi sklad za financiranje teh partizanskih enot.

9. člen

Če se ustanovijo partizanske enote iz 2. člena tega odloka, se medsebojne dolžnosti in pravice ustanoviteljev urejajo s pogodbo.

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 8-2/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

269.

Na podlagi 32. člena zakona o splošnem ljudskem odporu (Uradni list SRS, št. 28/71) in 125. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 27/70) je skupščina občine Brežice na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

SKLEP

o sprejetju občinskega načrta za civilno zaščito

I

Občinski načrt za civilno zaščito se sprejme kot je izdelan v mapah pod rimskimi številkami: I., II. in III. s prilogami. Osnovni namen občinskega načrta za civilno zaščito je, da se zagotovi in vskladi delovanje občinskega štaba za CZ, štabov krajevnih skupnosti za CZ, vseh enot in ekip civilne zaštite ter drugih ustreznih organizacij na območju občine v slučaju naravnih in drugih hudih nesreč ter v vojni.

II

Ta sklep začne veljati z dnem sprejetja.

Št. 8-1/72-1

Brežice, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Brežice
Vinko Jurkas l. r.

SKUPŠČINA OBČINE CELJE

270.

Skupščina občine Celje je po 180. in 187. členu statuta občine Celje na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 17. marca 1972 sprejela

ODLOK

o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo upravnim in drugim organom v občini Celje med materialne stroške

1. člen

Upravnim in drugim organom v občini Celje, za katere se zagotavljajo sredstva v občinskem proračunu, se priznavajo med materialne stroške povračila za službena potovanja, povračila za uporabo lastnega vozila za službene namene, povračila za ločeno življenje, terenski dodatek, delna povračila za prevoz na delo in izdatki za osebna zaščitna sredstva do višine in ob pogojih, ki jih določajo samoupravni sporazumi o merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov za posamezne organe.

2. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo upravnim in drugim organom občine Celje med materialne stroške (Uradni vestnik Celje, št. 40-723/65, 9-116/66, 6-66/67 in 12-138/70).

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 114-4/1971

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. l. r.

271.

Skupščina občine Celje je po 13. in 20. členu zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 in 15/70) in v zvezi z odlokom o maksimiranju cen za vse proizvode in storitve (Uradni list SFRJ, št. 53/71 in 11/72) na seji občinskega zbora in na seji zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 17. marca 1972 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o maksimiranju cen določenih proizvodov in storitev

1. člen

V 2. členu odloka o maksimiranju cen določenih proizvodov in storitev (Uradni list SRS, št. 1/72) se besede »29. februarja 1972« nadomestijo z besedami: »dneva uveljavitve zakona o družbeni kontroli cen, usklajenega z ustavnimi amandmaji in ustreznih, na njegovi podlagi izdanih predpisov«.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu SRS.

Št. 38-33/71-3

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. l. r.

272.

Skupščina občine Celje je po 142. členu statuta občine Celje na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 17. marca 1972 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o redu in disciplini na žižnicah, vlečnicah in smučarskih progah

1. člen

V odloku o redu in disciplini na žižnicah, vlečnicah in smučarskih progah (Uradni list SRS, št. 45-901/71) se 17. člen spremeni in se glasi:

Delavec pristojnega občinskega upravnega organa sme izterjati denarno kazen na kraju prekrška od tistega, ki ga zaloti pri storitvi prekrška iz 16. člena tega odloka.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 22-53/1969-7

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. l. r.

273.

Skupščina občine Celje je po 135. členu statuta občine Celje in po 6. členu pravilnika o označevanju imen ulic in trgov ter označevanje hiš (Uradni list LRS, št. 35/59) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 17. marca 1972 sprejela

ODLOK

o imenovanju ulic na Lavi

1. člen

S tem odlokom se določajo imena novih ulic na območju, ki ga obsegajo zazidalni načrti Lava I-S, Lava I-b in Lava I-c (Uradni vestnik Celje, št. 3-13/69 in 14-164/70 ter Uradni list SRS, št. 25/71).

2. člen

Na začetku in na koncu ulice se namesti pojasnilni napis, ki vsebuje kratke podatke o osebi, po kateri je ulica imenovana.

3. člen

1. Mejna ulica med območjem zazidalnih načrtov Lava I-S in Lava I-b, ki se na vzhodu odcepi od Ceste na Ostrožno, poteka proti zahodu in zavije proti severu v stanovanjsko sosesko I-c, se imenuje PUCOVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

SREČKO PUC
revolucionar
1921—1942

2. Druga ulica, ki se odcepi od Ceste na Ostrožno in poteka proti zahodu, se imenuje VALVASORJEVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

JANEZ VAJKARD VALVASOR
zgodovinar
1641—1693

3. Ulica, ki prečka Cesto na Ostrožno in poteka od vzhoda proti zahodu, se imenuje ULICA ZOFKE KVEDROVE.

Pojasnilni napis se glasi:

ZOFKA KVEDER
pisateljica
1878—1926

4. Prva ulica, ki se odcepi od Pucove ulice in poteka proti severu, se imenuje PREGELJEVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

IVAN PREGELJ
pisatelj
1883—1960

5. Druga ulica, ki se odcepi od Pucove ulice in poteka proti severu, se imenuje ULICA MILKE KERI-NOVE.

Pojasnilni napis se glasi:

MILKA KERIN — POHORSKA MILKA
narodni heroj
1923—1944

6. Tretja ulica, ki se odcepi od Pucove ulice in poteka proti severu, se imenuje ULICA MAKSIMA GORKEGA.

Pojasnilni napis se glasi:

MAKSIM GORKI
ruski književnik
1868—1936

7. Četrta ulica, ki se odcepi od Pucove ulice, poteka proti jugu, nato pa v loku zavije proti zahodu, se imenuje KOVAČEVIČEVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

SAVA KOVAČEVIČ
revolucionar — narodni heroj
1906—1943

8. Peta ulica, ki se odcepi od Pucove ulice in poteka proti jugozahodu, se imenuje KRATKA POT.

9. Prva ulica, ki se na severu odcepi od Kovačevičeve ulice in poteka proti jugozahodu, se imenuje PEŠČENA POT.

10. Druga ulica, ki se odcepi od Kovačevičeve ulice in se v polkrogu ponovno priključi na to ulico, se imenuje ZATISJE.

11. Ulica, ki prečka Kovačevičevo ulico in poteka od juga proti severu, se imenuje LEPA POT.

12. Mejna ulica med območjem zazidalnih načrtov Lava I-b in Lava I-c, ki se odcepi od nove Dečkove ceste, prečka Kovačevičevo ulico in poteka proti severu, se imenuje NJEGOSEVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

PETAR PETROVIČ NJEGOS
črnogorski vladika in pesnik
1813—1881

13. Ulica, ki v stanovanjski soseski Lava I-c poteka od juga proti severu in prečka Kovačevičevo ulico, se imenuje KLANJSKOVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

JOZE KLANJSEK-VASJA
narodni heroj
1917—1965

14. Ulica, ki v stanovanjski soseski Lava I-c poteka od juga proti severu ob koncu Kovačevičeve ulice, se imenuje STEGENSKOVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

AVGUST STEGENSEK
umetništveni zgodovinar
1875—1920

15. Prva ulica, ki se odcepi od Valvasorjeve ulice in poteka proti jugu, se imenuje KOZAKOVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

JUŠ KOZAK
književnik
1892—1964

16. Druga ulica, ki se odcepi od Valvasorjeve ulice in poteka proti jugu, se imenuje POHLINOVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

MARKO POHLIN
slovničar
1735—1801

17. Tretja ulica, ki se odcepi od Valvasorjeve ulice in poteka proti jugu, se imenuje MENCINGERJEVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

JANEZ MENCINGER
pisatelj
1838—1912

18. Četrta ulica, ki se odcepi od Valvasorjeve ulice in poteka proti jugu, se imenuje VALJAVČEVA ULICA.

Pojasnilni napis se glasi:

MATIJA VALJAVEC
pesnik in jezikoslovec
1831—1897

19. Peta ulica, ki se odcepi od Valvasorjeve ulice in poteka proti jugu, se imenuje **MEŠKOVA ULICA**.
Pojasnilni napis se glasi:
FRAN KSAVER MEŠKO
pisatelj
1874—1964

20. Šesta ulica, ki se odcepi od Valvasorjeve ulice in poteka proti jugu, se imenuje **SORCANOVA ULICA**.
Pojasnilni napis se glasi:
FRANCI SORCAN-TOMAZ
revolucionar
1919—1942

21. Cesta na Ostrožno, ki poteka skozi stanovanjsko sosesko Lava I-S, bo preimenovana takoj, ko bo narejena nova prestavljena Cesta na Ostrožno.

4. člen

Hišne številke v skladu s tem odlokom določi v letu 1972 občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne zadeve.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 015-5/70-2

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. I. r.

274.

Skupščina občine Celje je po 135. členu statuta občine Celje (Uradni vestnik Celje, št. 27-240/64) in po 6. členu pravilnika o označevanju imen ulic in trgov ter označevanja hiš (Uradni list LRS, št. 35-480/59) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 17. marca 1972 sprejela

ODLOK

o imenovanju stanovanjskega predela »Na zelenici«

1. člen

Na delu območja, ki ga obsega zazidalni načrt stanovanjske soseske Otok III-G v Celju (Uradni vestnik Celje, št. 17-199/70) se nov stanovanjski predel imenuje »na Zelenici«.

Predel leži vzhodno od podaljška Čopove ulice, med Ljubljansko cesto na jugu, magistralo zahod na severu (sedaj savinjska železnica) in šolskim kompleksom na vzhodu (Otok IV).

2. člen

Hišne številke v skladu s tem odlokom določi v letu 1972 občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne zadeve.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 015-4/70-2

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. I. r.

275.

Skupščina občine Celje je po 11. členu zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16/67), na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 17. marca 1972 sprejela

SKLEP

o oglasju k določitvi dela cene vode, ki je namenjen za redno in investicijsko vzdrževanje komunalnih naprav in dela cene vode, ki je namenjen za razširjeno reprodukcijo za leto 1971

I

Daje se soglasje k določitvi dela cene pitne vode, ki je namenjen za investicijsko vzdrževanje komunalnih naprav in delovnih sredstev in dela cene pitne vode, ki je namenjen za razširjeno reprodukcijo za leto 1971.

II

Del cene pitne vode, namenjen za investicijsko vzdrževanje komunalnih naprav in delovnih sredstev znaša 0,12 dinarjev;

del cene, namenjen za razširjeno reprodukcijo pa 0,63 dinarjev za vsak m³ prodane vode.

III

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-21/71-2

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. I. r.

276.

Skupščina občine Celje je po 11. členu zakona o kulturnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 46/70) na seji enotnega zbora dne 17. marca 1972 sprejela

SKLEP

o potrditvi statuta kulturne skupnosti Celje

I

Potrdi se statut kulturne skupnosti Celje, ki ga je skupščina kulturne skupnosti dokončno sprejela na seji dne 13. januarja 1972.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 022-13/71-1

Celje, dne 17. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Celje
Dušan Burnik, dipl. inž. I. r.

SKUPŠČINA OBČINE LITJA

277.

Na podlagi 47. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 10/65, 43/67 in 40/68) in 135. člena statuta občine Litija (Uradni list SRS, št. 6/70) je skupščina občine Litija na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK**o proračunu občine Litija za leto 1972****1. člen**

Proračun občine Litija za leto 1972 obsega:

— dohodke v znesku	din	9.590.750
— razporejene dohodke v znesku . .		9.505.205
— nerazporejene dohodke (tekoča proračunska rezerva) v znesku		85.545

2. člen

Od dohodkov občinskega proračuna za leto 1972 pripada:

a) skladu za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča v občini Litija 100% prispevkov za uporabo mestnega zemljišča

b) skladu za gasilstvo v občini Litija 100% od dela vseh zavarovalnih premij, ki jih vplačajo zavarovalnice v občini

c) rezervnemu skladu občine Litija 1% vseh proračunskih dohodkov v tem letu.

Odstotek iz točke c) prejšnjega odstavka se ne obračuna od prenesenih dohodkov po zaključnem računu proračuna za preteklo leto, od dopolnilnih sredstev republike.

3. člen

Sredstva, ki so v določenih zneskih razporejena za financiranje občinskega sodišča I Ljubljana, občinskega javnega tožilstva, občinskega javnega pravobranilstva, gozdarske inšpekcije, veterinarske inšpekcije, sanitarne inšpekcije, zavoda za zdravstveno varstvo, zveze slepih Ljubljana, zveze gluhih Ljubljana in medobčinske stalne konferencen za rehabilitacijo invalidnih oseb, se smejo uporabljati in odvajati na račune teh koristnikov le v skladu s pogodbami, ki jih z njimi sklene občina.

4. člen

Sredstva, ki so v posebnem delu proračuna razporejena za financiranje uprave občinske skupščine,

skupnosti otroškega varstva, krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, se prenašajo tem koristnikom neposredno iz postavk proračuna.

Vsa druga razporejena sredstva se črpajo neposredno iz računa proračuna.

5. člen

Sredstva, ki jih organi, zavodi in organizacije iz 3. in 4. člena ustvarijo s svojo dejavnostjo, uporabljajo kot sredstva za svojo redno dejavnost.

6. člen

O presežkih dohodkov proračuna in dohodkov temeljne izobraževalne skupnosti prek plana, odločata skupščini občine in temeljne izobraževalne skupnosti samostojno. Presežna sredstva se bodo zbirala na posebnih računih.

7. člen

Svet za družbeni plan in finance skupščine občine Litija je pooblaščen, da odloča o uporabi nerazporejenih dohodkov (tekoče proračunske rezerve) za nepredvidene in premalo predvidene izdatke proračuna.

O odobritvi uporabe teh sredstev je svet dolžan naknadno poročati občinski skupščini.

8. člen

Svet za družbeni plan in finance skupščine občine Litija je pooblaščen, da odloča o najetju kredita iz rezervnega sklada v primeru neenakomernega pritekanja proračunskih dohodkov.

9. člen

Svet za družbeni plan in finance se pooblašča, da v upravičenih primerih razporeja sredstva v okviru glavnega namena med bližnjimi nameni.

10. člen

Pregled dohodkov proračuna občine Litija za leto 1972 in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci občinskega proračuna, ki je sestavni del tega odloka.

11. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Litija, dne 21. marca 1972.

Št. 010-11/63

Litija, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Litija
Stane Volk l. r.

Pregled dohodkov in razpored dohodkov proračuna občine Litija za leto 1972

Vrsta dohodka	Dohodki	Znesek	Številka glavnega namena	Razpored dohodkov	Znesek
1	Davek iz delovnega razmerja	4.521.750	03	Kulturnoprosvetna dejavnost	331.000
2	Davek od prometa blaga	2.772.000	04	Socialno skrbstvo	1.502.500
3	Takse	785.000	05	Zdravstveno varstvo	501.250
5	Dohodki po posebnih zveznih predpisih	740.000	06	Komunalna dejavnost	1.564.100
6	Dohodki organov in razni drugi dohodki	115.000	07	Delo državnih organov	3.709.704
7	Dopolnilna sredstva	493.000	08	Narodna obramba	200.000
9	Prenesena sredstva	164.000	12	Dejavnost krajevnih skupnosti	400.000
			13	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	608.551
			14	Negospodarske investicije	375.000
			15	Gospodarske investicije	28.000
			16	Gospodarski posegi	138.200
			17	Proračunske obveznosti iz prejšnjih let	51.000
			18	Rezervni sklad	95.900
			19	Nerazporejeni dohodki	85.545
		9.590.750			9.590.750

278.

Na podlagi 1. člena republiškega zakona o pripevkah za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 7/72) in 135. člena statuta občine Litija (Uradni list SRS, št. 6/70) je skupščina občine Litija na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK**o prispevku za uporabo mestnega zemljišča v občini Litija****1. člen**

Na območju občine Litija se predpisuje prispevek za uporabo mestnega zemljišča (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

2. člen

Za mestno zemljišče po tem odloku se šteje zazidano in nezazidano zemljišče v ožjem gradbenem okolju občine Litija v smislu predpisov zakona o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč in komunalno opremljeno zemljišče zunaj ožjega gradbenega okolja v mejah območja, ki ga zajema urbanistični ali zazidalni načrt.

Za komunalno opremljeno zemljišče se v smislu prejšnjega odstavka šteje zemljišče, na katerem so zgrajene dovodne poti, ki so priključene na cestno omrežje in na katerem je urejena preskrba s pitno vodo ter električno energijo.

3. člen

Poleg primerov določenih v 3. členu republiškega zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 7/72) prispevka ni mogoče predpisati:

- za urejene zelene površine,
- za zazidana in nezazidana stavbna zemljišča, ki jih uporabljajo društva, krajevne skupnosti, državni organi in družbenopolitične organizacije za svojo dejavnost,
- za zazidana in nezazidana stavbna zemljišča, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev komunalne opremljenosti zemljišča iz drugega odstavka 2. člena tega odloka.

4. člen

Prispevek mora plačevati tisti, ki ima na zemljišču pravico uporabe oziroma, ki je lastnik zemljišča ali stavbe oziroma dela stavbe na njem.

Imetnik stanovanjske pravice oziroma uporabnik poslovnih prostorov mora plačevati zavezanec iz prvega odstavka tega člena v povračilo ustrezen del prispevka, ki ga je določil občinski upravni organ, pristojen za komunalne zadeve v smislu 10. člena tega odloka, če zavezanec od njega to zahteva.

5. člen

Mestno zemljišče se razvrsti v dve kategoriji glede na uporabnost, ki jih nudi uporabniku, kot so: lega zemljišča, prometna povezanost s centrom in opremljenost s komunalnimi napravami.

Razmejitev med kategorijama prispevnega območja je razvidna iz grafičnega prikaza — gospodarske karte v M = 1:5000, ki je sestavni del tega odloka in je na vpogled in hrambi pri upravnem organu, pristojnem za komunalne zadeve.

Meje prispevnega območja prispevka sestavljajo zemljišča, ki ležijo znotraj urbanističnega načrta oziroma znotraj naslednjih zemljišč:

Na skrajnem severozahodnem delu poteka meja v k. o. Hotič ob parc. št. 1454/3, št. 1440/2, št. 1451/1 prek št. 1430/1, dalje ob parc. št. 1430/2, št. 1430/3, št. 1430/4, št. 1426, št. 1423/16, št. 1423/11 ob poljski poti parc. št. 1584, št. 1423/5, št. 1423/4, št. 1422/4, št. 1422/2, št. 1420/3, št. 1422/2, št. 1403/4, št. 1403/7, št. 1403/6, št. 1403/1, št. 1403/5, št. 1408 dalje ob poljski poti parc. št. 1586, št. 1334, št. 1329, št. 1332, št. 1331/2 prek železniške proge do parc. št. 1346/12 prek reke Save parc. št. 1013/1 kjer preide meja v k. o. Litija ob obrežju reke Save do parc. št. 1016 dalje ob parc. št. 114/2 do ceste, ki vodi na Ježo parc. št. 987 do parc. št. 150/2 ter dalje ob parc. št. 252, št. 253, št. 257/1, št. 255, št. 256, št. 292, št. 118, št. 120/1, št. 301/5 prek potoka »Reka«, parc. št. 1680, kjer meja preide v k. o. Jablanica, ter dalje ob parc. št. 163, št. 148 po poti skozi Zagorico parc. št. 1663 do parc. št. 170/2 tj. tromeja katastrskih občin Litija — Jablanica — Šmartno. Tu preide meja v k. o. Šmartno ob potoku »Reka« parc. št. 1054/2 do izliva potoka Črni potok v »Reko«, ter od tu dalje ob parc. št. 394/1, št. 394/2, št. 393, št. 335/1, št. 336/1, št. 137, št. 136, št. 135/3, prek potoka »Kostrevniščica« ob parc. št. 134/1, št. 132/2, št. 133/1, št. 129, št. 121/1 prek potoka »Črni potok« ob parc. št. 119/2, št. 118/2, št. 933/1, št. 933/2, št. 932/1, št. 931/5, št. 931/2, št. 926/2, št. 926/1 prek potoja parc. št. 1044 ob parc. št. 947/2, št. 947/1, št. 946, št. 945, št. 944, št. 943, št. 942, št. 941, št. 940, prek potoja parc. št. 1043 dalje ob parc. št. 1028, prek parcel št. 1019 in št. 36/1 od tu dalje ob parc. št. 37, št. 39, št. 47 ob potoku »Reka« parc. št. 1054/2 do in ob parc. št. 616, št. 614 prek ceste Šmartno—Zavrtnik ob parc. št. 603/1, št. 605/1, št. 609 ob poti parc. št. 648/2 do meje katastrske občine Šmartno, kjer preide meja nazaj v k. o. Litija prek ceste Litija—Zavrtnik parc. št. 998 ob parc. št. 416/2, št. 416/3, št. 416/1, št. 425, št. 424, št. 436, št. 435/1 do ceste Litija—Kresnice parc. št. 996 ter ob tej cesti do parc. št. 448 od tu pa prek reke Save parc. št. 1013/1 nazaj v k. o. Hotič ob parc. št. 1523/2 do in ob cesti Litija—Ljubljana parc. št. 1579 do parc. št. 1460/5, ter dalje ob parc. št. 1527/7, parc. št. 1587, parc. št. 1445/2 do skrajnega severozahodnega dela, kjer se meja ponovno združi s parc. št. 1454/3.

Meja prispevnega območja med I. in II. kategorijo poteka:

a) v k. o. Hotič in k. o. Litija:

Na skrajnem severozahodnem delu v k. o. Hotič ob parc. št. 1454/3, št. 1445/2, št. 1451/1 prek št. 1430/1, ob št. 1430/2, št. 1430/3, št. 1430/4, št. 1426, št. 1423/8, št. 1423/6, št. 1423/12, prek po robu parc. št. 1398/1 ob parc. št. 1396/1 in prek po robu te parcele do in ob parc. št. 1396/3, št. 1387/1, št. 1388/1 prek Marokove poti parc. št. 1604, dalje ob parc. št. 1388/6, št. 1390, št. 1365, št. 1364, št. 1365, št. 1339/1, prek parc. št. 1339/16 in št. 1338/4 in ob tej parceli do parc. št. 1339/1, št. 1343/6 prek parc. št. 1527/1 in prek železnice ter dalje ob parc. št. 1345/1 in št. 1346/2 prek reke Save parc. št. 1013/1, kjer preide meja v k. o. Litija, dalje pa prek parc. št. 184 in 1016 ob št. 114/2 ter ob cesti, ki vodi na Ježo parc. št. 9871 do parc. št. 150/2, ter dalje ob št. 252, št. 253, št. 254, št. 295/1, št. 293 prek ceste Litija—Breg parc. št. 988/3 ob parc. št. 306/2, št. 300/1, št. 301/1, št. 306/1, št. 317/2, št. 302/2, št. 324, št. 323/2 do Partizanske poti parc. št. 1018 in št. 1048 in prek ceste Litija—Šmartno, dalje ob parc. št. 361/2, št. 361/9, št. 361/8, prek ceste Litija—Zavrtnik parc. št. 993, dalje ob tej cesti do parc. št. 398/46 ter dalje ob parc. št. 398/48, št. 398/45, št. 398/33 do Pokopališke poti in po tej poti do in ob parc. št. 33/1, št. 28/1, št. 427/2, št. 2, št. 3,

št. 5, št. 6/1, št. 6/2, št. 9 do in prek ceste Litija—Kresnice parc. št. 996, ter dalje ob parc. št. 10/1 prek reke Save parc. št. 1013/1 kjer preide meja ponovno v k.o. Hotič pri parc. št. 1350/17 k.o. Hotič. Od tu dalje poteka meja po obrežju reke Save do in ob parc. št. 1523/2 prek ceste Litija—Ljubljana parc. št. 1579, do in ob parc. št. 1525/1, prek parc. št. 1522/2 in prek železnice, ter ob železnici vse do skrajne severozahodne meje, kjer se združi s parc. št. 1454/3.

b) v k.o. Smartno:

Na skrajno severozahodnem delu ob parc. št. 535/3, št. 535/2, št. 539/1, št. 538/3, št. 475/1, št. 475/3 do meje ožjega gradbenega okoliša, prek in ob cesti Litija—Smartno parc. št. 1034 ter dalje ob parc. št. 427, št. 426/4, št. 426/3, št. 426/2 ob potoku »Reka« oziroma ob parc. št. 410/1, št. 410/2, št. 406, št. 405/1, št. 405/2, št. 403/2, št. 404/2, št. 404/1 do izliva potoka »Črni potok« v potok »Reka«, ter dalje ob parc. št. 394/1, št. 394/2, št. 393, št. 335/1, št. 336/1, št. 137, št. 136, št. 135/3, prek potoka »Kostrevniščica« ob parc. št. 134/1, št. 132/2, št. 133/1, št. 129, št. 131 prek parc. št. 132/3, št. 132/2, št. 121/1, prek potoka Črni potok parc. št. 1056, ter dalje ob parc. št. 118/3, ter prek parc. št. 116 do in ob cesti Smartno—Črni potok parc. št. 1046, ter dalje ob parc. št. 15, št. 17, št. 945, št. 944, št. 943, št. 942, št. 941, št. 940, št. 939, št. 938, št. 19/1, št. 26/4, št. 25/5, št. 25/4, št. 24/1, št. 24/2, št. 34, št. 41/2, št. 41/1, št. 42, št. 43/2, št. 44/2, št. 46, št. 1054/2 prek potoka »Reka« parc. št. 1054/2, ter dalje ob parc. št. 48, št. 51/6, št. 50/2, prek in ob cesti Smartno—Zavrtnik parc. št. 1041/1, oziroma parc. št. 51/1, ter dalje ob parc. št. 57/1, št. 506/2, št. 501, št. 506/5, št. 502/2, št. 491/1, št. 487, št. 486, št. 485/1, št. 523, št. 524, št. 526, prek ceste Smartno—Litija, »čez dobrovo« parc. št. 1036, ter dalje od parc. št. 531 in št. 535/1 do začetne točke skrajno severozahodnega dela, kjer se združi s parc. št. 535/3.

6. člen

Prispevek se plačuje od m² koristne tlorisne površine in sicer:

a) pri stanovanjih od uporabne tlorisne površine, ki je določena s tretjim odstavkom 4. člena republiškega zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 7/72), tj. od čiste tlorisne površine sob, predob, hodnikov v stanovanju, kuhinje, kopalnice, shrambe in drugih zaprtih prostorov stanovanja — garaže,

b) pri obrtnih prostorih tista površina, ki se neposredno uporablja za poslovno dejavnost, od zemljišča pa takrat, če se uporablja v poslovne namene (dvorišča, skladišča ipd.),

c) pri delovnih organizacijah tista površina, ki se neposredno uporablja za proizvodno dejavnost (vse etažne površine) ter poslovni prostori in nezazidano zemljišče, ki jih organizacija uporablja v proizvodne namene ali je na njem pravica uporabe,

č) od nezazidanega zemljišča, ki je po sprejetem zazidalnem načrtu namenjeno za gradnjo, oziroma, za katero je pristojen občinski organ izdal lokacijsko dovoljenje,

d) zavezanec, ki plača komunalni prispevek za gradbeno parcelo je oproščen plačila iz točke č) tega člena za dobo treh let od dneva, ko je pridobil gradbeno zemljišče.

7. člen

Prispevek za uporabo mestnega zemljišča se sme uporabljati samo za graditev in rekonstrukcijo komu-

nalnih objektov in naprav kolektivne potrošnje, in sicer:

— za mestne ceste in ulice, trge, hodnike in pešpote, dovozne poti, javne parkirne prostore in druge mestne površine, namenjene za promet,

— za zelene površine po zakonu o urejanju in vzdrževanju zelenih površin v naseljih (Uradni list SRS, št. 11-105/65),

— za omrežje javne razsvetljave,

— za kanalizacijo po odloku občinske skupščine, če v ceni niso vsebovani tudi stroški za ureditev in zgraditev kanalizacijskega omrežja za odplako atmosferskih in odpadnih voda.

8. člen

Prispevek po tem odloku se predpisuje:

a) za 1 m² koristne površine (6. člen) v I. kategoriji mesečno 0,19 din,

b) za 1 m² koristne površine (6. člen) v II. kategoriji mesečno 0,15 din,

c) za 1 m² nezazidanega zemljišča (6. člen) v I. ali II. kategoriji mesečno 0,10 din.

9. člen

Občinski upravni organ, pristojen za komunalne zadeve, izda odločbo, s katero odmeri posameznemu zavezancu letni prispevek.

Zoper odločbo s katero je občinski upravni organ odmeril prispevek je dovoljena pritožba.

10. člen

Vplačani prispevek se prazni iz zbirnega računa v proračunu skupščine neposredno v dobro računa sklada za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč na območju občine Litija.

11. člen

Nosilci stanovanjske pravice plačujejo prispevek mesečno vnaprej skupaj s stanarino.

Lastniki stanovanj v stavbi družbene lastnine plačujejo prispevek skupaj s prispevkom za vzdrževanje hiše (po zakonu o etažni lastnini) oziroma v rokih, ki so predpisani za plačilo davkov.

Lastniki družinskih stanovanjskih hiš plačujejo prispevek v rokih, ki so predpisani za plačilo davkov.

Najemniki poslovnih prostorov plačujejo prispevek po najemodajalcu hkrati s plačevanjem najemnine.

Delovne in druge organizacije, ki uporabljajo poslovne prostore oziroma zemljišča, plačujejo prispevek po pristojni ekspozituri SDK do 10. v mesecu.

12. člen

Nastali stroški v zvezi z obračunavanjem in pobiranjem prispevka za stavbe, stanovanja in obrtne prostore družbene lastnine po stanovanjsko komunalnem podjetju Litija, se uredijo sporazumno med skladom za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča v občini Litija in delovno organizacijo.

13. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča v občini Litija (Uradni list SRS, št. 44/69).

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. aprila 1972.

Št. 010-7/66

Litija, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Litija
Stane Volk l. r.

279.

Na podlagi 135. člena statuta občine Litija in 9. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) je skupščina občine Litija na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

**Spremembo in dopolnitev odloka
o urbanističnem redu v občini Litija**

1. člen

Spremeni in dopolni se odlok o urbanističnem redu v občini Litija (Uradni list SRS, št. 173-42/67) tako, da se črta šesti odstavek 4. člena tega odloka.

2. člen

V 5. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

Za gradnjo nadomestnih gospodarskih poslopij, ki se urejajo po urbanističnem redu je potrebno gradbeno dovoljenje. Investitor mora predložiti k prošnji za izdajo gradbenega dovoljenja naslednjo dokumentacijo:

— dokazilo, da je investitor upravičen razpolagati z zemljiščem,

— mapno kopijo v M1 : 1000 ali 1 : 2880,

— gradbeni načrt, ki mora biti usklajen s pogoji, določenimi z zapisnikom na kraju samem.

3. člen

Ta dopolnitev in sprememba začneta veljati takoj po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-14/67

Litija, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Litija
Stane Volk l. r.

280.

Na podlagi 135. člena statuta občine Litija in 19. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 119-16/67) je skupščina občine Litija na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

**Spremembo in dopolnitev odloka
o določitvi gradbenih objektov, ki se štejejo
za pomožne objekte**

1. člen

Spremeni in dopolni se odlok o določitvi gradbenih objektov, ki se štejejo za pomožne objekte (Uradni list

SRS, št. 175-42/67), tako da se v členu 3. drugi odstavek črtata dve besedi in sicer: »situacijsko skico« in se to nadomesti z »mapno kopijo oziroma situacijski načrt«.

2. člen

6. člen tega odloka se dopolni tako, da se v celoti glasi:

Nadzorstvo nad pravilnim izvajanjem tega odloka opravlja urbanistični in gradbeni inšpektor skupščine občine Litija.

V primeru, da investitor preseže izvajanje gradbenih del kot to določa potrdilo oziroma odločba pristojnega upravnega organa, katero je investitor dobil na podlagi tega odloka, mora urbanistična in gradbena inšpekcija ukrepati po kazenskih določbah zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 119-16/67).

3. člen

Ta dopolnitev in sprememba začneta veljati takoj po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-15/67

Litija, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Litija
Stane Volk l. r.

SKUPŠČINA OBČINE SLOVENSKE KONJICE

281.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 116. členu statuta občine (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

RESOLUCIJO

o usmeritvi gospodarskega in družbenega razvoja občine Slovenske Konjice v letu 1972

1. Razvoj v letu 1971

Pri oceni doseženih uspehov v preteklem letu lahko ugotavljamo, da je gospodarstvo občine doseglo dokaj zadovoljive rezultate. To se odraža zlasti v nadaljnjem povečanju proizvodnje, v povečani izvozni dejavnosti, v porastu zaposlenosti, predvsem pa v povečani akumulativni sposobnosti delovnih organizacij. Pomembni uspehi so bili doseženi tudi glede prilagajanja proizvodnje tržnim zahtevam, v modernizaciji proizvodnega postopka, v razširitvi poslovnega sodelovanja ter drugih dejavnikov, ki so prispevali k porastu in učinkovitosti gospodarske aktivnosti.

Na dinamiko gospodarskega razvoja v preteklem letu je negativno vplivala zlasti nestabilnost na domačem tržišču, visok porast cen ter stalne težave z nelikvidnostjo, katera je bila prisotna v večini delovnih organizacij. Na gospodarska gibanja pa so vplivali tudi ekonomski ukrepi za stabilizacijo.

Na podlagi predhodnih pokazateljev se je v letu 1971 družbeni proizvod celotnega gospodarstva občine povečal za nad 21,8 % — oziroma realno za okoli 6 %.

Stopnja rasti proizvodnje in drugih dejavnosti v letu 1971 je bila naslednja v %:

	Plan 1971 1970	Realizacija 1971 1970
družbeni proizvod	17,7	21,8 (ocena)
industrijska proizvodnja	11,7	10,1
izvoz	12,2	14,5
promet trgovine	14,7	35,3 (realno 17,6)
promet gostinstva	11,0	26,6 (realno 7,7)
zaposlenost — skupaj	3,2	2,7
v gospodarstvu	3,5	2,9
v negospodarstvu	0,5	0,8
povprečni nominalni osebni dohodek na zaposlenega	15,0	19,6
realni osebni dohodki		4,0

Iz navedenih stopenj rasti proizvodnje in drugih dejavnosti doseženih v letu 1971 je razvidno, da se je celotni gospodarski razvoj odvijal v okviru postavljenih smernic.

— Industrija, kot glavni nosilec gospodarstva občine je povečala fizični obseg proizvodnje za 10,1%. Obseg proizvodnje po vrednosti pa je bil večji za 16,5%. Dinamični porast po vrednosti beleži zlasti Kovaška industrija in sicer za 22,1% — industrijske predelave nekovin 63,1% — lesna industrija 9,5% — industrija usnja 15,4% in industrija gradbenega materiala za 0,5%.

— Na področju zasebnega kmetijstva je bil razvoj usmerjen zlasti v nadaljnje večanje proizvodnega sodelovanja s kmetijsko zadrugo. Nadaljevala se je akcija za preusmerjanje kmečkih gospodarstev v specializirane tržne proizvajalce. Porast kmetijske proizvodnje v letu 1971 se delno odraža tudi v obsegu odkupa kmetijskih proizvodov, kateri se je povečal po vrednosti 98%.

Prikaz odkupa važnejših blagovnih skupin:

	1970	1971	Indeks
govedo — število	1.385	2.267	163,6
— ton	470	822	174,7
mleko — litrov	356.900	623.200	174,6

Celokupna vrednost odkupa kmetijskih proizvodov in lesa od zasebnih proizvajalcev je znašala nad 12.000.000 dinarjev — ali za 60,8% več kot leta 1970.

— Trgovina na drobno beleži v letu 1971 porast prometa za 35,3% — oziroma realno za 17,6%. Skupna vrednost prodaje na drobno je dosegla 80.000.000 dinarjev.

— Promet gostinstva je v preteklem letu dosežen v višini 8.300.000 dinarjev. Nominalno se je povečal za okoli 26,6% — realni porast pa je znašal le 7,7%.

Pri turističnem prometu pa se je zmanjšalo število gostov za 17%, prav tako pa tudi število nočitev in sicer za 15,5%.

— Vrednost obrtne proizvodnje in storitev se je v letu 1971 povečala v družbenem sektorju za okoli 30%. Na takšen porast je vplival povečan obseg dejavnosti, delno pa tudi višje cene. Povečanje dejavnosti beleži zlasti kovinska, gradbena in živilska obrt.

V preteklem letu se je število zasebnih obrtnikov občutno zmanjšalo. Po stanju 1. I. 1971 je bilo 94 rednih obrtnikov, koncem leta pa se je to število zmanjšalo na 77. Zmanjšanje je pri naslednjih strokah: izdelava gradbenega materiala 5, predelava lesa 6, predelava

tekstila 2, stavbna obrt 3, predelava usnja 1 in storitve-
na obrt 1.

Stanje zasebne obrti 31. 12. 1971:

	Število
— redna obrt	77
— osebe, ki opravljajo obrt kot postranski poklic	21
— zasebno gostinstvo	19
— avtoprevozniki	33

— Zadovoljivi rezultati so bili preteklo leto doseženi tudi na področju izvozne dejavnosti. Celotni izvoz je namreč dosegel vrednost 6.488.000 dolarjev, kar pomeni porast za 14,5%. Konvertibilno področje je bilo udeleženo v skupnem izvozu s 83,4%. Relativno visoko stopnjo povečanja izvoza je dosegla Kovaška industrija za 144% in Comet za 144%. Izvoz lesne industrije je bil višji za 3,7%, v industriji usnja pa za 6,4%.

— Dinamični razvoj celotnega gospodarstva občine je omogočil, da se je zaposlenost v družbenem sektorju povečala za 2,7% in sicer od 4059 na 4170 povprečno zaposlenih. Relativno visok porast zaposlenih izkazuje zlasti obrt 11,3%, nadalje trgovina 4,8% in industrija 2,6%.

— Izplačana sredstva neto osebnih dohodkov so se v letu 1971 povečala za 23,5% in so znašala 69.391.000 dinarjev. Na takšen porast so vplivali višji življenjski stroški za okoli 15%, povečano število zaposlenih za 2,7% ter večja produktivnost dela. Povprečni nominalni osebni dohodek na zaposlenega v občini se je v letu 1971 povečal za 19,6% in sicer od 1.174 dinarjev v letu 1970 na 1.405 dinarjev. Porast realnih osebnih dohodkov pa je znašal okoli 4%.

— Investicije v osnovna sredstva gospodarstva so po oceni dosegla v letu 1971 okoli 25.000.000 dinarjev. Usmerjena pa so bila predvsem v modernizacijo ter delno za povečanje proizvodnih zmogljivosti. Okoli 90% teh naložb je odpadlo na industrijo. Investicijske naložbe na negospodarskih področjih pa so bile namenjene za izgradnjo in obnovo šolskih objektov, za gradnjo novega objekta za otroško varstvo in za dovršitev gradnje zdravstvenega doma.

Stanovanjska izgradnja je v preteklem letu zajemala okoli 310 stanovanj in je potekala v okviru individualne gradnje. Dokončanih oziroma vseljivih stanovanj v letu 1971 je bilo okoli 68.

2. Predvidevanja in usmeritev družbenoekonomskega razvoja v letu 1972

Predvidevanja gospodarskega razvoja občine v letu 1972 so zasnovana na doseženi ravni in na potencialnih sposobnostih celotnega gospodarstva. Pri tem so upoštevane spremembe gospodarskega sistema, ki so usmerjene k uravnoveženosti in stabilnosti gospodarskega razvoja. Razvoj bo odvisen tudi od hitrejšega prilagajanja proizvodnje tržnim zahtevam, od razširitve poslovnega sodelovanja ter od usmeritve investicijskih naložb v take namene, ki bodo čimprej prispevale k kvalitetnejši in rentabilnejši proizvodnji. Posebno pozornost bo potrebno posvetiti izvozni dejavnosti, katere predstavlja važen faktor možnosti nadaljnjega razvoja industrijskih delovnih organizacij.

Če izhajamo iz podatkov, ki temeljijo na predvidevanjih delovnih organizacij bodo osnovni elementi razvojne politike občine v letu 1972 naslednji:

	Stopnja rasti
Družbeni proizvod (nominalna rast) . . .	22,4
v tem: družbeni sektor	24,7
družbeni proizvod (realna rast)	8,3
zaposlenost v družbenem sektorju . . .	3,5—4,0
produktivnost dela	6,5
izvoz	31,0

Glavne značilnosti predvidenega ekonomskega razvoja občine v letu 1972 so poleg dinamične rasti proizvodnje še naslednje:

— da se družbenoekonomski razvoj občine vključi v splošne tokove stabilizacijske politike;

— splošna poraba in osebni dohodki morajo rasti počasneje kot pa bo znašala stopnja rasti družbenega proizvoda;

— davčne obremenitve gospodarstva morajo biti glede na družbeni proizvod manjše, oziroma ne večje kot v preteklem letu;

— v sodelovanju z večjimi industrijskimi delovnimi organizacijami poiskati možnosti za odpiranje proizvodnih obratov na nerazvitih območjih občine — zlasti v Ločah ter Vitanju, kjer sedaj ni možnosti za večje zaposlovanje;

— v cilju ustvaritve pogojev za hitrejšo zadovoljevanje stanovanjskih potreb delovnih ljudi ter zagotovitve smotrnejšega razvoja mesta in naselij bo nujno, da se del sredstev za gradnjo stanovanj preusmeri v blokovno gradnjo, kar bo določal občinski program stanovanjske graditve.

Ob predvidenih gospodarskih gibanjih in ukrepih za razreševanje problemov nelikvidnosti, prizadevanj za racionalnejše gospodarjenje in pospešeno rast akumulativnosti delovnih organizacij na eni strani ter ob dogovorjeni politiki zadržane rasti osebnih dohodkov na drugi strani, bodo okviri povečanja osebnih dohodkov v občini naslednji:

	Stopnja rasti 1971 1972
sklad neto OD družbenega sektorja	20,8
nominalni osebni dohodek na zaposlenega . . .	17,1
realni osebni dohodek	2,6

Dinamični razvoj gospodarske rasti v letu 1972 bo odvisen predvsem od uresničitve razvojnih programov industrije, ki je glavni nosilec gospodarstva v občini in na katero odpade nad 67 % ustvarjenega družbenega proizvoda.

Na podlagi predvidevanj se bo fizični obseg industrijske proizvodnje povečal za 18,9 %. K visoki stopnji porasta bo prispevalo zlasti pričakovano povečanje proizvodnje v kovinski industriji za okoli 51 % in sicer na račun povečane proizvodnje odkovkov in drugega avtomehaničnega orodja v kovaški industriji. Občutni porast se predvideva tudi v lesni industriji, predvsem pri proizvodnji stavbnega pohištva ter nekompletnega manjšega stanovanjskega pohištva. Porast proizvodnje pa je predviden tudi v drugih industrijskih podjetjih.

V kmetijstvu, kot drugi najmočnejši dejavnosti v občini se ocenjuje, da se bo celokupna proizvodnja povečala za okoli 4 %. Pri nadaljnjem razvoju zasebnega kmetijstva in rasti proizvodnje bo potrebno nadaljevati z akcijo preusmerjanja kmetij v specializirano proizvodnjo ter s tem ustvariti uspešnejše blagovne proizvajalce. Hitrejši razvoj kmetijstva pa bo pogojen tudi z razširitvijo proizvodnega sodelovanja med zasebnimi

proizvajalci ter kmetijsko zadrugo. Pri tem bo potrebno strmeti za tem, da se poveča živinorejska proizvodnja tako kvalitativno in kvantitativno ob istovrstnem izboljšanju posameznih vrst. Povečanje se predvideva tudi pri proizvodnji mleka. V okviru proizvodnega sodelovanja pa bo potrebno posvetiti tudi vso pozornost razvoju ostalih kmetijskih dejavnosti (sadjarstvu in vinogradništvu ter poljedelstvu) in sicer tam, kjer obstajajo pogoji za njihov razvoj.

Porast proizvodnje v družbenem sektorju kmetijstva pa se pričakuje predvsem v sadjarstvu in sicer od 500 ton na 800 ton jabolk, prav tako pa tudi v vinogradništvu.

Pri razvoju kmetijstva bo moral odigrati vlogo tudi obč. sklad za pospeševanje kmetijstva. Celotni razvoj kmetijstva v občini se bo odvijal v okviru akcijskega programa dejavnosti kmetijstva, ki ga bo v tem letu izdelala kmetijska zadruga.

— Trgovina bo v letu 1972 pridobila nove prodajne površine z novo samopostrežno prodajalno v Slov. Konjicah. V načrtu pa je tudi ureditev nove trgovine, ki bo v sklopu trg. podjetja iz Celja.

Glede na porast kupne moči občanov se predvideva, da se bo celokupni promet trgovine na drobno povečal nominalno za okoli 17—19 %. Pričakovani porast prometa bo možno realizirati predvsem z večjo in pestrejšo izbiro kvalitetnih potrošnih dobrin in večjo konkurenčnostjo cen, kar bo lahko bistveno zmanjšalo odliv kupne moči izven občine. Nadaljnji razvoj trgovske mreže pa bo v prihodnje treba reševati tudi v okviru sodelovanja in dogovorov z večjimi trgovskimi podjetji izven občine.

— Razvoj gostinsko-turistične dejavnosti, katere še vedno zaostaja za splošnim razvojem ostalih dejavnosti v občini bo potrebno posvetiti vso pozornost — zlasti še razvoja gostinstva družbenega sektorja. V cilju lažjega pristopa k hitrejšemu razvoju gostinstva so v teku priprave za združitev obeh gostinskih podjetij v občini. Pri razvoju gostinsko-turističnih zmogljivosti bi naj sodelovalo tudi trg. podj. »Dravinjski dom«.

Na podlagi predvidevanj se bo pri dosedanjih zmogljivostih promet gostinskih storitev povečal v letu 1972 nominalno za okoli 16 %.

— Na področju družbene obrti bo z nadaljnjo modernizacijo, s prilagajanjem proizvodnje tržišču ter z večjim poslovnim sodelovanjem z industrijo možno povečati obseg proizvodnje in storitev za okoli 20 %.

Razvoj dejavnosti zasebne obrti — zlasti storitvene stroke pa bo potrebno pospešiti z ustreznimi ukrepi davčne politike. V ta namen se predvideva za določene obrtne stroke uvedba posebne davčne olajšave in sicer za tiste, ki bodo vlagali sredstva za obnovo in razširitev poslovnih prostorov in opreme. Olajšave pa se predvidevajo tudi za nekatere posamezne deficitarne obrtne stroke.

Zaposlenost

Pričakovani razvoj gospodarstva bo omogočil, da se bodo možnosti zaposlovanja na območju občine v letu 1972 bistveno povečale. Skupno število zaposlenih se bo po predvidevanjih del. organizacij povečalo za okoli 3,5—4,0 % tako, da bi se povprečno število 4170 zaposlenih v letu 1971 povečalo na 4340 zaposlenih v letu 1972.

Povečanje delovne sile se predvideva zlasti v kovinski industriji in lesni industriji. Relativno visok porast zaposlenosti se predvideva tudi v terciarnih dejavnostih (trgovini, obrti, gostinstvu in komunali) in sicer za 7,1 %.

Gibanje števila zaposlenosti:

	1971	1972	Indeks
Skupaj v občini	4170	4340	104,0
— v gospodarstvu	3789	3954	104,3
— v negospodarstvu	381	386	101,3

Upoštevajoč pričakovano stopnjo rasti družbenega proizvoda ter števila zaposlenih se bo produktivnost dela povečala za okoli 6,5 %.

Izvoz

Na osnovi predvidenega porasta proizvodnje, temeljiteje raziskave potreb zunanjih tržišč ter ostalih ukrepov, ki bodo prispevali k požitivni blagovne menjave s tujino, predvidevajo del. organizacije v letu 1972 občutno povečanje izvozne dejavnosti.

Celokupni izvoz se bo v letu 1972 povečal za okoli 31 %.

Gibanje izvoza:	1971	1972	Indeks
izvoz skupaj (v dolarjih)	6,448.530	8,450.000	131,0

Konvertibilno področje bo v skupnem izvozu udeleženo z 76,0 %.

Indeksi gibanja izvoza po ind. panogah bodo naslednji:

- predelava nekovin 87,1 — lesna industrija 112,7,
- kovinska industrija 271,0 — ind. usnja 103,8.

Osební dohodki

V okviru splošnih prizadevanj in ukrepov za stabilizacijo gospodarstva ter pospešeno rast akumulativnosti delovnih organizacij morajo osebni dohodki v občini rasti počasneje kot pa bo znašal porast družbenega proizvoda.

Celokupni sklad neto osebnih dohodkov v občini se bo v letu 1972 povečal največ za 20,8 % in to ob 3,5—4 % porastu zaposlenosti ter ob nominalnem povečanju povprečnih osebnih dohodkov na zaposlenega za 17,1 %.

Porast osebnih dohodkov mora biti usklajen z ustvarjenimi poslovnimi uspehi ter doseženo produktivnostjo zaposlenih.

Povprečni osebni dohodek na zaposlenega bo na podlagi predvidenega povečanja dosegel 1650 dinarjev v letu 1972.

Investicijska dejavnost

Skupne investicijske naložbe bodo v letu 1972 na podlagi predvidevanj znašale okoli 31 milj. dinarjev.

Od tega bo na investicije v osnovna sredstva gospodarstva odpadlo okoli 24 milj. din. Ta sredstva bodo porabljeni v glavnem za nadaljnjo modernizacijo in razširitev proizvodnih zmogljivosti, delno pa za preusmeritve in uvajanje proizvodnje novih proizvodov. Pretežni del investicij v gospodarstvu in to okoli 89 % bo vložila industrija.

— V kmetijstvu (družb. sektor) so investicijska sredstva predvidena predvsem za nadaljnje usposabljanje obstoječih nasadov (delno tudi za nove) ter za opremo. Investicijske naložbe za razvoj zasebnega kmetijstva pa se bodo izvajale v okviru programa preusmerjanja zasebnih kmetij.

— Med naložbami v ostalih področjih gospodarstva so pomembnejše predvsem v trgovini, kjer se poleg dovršitve samopostrežne trgovine v Slov. Konjicah predvideva še pričetek gradnje trg. objekta, ki ga bo gradilo trg. podj. iz Celja.

Znatne naložbe v osnovna sredstva se predvidevajo tudi na področju obrti in to za rekonstrukcije in opremo ter za gradnjo poslovnih objektov.

Na podlagi ocene bodo investicijske naložbe po gospodarskih področjih naslednje:

- industrija 21,2 milj. din — trgovina 0,62 milj. din
- kmetijstvo 0,66 milj. din — gostinstvo 0,10 milj. din
- gozdarstvo 0,34 milj. din — obrt 0,58 milj. din.

Za razvoj negospodarskih dejavnosti bo v letu 1972 porabljeno po oceni nad 7 milj. dinarjev.

— Za gradnjo in urejanje komunalnih objektov bo porabljeno predvidoma nekaj nad 3 milj. dinarjev. Med večjimi objekti je predvsem razširitev vodovoda v naselje Draža vas in Tepanje z okoliškimi naselji in asfaltiranje ulic v Slov. Konjicah. Večja komunalna — ureditvena dela pa so predvidena tudi v naselju Zreče, Loče in nekaterih ostalih krajih.

Celotno urejanje in gradnja komunalnih objektov se bo odvijala v glavnem v okviru sprejetih programov posameznih krajevnih skupnosti. Za realizacijo teh programov pa bo poleg sredstev komunalnega sklada in lastnih sredstev krajevnih skupnosti potrebno tudi večje angažiranje občanov tako z delom kot s prispevki ter s sodelovanjem delovnih organizacij.

— S sredstvi sklada za financiranje investicij družbenega standarda, ki izvirajo iz samopriskpeva občanov ter sredstev del. organizacij se bo na osnovi programa nadaljevala izgradnja in urejanje šolskih objektov. V okviru tega je predvidena ureditev II. osn. šole v Slov. Konjicah, dovršitev obnove šole v Tepanju ter pripravljalna dela za gradnjo telovadnice pri osn. šoli v Zrečah.

— Na področju zdravstva je predvidena dokončna ureditev (nabava opreme) novega zdravstvenega doma v Slov. Konjicah. Sredstva v ta namen bo zagotovil Zdravstveni dom Celje in občina.

— Za izboljšanje pogojev in povečanje kapacitet varstvene ustanove za odrasle je v programu za leto 1972 pričetek adaptacije Lambrechtovega doma v Slov. Konjicah.

— Stanovanjska izgradnja, ki se odvija v glavnem kot individualna gradnja bo v letu 1972 zajemala okoli 300 stanovanjskih objektov. Od tega bo okoli 70 stanovanj vseljivih.

V cilju ustvaritve pogojev za hitrejšo zadovoljevanje stanovanjskih potreb delovnih ljudi ter da se zagotovi smotrnejši razvoj naselij bo potrebno čimprej pristopiti k izdelavi srednjeročnega programa stanovanjske graditve v občini.

Delovne in druge organizacije bodo na osnovi zakona o programiranju in financiranju stanovanj dolžne določiti politiko zadovoljevanja stanovanjskih potreb s svojimi programi stanovanjske graditve. Z občinskim programom stan. graditve pa bo glede na pomanjkanje zemljiških površin in manjših stroškov urejanja komunalnih naprav potrebno določiti, da se del sredstev za stan. izgradnjo preusmeri v gradnjo družbenih stanovanj (blokovno gradnjo).

Zaradi uveljavljanja ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu se bo stanarina znatno povečala. V cilju zagotovitve socialne varnosti občanov z nižjimi dohodki se predvideva zagotovitev družbene pomoči iz občinskega vzajemnega stanovanjskega sklada, kateri bo ustanovljen.

3. Nadzorstvo nad izvajanjem:

Svet za gospodarstvo in družbeni plan bo med letom redno spremljal in obveščal skupščino občine o gospodarskih gibanjih ter odstopanjih od začrtanih smernic, nakazanih z resolucijo ter predlagal ustrezne ukrepe.

Št. 010-1/71-3/5

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice
Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

282.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 6. in 259. členu zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72) ter 116. člena statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK o davkih občanov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Davki na območju občine Slovenske Konjice se določajo, obračunavajo, predpisujejo in izterjujejo po določbah republiškega zakona o davkih občanov, določbah tega odloka in po določbah predpisov, izdanih na njihovi podlagi.

2. člen

Za izvrševanje nalog in za opravljanje služb, ki jih je po ustavi in zakonih dolžna financirati občina in za kritje drugih družbenih potreb, občani prispevajo s tem, da plačujejo davke.

Vrste davkov, ki se plačujejo po tem odloku:

1. davek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja,
2. davek iz osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti,
3. davek iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti,
4. davek od osebnega dohodka od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev,
5. davek iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav,
6. davek na dohodke od stavb,
7. davek na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic,
8. davek, dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih,
9. davek na dobitke od iger na srečo.

II. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA IZ DELOVNEGA RAZMERJA

3. člen

Davek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja se plačuje po stopnji 2,43 %.

4. člen

Za kategorije osebnih dohodkov od katerih se plačuje davek od delovnega razmerja na podlagi pavšalnih osnov, se določijo naslednje pavšalne osnove:

Vrsta zavezancev	Pavšalna osnova din
1. Od osebnih dohodkov gospodinjstev pomočnic zaposlenih v zasebnih gospodinjstvih . . .	500
2. Od osebnih dohodkov gospodarskih pomočnikov zaposlenih pri zasebnih kmetijskih gospodarstvih	200
3. Od osebnih dohodkov oseb zaposlenih pri krajevnih skupnostih	400
4. Od osebnih dohodkov oseb zaposlenih v domovih planinskih društev	400
5. Od osebnih dohodkov ribičev in lovcev, zaposlenih v ribiških in lovskih društvih . . .	400

III. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD KMETIJSKE DEJAVNOSTI

5. člen

Glede na proizvodne in ekonomske pogoje ter oddaljenost od prometnih zvez se katastrske občine na območju občine Slovenske Konjice razvrstijo v tri skupine, in sicer:

I. skupina:	III. skupina:
Slov. Konjice	Vitanje
Konjiška vas	Križevac
Škalce	Tolsti vrh
Radana vas	Lipoglav
Zg. Zreče	Ostrožno
	Zg. Laže
	Sp. Grušovje
	Ličenca
II. skupina:	Padeški vrh
Bezina	Resnik
Perovec	Skomarje
Tepanje	Hudinja
Jernej	Paka — del
Lóče	Sp. Dolič — del
Ziče	Brezen
Koble	Stenica
Zbelovska gora	Ljubnica
Preloge	Loška gora
Stranice	Kunigunda
	Stare Slemene

6. člen

Stopnje občinskega davka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti so proporcionalne in znašajo:

v I. skupini	30 %
v II. skupini	24 %
v III. skupini	15 %

7. člen

Če ima zavezanec katastrski dohodek v katastrskih občinah, ki so razvrščene v prvo, drugo in tretjo skupino, se odmeri davek po stopnji skupine, kjer ima zavezanec nad 50 % katastrskega dohodka.

8. člen

Stopnja davka iz osebnega dohodka od gozda je proporcionalna in znaša 20 %.

9. člen

Začasno so oproščeni davka od kmetijstva dohodki zemljišč:

1. ki so bila za kmetijstvo neuporabna pa so z investicijami zavezanca postala uporabna za 6 let
2. na katerih nasadi ali obnovi zavezanec vinograde 5 let
3. na katerih nasadi ali obnovi zavezanec sadovnjake:
 - srednjevelne za 7 let
 - nizkovalne za 5 let

Oprostitev po prejšnjem odstavku velja, če so izpolnjeni posebni pogoji:

- a) če obsega površina, ki je postala uporabna, zasajena ali obnovljena
 - pod 1. točko več kot 50 arov zemljišča,
 - pod 2. točko več kot 20 arov zemljišča,
 - pod 3. točko več kot 30 arov zemljišča;
- b) če so bila vsa dela opravljena po navodilih in pod nadzorstvom za kmetijstvo pristojnega organa.

10. člen

Davka od kmetijstva so oproščeni lastniki zemljišč, če skupni letni katastrski dohodek teh zavezancev od negozdnih površin ne presega:

a) do 100 din vse katastrske občine na območju občine;

b) do 1000 din naselja: St. Slemen, Zbelovska gora, zaselek Zaburk v naselju Stranice, Ljubnica, Sp. Dolič, Sojek, Črešnova, Kunigunda, Boharina, Ličenca, zaselek Graben, zaselek Čretvež v naselju Preloge, zaselek Gračič v naselju Radana vas, zaselek Burg v naselju Zg. Zreče in Loška gora;

c) do 2000 din naselja: Paka, Stenica, Hudinja, Skomarje, Resnik, Padeški vrh, Kamna gora, Bezovje, Koroška vas, Brezen, Konjiška vas — del, ki meji na naselje Tolsti vrh;

č) do 3000 din naselja: Planina, zaselek Mala gora v naselju Stranice, zaselek Zg. Brezen v naselju Brezen.

Oprostitev pod točkami od b) do č) tega člena velja le za davčne zavezance, ki jim je kmetijstvo edini poklic in če znaša od zemljišč, ležečih v navedenih naseljih in zaselkih nad 50 % katastrskega dohodka.

Oprostitev davkov iz tega člena se ne upošteva na osebni dohodek iz gozdov.

11. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki jim je kmetijstvo glavni in edini poklic in vlagajo sredstva v preusmeritev gospodarstva in v preureditev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene se ne glede na višino dohodkov iz kmetijstva prizna posebna olajšava.

Ta posebna olajšava se prizna v odvisnosti od zneska naložb, če zavezanec vloži v navedene namene sredstva v višini vsaj 50 % katastrskega dohodka od svojih zemljišč, vendar najmanj 5000 din.

Olajšava po tem členu pripada zavezancu tudi, če skupaj z drugimi zavezanci nabavlja oz. vloga sredstva za take namene, če njegova vloga presega v prejšnjem odstavku navedeni znesek.

12. člen

Olajšava po predhodnem členu se prizna v odvisnosti od vloženih sredstev, in sicer:

din	Olajšava od letnega davka %
od 5.000 do 10.000	40
od 10.000 do 20.000	50
od 20.000 do 30.000	60
od 30.000 do 40.000	70
od 40.000 do 50.000	85
od 50.000 in dalje	100

Navedene olajšave se priznajo za investicije oziroma nabave v tekočem letu in jih lahko zavezanec uveljavlja v letu, v katerem so bile investicije izvršene, oziroma najkasneje do 15. januarja naslednjega leta.

13. člen

Zavezancem davka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti se prizna posebna davčna olajšava v te namene:

a) preusmeritev rastlinske proizvodnje v košnopasniški sistem,

b) ureditev intenzivnih nasadov,

c) zamenjava čistopasemske plemenske živine,

č) nakup ustrezne kmetijske mehanizacije in opreme,

d) obnova in novogradnja gospodarskih poslopij,

e) obnova in preusmeritev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene po programu turizma v občini.

14. člen

Olajšava davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti pripada le tistim davčnim zavezancem, ki imajo izdelan in odobren preusmeritveni načrt oziroma načrt za preusmeritev gospodarstva v specializirano proizvodnjo ter gradbeno dovoljenje za preusmeritev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene.

Preusmeritveni načrt oziroma načrt za preusmeritev gospodarstva v specializirano proizvodnjo mora biti strokovno izdelan, predhodno pregledan po pristojni kmetijski organizaciji, v konkretnem primeru kmetijski zdruzi in potrjen po svetu za kmetijstvo in gozdarstvo. Načrt za preusmeritev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene pa mora predhodno potrditi občinska turistična zveza.

Pri priznanju olajšav za nakup plemenske živine je potrebna tudi dokumentacija o plemenskem poreklu živine.

Ne glede na določila iz prejšnjega odstavka tega člena se za nakup ustrezne kmetijske mehanizacije in opreme (točka č) 13. člen) tega odloka olajšava prizna na podlagi odobritve za kmetijstvo in gozdarstvo pristojnega sveta občinske skupščine brez preusmeritvenega načrta.

Pred iztekom normalne življenjske dobe stroja, kmetijske opreme in plemenske živine, za katero je bila priznana olajšava, zavezanec ne more ponovno uveljaviti olajšave za nakup strojev kmetijske opreme, ki služi istemu namenu, kakor tudi ne plemenske živine.

15. člen

Če je bila zavezancu dana za vložena sredstva v investicije v kmetijstvo za določeno zemljišče oprostitve iz 9. člena tega odloka, ne more za isto investicijo zahtevati še davčno olajšavo po 11. členu tega odloka.

16. člen

Kmetom-borcem, ki so bili udeleženci narodnoosvobodilne vojne, pa imajo čas udeležbe ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju, vstopili pa so v NOV oziroma pričeli aktivno in organizirano delati za NOV po 1. januarju 1945 ter je tako delo trajalo neprekinjeno do 15. maja 1945, se odmerjeni davek od kmetijstva zniža za 10 %.

17. člen

Davka od dohodka, doseženega z uporabo dopolnilnega dela drugih so oproščeni kmetje za toliko zaposlenih delavcev, kolikor imajo za to delo nezmožnih odraslih družinskih članov ali družinskih članov v JLA zaradi odsluženja kadrovskega roka.

Oprostitev iz 1. odstavka tega člena velja le za zavezance, če so jim dohodki od kmetijstva osnovni vir preživljanja.

18. člen

Posebno cenilno komisijo za ocenitev škode zaradi elementarnih nezgod, rastlinskih bolezní in škodljivcev, ali raznih drugih izrednih dogodkov, ki jih zavezanec ni mogel preprečiti za katero se po 59. členu zakona o davkih prizna posebna olajšava imenuje svet za finance in proračuna občine.

IV. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA OD SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA OBRTHNIH IN DRUGIH GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

19. člen

Višina pavšalnega letnega zneska davka iz osebne-
ga dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in
drugih gospodarskih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu:
davek od obrtne dejavnosti) je odvisna od vrste obrtne
dejavnosti, ki jo opravlja zavezanec, delovne sposob-
nosti zavezanca, kraja kjer ima zavezanec delavnico,
od tega če ima dejavnost sezonski značaj, od načina
dela (strojno — ročno) in od obsega poslovanja.

Pavšalni letni znesek ne more biti nižji od 300 din
in ne višji od 3750 din.

20. člen

Stopnje davka od obrtne dejavnosti po dejanskem
dohodku, ki se plačujejo po letnih osnovah znašajo:

Osnova din	Stopnja %
do 30.000	10
od 30.000 do 35.000	14
od 35.000 do 40.000	18
od 40.000 do 50.000	22
od 50.000 do 60.000	26
od 60.000 do 70.000	29
od 70.000 do 80.000	32
od 80.000 do 90.000	34
od 90.000 do 110.000	36
od 110.000 do 130.000	37
od 130.000 do 150.000	38
nad 150.000	39

21. člen

Olajšava iz 81. člena zakona o davkih občanov se
prizna zavezancem, ki vlagajo sredstva v tele obrtne
dejavnosti:

- galvaniziranje
- ključavničarstvo
- kleparstvo
- kovinsko strugarstvo
- strojno ključavničarstvo
- orodjarstvo
- avtomehanika
- precizna mehanika za pisalne stroje in računske
stroje
- avtokleparstvo
- elektroinstalaterstvo
- elektromehanika — popraviljanje in vzdrževanje
električnih strojev
- elektromehanika za radijske sprejemnike in te-
levizorje
- avtoelektričarstvo
- mizarstvo
- vulkanizacija
- mesarstvo
- izdelovanje sodovice in drugih brezalkoholnih
pijač
- inštalaterstvo za vodovod, plinske napeljave in
kanalizacijo
- inštalaterstvo za centralno kurjavo in klimati-
zacijske naprave
- zidarstvo in fasadarstvo
- izdelovanje rolet
- kemično čiščenje tkanin.

22. člen

Odmerjeni davek od obrtnih dejavnosti v smislu
2. odstavka 82. člena zakona o davkih občanov se zniža
za 25 % zavezancem, ki opravljajo tele dejavnosti:

- kolarstvo
- krojaštvo
- šiviljstvo
- sedlarstvo
- čevljarstvo
- kovaštvo
- steklarstvo
- sodarstvo
- lesno modelarstvo
- rezbarstvo
- pletilstvo
- popravilo nogavic
- tesarstvo
- parketarstvo
- polaganje podov
iz umetnih zmesi
- lončarstvo
- krovstvo
- pečarstvo
- kozmetika obraza in
telesa
- avtotaksi
- žganje apna

23. člen

Zavezancem prispevka iz osebne dohodka sto-
ritvene dejavnosti, ki pričnejo svojo obrt na novo, in
se zavežejo, da bodo to dejavnost opravljali najmanj
dve leti, se za eno, to je prvo leto poslovanja odmerjeni
davek zniža za 50 %.

24. člen

Zavezancem se ne odmeri davek od obrtnih dejav-
nosti po letu, ko dopolnijo starost 60 let (moški) oziro-
ma 55 let (ženske), če delajo brez tuje delovne sile in
ne presegajo 8000 din čistega dohodka.

25. člen

Olajšave iz 23. in 24. člena pa ne veljajo za avto-
prevoznike in gostilničarje.

26. člen

Zavezancem davka iz obrtnih dejavnosti borcem
narodnoosvobodilne vojne se pri odmeri občinskega
davka ustrezno priznajo olajšave, kot jih za kmete
borce določa 62. člen zakona o davkih in 17. člen tega
odloka.

27. člen

Davek od obrtnih dejavnosti po odbitku se plačuje
od tehle dohodkov in po tehle stopnjah:

	%
1. od prodaje srečk in vplačil pri športni napo- vedi ter pri lotu	10
2. zavarovalnih poverjenikov	10
3. od provizij zastopnikov ustanov za varstvo ma- lih avtorskih pravic	10
4. od provizij uličnih prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno	15
5. od zbiranja naročil za časopise, knjige, revije in podobno	15
6. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov ter od zbiranja oglasov	15
7. delavcev doseženih z opravljanjem del ob pre- težni uporabi lastne telesne moči	15
8. doseženih z opravljanjem postranskih kmetij- skih dejavnosti	20
9. delavcev, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe in druge organizacije	30
10. doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih raz- merjih, če ne gre za dohodke iz prve do devete točke tega odstavka	30

11. doseženih od prodaje izdelkov uporabnih umetnosti ali razmnoževanja ali izdajanja drugih avtorskih del, ki se ne štejejo za izvirnike . . . 20
12. od dohodkov doseženih po 3. in 4. točki 76. člena tega zakona (osebni dohodki zakonca in družinskih članov obrtnikov) 15
- Davek po odbitku se plača tudi od dohodkov potujočih zabavišč. Prireditelji morajo pred začetkom dela prijaviti zabavišče davčnemu organu občine, v kateri želijo imeti zabavišče 10
- Obiralci hmelja in ribeza so oproščeni davka po odbitku.

28. člen

Poslovne knjige morajo poleg zavezancev, določenih v 22. členu zakona o davkih občanov voditi tudi ostali zavezanci davka od obrtnih dejavnosti, ne glede na to ali dosega 25.000 din davčne osnove. Glede vrste in načina vođenja knjig se uporabljajo določbe 22. člena zakona.

Zavezance iz prvega odstavka tega člena, ki so stari nad 60 let (moški) oziroma nad 55 let (ženske) in ne zaposlujejo tuje delovne sile, lahko davčna uprava na njihovo zahtevo oprosti vođenja predpisane poslovne knjige. Taka oprostitve je možna tudi za preostalega zakonca, ki v skladu z zakonom nadaljuje obrt po umrlem možu in ima zaposlenega le poslovodjo.

Svet za finance in proračun lahko na predlog uprave oprosti od vođenja poslovne knjige zavezance iz 1. odstavka tega člena, če so za to kakšni drugi upravičeni razlogi (socialni, zdravstveni).

V. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA INTELKTUALNIH STORITEV

29. člen

Stopnje davka iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev (v nadaljnjem besedilu: davek od intelektualnih storitev) znašajo:

Osnova din	Stopnja %
do 30.000	10
od 30.000 do 35.000	14
od 35.000 do 40.000	18
od 40.000 do 50.000	22
od 50.000 do 60.000	26
od 60.000 do 70.000	29
od 70.000 do 80.000	32
od 80.000 do 90.000	34
od 90.000 do 110.000	36
od 110.000 do 130.000	37
od 130.000 do 150.000	38
nad 150.000	39

30. člen

Davek v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka plačujejo zavezanci davka od intelektualnih storitev po stopnji 25 %.

31. člen

Davek od intelektualnih storitev v pavšalnem letnem znesku plačujejo:

— verske skupnosti, duhovniki in druge osebe od dohodkov, doseženih z opravljanjem verskih obredov in drugih podobnih dejavnosti.

Višina davka od intelektualnih storitev v pavšalnem letnem znesku je odvisna od obsega in kraja izvrševanja intelektualnih storitev, starosti zavezanca in ostalih okoliščin, ki vplivajo na višino dohodka.

VI. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD AVTORSKIH PRAVIC, PATENTOV IN TEHNIČNIH IZBOLJŠAV

32. člen

Stopnja davka iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav znaša 3 %.

Ne glede na določila 1. odstavka tega člena se ta davek plačuje po stopnji 10 % v primerih, ki so naštet v 3. odstavku 107. člena zakona.

33. člen

Če nastane dvom ali gre za delo s področja uporabne umetnosti ali pa le za obrtni izdelek, odloči komisija, ki jo imenuje svet za finance in proračun.

VII. DAVEK NA DOHODKE OD STAVB

34. člen

Na dohodke od stavb ne plačujejo davka zavezanci v primeru, če je stavba izven mestnega okoliša in so dohodki od kmetijstva osnovni vir preživljanja članov gospodinjstva in če se stavba ne daje v najem.

35. člen

Od stanarine oziroma stanarinske vrednosti stavb in stanovanjskih prostorov se prizna 60 % stroškov za vzdrževanje, upravljanje in amortizacijo stavb. Stroški od najemnih za poslovne prostore se priznajo v višini 30 %.

36. člen

Davek od stavb se plačuje po stopnji 30 %.

VIII. DAVEK NA DOHODKE OD PREMOŽENJA IN PREMOŽENJSKIH PRAVIC

37. člen

Davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek od premoženja) se plačuje po tehle stopnjah:

Osnova din	Stopnja %
do 3.000	20
do 5.000	25
do 10.000	30
do 20.000	35
do 30.000	40
do 40.000	45
do 50.000	50
nad 50.000	55

Na dohodek, dosežen z oddajanjem opremljenih sob podnajemnikom se plača davek po stopnji 20 %.

Davka na dohodek od oddajanja opremljenih sob se oproste zavezanci, ki oddajajo opremljene sobe turistom in prehodnim gostom.

38. člen

Na dohodek z oddajanjem stavb, ki se sezonsko ali občasno uporabljajo samo za počitek ali oddih (počitniške hišice ipd.) v najem, plačuje lastnik davek od premoženja po stopnji 30 %.

Od doseženih dohodkov iz prvega odstavka tega člena se odštejejo stroški, ki so bili potrebni za doseg teh dohodkov (amortizacija pohištva in drugega inventarja, poraba elektrike in vode, kurjave ter podobno) v višini 30 %.

IX. DAVEK NA DOHODEK DOSEŽEN Z UPORABO DOPOLNILNEGA DELA DRUGIH

39. člen

Osnova za davek na tujo delovno silo je dohodek, dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih oseb.

Dohodek, dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih oseb, se ugotavlja v odstotku tem osebam izplačnega osebnega dohodka in to:

Vrsta dejavnosti	Odstotek
1. proizvodna obrt	30
2. storitvena obrt	20
3. intelektualne storitve	15
4. kmetijstvo in vse druge dejavnosti	10

40. člen

Stopnja davka na dohodek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih znaša 15 %.

X. DAVEK NA DOBITKE OD IGER NA SREČO

41. člen

Stopnja davka na dobitke od iger na srečo nad 500 din znaša 10 %.

XI. POROŠTVO

42. člen

Davčna uprava lahko zahteva od zavezanca poroštvo za plačilo njegovih davčnih obveznosti, če jih ni mogoče ali jih ne bi bilo mogoče niti prisilno izterjati iz njegovega premoženja.

Poroštvo je podano, če eden ali več občanov s pisмено izjavo jamči z vsem svojim premoženjem za izpolnitev zavezančevih davčnih obveznosti do določene višine. Izpolnitev porokove obveznosti se zavezuje z zastavo nepremičnin.

Višina obveznosti, za katero morajo jamčiti poroki je enaka letni povprečni osnovi, na podlagi katere je bil v občini odmerjen davek od obrtne dejavnosti po dejanskem osebnem dohodku v zadnjem letu v dejavnosti, ki jo opravlja zavezanec ali v sorodni dejavnosti.

V primerih, ko zapadle davčne obveznosti zavezanca, od katerega se zahteva poroštvo presegajo osnovo iz predhodnega odstavka mora zavezanec nuditi poroštvo najmanj do višine zapadlih davčnih obveznosti.

43. člen

Poroštvo pred izdajo dovoljenja za opravljanje obrtne dejavnosti se zahteva za naslednje dejavnosti:

- avtoprevozništvo
- avtotaksi
- stavbne obrti
- izdelovanje predmetov iz plastičnih mas in umetnih smol
- izdelovanje kovinskih okrasnih predmetov
- gostinstvo

44. člen

Davčna uprava lahko zahteva od zavezanca poroštvo v tehle primerih:

1. ko prisilna izterjava iz nepremičnega premoženja zavezanca ni uspela, zapadli davki pa presegajo povprečno odmerjeni davek v zadnjem letu dejavnosti, ki jo opravlja zavezanec ali v sorodni dejavnosti;
2. ko obstaja utemeljen sum, da bo davčni zavezanec zapustil državo za daljši čas.

45. člen

Občan, ki nima nepremičnega in premičnega premoženja, lahko dobi dovoljenje za opravljanje gospodarske dejavnosti, če izpolnjuje predpisane pogoje, poleg tega pa mora predložiti pisмено izjavo vsaj enega občana, s katero le-ta prevzame poroštvo za njegove obveznosti iz naslova davkov, kolikor jih ne bi bilo mogoče niti prisilno izterjati iz zavezančevega premoženja.

Poroštvo po prvem odstavku tega člena velja za celotno premoženje poroka in njegove osebne dohodka do tiste višine, kot to dovoljujejo predpisi.

46. člen

Zavezanci, ki so dolžni vložiti napoved za odmero prispevka oz. davka, morajo letno napoved vložiti najpozneje do 31. januarja vsakega leta za preteklo leto pri davčni upravi občine Slovenske Konjice.

47. člen

Pojasnila glede izvajanja tega odloka daje občinska davčna uprava.

48. člen

Ko začne veljati ta odlok, neha veljati odlok o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 11-321/71 in 23-623/71).

49. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 422-11/72

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

283.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 5. členu temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 14-285/65, 29-493/65, 33-561/65, 57-491/65, 52-610/66, 31-454/67, 54-689/67, 24-414/68, 30-373/68, 40-471/68, 48-537/68, 11-140/69 in 56-675/69) in 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku

1. člen

V odloku o občinskem prometnem davku (Uradni list SRS, št. 9-264/71) — Tarifa občinskega prometnega davka se v tarifni številki 2 na koncu druge alineje za besedo: »pečarske« postavijo vejica, črta beseda »in« ter doda besedilo: »parketarske storitve, storitve plastičarjev ter storitve izolatorjev toplotovodnih, hladilnih in akustičnih naprav 15 %/oa.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-7/71

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. I. r.

284.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 47. členu zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36-196/64, 43-334/67 in 40-302/68) ter 116. členu statuta občine Slov. Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Slov. Konjice za leto 1972

1. člen

Proračun občine Slov. Konjice za leto 1972 obsega dohodke, ki znašajo skupaj 10.393.657 din.

Od tega:

— prispevek za uporabo mestnega zemljišča 700.000 dinarjev.

Razporejeni dohodki v znesku 9.693.657 din.

2. člen

Od dohodkov občinskega proračuna za leto 1972 pripada:

— skladu za financiranje investicij družbenega standarda 1 % prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja;

— občinskemu skladu za zadeve borcev in invalidov NOV 100 % dopolnilnih sredstev SR Slovenije;

— občinskemu gasilskemu skladu 100 % od dela tehničnih premij za požarno zavarovanje premoženja zavarovanega na območju občine v skladu z določbami 51. člena zakona o varstvu pred požarom in o gasilstvu;

— komunalnemu skladu občine 100 % plačanega prispevka za uporabo mestnega zemljišča iz 1. člena tega odloka;

— temeljni kulturni skupnosti vsa sredstva, ki jih je SR Slovenija po zakonu o financiranju kulturnih skupnosti in kulturne dejavnosti (Uradni list SRS, št. 46-258/70) odstopila temeljni kulturni skupnosti za financiranje njenega programa.

3. člen

Od dohodkov občinskega proračuna v letu 1972 so zagotovljena sredstva:

1. za dejavnost zavodov družbenih služb in drugih organizacij, katerim se po predpisih ali pogodbah zagotavlja sredstva v občinskem proračunu ali ustreznem skladu;

2. za druge obveznosti, naloge in potrebe, ki imajo splošen pomen za občino Slov. Konjice;

3. za določevanje posojil, za katera se sredstva zagotovijo v občinskem proračunu;

4. za potrebe samoupravnih skupnosti;

5. za potrebe državnih organov.

4. člen

Sredstva za sofinanciranje medobčinskih zavodov, skupnih služb, ter drugih potreb po sklenjenih pogodbah in sprejetih obveznostih, se bodo izločala na žiro račune teh organizacij v skladu s sklenjenimi pogodbami oz. sprejetimi obveznostmi.

5. člen

Sredstva zagotovljena v posebnem delu proračuna, za dejavnost družbenopolitičnih organizacij, društev in strokovnih združenj, se bodo nakazovala neposredno iz proračuna po dvanajstinah na žiro račune teh organizacij.

6. člen

Sredstva, ki jih pridobi občinsko sodišče v Slov. Konjicah iz naslova stroškov kazenskega postopka in poprečnih v kazenskem postopku, predstavljajo dohodek za funkcionalne namene sodišča.

Dohodke, ki jih dosežejo državni organi za geodetska in administrativna opravila ter računsko tehnične in finančno izvršilne ter podobne storitve za občane, delovne in druge organizacije, razporedijo ti organi za redno dejavnost ali za posebne namene.

Lastne dohodke, ki jih doseže medobčinsko javno pravobranilstvo s svojo dejavnostjo razporedi ta organ za svojo redno dejavnost.

7. člen

Občinski organi in drugi uporabniki sredstev občinskega proračuna za leto 1972 morajo organizirati izvrševanje zadev in nalog iz svojega delovnega področja v mejah sredstev, ki so jim s tem proračunom odobrena, pri tem pa storiti ukrepe za racionalizacije in znižanje stroškov ter v okviru tako prihranjenih sredstev zagotoviti boljše nagrajevanje posebno uspešnih delavcev.

8. člen

Zaradi tega, da se zagotovi skladnost uporabe proračunskih sredstev z njihovo namembnostjo, bo za finance pristojni občinski upravni organ opravljal kontrolo finančnega, materialnega in računovodskega poslovanja proračunskih porabnikov, ki so jim zagotovljena sredstva iz občinskega proračuna.

9. člen

Svet za finance in proračun občinske skupščine se pooblasti, da razpolaga s sredstvi rezervnega sklada občine v smislu 96. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji.

10. člen

Dohodke občinskega proračuna za leto 1972 in njihov razpored po glavnih namenih določa bilanca dohodkov in splošni razpored dohodkov občinskega proračuna za leto 1972, ki je sestavni del splošnega dela proračuna občine.

11. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 400-2/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. I. r.

Bilanca dohodkov in splošnega razporeda dohodkov občinskega proračuna za leto 1972

Vrsta dohodka	Dohodki	Skupaj dinarjev	Številka glavnega namena	Razpored dohodkov	Skupaj dinarjev
1	Prispevki	4.441.730	01	Izobraževanje in vzgoja	1.258.352
2	Davki	3.849.835	03	Kulturnoprosvetna dejavnost	617.272
3	Takse	871.661	04	Socialno skrbstvo	1.612.100
5	Dohodki po posebnih zveznih predpisih	700.000	05	Zdravstveno varstvo	499.000
6	Razni drugi dohodki	66.240	06	Komunalna dejavnost	1.098.768
7	Namenska dopolnilna sredstva	374.500	07	Delo državnih organov	3.966.580
9	Prenesena sredstva	89.691	13	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	335.000
			14	Negospodarske investicije	594.863
			16	Gospodarski posegi	154.000
			17	Proračunske obveznosti iz prejšnjih let	106.322
			18	Vlaganje v rezervni sklad	100.322
			19	Nerazporejeni dohodki	50.000
Skupaj:		10.393.657	Skupaj:		10.393.657

285.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 4., 27., 28., 29. in 30. členu zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 8-52/69) in 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o oblikovanju sredstev za izobraževanje in vzgojo v letu 1972

1. člen

Za financiranje vzgoje in izobraževanja v letu 1972 plačujejo občani občine Slovenske Konjice občinski prispevek za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja ter občinski prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav ter od skupnega dohodka občanov.

2. člen

Stopnja občinskega prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja znaša 3,20 % od osnove po prvem odstavku 27. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 8-52/69).

Razen sredstev iz prvega odstavka tega člena se med sredstva za izobraževanje steka še 39,511 % občinskega prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev ter od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav in od skupnega dohodka občanov.

Ko znesek sredstev iz virov po prvem in drugem odstavku tega člena doseže 4.750.467 din, se preneha izločanje sredstev za temeljno izobraževalno skupnost in se navedeni viri preusmerijo v korist proračuna občine.

3. člen

Ko začne veljati ta odlok, neha veljati odlok o oblikovanju sredstev za izobraževanje in vzgojo za leto 1971 (Uradni list SRS, št. 11-324/71).

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 402-12/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. I. r.

286.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 3. členu zakona o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v letu 1972 (Uradni list SRS, št. 7-82/72) in 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v letu 1972

1. člen

Za financiranje dnevnega varstva otrok na območju občine Slovenske Konjice se plačuje občinski prispevek za otroško varstvo.

Prispevek za otroško varstvo plačujejo:

— za delavce delovne in druge organizacije ter državni organi iz sredstev, namenjenih za osebne dohodke po stopnji 0,45 %,

— za upokojene in delovne invalide, sklad invalidskega in pokojninskega zavarovanja, pri katerem ti uveljavljajo pokojnino oziroma invalidske pravice, od čistega mesečnega zneska pokojnin oziroma invalidnin po stopnji 0,4 %,

— zasebni delodajalci za delavce, ki so pri njih zaposleni od sredstev, namenjenih za osebne dohodke po stopnji 0,45 %.

2. člen

Sredstva občinskega prispevka za dnevno varstvo otrok iz 1. člena tega odloka so dohodek temeljne skupnosti otroškega varstva.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 402-4/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

287.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 56. členu zakona o sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-76/72) in 31. členu zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-77/72) ter 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o načinu prodaje taksnih vrednotnic na območju občine Slovenske Konjice

1. člen

Dovoljenje za prodajo taksnih vrednotnic na območju občine Slovenske Konjice, daje delovnim in drugim organizacijam ter občinskih organom (v nadaljnjem besedilu: »pooblašteni prodajalci«) za finance pristojni občinski upravni organ, ki določi tudi način prodaje.

2. člen

Za prodajo taksnih vrednotnic, prodanih na območju občine Slovenske Konjice, pripada pooblaščenim prodajalcem z zakonom določena provizija.

3. člen

Ko začne veljati ta odlok, neha veljati odlok o pogojih in načinu prodaje ter o proviziji za prodajo taksnih vrednotnic (Uradni vestnik Celje, št. 16-200/68).

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 423-2/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

288.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o prenehanju veljavnosti odloka o občinskih sodnih taksah

1. člen

S. 25. februarjem 1972, ko je začel veljati republiški zakon o sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-76/72) preneha veljati občinski odlok o sodnih taksah (Uradni vestnik Celje, št. 9-132/69).

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 423-1/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

289.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 4. in 33. členu zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-77/72) in 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o občinskih upravnih taksah

1. člen

Na območju občine Slovenske Konjice se za spise in dejanja v upravnih zadevah ter za druge predmete in dejanja plačujejo občinske upravne takse po določbah zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-77/72) in tega odloka.

2. člen

Za plačevanje občinskih upravnih taks na območju občine Slovenske Konjice se uporablja taksna tarifa republiškega zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-77/72).

3. člen

Če je taksna obveznost za spise in dejanja v upravnih stvareh ali za druge predmete in dejanja, nastala do dneva, ko se začne uporabljati ta odlok, se plača taksa po odloku o občinskih upravnih taksah (Uradni vestnik Celje, št. 9-131/69).

4. člen

Ko začne veljati ta odlok, neha veljati odlok o občinskih upravnih taksah (Uradni vestnik Celje, št. 9-131/69).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 423-2/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice
Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

290.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 116. in 148. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

**o povračilih osebnega dohodka in potnih stroškov
odbornikom, članom svetov, komisij in drugih
kolegijskih organov skupščine občine Slovenske
Konjice**

1. člen

S tem odlokom se zagotavlja izvrševanje družbenega dogovora o osnovah za nadomestila odbornikom, voljenim in imenovanim funkcionarjem pri določanju povračila osebnega dohodka, stroškov za službena potovanja in potnih stroškov za udeležbo na sejah občinske skupščine in njenih organov.

Komisija za volitve in imenovanja se pooblasti, da v skladu z družbenim dogovorom o osnovah za nadomestila odbornikom, poslancem in voljenim ter imenovanim funkcionarjem določa osebne dohodke odbornikom, ki v celoti ali deloma profesionalno opravljajo funkcije v skupščini.

2. člen

Odborniki, člani svetov, komisij in drugih kolegijskih organov (v nadaljnjem besedilu: »člani kolegijskih organov občinske skupščine«), ki zaradi dela v občinski skupščini in njenih telesih izgubijo osebni dohodek na delovnem mestu ali utrpijo stroške, imajo pravico do povračila izgubljenega osebnega dohodka in povračila potnih in drugih stroškov v skladu z določili družbenega dogovora in tega odloka.

3. člen

Člani kolegijskih organov občinske skupščine imajo pravico do povračila dela osebnega dohodka za tisti čas, ko zaradi sodelovanja na sejah in delovnih sestankih teles, katerih člani so ali zaradi opravljanja drugih naloženih nalog, izgubijo osebni dohodek.

Delovni organizaciji, v kateri je član kolegijskega organa v stalnem delovnem razmerju, se izplača povračilo dela osebnega dohodka na njeno zahtevo.

Članu kolegijskega organa, ki opravlja svobodni poklic, pripada nadomestilo za izgubljeni osebni dohodek v višini poprečnega bruto osebnega dohodka delavca z visoko šolsko izobrazbo v družbenih dejavnostih.

Članu kolegijskega organa, ki je zasebni kmetovalec, pripada nadomestilo za izgubljeni osebni dohodek v višini poprečnega bruto osebnega dohodka visoko kvalificiranega delavca s področja kmetijstva.

Članu kolegijskega organa, ki je zasebni obrtnik, gre nadomestilo za izgubljeni osebni dohodek v višini

bruto osebnega dohodka visoko kvalificiranega delavca s področja obrti.

Poprečni bruto osebni dohodek za osebe, navedene v 3., 4. in 5. odstavku tega člena se ugotovi na podlagi uradnega akta zavoda za statistiko SR Slovenije.

4. člen

Člani kolegijskih organov imajo pravico, da se jim povrnejo stroški za prehrano in prenočišče za čas dela v kolegijskim organu.

Stroški se povrnejo z dnevnic, ki znaša:

- za zamujeni čas od 2 do 4 ure 20 din
- za zamujeni čas od 4 do 6 ur 30 din
- za zamujeni čas od 6 do 8 ur 45 din
- za zamujeni čas nad 8 ur 60 din

5. člen

Članom kolegijskih organov občinske skupščine ter drugim sodelavcem pripada dnevica, kadar so na službenem potovanju.

Dnevica znaša:

- za čas potovanja, ki traja od 8 do 12 ur . . . 60 din
- za čas potovanja, ki traja nad 8 do 24 ur . . 80 din

Stroški za prenočevanje se povrnejo na podlagi računa.

Za službeno potovanje v tujino pripadajo dnevnice in druga povračila po določilih predpisov, ki veljajo za republiške organe.

6. člen

Člani kolegijskih organov imajo pravico do povračila prevoznih stroškov iz kraja stalnega prebivališča in nazaj v višini potniške tarife javnega prevoznega sredstva, kadar se udeležujejo sej teles skupščine ali opravljajo druge naloge za telesa, katerim pripadajo.

Za prevoz z lastnim prevoznim sredstvom se obračunavajo prevozni stroški za javno prometno sredstvo.

7. člen

Članom kolegijskih organov je za službena potovanja dovoljena uporaba lastnega prevoznega sredstva v primerih, ko to narekuje smotrnost ali narava opravila, če ni ustrezne prometne zveze ali nastopijo drugi razlogi, ki otežujejo uporabo javnega prometnega sredstva. Uporabo lastnega vozila za službeno potovanje odobrava odredbodajalec proračuna občine.

Povračilo stroškov za uporabo lastnega vozila v službene namene znaša 0,90 din za dejansko prevoženi kilometer.

V primeru, ko se uporabi za službeno potovanje lastno vozilo mimo določil prvega odstavka tega člena, se priznajo potni stroški za javno prometno sredstvo.

8. člen

Odbornikom, ki profesionalno opravljajo funkcije v skupščini, pripada:

- delno mesečno povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, ki znašajo toliko, kolikor je cena mesečne vozovnice, zmanjšane za 20 din;
- regres za letni dopust v višini 600 din;
- povračilo družini v primeru smrti v višini dvakratnega povračila osebnega dohodka umrlega odbornika, ki je profesionalno opravljal funkcije v skupščini;
- nadomestilo za čas nezmožnosti za delo zaradi bolezni do 30 dni 90 odstotnega stalnega mesečnega povračila osebnega dohodka; v primeru nezmožnosti za delo nesreče pri delu pa 100 odstotkov stalnega mesečnega povračila osebnega dohodka.

Osnova za izračun višine povračila za čas nezmožnosti za delo je mesečno povračilo osebnega dohodka v preteklem letu.

9. člen

Odborniku občinske skupščine, ki je profesionalno opravljal funkcijo v skupščini, se mesečno povračilo osebnega dohodka izplačuje tudi po tem, ko mu je prenehala funkcija v skupščini in še ni stopil na delo ali ni bil izvoljen na drugo dolžnost, ki mu zagotavlja mesečne osebne dohodke.

Mesečno povračilo osebnega dohodka iz prvega odstavka tega člena se izplačuje najdalje šest mesecev od dneva, ko mu je prenehala funkcija v skupščini.

10. člen

Komisija za volitve in imenovanja izda individualne odločbe posameznim funkcionarjem odbornikom na podlagi določil tega odloka.

Komisija za volitve in imenovanja opravlja tudi usklajevanje nadomestil in povračil po tem odloku v skladu z določili 6., 8. in 22. člena družbenega dogovora.

11. člen

Ko začne veljati ta odlok preneha veljati odlok o povračilu stroškov odbornikom in drugim kolegijskim organom skupščine občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 14-211/66, 17-243/67, 13-174/69 in Uradni list SRS, št. 11-326/71).

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 113-2/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

291.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 25. členu zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) in 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o povračilu stroškov sodnikom porotnikom

1. člen

Sodniki porotniki občinskega sodišča v Slovenskih Konjicah imajo pravico do povračila stroškov, ki jih imajo zaradi opravljanja sodniške dolžnosti.

2. člen

Kot stroški po tem odloku so mišljeni potni stroški, stroški za prehrano in prenočišče, povračilo za izgubljeni osebni dohodek oziroma zaslužek in nagrada za opravljanje sodniške dolžnosti.

3. člen

Potni stroški se povrnejo za prevoz na železnici ali avtobusu v višini dejanske cene vozovnice.

Stroški za prehrano in prenočišče se povrnejo z dnevnico.

Dnevnica znaša:

- če čas potovanja znaša do 8 ur 40 din
- če čas potovanja znaša od 8 do 12 ur . . 60 din
- če čas potovanja znaša nad 12 do 24 ur 80 din

4. člen

Sodniki porotniki, ki zaradi opravljanja sodniške dolžnosti izgubijo osebni dohodek oziroma zaslužek, imajo pravico do povračila izgubljenega osebnega dohodka oziroma zaslužka.

Sodnikom porotnikom, ki so v delovnem razmerju pripada povračilo dejansko izgubljenega osebnega dohodka. Višino povračila za izgubljeni osebni dohodek določi sodišče na podlagi potrdila delovne organizacije oziroma delodajalca, pri katerem sodnik porotnik dela. Le-ta izplača delavcu — sodniku porotniku nadomestilo izgubljenega osebnega dohodka oziroma zaslužka, sodišče pa ga na zahtevo delovne organizacije oziroma delodajalca povrne.

5. člen

Sodnikom porotnikom, ki niso v delovnem razmerju (pripadniki svobodnih poklicev, kmetje, obrtniki in podobno), ki zaradi opravljanja dolžnosti sodnika porotnika izgubijo zaslužek, določi višino povračila za izgubljeni zaslužek predsednik občinskega sodišča glede na poprečni dnevni zaslužek teh oseb v tistem kraju na podlagi podatkov občinske davčne uprave občine Slovenske Konjice.

6. člen

Za opravljanje sodniške dolžnosti pripada sodniku porotniku nagrada v višini 5 dinarjev na uro.

7. člen

Po končani obravnavi, najpozneje pa v 30 dneh po obravnavi mora sodnik porotnik predložiti sodišču zahtevek za povračilo potnih stroškov, osebe iz 5. člena tega odloka pa še zahtevek za povračilo izgubljenega zaslužka.

Če ima sodnik porotnik po zakonu oziroma samoupravnem aktu delovne skupnosti pravico do nadomestila osebnega dohodka, mu sodišče izda potrdilo o opravljeni dolžnosti sodnika porotnika.

8. člen

Sklep o povračilu dejanskih stroškov, o povračilu za izgubljeni zaslužek in o nagradi izda predsednik občinskega sodišča ali od njega pooblaščen sodnik na predlog predsednika senata.

9. člen

Povračila in nagrade sodnikom porotnikom se izplačujejo v breme namenskih sredstev po finančnem načrtu občinskega sodišča Slovenske Konjice.

10. člen

Ko začne veljati ta odlok, neha veljati odlok o povračilu stroškov sodnikom porotnikom (Uradni vestnik Celje, št. 46-841/65 in 25-346/66).

11. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 74-1/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

292.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 116. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni vestnik Celje, št. 13-154/70) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 21. marca 1972 sprejela

ODLOK

o uporabi dohodkov, izločenih v letu 1971
kot sredstva posebne rezerve

1. člen

Dohodki, izločeni v letu 1971 kot sredstva posebne rezerve, po zakonu o izločanju dela dohodkov od prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja, prometnega davka, carin in sodnih taks v letu 1971 na posebne račune (Uradni list SFRJ, št. 53-598/70) v znesku 171.590 din se prenesejo v rezervni sklad občine ter se bodo uporabljala za namene, določene v 96. in 97. členu zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36-196/64, 43-334/67 in 40-302/68).

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 400-3/72-1

Slovenske Konjice, dne 21. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA

293.

Na podlagi 6. in 13. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/72) in 94. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 1/71 in 17/71) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o davkih občanov občine Vrhnika

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb občine, ki jih je občina dolžna financirati po ustavi in zakonih, plačujejo občani v občini Vrhnika davke.

Občani občine Vrhnika plačujejo davke po določbah zakona o davkih občanov, po določbah tega odloka ter po predpisih, izdanih na tej podlagi.

2. člen

Vsak občan je dolžan prispevati k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb občine po svoji gospodarski moči.

3. člen

Stopnje, po katerih se plačujejo davki, ki pripadajo občini, se predpisujejo s tem odlokom in se določajo za vsako vrsto davkov posebej.

4. člen

Ne glede na določbe 22. člena zakona o davkih občanov morajo vsi zavezanci, ki se pretežno ukvarjajo z obrtno proizvodnjo, voditi predpisane poslovne knjige.

II. VRSTE DAVKOV

5. člen

Občani plačujejo po tem odloku:

1. davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja;
2. davek od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti;
3. davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti;
4. davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev;
5. davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav;
6. davek na dohodke od stavb;
7. davek na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic;
8. davek na dohodke dosežene z uporabo dopolnilnega dela drugih;
9. davek na dobitke od iger na srečo.

III. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA
IZ DELOVNEGA RAZMERJA

6. člen

Davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja, ki je dohodek proračuna občine, se plačuje po stopnji 2,19 %.

7. člen

Zavezancem, ki po zakonu plačujejo davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja na podlagi pavšalnih osnov se določijo naslednje mesečne pavšalne osnove:

	din
1. za osebne dohodke gospodinjskih pomočnic zaposlenih v zasebnih gospodinjstvih	400
2. za osebne dohodke oseb, zaposlenih pri krajevnih skupnostih	350
3. za osebne dohodke ribičev in lovcev, zaposlenih v ribiških oziroma lovskih podjetjih, zavodih, zadrugah in organizacijah	500
4. za osebne dohodke oseb, zaposlenih v domovih planinskih društev	350
5. za osebne dohodke gospodarskih pomočnikov, zaposlenih pri zasebnih kmetijskih gospodarstvih	300

IV. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ KMETIJSKE DEJAVNOSTI

8. člen

Za plačevanje davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti se zemljišča območja občine razdele po skupinah katastrskih občin kakor sledi:

II. skupina — zemljišča, ki ležijo v k. o. Vrhnika;
III. skupina — zemljišča, ki ležijo v k. o. Bl. Brezovica, Log, Velika Ligojna, Podlipa, Zabočevo, Borovnica, Breg, Stara Vrhnika in Verd;

IV. skupina — zemljišča, ki ležijo v k. o. Zaplana in Sentjošt.

Davek od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti se plačujejo po stopnjah, ki so predpisane za tisto katastrsko občino, v kateri zemljišče leži.

9. člen

Davek iz kmetijstva, ki odpade na osebni dohodek iz gozda, se ne obračunava po katastrskem dohodku, temveč od osnove, ki jo predstavlja vrednost lesa, določenega za posek v letu, za katerega se davek odmerja.

Osnovo za odmero določi davčni organ glede na količino lesa in povprečno ceno lesa na panju, ugotovljeno na območju gozdne organizacije, ki gospodari z gozdom, v preteklem gospodarskem letu, po vrstah lesa in vrednostnih razredih.

10. člen

Stopnje občinskega davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti (katastrski dohodek negozdnih površin) so proporcionalne, različne za posamezne skupine katastrskih občin in znašajo:

v II. skupini	17 %
v III. skupini	10 %
v IV. skupini	4 %

11. člen

Stopnja občinskega davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti, ki odpade na osebni dohodek iz gozda, je proporcionalna in znaša za vse skupine katastrskih občin 30 %.

Občinskega davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti, ki odpade na osebni dohodek iz gozda, so do višine, ki ustreza stopnji 5 % oproščeni zavezanci, katerim so dohodki od kmetijstva osnovni vir sredstev preživljanja članov gospodinjstva.

12. člen

Zavezanci iz IV. skupine so oproščeni davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti, če njihov katastrski dohodek od negozdnih površin ne presega zneska 3.000 din.

13. člen

Začasno so oproščeni davka iz kmetijstva dohodki od zemljišč:

1. ki so bila za kmetijstvo neuporabna, pa so z investicijami zavezanca postala uporabna . . 10 let;
2. zemljišča s površino nad 20 arov, na katerih se zasadijo novi sadovnjaki:
 - a) na katerih se zasadijo češnje, jablane, hruške ali drugo plemenito sadje 8 let;
 - b) na katerih se zasadijo orehi 10 let.

14. člen

Posebna olajšava zavezancem davka od kmetijstva po tretjem in četrtem odstavku 66. člena se prizna pod naslednjimi pogoji:

1. da preusmerjajo svoja gospodarstva po načrtu in programu, ki je v skladu z razvojem kmetijstva v občini;

2. da preurejajo stanovanjske ali gospodarske prostore za turistične namene po načrtu, s katerim soglašajo območna turistična organizacija.

Olajšava se prizna glede na višino vloženih sredstev za preusmeritev gospodarstva oziroma na preureditev poslopij v turistične namene, in sicer:

1. za vložena sredstva od 2.000—20.000 din v odmernem letu — 50 % odmerjenega davka;

2. za vložena sredstva nad 20.000 din v odmernem letu — 100 % odmerjenega davka.

Priznanje olajšave po tem členu davčni zavezanec uveljavlja s pisмено vlogo, hkrati priloži račune in drugo dokumentacijo, s katero dokazuje višino in namembnost vloženih sredstev. Olajšavo za sredstva, vložena v tekočem letu, je mogoče uveljaviti v 15 dneh po preteku leta v katerem je davek odmerjen.

Mnenje o tem, ali gre za preusmeritev gospodarstva, ali za preusmeritev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene ter, če je investicija primerna in v skladu z razvojem v občini, izda upravni organ občine, pristojen za kmetijstvo oziroma območna turistična organizacija.

Pri priznanju olajšav za nakup plemenske živine je potrebna tudi dokumentacija o plemenskem poreklu živine.

Olajšave, ki se priznajo po tem členu za nakup plemenske živine, kmetijskih strojev in opreme, se odpravijo v primeru, če je zavezanec pred pretekom treh let od priznane olajšave, kupljeno živino, kmetijske stroje ali opremo odtujil.

15. člen

Če je bil donos na posamezni parceli ali na več zemljiških parcelah manjši zaradi elementarnih nezd, rastlinskih bolezni in škodljivcev, ali zaradi drugih izrednih dogodkov, ki jih zavezanec ni mogel preprečiti, se prizna posebna olajšava za ugotavljanje škode imenuje občinska skupščina posebno cenilno komisijo, s sklepom.

V. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA OBRTNIH IN DRUGIH GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

16. člen

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti se odmerja:

- po dejanskem osebnem dohodku;
- v pavšalnem letnem znesku;
- v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

17. člen

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, se plačuje po naslednjih stopnjah:

če znaša letna osnova din nad	do	%
	30.000	11
30.000	35.000	15
35.000	40.000	19
40.000	50.000	23
50.000	60.000	27
60.000	70.000	31
70.000	80.000	34
80.000	90.000	36
90.000	110.000	37
110.000	130.000	38
130.000	150.000	39
150.000		40

18. člen

Vsem zavezancem davka iz obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki vlagajo sredstva v razširjeno reprodukcijo, se prizna posebna olajšava v skladu z določbami 81. člena zakona o davkih občanov.

19. člen

Vsem zavezancem, ki na novo pričnejo opravljati samostojno obrtno dejavnost ali drugo gospodarsko dejavnost, se prizna posebna olajšava v obliki odstotnega znižanja odmerjenega davka, in sicer:

- za prvo leto 60 % odmerjenega davka;
- za drugo leto 40 % odmerjenega davka;
- za tretje leto 30 % odmerjenega davka.

Kolikor se ugotovi, da je zavezanec že opravljal samostojno obrtno dejavnost, se mu znižani davek ponovno predpiše.

20. člen

Zavezancem davka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki pretežno izvršujejo obrtne storitve in sami opravljajo obrt oziroma brez tuje delovne sile (moški stari nad 65 let in ženske stare nad 55 let), se jim prizna posebna olajšava v višini 50 % odmerjenega davka.

21. člen

Višina odmere davka od osebnega dohodka iz obrtnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku je odvisna od:

- starosti zavezanca;
- obsega in kraja izvrševanja obrtne storitve;
- in vseh drugih okoliščin, ki bi lahko vplivale na višino odmere davka v pavšalnem letnem znesku.

22. člen

Davek od obrtnih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) se plačuje po tehle stopnjah:

	%
1. od prodaje srečk in plačil pri športni napovedi ter lotu	10
2. od prejemkov zavarovalnih poverjenikov	20
3. od provizij zastopnikov ustanov za varstvo materialnih avtorskih pravic	15
4. od provizij uličnih prodajalcev časopisov, revij, knjig in podobno	10
5. od zbiranja naročil za časopise, knjige, revije in podobno	15

6. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov ter od zbiranja oglasov	20
7. od dohodkov delavcev doseženih z opravljanjem del ob pretežni uporabi lastne telesne moči	20
8. od dohodkov prevoznništva, kot postranske kmetijske dejavnosti, razen: od tovorjenja lesa in drugega materiala z delovno živino, prevoza mleka, prevoza kruha ter prevoza in pluzenja snega	30
9. od dohodkov za tovorjenje lesa in drugega materiala z delovno živino	15
10. od dohodkov oseb, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe in druge organizacije	25
11. od dohodkov doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu, sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodke iz 1 do 10 točke tega odstavka	20
12. od dohodkov, doseženih s prodajo izdelkov uporabnih umetnosti, ali z razmnoževanjem, ali izdajanjem drugih avtorskih del, ki ne štejejo za izvirnike	20
13. od osebnih dohodkov zakonca, ki dela najmanj polovico polnega delovnega časa v gospodarski dejavnosti zavezanca in je sozavarovan kot družinski član zavezanca, kot nosilca zavarovanja	10
14. od osebnih dohodkov družinskih članov, ki delajo najmanj polovico polnega delovnega časa v gospodarski dejavnosti zavezanca in so prijavljeni kot samostojni nosilci za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje	10
15. od dohodkov potujočih zabavišč	10

VI. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA INTELEKTUALNIH STORITEV

23. člen

Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerih celotni letni dohodek po odbitku stroškov ne presega 25.000 dinarjev in ne zaposlujejo tuje delovne sile, plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku.

24. člen

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, ki se odmerja po dejanskem dohodku, se plačuje po tehle stopnjah:

če znaša letna osnova din nad	do	%
	30.000	11
30.000	35.000	15
35.000	40.000	19
40.000	50.000	23
50.000	60.000	27
60.000	70.000	31
70.000	80.000	34
80.000	90.000	36
90.000	110.000	37
110.000	130.000	38
130.000	150.000	39
150.000		40

25. člen

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka, plačujejo občani, ki organizacijam združenega dela, državnim organom in drugim organizacijam priložnostno opravljajo storitve, ali opravljajo pri njih delo po pogodbi o delu po predpisih o delovnih razmerjih ter občani od dohodkov na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v skladu s predpisi o zapostavljanju pri zasebnikih po stopnji 20 %.

VII. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ AVTORSKIH PRAVIC, PATENTOV IN TEHNIČNIH IZBOLJŠAV

26. člen

Davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, se plačuje po stopnji 8 % razen od dohodkov:

1. doseženih od reklamnih slik, risb in plastik, reklamnih pisanih in govornih besedil, reklamnih filmov, dvofilmov in diapozitivov, reklamne glasbe, kakor tudi od reprodukcije takih del;
2. od raznih skic, risb, stripov, križank in drugih podobnih del;
3. artistov, plesalcev in podobnih poklicev doseženih na zabavno-glasbenih prireditvah;
4. izvajalcev glasbenih del na zabavah, plesih, športnih igriščih, kopališčih, razstaviščih, v gostinskih obratih in na podobnih prireditvah, od katerih se plačuje po stopnji 10 %

Če se osebni dohodki iz avtorskih pravic iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka ustvarijo v organizaciji strokovnih združenj umetnikov in njihovih članov, se od takih dohodkov plača davek po stopnji 8 %.

27. člen

Če nastane dvom, ali gre za delo s področja uporabne umetnosti ali pa le za obrtni izdelek, o tem odloča komisija, ki jo imenuje občinska skupščina s posebnim sklepom.

VIII. DAVEK NA DOHODKE OD STAVB

28. člen

Od stanarine ali najemnine oziroma od stanarinske ali najemninske vrednosti se prizna 70 % stroškov, razen za poslovne lokale, za katere se prizna 40 % stroškov za vzdrževanje, upravljanje in letno amortizacijo stavb ter lokalov.

29. člen

Davek od stavb se ne plačuje od stavb zunaj območja mesta Vrhnike, če se ne odajo v najem.

Plačuje pa se davek od stavb, ki se sezonsko ali občasno uporabljajo za počitek oziroma oddih (počitniške hišice in podobno), ne glede kje stojijo.

30. člen

Davek na dohodek od stavb se plačuje po stopnji 30 %.

IX. DAVEK NA DOHODKE OD PREMOŽENJA
IN PREMOŽENJSKIH PRAVIC

31. člen

Davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic se plačuje po tehle stopnjah,

če znaša letna osnova din	%
nad 5.000	25
5.000 do 10.000	30
10.000 do 15.000	35
15.000 do 20.000	40
20.000 do 25.000	45
25.000	50

Davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic se ne plačuje od dohodkov, doseženih z oddajanjem stanovanjskih prostorov v podnajem in z oddajanjem opremljenih sob, če tako doseženi dohodek ne presega 6.000 din letno.

X. DAVEK NA DOHODEK, DOSEŽEN Z UPORABO
DOPOLNILNEGA DELA DRUGIH

32. člen

Dohodek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih se ugotavlja v ods. od osebnega dohodka, izplačnega takim osebam in znaša 30 %.

33. člen

Davek na dohodek, dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih, se plačuje po stopnji 30 %.

XI. DAVEK NA DOBITKE OD IGER NA SREČO

34. člen

Davek na dobitke od iger na srečo se plačuje po stopnji 10 %.

XII. POSEBEN POSTOPEK

35. člen

Za uvedbo postopka in odmero davka od nenapovedanega dohodka imenuje občinska skupščina komisijo za ugotavljanje izvora premoženja, s posebnim sklepom.

36. člen

Pristojnost za odločanje o odpisu davka in pristojnost predlaganja, da se davčni dolg zavaruje z vknjižbo zastavne pravice na nepremičninah iz 231. člena zakona o davkih občanov, se prenese na svet za finance skupščine občine.

XIII. POROŠTVO

37. člen

Občinski upravni organ, ki je pristojen za izdajo obrtnega dovoljenja sme zahtevati od zavezanca poroštvo, da bo redno plačeval družbene obveznosti, če v

ugotovitvenem postopku za izdajo obrtnega dovoljenja ugotovi, da občan nima minimalnih osnovnih in obratnih sredstev, katera so potrebna za začetek poslovanja.

38. člen

Poroštvo obsega pismeno izjavo ene ali več fizičnih oziroma pravnih oseb, s katero se zavezujejo poravnati davčne obveznosti zavezanca, če jih sam ne poravnava in teh ne bi bilo mogoče prisilno izterjati iz njegovega premoženja.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

39. člen

Davčni zavezanci, ki so po zakonu o davkih občanov dolžni vložiti napoved za odmero davka, morajo to storiti najkasneje do 31. januarja.

40. člen

Ko začne veljati ta odlok preneha veljati odlok o prispevkih in davkih občanov občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 6/69, 43/69, 10/71 in 25/71).

41. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972 dalje, razen določb 22., 25. in 26. člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve odloka dalje.

Št. 4/1-010-015/72

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. l. r.

294.

Na podlagi 5., 15. in 43. člena temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 14/65, 29/65, 33/65, 52/66, 31/67, 54/67, 24/68, 26/68, 30/68, 40/68, 48/68, 11/69 in 56/69) ter 94. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 1/71 in 17/71) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o občinskem davku od prometa blaga na drobno in od plačil za storitve

1. člen

V tarifi občinskega davka od prometa blaga na drobno in od plačil za storitve, ki je sestavni del odloka o občinskem davku od prometa blaga na drobno in od plačil za storitve občine Vrhnika, Uradni list SRS, št. 41/68, 6/69 in 7/70, se spremeni tar. št. 2, ki se glasi:

Tar. št. 2

Od prometa z alkoholnimi pijačami, doseženega s prodajo na drobno, se plačuje občinski davek od litra proizvoda in znaša:

	din
a) od piva	0,90
b) od umetnega žganja:	
— z močjo do 25 vol. % alkohola	8,00
— z močjo nad 25 vol. % alkohola	8,00
c) od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter	
— do 7,00 dinarjev	5,00
— nad 7,00 do 10,00 dinarjev	5,00
— nad 10,00 dinarjev	6,00
d) od likerskih in močnih alkoholnih pijač, če znaša nabavna cena za liter:	
— do 12,00 dinarjev	8,00
— nad 12,00 din do 17,00 dinarjev	8,00
— nad 17,00 dinarjev	20,00
e) od naravnega in penecnega vina	1,50
f) od naravnega žganja	6,00

Opomba:

a) Samostojni zasebni gostinci obračunavajo in plačujejo občinski davek od prometa na maloprodajo alkoholnih pijač po nabavljenih količinah.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. aprila 1972 dalje.

Št. 4/1-010-015/72

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. l. r.

295.

Na podlagi 56. člena zakona o sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72) in 94. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 1/71 in 17/71) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o prodaji taksnih vrednotnic na drobno v občini Vrhnika

1. člen

Taksne vrednotnice (sodne takse) prodaja na drobno Trgovsko podjetje »Tobak«, Ljubljana v svojih poslovalnicah na območju občine Vrhnika ter občinsko sodišče Vrhnika.

2. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o občinskih sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 19/69 in 21/70).

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 4/1-010-015/72

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. l. r.

296.

Na podlagi 6. in 13. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/72) in 94. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 1/71 in 17/71) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o prispevkih in davkih občanov občine Vrhnika

1. člen

V odloku o prispevkih in davkih občanov občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 6/69, 42/69, 10/71 in 25/71), se določajo tele spremembe.

2. člen

19. člen se spremeni in se glasi:

Prispevek iz osebnega dohodka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki se plačujejo po letnih osnovah in po dejanskem dohodku se odmerja po stopnjah:

	din	din	%
od osnove		do 20.000	8
od osnove 20.000		do 25.000	10
od osnove 25.000		do 30.000	12
od osnove 30.000		do 35.000	15
od osnove 35.000		do 40.000	18
od osnove 40.000		do 45.000	21
od osnove 45.000		do 50.000	25
od osnove 50.000		do 55.000	28
od osnove 55.000		do 60.000	31
od osnove 60.000		do 65.000	34
od osnove 65.000		do 70.000	35
od osnove 70.000		do 80.000	36
od osnove 80.000		do 90.000	37
od osnove 90.000		do 100.000	38
nad 100.000			39

Prispevek iz osebnega dohodka ob obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti od dejanske osnove ne sme biti večji od prispevka po najvišji nižji stopnji od nje najvišje osnove, povečan za razliko med dejansko in najvišjo osnovo za katero velja neposredna nižja stopnja.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se za leto 1971.

Št. 4/1-010-015/71

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. 1. r.

297.

Na podlagi 27., 28. in 30. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 8/69) ter 94. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 1/71) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o načinu formiranja sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja v občini Vrhnika

1. člen

V 2. členu odloka o načinu formiranja sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja v občini Vrhnika (Uradni list SRS, št. 42/69 in 10/71), se stopnja 2,57 % nadomesti s stopnjo 2,31 %.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972 dalje.

Št. 3/1-010-09/69-71

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. 1. r.

298.

Na podlagi 11. in 47. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 43/67, 40/68 in 43/70) ter 94. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 1/71) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Vrhnika za leto 1972

1. člen

Proračun občine Vrhnika za leto 1972 obsega:

— dohodke v znesku	9.913.994
ki se zmanjšajo za sredstva sklada za uporabo mestnega zemljišča	1.305.435
in za sredstva za kulturno dejavnost tako, da ostane za financiranje proračunskih izdatkov	8.339.559
— razporejene dohodke v znesku	7.870.765
— nerazporejene dohodke (tekoče proračunske rezerve v znesku)	468.794

2. člen

Od dohodkov občine za leto 1972 pripada:

a) skladu za urejanje mestnega zemljišča 100 % vplačani prispevek za uporabo mestnega zemljišča,

b) občinski gasilski zvezi za gasilske namene 100 % vplačani del zavarovalnih premij, ki jih vplačujejo zavarovalnice občini,

c) rezervnemu skladu občine 1 % vseh proračunskih dohodkov, razen prispevka za uporabo mestnega zemljišča in od sredstev za kulturno dejavnost.

3. člen

Če bodo proračunski dohodki presegli v 1. členu tega odloka predvideni znesek za financiranje proračunskih izdatkov v višini 8.339.559 din, se bo presežek uporabil za pokrivanje manjkajočih sredstev Temeljne izobraževalne skupnosti, vendar največ do 7.291.078 dinarjev.

4. člen

Uprava občinske skupščine razpolaga v skladu s predpisi z vsemi sredstvi, ki so ji dodeljena za redno dejavnost. Uporabi pa tudi kot svoja rezervna sredstva, dohodke, ki jih doseže s svojo dejavnostjo.

5. člen

O izplačilih iz sredstev proračunske rezerve odloča skupščina občine.

6. člen

Svet za finance je pooblaščen, da v primeru neenakomernega pritekanja proračunskih dohodkov vzame iz rezervnega sklada posojilo, do s predpisi določene višine.

7. člen

Pregled dohodkov proračuna za leto 1972 in njihovo razporeditev sta zajeta v bilanci proračuna za leto 1972, ki je sestavni del splošnega dela proračuna.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 3/1-010-01/72

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. I. r.

299.

Na podlagi V. dela odloka o načinu in pogojih za uporabo sredstev, zbranih s prispevkom za graditev stanovanj za udeležence NOV (Uradni list SRS, št. 15/69) in 94. člena statuta občine Vrhnika je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 31. januarja 1972 sprejela

ODLOK

o spremembah odloka o merilih za uporabo finančnih sredstev namenjenih za stanovanja udeležencev NOV

1. člen

V drugem odstavku 9. člena odloka o merilih za uporabo finančnih sredstev, namenjenih za stanovanja udeležencev NOV (Uradni list SRS, št. 23/69 in 46/70) se znesek 80.000 din nadomesti z zneskom 100.000.

2. člen

Prvi odstavek 10. člena se črta.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 2/3-59-09/68-71

Vrhnika, dne 31. januarja 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. I. r.

300.

Na podlagi 3. člena zakona o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v letu 1972 (Uradni list SRS, št. 7/72), 12. člena zakona o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43/67) in 94. člena statuta občine Vrhnika je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o stopnjah prispevka za dnevno varstvo otrok v letu 1972

1. člen

S tem odlokom se določa stopnja prispevkov za dnevno varstvo otrok v občini Vrhnika za zavezanca iz 4., 6. in 12. člena zakona o skupnostih otroškega varstva v SR Sloveniji.

2. člen

Prispevek za dnevno varstvo otrok se plačuje po naslednjih stopnjah:

- a) od sredstev, namenjenih za osebni dohodek 0,45 %
- b) od čistega mesečnega zneska pokojnin . . . 0,40 %
- c) od prispevka iz osebnega dohodka od: kmetijske dejavnosti od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti in od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev 1,00 %

3. člen

Prispevki po točki a) in b) 2. člena tega odloka se odvajajo na poseben račun pri temeljni izobraževalni skupnosti Vrhnika ob vsakokratnem izplačilu osebnega dohodka oz. ob izplačilu pokojninskih prejemkov. Prispevki, ki jih po tem odloku plačujejo zasebni delodajalci in pogodbeni zavezanca, se plačujejo hkrati s plačilom prispevkov za socialno zavarovanje. Sredstva iz prispevka pod točko c) 2. člena tega odloka se odvajajo

na isti račun kot sredstva prispevka iz točke a) in b) 2. člena tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati 8 dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972. dalje.

Št. 2/1-420-012/70-72

Vrhnika, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika
Marjan Krmavner, inž. I. r.

SKUPŠČINA OBČINE ŽALEC

301.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 6. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72) in 115. člena statuta občine Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 17-210/68 in 24-320/60) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o davkih občanov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Davki se v občini Žalec predpisujejo, odmerjajo in izterjujejo po določbah zakona o davkih občanov, po določbah tega odloka in po predpisih izdanih na njihovi podlagi.

2. člen

Zavezanec, ki ni dolžan voditi poslovnih knjig po zakonu o davkih občanov, mora voditi evidenco o dohodkih in izdatkih. Glede vrste in načina vodenja poslovnih knjig se uporabljajo določbe tretjega odstavka 22. člena zakona o davkih občanov.

Zavezanca iz prvega odstavka tega člena, ki je star nad 60 let (moški) oziroma nad 55 let (ženska) in ne zaposluje tuje delovne sile, lahko davčna uprava na njegovo zahtevo oprosti vodenja predpisane poslovne knjige. Taka oprostitve je mogoča tudi za preostalega zakonca in otroke, ki v skladu z zakonom nadaljujejo obrt po umrlem svojcu in imajo zaposlenega le poslovo-
vodjo.

Svet za finance lahko na predlog sveta za industrijo in obrt oprosti od vodenja poslovne knjige zavezanca iz prvega odstavka tega člena tudi na podlagi drugih socialnih ali zdravstvenih okoliščin.

II. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ DELOVNEGA RAZMERJA

3. člen

Stopnja davka od osebnega dohodka iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: davek iz delovnega razmerja) znaša za območje občine 1,80 %.

4. člen

Davek iz delovnega razmerja se ne plačuje iz dohodkov, ki so oproščeni plačila republiškega davka iz delovnega razmerja.

5. člen

Za dohodke, od katerih se plačuje davek iz delovnega razmerja na podlagi pavšalne osnove, se določijo tele pavšalne osnove:

Vrsta dohodkov

Pavšalna
osnova
din

1. od osebnih dohodkov gospodinjskih pomočnic, zaposlenih v zasebnih gospodinjstvih . . . 500
2. od osebnih dohodkov oseb, zaposlenih pri krajevnih skupnostih . . . 400
3. od osebnih dohodkov ribičev in lovcev, zaposlenih v ribiških oziroma lovskih podjetjih, zavodih, zadrugah in drugih organizacijah . 400
4. od osebnih dohodkov oseb, zaposlenih v domovih planinskih društev . . . 400
5. od osebnih dohodkov gospodarskih pomočnikov pri zasebnih kmetijskih gospodarstvih . 200

III. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ KMETIJSKE DEJAVNOSTI

6. člen

Stopnja davka od osebnega dohodka, ki odpade na osebni dohodek iz gozda je 15 %.

7. člen

Glede na proizvodne in ekonomske pogoje se zaradi določitve različnih stopenj občinskega davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek od kmetijstva) območje občine razdeli na naslednje skupine katastrskih občin:

I. skupina

Braslovče, Gomilsko, Gorica, Gotovlje, Grajska vas, Latkova vas, Levec, Male Braslovče, Ojstriška vas, Orla vas, Petrovče, Polzela, Spodnje Gorče, Gornja vas pri Preboldu, Smatevž, Prebold, Šempeter v Savinjski dolini, Trnava, Vransko, Zalog in Žalec.

II. skupina

Kasaze, Letuš, Podvin, Podvrh, Prekopa, Velika Pi-rešica in Zabukovica.

III. skupina

Črni vrh, Črnova, Dobrič, Ločica, Ponikva, Prel-ska, Studence, Andraž nad Polzelo, Vinska gora, Jeronim, Sv. Jungert, Matke, Miklavž pri Taboru, Pongrac, Tešova, Založe in Zelezno.

IV. skupina

Dobrovlje, Lipje, Marija Reka, Liboje in Zaplanina.

8. člen

Stopnje občinskega davka od kmetijstva so:

- v I. skupini 39 %
- v II. skupini 28 %
- v III. skupini 15 %
- v IV. skupini 6 %

Če ima zavezanec katastrski dohodek v dveh ali več katastrskih občinah, se odmeri davek po stopnji, ki velja za ustrezno katastrsko občino.

9. člen

Zavezancu za davek od kmetijstva, ki dosega dohodek zlasti z rejo brojlerjev, nesnic, pitanjem goveje živine in prašičev in drugimi dejavnostmi, pa njegov dohodek po odbitku stroškov presega 25.000 din letno, se davek odmerja po dejanskem dohodku z uporabo stopenj, ki so predpisane za davek od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti.

10. člen

Začasno so oproščeni davka od kmetijstva dohodki od zemljišč:

1. ki so bila za kmetijstvo neuporabna, pa so z investicijami zavezanca postala uporabna 6 let
2. na katerih zavezanec zasadi nove vinograde nad 10 arov . . . 4 leta

3. na katerih zavezanec zasadi nove sadovnjake nad 20 arov
- a) za srednjedebečni nasad 8 let
- b) za nizkodebečni nasad 5 let

11. člen

Zavezancu davka od kmetijstva se prizna posebna olajšava po tretjem in četrtem odstavku 66. člena zakona o davkih občanov, če preusmerja svoje gospodarstvo po načrtu in programu, ki je v skladu z razvojem kmetijstva v občini in s katerim soglašata območna kmetijska organizacija in občinski organ, ki je pristojen za kmetijstvo oziroma če preureja stanovanjske in gospodarske prostore za turistične namene po načrtu, s katerim soglašata območna turistična organizacija.

Olajšava se prizna glede na vložena sredstva za preusmeritev gospodarstva oziroma za preureditev poslopij v turistične namene po naslednjih merilih:

Vložena sredstva din	Olajšava % od letnega davka
od 2.000 do 8.000	30
od 8.000 do 15.000	40
od 15.000 do 30.000	50
od 30.000 do 40.000	60
od 40.000 do 50.000	70
od 50.000 do 60.000	80
od 60.000 do 70.000	90
nad 70.000	100

Priznanje olajšave po tem členu lahko zavezanec uveljavlja s pismeno vlogo, h kateri priloži račune in drugo dokumentacijo, s katero dokazuje višino in namembnost vloženih sredstev. Olajšavo za sredstva, vložena v tekočem letu, je mogoče uveljaviti v petnajstih dneh po preteku leta, v katerem so bila opravljena vlaganja in za katero je bil davek odmerjen.

Za vlaganje v izgradnjo, rekonstrukcijo ali adaptacijo stavb je mogoče uveljaviti olajšavo v petnajstih dneh po preteku leta, v katerem je bilo izdano uporabno dovoljenje oziroma v katerem so bila gradbena dela zaključena.

Mnenje o tem, ali gre za preusmeritev gospodarstva oziroma za preureditev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene ter če je investicija primerna in v skladu z razvojem v občini, izda območna kmetijska organizacija in upravni organ občine, pristojen za kmetijstvo oziroma območna turistična organizacija.

Pri priznanju olajšav za nakup plemenske živine je potrebna tudi dokumentacija o plemenskem poreklu živine.

Olajšave, ki se priznajo po tem členu zaradi nakupa plemenske živine, kmetijskih strojev in opreme, se odpravijo v primeru, če zavezanec pred potekom treh let od priznane olajšave kupljeno živino, kmetijske stroje ali opremo odtuje.

12. člen

Davka od kmetijstva so oproščeni zavezanci iz višinskih krajev, kjer so proizvodni ekonomski in prometni pogoji še posebno slabi, če letni katastrski dohodek teh zavezancev ne presega 3000 din in so dohodki od kmetijstva osnovni vir sredstev preživljanja članov gospodinstva.

Višinski kraji so katastrske občine, ki so uvrščene v III. in IV. skupino.

13. člen

Kmetom borcev narodnoosvobodilne vojne se pri odmeri davka od kmetijstva priznajo olajšave po zakonu.

Zavezancu, ki izpolnjuje pogoje po zakonu in ima priznano sodelovanje v NOB v enojnem štetju, se del davka od kmetijstva, ki pripada občini, zniža in sicer:

1. zavezancu, ki je sodeloval v NOB pred 31. decembrom 1942 neprekinjeno do 15. maja 1945 za 20 %;
2. zavezancu, ki je sodeloval v NOB z začetkom v času od 1. januarja 1943 do 31. decembra 1944 neprekinjeno do 15. maja 1945 za 10 %.

IV. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA IZ SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA OBRTNIH IN DRUGIH GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

14. člen

Pri določanju pavšalnega letnega zneska davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek od obrtne dejavnosti) je treba upoštevati vrsto dejavnosti in naslednje kriterije:

1. donosnost stroke;
2. opremljenost delavnice;
3. tržne pogoje oziroma možnost opravljanja storitev;
4. osebne okoliščine (starost in zdravstveno stanje zavezanca);
5. čas opravljanja obrti v posameznem letu;
6. razmerje med ročnim in strojnim delom.

15. člen

Stopnja davka od obrtne dejavnosti po dejanskem dohodku, ki se plačujejo po letnih osnovah, znašajo:

Osnova din	Stopnja %
do 30.000	10
od 30.000 do 35.000	14
od 35.000 do 40.000	18
od 40.000 do 50.000	22
od 50.000 do 60.000	26
od 60.000 do 70.000	29
od 70.000 do 80.000	32
od 80.000 do 90.000	34
od 90.000 do 110.000	36
od 110.000 do 130.000	37
od 130.000 do 150.000	38
nad 150.000	39

16. člen

Posebna olajšava po 81. členu zakona o davkih občanov za vlaganje sredstev v razširjeno reprodukcijo se prizna za vse obrtne in druge gospodarske dejavnosti razen za avtoprevoznitvo in zavezance, ki opravljajo obrtne storitve kot postranski poklic.

17. člen

Davek od obrtnih dejavnosti po odbitku se plačuje od tehle dohodkov in po naslednjih stopnjah:

	%
1. od prodaje srečk in vplačil pri sportni napovedi ter lotu	10
2. od prejemkov zavarovalnih poverjenikov	10
3. od provizij zastopnikov za varstvo malih avtorskih pravic	10
4. od provizij uličnih prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno	15
5. od zbiranja naročil za časopise, knjige, revije in podobno	15
6. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov ter od zbiranja oglasov	15
7. od dohodkov delavcev, doseženih ob pretežni uporabi lastne telesne moči	10

8. od dohodkov, doseženih z opravljanjem postranskih kmetijskih dejavnosti	20	12. od dohodkov, doseženih po 3. in 4. točki 76. člena zakona o davkih občanov	15
9. od dohodkov oseb, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe in druge organizacije	30	Davek po odbitku se plača tudi od dohodkov po-tujočih zabavišč po stopnji 10 %.	
10. od dohodkov, doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu, sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodke iz 1. do 9. točke tega odstavka	30	Prireditelj mora tri dni pred začetkom dela pri-javiti zabavišče davčni upravi.	
11. od dohodkov, doseženih s prodajo izdelkov uporabnih umetnosti ali z razmnoževanjem ali izdajanjem drugih avtorskih del, ki ne štejejo za izvirnike	20	18. člen	
		Odmerjeni davek od obrtnih dejavnosti se zniža za 25 % zavezancem, ki opravljajo naslednje dejav-nosti:	

Področje

Od tega samo tele
dejavnosti:

1. predelovanje kovin	1) mehanika koles
	2) urarstvo
	3) podkovsko kovaštvo (samo podkovanje in popravila kmečkega orodja)
	4) brusarstvo za vse vrste rezil
2. predelovanje lesa	1) kolarstvo (samo popravilo vozov)
3. izdelovanje tekstilnih izdelkov	1) krojaštvo
	2) šiviljstvo
4. predelovanje usnja	1) čevljarstvo
	2) sedlarstvo (samo vprežna oprema)
5. izdelovanje in popraviljanje raznovrstnih izdelkov	1) popraviljanje dežnikov in sončnikov
6. izdelovanje živil	1) pekarstvo
	2) mletje žita za druge
7. obrtne, osebne in druge storitve	1) žaganje drv
	2) krpanje in likanje
	3) vozilstvo
	4) frizerstvo
	5) snaženje oken
	6) fotografiranje
	7) optika (montiranje in popraviljanje vseh vrst očal)

V. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA
IZ SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA
INTELEKTUALNIH STORITEV

19. člen

Stopnje davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev (v nadaljnjem besedilu: davek od intelektualnih storitev) znašajo:

Osnova din	Stopnja %
do 30.000	10
od 30.000 do 35.000	14
od 35.000 do 40.000	18
od 40.000 do 50.000	22
od 50.000 do 60.000	26
od 60.000 do 70.000	29
od 70.000 do 80.000	32
od 80.000 do 90.000	34
od 90.000 do 110.000	36
od 110.000 do 130.000	37
od 130.000 do 150.000	38
nad 150.000	39

20. člen

Davek v odstotku od vsakega posameznega kosma tega dohodka plačujejo zavezanci davka od intelektualnih storitev po stopnji 25 %.

VI. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA
IZ AVTORSKIH PRAVIC,
PATENTOV IN TEHNIČNIH IZBOLJŠAV

21. člen

Stopnja davka iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav znaša 3 %.

V primerih, ki so naštetih v tretjem odstavku 107. člena zakona o davkih občanov, se ta davek plačuje po stopnji 10 %.

22. člen

Če nastane dvom, ali gre za delo s področja uporabne umetnosti ali pa le za obrtni izdelek, odloči svet za finance.

23. člen

Stopnja davka iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, po dejanskem dohodku, ki se plačuje po letni osnovi (četrti odstavek 104. člena zakona o davkih občanov) znaša 10 %.

VII. DAVEK NA DOHODKE OD STAVB

24. člen

Na dohodke od stavb ne plačujejo davka zavezanci v primeru, če je stavba izven mestnega okoliša

in so dohodki od kmetijstva osnovni vir preživljanja članov gospodinjstva in če se taka stavba ne daje v najem.

25. člen

Od stanarine ali najemnine oziroma od stanarinske in najemne vrednosti se prizna 60 % stroškov za vzdrževanje, upravljanje in amortizacijo stavb.

26. člen

Davek od stavb se plačuje po stopnji 30 %.

VIII. DAVEK NA DOHODKE OD PREMOŽENJA IN PREMOŽENJSKIH PRAVIC

27. člen

Davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek od premoženja) se plačuje po naslednjih stopnjah:

Osnova din	Stopnja %
do 5.000	20
do 10.000	25
do 15.000	30
do 20.000	35
do 25.000	40
do 30.000	45
do 35.000	50
do 40.000	55
do 45.000	60
do 50.000	65
nad 50.000	70

Na dohodek dosežen z oddajanjem opremljenih sob se davek ne plača.

28. člen

Na dohodek dosežen z oddajanjem stavb, ki se sezonsko ali občasno uporabljajo samo za počitek in oddih (počitniške hišice itd.) v najem, plačuje lastnik davek od premoženja po stopnji 25 %.

Od doseženih dohodkov se odštejejo stroški, ki so bili potrebni za doseg te dohodkov (amortizacija pohištva in drugega inventarja, poraba elektrike in vode, kurjave in podobno) v višini 30 %.

IX. DAVEK NA DOHODEK DOSEŽEN Z UPORABO DOPOLNILNEGA DELA DRUGIH

29. člen

Dohodek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih se ugotavlja v odstotku od osebnega dohodka izplačanega takim osebam in sicer:

Vrsta dejavnosti	Stopnja %
1. proizvodna obrt	30
2. storitvena obrt	20
3. intelektualne storitve	15
4. kmetijstvo in vse druge dejavnosti	10

30. člen

Stopnja davka na dohodek dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih znaša 15 %.

31. člen

Razen v primerih, ki jih določa zakon o davkih občanov so davka od dohodka doseženega z uporabo dopolnilnega dela drugih oproščeni tudi:

1. kmetje za toliko zaposlenih delavcev, kolikor imajo za delo nezmožnih odraslih družinskih članov ali družinskih članov pri vojaki;

2. zavezanci davka od kmetijstva, ki so stari nad 55 let in nimajo drugih za delo sposobnih družinskih članov.

Oprostitev velja za zavezance, ki so jim dohodki od kmetijstva osnovni vir preživljanja članov gospodinjstva.

X. DAVEK NA DOBITKE OD IGER NA SREČO

32. člen

Stopnja davka na dobitke od iger na srečo znaša 10 %.

XI. POROŠTVO

33. člen

Davčna uprava lahko zahteva od zavezanca poroštvo za plačilo njegovih davčnih obveznosti, če jih ni mogoče ali jih ne bi bilo mogoče niti prisilno izterjati iz njegovega premoženja.

Poroštvo je podano, če eden ali več občanov s pismeno izjavo jamči z vsem svojim premoženjem za izpolnitev zavezančevih davčnih obveznosti do določene višine.

Višina obveznosti, za katero morajo jamčiti poroki, je enaka letni povprečni osnovi, na podlagi katere je bil v občini odmerjen davek od obrtne dejavnosti po dejanskem osebnem dohodku v zadnjem letu v dejavnosti, ki jo opravlja zavezanec ali v sorodni dejavnosti.

V primerih, ko zapadle davčne obveznosti zavezanca, od katerega se zahteva poroštvo, presegajo osnovo iz prejšnjega odstavka, mora zavezanec jamčiti najmanj do višine zapadlih davčnih obveznosti.

34. člen

Poroštvo pred izdajo dovoljenja za opravljanje obrtne dejavnosti se zahteva za tele dejavnosti:

- avtoprevoznitvo,
- avtotaksi,
- stavbne obrti,
- gostinstvo,
- izdelovanje kovinskih okrasnih predmetov,
- izdelovanje predmetov iz plastičnih mas in umetnih smol,
- elektroinstalaterstvo,
- instalaterstvo za vodovod, plinske napeljave, kanalizacijo, centralno kurjavo in klimatske naprave,
- sobno slikarstvo in pleskarstvo.

35. člen

Občan, ki nima nepremičnega in premičnega premoženja, lahko dobi dovoljenje za opravljanje gospodarske dejavnosti, če izpolnjuje predpisane pogoje, poleg tega pa mora predložiti pismeno izjavo vsaj enega občana, s katero le-ta prevzame poroštvo za njegove obveznosti iz naslova davkov, kolikor jih ne bi bilo mogoče prisilno izterjati iz zavezančevega premoženja.

Poroštvo po prvem odstavku tega člena velja za celotno premoženje poroka in njegove osebne dohodke do tiste višine, kot to dovoljujejo predpisi. Davčna uprava lahko glede na okoliščine primera zahteva, da se porokova obveznost zavaruje z vknjižbo zastavne pravice v zemljiški knjigi v korist občine Žalec, dokler traja poroštvo.

36. člen

Davčna uprava lahko zahteva od zavezanca poročilo tudi v naslednjih primerih:

1. ko zavezanec ne poravnava zapadlih davkov niti po vročitvi opomina,
2. ko obstaja utemeljen sum, da bo davčni zavezanec zapustil državo za daljši čas.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

Svet za finance lahko na obrazložen predlog davčnega organa odloči, da se zavezancu davčni dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov.

Pri zavezancih, ki so lastniki nepremičnega premoženja, lahko organ iz prejšnjega odstavka, ki je pristojen za odpis, predlaga da se davčni dolg zavaruje z vknjižbo zastavne pravice na njegovih nepremičninah.

38. člen

Za prispevke in davke iz osebnih in drugih dohodkov, ki so bili doseženi do 1. januarja 1972, se uporabljajo do tedaj veljavni predpisi, če ni v zakonu o davkih občanov in tem odloku drugače določeno.

39. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1972.

Z dnem, ko se prične uporabljati ta odlok, preneha veljati odlok o prispevkih in davkih občanov (Uradni vestnik Celje, št. 24-313/69 in Uradni list SRS, št. 13-402/71).

Št. 422-6/72-4

Žalec, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Žalec
Jožko Rozman l. r.

302.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 47. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36-196/64, 43-334/67, 40-302/68 in 43-232/70) ter 115. člena statuta občine Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 17-210/68 in 24-320/69) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Žalec za leto 1972

1. člen

	din	din
Proračunski dohodki občine Žalec za leto 1972 znašajo skupaj		15.750.000

2. člen

Od skupnih dohodkov občine se razporedi:

1. Kulturni skupnosti Žalec

a) sredstva odstopljenega republiškega davka od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav	46.000

		din
b) sredstva odstopljenega republiškega davka od prometa blaga na drobno	350.000	396.000
2. za namene socialnega skrbstva		
a) republiška dopolnilna sredstva za priznavalnine borcev	230.000	
b) republiška dopolnilna sredstva za izplačilo socialnih podpor	150.000	380.000
3. Za namene zdravstvenega varstva		
a) republiška dopolnilna sredstva za kritje stroškov zdravstvenega zavarovanja socialno ogroženih zavarovancev-kmetov	115.000	
b) odstopljeni del republiškega davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti	275.000	390.000
4. Skladu sredstev prispevka za uporabo mestnega zemljišča občine Žalec — sredstva prispevka za uporabo mestnega zemljišča		804.000
5. Skladu za požarno varnost občine Žalec — sredstva od dela zavarovalnih premij		100.000
6. Za kritje proračunskih potreb (čisti proračun)		13.680.000

3. člen

S proračunom občine Žalec so razporejeni dohodki za kritje proračunskih potreb	15.349.950
Nerazporejeni del občinskih dohodkov (tekoča proračunska rezerva) znaša	400.050

4. člen

Od proračunskih dohodkov pripada rezervnemu skladu občine Žalec 1% dohodkov, ki bodo doseženi v letu 1972, po odbitku dohodkov iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke 2. člena tega odloka.

5. člen

Dohodki proračuna občine Žalec za leto 1972 se glede na namen razporedijo na:

	din
— kulturno prosvetno dejavnost	689.000
— socialno skrbstvo	3.552.300
— zdravstveno varstvo	871.700
— komunalno dejavnost	804.000
— delo državnih organov	6.525.800
— dejavnost krajevnih skupnosti	450.000
— dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	686.650
— negospodarske investicije	1.151.000
— gospodarske posege	309.500
— proračunske obveznosti iz preteklega leta	180.000
— izločanje v rezervni sklad	130.000
— nerazporejene dohodke (tekoča proračunska rezerva)	400.050

6. člen

S sredstvi iz 5. člena tega odloka razpolagajo pristojni sveti in drugi samoupravni organi, v skladu z določenim namenom.

7. člen

Sredstva za financiranje medobčinskih služb se odvajajo na račune pristojnih zavodov v skladu s pogodbami, ki jih občina sklene s temi zavodi.

Sredstva za financiranje občinske uprave, občinskega sodišča, organa za kaznovanje prekrškov, postajo milice, občinskega pravobranilstva ter občinskega tožilstva, se odvajajo na ustrezne račune teh organov.

8. člen

Organom iz drugega odstavka 7. člena tega odloka se dovoljuje, da smejo v letu 1972 formirati tudi lastne dohodke, kolikor ti izvirajo iz del, ki so v zvezi z nalogami, predvidenimi z delovnim načrtom ter jih samostojno razporejati s svojimi finančnimi načrti.

9. člen

Vsi uporabniki občinskega proračuna za leto 1972 morajo organizirati svoje delo v mejah sredstev, ki so jim odobrena.

10. člen

Svet za finance je pooblaščen, da razporeja sredstva tekoče proračunske rezerve za premalo predvidene izdatke po posameznih postavkah proračuna in dovoljuje izplačila za izredne nepredvidene izdatke iz proračunske rezerve.

11. člen

Svet za finance sme začasno omejiti proračunske izdatke na posameznih proračunskih postavkah, če ugotovi, da priliv dohodkov ni v sorazmerju z dohodki, določenimi s proračunom.

O omejitvah iz 1. odstavka tega člena mora svet poročati skupščini na prihodnji seji, da ta odloči o dokončni omejitvi.

12. člen

Pregled dohodkov občinskega proračuna za leto 1972 ter njihova razporeditev sta zajeta v bilanci proračuna, ki je sestavni del tega odloka.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po obavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 400-3/72-7

Žalec, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Žalec
Jožko Rozman l. r.

303.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 26., 27. in 28. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 8-52/69) ter 115. člena statuta občine Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 17-210/68 in 24-320/60) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o financiranju vzgoje in izobraževanja v občini
Žalec v letu 1972

1. člen

Stopnja občinskega prispevka za izobraževanje od osebnega dohodka iz delovnega razmerja v letu 1972 znaša 3,20 %.

2. člen

Kot občinski prispevek za izobraževanje iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, se določi del občinskega davka iz teh virov v višini 60 odstotkov.

3. člen

Temeljni izobraževalni skupnosti Žalec pripada v letu 1972 47 % občinskega prometnega davka od maloprodaje industrijskega blaga, izvzemši alkoholne pijače.

4. člen

Temeljna izobraževalna skupnost Žalec mora v letu 1972 izločiti za kritje potreb v B-programu 712.000 din.

5. člen

Temeljna izobraževalna skupnost Žalec mora v letu 1972 zagotoviti delavcem v vseh zavodih, ki jih financira enake osebne dohodke.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1972.

Št. 402-3/72-7

Žalec, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Žalec
Jožko Rozman l. r.

304.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 1. in 3. člena zakona o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v letu 1972 (Uradni list SRS, št. 7-82/72) in 115. člena statuta občine Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 17-210/68 in št. 24-320/69) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o stopnjah prispevka za otroško varstvo v letu 1972

1. člen

Prispevek za dnevno varstvo otrok, ki se steka v sklad z otroško varstvo pri temeljni izobraževalni

skupnosti Žalec se plačuje po stopnji 0,45 % od sredstev, namenjenih za osebne dohodke in po stopnji 0,40 % od čistega mesečnega zneska pokojnin. Prispevek za dnevno varstvo otrok se obračunava ob vsakem izplačilu dohodkov pri banki oziroma ob izplačilu pokojnin in invalidskih prejemkov pri skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji.

2. člen

Sredstva iz 1. člena tega odloka se uporabljajo in dajejo po določenih 36. in 37. člena zakona o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43-335/67).

3. člen

Obveznost plačevanja prispevkov po 1. členu tega odloka velja od 1. januarja 1972.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 402-6/72

Žalec, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Žalec

Jožko Rozman l. r.

305.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 4. in 31. člena zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-77/72) in 115. člena statuta občine Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 17-210/68 in 24-320/69) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o upravnih taksah

1. člen

Za spise in dejanja v upravnih stvareh pri organih občine Žalec ter organizacijah združenega dela in drugih organizacijah, kadar v okviru javnih pooblastil odločajo v upravnih stvareh na zahtevo strank ter za druge predmete in dejanja, za katere je tako določeno v takšni tarifi, se uvažajo občinske upravne takse.

2. člen

Pri pobiranju upravnih taks iz 1. člena tega odloka se neposredno uporabljajo določbe zakona o upravnih taksah in vsakokratna tarifa, predpisana z zakonom o upravnih taksah, če ni v tem odloku drugače določeno.

3. člen

Če je takšna obveznost za spise in dejanja v upravnih stvareh pri občinskih organih ter za druge predmete in dejanja pri teh organih, za katere se plačujejo občinske upravne takse, nastala do dneva, ko se začne uporabljati ta odlok, se plača taksa po takšni tarifi

odloka o občinskih upravnih taksah (Uradni vestnik Celje, št. 7-114/69).

4. člen

Glede splošnih določb in oprostitev se neposredno uporabljajo določbe zakona o upravnih taksah.

5. člen

Prodajo taksnih vrednotnic na območju občine Žalec dovoli organizacijam združenega dela in drugim organizacijam svet za finance.

6. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS. S tem dnem preneha veljati odlok o občinskih upravnih taksah (Uradni vestnik Celje, št. 7-114/69).

Št. 422-6/72-4

Žalec, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Žalec

Jožko Rozman l. r.

306.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 56. člena zakona o sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 7-76/72) in 115. člena statuta občine Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 17-210/68 in 24-320/69) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1972 sprejela

ODLOK

o načinu prodaje taksnih vrednotnic za sodne takse

1. člen

Prodajo taksnih vrednotnic za sodne takse na območju občine Žalec dovoli organizacijam združenega dela in drugim organizacijam svet za finance.

2. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS. S tem dnem preneha veljati odlok o sodnih taksah v občini Žalec (Uradni vestnik Celje, št. 7-106/69).

Št. 422-6/72-4

Žalec, dne 23. marca 1972.

Predsednik
skupščine občine Žalec

Jožko Rozman l. r.

SPLOŠNI AKTI SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

SKUPŠČINA SKUPNOSTI
ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA DELAVCEV
LJUBLJANA

307.

Na podlagi 105. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70) in 127. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana (Uradni list SRS, št. 44/70) je sprejela skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana na seji dne 28. marca 1972

SKLEP

o spremembah in dopolnitvah statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana

1

V statutu skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana (Uradni list SRS, št. 44/70) se v prvem odstavku 4. člena za osrno alineo doda nova alineja, ki se glasi:

»— pravilnik o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest strokovne službe.«

2

Za drugim odstavkom 19. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Osebam, ki opravljajo obrt ali obrti podobno dejavnost, preneha zavarovanje za tisti čas, ko je delavnica začasno zaprta, če to ni posledica zadržanosti od dela po 51. členu statuta. Zavarovanje ne preneha, ko je delavnica začasno zaprta, če obrtnik še naprej plačuje prispevek za zdravstveno zavarovanje (podaljšano zavarovanje). Tako podaljšanje sme trajati največ eno leto.«

3

V 50. členu se črta četrti odstavek.

4

Za drugim odstavkom 52. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Zavarovancu — osebi, ki opravlja obrt ali obrti podobno dejavnost, ne gre nadomestilo osebnega dohodka med podaljšanim zavarovanjem po tretjem odstavku 19. člena.«

5

Tretji odstavek 64. člena se spremeni in se glasi:

»Nadomestilo osebnega dohodka, izračunano po prvem odstavku tega člena, ne more biti večje kot ga določi skupščina skupnosti s posebnim sklepom, ne more pa biti manjše kot 60% od osnove in tudi ne manjše od minimalnega osebnega dohodka, ki ga določijo republiški predpisi.«

6

Drugi odstavek 86. člena se spremeni in se glasi:

»Posmrtnina znaša enomesečni povprečni osebni dohodek, dosežen na območju skupnosti v preteklem letu, ki ga ugotovi skupščina skupnosti s posebnim sklepom.«

7

V drugem odstavku 106. člena se besede: »s tem statutom pooblaščen organizacija« nadomestijo z besedama: »strokovna služba.«

8

Prvi odstavek 109. člena se spremeni in se glasi: »Zdravniška komisija prve stopnje je organizacijsko sestavni del strokovne službe.«

9

V prvem odstavku 127. člena se črta 3. točka.

V 8. točki se besede: »zavoda za socialno zavarovanje v Ljubljani« nadomestijo z besedama: »strokovne službe«.

V 13. točki so besede: »zavod za socialno zavarovanje« nadomestijo z besedama: »strokovna služba«.

4. do 13. točke postanejo 3. do 12. točke.

10

V 143. členu se v 7. točki beseda: »zavoda« nadomesti z besedama: »strokovne službe«.

11

V drugem odstavku 145. člena se besede: »pooblaščen zavod za socialno zavarovanje« nadomestijo z besedama: »strokovna služba«.

12

V drugem odstavku 147. člena se številka: »6« nadomesti s številko: »9«.

13

V drugem odstavku 157. člena se besede: »zavodu za socialno zavarovanje« nadomestijo z besedama: »strokovni službi«.

14

V prvem odstavku 203. člena se besede: »zavoda za socialno zavarovanje Ljubljana« nadomestijo z besedama: »strokovne službe«, v drugem odstavku pa se besede: »šef računovodstva sredstev skupnosti zavoda za socialno zavarovanje Ljubljana« nadomestijo z besedami: »šef finančnega sektorja strokovne službe«.

15

Naslov devetega dela — Opravljanje strokovnih finančnih in administrativnih poslov — in 205. do 214. člani se spremenijo in se glasijo:

»OPRAVLJANJE STROKOVNIH, FINANČNIH
IN ADMINISTRATIVNIH ZADEV

205. člen

Strokovne, finančne in administrativne zadeve v zvezi z izvajanjem zdravstvenega zavarovanja opravlja strokovna služba (v nadaljnjem besedilu: služba).

Službo ustanovi skupščina s sklepom.

206. člen

Služba opravlja strokovne zadeve v zvezi z izvajanjem zakonov, statuta skupnosti, drugih njenih splošnih aktov ter drugih predpisov s področja zdravstvenega zavarovanja.

Služba zlasti: pripravlja analitsko in študijsko gradivo za odločanje samoupravnih organov skupnosti, izdaja odločbe na prvi stopnji o priznavanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja, skrbi za redno opravljanje drugih zadev finančne narave.

Služba nudi zavarovanim osebam, delovnim in drugim organizacijam tudi pravno in drugo pomoč v zvezi z uveljavljanjem pravic in izpolnjevanjem obveznosti iz zdravstvenega zavarovanja.

207. člen

Zavarovanci uveljavljajo svoje pravice preko službe in organov skupnosti.

Služba skrbi za varstvo pravic iz zdravstvenega zavarovanja in z zavarovanimi osebami neposredno sodeluje pri uveljavljanju pravic in izvajanju tega zavarovanja.

208. člen

Služba je organizirana po vrstah in vsebini dela.

Služba ima sektorje dela in druge notranje organizacijske enote.

Sektorji dela so: študijsko-analitični sektor, sektor za izvajanje zavarovanja, finančni sektor in upravno-kadrovski sektor.

Notranjo organizacijo službe in potrebno število delavcev določa pravilnik o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest strokovne službe, ki ga sprejme skupščina skupnosti.

209. člen

Službo vodi direktor.

210. člen

Direktorja službe imenuje skupščina skupnosti na predlog izvršilnega odbora skupščine.

Izvršilni odbor predlaga skupščini kandidata za imenovanje direktorja na podlagi razpisa, ki ga sam opravi. V postopku za predlaganje direktorja službe sodeluje predstavnik službe, ki ga imenuje najvišji organ upravljanja službe.

211. člen

Direktor se imenuje za dobo štirih let. Na podlagi razpisa se lahko ponovno imenuje.

212. člen

Za direktorja je lahko imenovan kandidat, ki ima končano visoko šolo pravne ali ekonomske smeri in ima najmanj 10 let delovnih izkušenj.

213. člen

Direktor je odgovoren skupščini in njenemu izvršilnemu odboru za zakonito, pravilno in pravočasno opravljanje zadev s področja izvajanja zdravstvenega zavarovanja.

Direktor skrbi za zakonitost pri odločanju o pravicah zavarovanih oseb in obveznostih organizacij ter pri drugem poslovanju v zvezi z izvajanjem zdravstvenega zavarovanja.

Direktor vodi delo službe po zakonitih in drugih predpisih, statutu in drugih splošnih aktih skupnosti ter splošnih aktih delovne skupnosti službe.

214. člen

Direktor zastopa skupnost v skladu s tem statutom:

1. v premoženjskih in drugih razmerjih, ki izvirajo iz poslovanja službe v zvezi z izvajanjem zdravstvenega zavarovanja;

2. v razmerjih, ki nastajajo v zvezi s sklepanjem pogodb z zdravstvenimi delovnimi organizacijami in drugimi organizacijami, ki sodelujejo pri izvajanju zdravstvenega zavarovanja;

3. v drugih razmerjih — kadar je za to pooblaščen s sklepom skupščine ali njenega izvršilnega odbora.

16

Za 214. členom se dodajo novi 215. do 227. členi, ki se glasijo:

»215. člen

Direktor zlasti skrbi za pripravo predlogov delovnih programov, finančnih načrtov skupnosti, predloge zaključnih računov skupnosti; skladno s sklepi skupščine in izvršilnega odbora skupščine sklepa pogodbe, skrbi za pripravljanje strokovnega gradiva za seje skupščine skupnosti, njenega izvršilnega odbora in drugih organov skupnosti, izdaja na prvi stopnji odločbe o pravicah zavarovanih oseb, opravlja druge zadeve s področja izvajanja zdravstvenega zavarovanja delavcev, ki so mu naložene s statutom skupnosti in s splošnimi akti ter sklepi organov skupnosti.

O izvrševanju sklepov skupščine in izvršilnega odbora skupščine ter drugih organov skupnosti poroča direktor na sejah teh organov ali za to določi drugega delavca.

216. člen

Skupščina skupnosti preverja delo direktorja in celotne službe skupnosti. Če ugotovi, da direktor s svojim delom in delom celotne službe ni pokazal zadovoljivih uspehov, ga lahko razreši dolžnosti direktorja pred potekom dobe, za katero je bil imenovan in razporedi na drugo njegovi izobrazbi ustrezno delo.

Direktor je lahko razrešen še pred potekom roka, za katerega je bil imenovan, tudi v naslednjih primerih:

- če s svojim nezakonitim in nepravilnim delom prizadene skupnosti znatnejšo materialno škodo,

- če onemogoča ali v znatnejši meri otežuje izpolnjevanje nalog skupnosti,

- če ne izpolnjuje določb statuta ali drugih splošnih aktov in sklepov organov skupnosti,

- če sam zahteva razrešitev ali če sporazumno s skupnostjo doseže razrešitev pred potekom roka.

Če direktor sam zahteva razrešitev, ga skupščina razreši praviloma s potekom šestmesečnega roka od dneva, ko je zahteval razrešitev.

Sporazumno je lahko razrešen tudi prej.

Postopek za razrešitev začne izvršilni odbor skupščine skupnosti.

217. člen

Vodilna delovna mesta v službi so: šef študijsko-analitičnega sektorja, šef sektorja za izvajanje zavarovanja, šef finančnega sektorja in šef upravno-kadrovskega sektorja.

218. člen

Vodilne delavce imenuje izvršilni odbor skupščine na predlog razpisne komisije.

Razpisno komisijo sestavljajo: predsednik in dva člana, ki jih imenuje izvršilni odbor, trije člani, ki jih imenuje najvišji organ upravljanja službe in direktor službe.

219. člen

Vodilni delavci se imenujejo za dobo štirih let in se na podlagi razpisa lahko ponovno imenujejo.

Delovno področje in naloge, strokovna izobrazba in delovne izkušnje vodilnih delavcev se določijo s pravilnikom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest strokovne službe.

220. člen

Določbe 216. člena tega statuta o razrešitvi direktorja se uporabljajo tudi za razrešitev drugih vodilnih delavcev.

221. člen

O sprejemu delavcev na delo in o prenehanju dela delavcev, razen direktorja in vodilnih delavcev, odloča organ, ki ga določa pravilnik o samoupravljanju delavcev službe.

Medsebojna delovna razmerja, to je pravice in obveznosti članov delovne skupnosti službe, ki izvirajo iz združenega dela, ureja pravilnik o medsebojnih razmerjih delavcev službe, ki ga sprejme najvišji organ upravljanja službe.

222. člen

Delavcem službe so zagotovljene samoupravne pravice, ki jih imajo delovni ljudje po ustavi, zakonih in samoupravnih aktih, zlasti pravica, da v skladu s svojim delom ustvarjajo dohodek in odločajo o delitvi ustvarjenega dohodka in osebnega dohodka v skladu z vloženim delom in doseženimi delovnimi uspehi ter po samoupravnem sporazumu o merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov.

223. člen

Delavci službe uresničujejo pravice samoupravljanja neposredno na zboru delovne skupnosti in prek svojih izvoljenih organov upravljanja.

Pristojnosti zbora delovne skupnosti, organe upravljanja službe in delovno področje teh organov določa pravilnik o samoupravljanju delavcev službe, ki ga sprejme zbor delovne skupnosti v soglasju s skupščino skupnosti.

Direktor skrbi in je odgovoren za izvrševanje splošnih aktov in sklepov organov upravljanja službe.

224. člen

Sredstva za delo službe se zagotavljajo v finančnem načrtu skupnosti in so dohodek delovne skupnosti službe.

Višina sredstev za delo službe se določi sporazumno med izvršilnim odborom skupščine in najvišjim organom upravljanja službe, na podlagi programa dela. Sredstva za delo službe se določijo v obliki letnega povračila, glede na rezultate izvršitve delovnega programa in zasedbe delovnih mest.

225. člen

Najvišji organ upravljanja službe samostojno sprejema finančni načrt za poslovno leto, s katerim

se zagotavljajo: poslovni stroški (materialni stroški in amortizacija), pogodbene in zakonske obveznosti ter osebna in splošna poraba in sredstva za sklade službe. Najvišji organ upravljanja službe tudi potrjuje zaključni račun in odloča o delitvi doseženega dohodka.

226. člen

Z osnovnimi sredstvi in drobnim inventarjem skupnosti upravlja in gospodari služba.

O prometu z nepremičnimi osnovnimi sredstvi odloča skupščina skupnosti.

O prometu s premičnimi osnovnimi sredstvi in drobnim inventarjem odloča najvišji organ upravljanja službe.

Služba mora z osnovnimi sredstvi in drobnim inventarjem upravljati in gospodariti kot dober gospodar, zlasti pri vzdrževanju in obnavljanju.

Upravljanje, gospodarjenje in promet z osnovnimi sredstvi in drobnim inventarjem podrobneje ureja poseben splošni akt, ki ga sprejme skupščina skupnosti.

227. člen

Skupščina skupnosti lahko sklene, da služba prevzame opravljanje strokovnih, finančnih in administrativnih zadev tudi za druge skupnosti oziroma organizacije.

17

Dosedanji 215. do 231. členi postanejo 228. do 244. členi.

18

232. člen se črta.

19

233. do 235. členi postanejo 245. do 247. členi.

20

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. aprila 1972.

Št. 022-6/72

Ljubljana, dne 28. marca 1972.

Skupščina skupnosti
zdravstvenega zavarovanja delavcev
Ljubljana

Predsednik
Stane Košir l. r.

308.

Na podlagi 127. in 205. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana (Uradni list SRS, št. 44/70 in 13/72) je sprejela skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana na seji dne 28. marca 1972

SKLEP
o ustanovitvi strokovne službe

1.

Za opravljanje strokovnih, finančnih in administrativnih zadev v zvezi z izvajanjem zdravstvenega zavarovanja delavcev se ustanovi strokovna služba (v nadaljnjem besedilu: služba).

Služba lahko opravlja strokovne, finančne in administrativne zadeve tudi za druge skupnosti, ki opravljajo enake ali podobne dejavnosti.

2

Na delo v službo skupnosti se prevzamejo z njihovo privolitvijo vsi delavci, ki so na dan 31. marca 1972 na delu v Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje v Ljubljani ali so bili do tega dne sprejeti na delo.

3

Skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana prevzame finančna in materialna sredstva ter vse pravice in obveznosti Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Ljubljani po bilančnem stanju na dan 31. marca 1972.

4

Z materialnimi in finančnimi sredstvi, ki jih skupnost po prejšnji točki prevzame od Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Ljubljani, upravlja in gospodari služba.

Za svoje finančno poslovanje ima služba žiro račune pri službi družbenega knjigovodstva v Ljubljani.

5

Do sprejema pravilnika o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest po 208. členu statuta skupnosti, določi notranjo organizacijo službe skupščina skupnosti z začasnim sklepom.

6

Do izvolitve organov upravljanja službe po 223. členu statuta skupnosti, opravljajo naloge najvišjega organa upravljanja službe izvoljeni člani sveta zavoda KZSZ Ljubljana kot začasni svet službe, naloge kolektivnega izvršilnega organa pa izvoljeni člani upravnega odbora in odbora za delovna razmerja, kot začasni upravni odbor.

Začasni svet službe sprejme začasni pravilnik o samoupravljanju delavcev službe.

Začasni svet službe razpiše volitve v najvišji organ upravljanja službe, ki mora biti izvoljen in konstituiran do 15. maja 1972.

7

Do imenovanja direktorja službe po razpisu opravlja njegove naloge vršilec dolžnosti, ki ga imenuje skupščina.

Do imenovanja vodilnih delavcev po razpisu opravljajo njihove naloge vršilci dolžnosti, ki jih imenuje izvršilni odbor.

Delovno mesto direktorja službe mora biti razpisano do 15. aprila 1972, druga vodilna delovna mesta pa do 31. maja 1972.

8

Služba po tem sklepu začne poslovati 1. aprila 1972.

9

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 022/4-72

Ljubljana, dne 28. marca 1972.

Skupščina skupnosti
zdravstvenega zavarovanja delavcev
Ljubljana

Predsednik
Stane Košir l. r.

309.

Na podlagi 50. in 127. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana (Uradni list SRS, št. 44/1970 in 13/72) je sprejela skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana na seji dne 28. marca 1972

SKLEP

o dopolnitvah sklepa o prispevkih zavarovanih oseb k stroškom za določene oblike zdravstvenega varstva

1

V sklepu o prispevkih zavarovanih oseb k stroškom za določene oblike zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 8-246/71) se pod točko 3 v 2. točki za besedilom pod b) namesto podpičja postavi vejica ter doda novo besedilo pod c), ki se glasi:

»c) če je po odredbi zdravnika, ki zavarovano osebo zdravi, zaradi iste bolezni potreben večkratni prevoz z reševalnim vozilom, razen za prvi prevoz;«

Za 7. točko se doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. otroci od dopolnjenega 15. leta starosti, če so nezmožni za samostojno življenje in delo po predpisih o invalidskem zavarovanju, in sicer za zdravstvene storitve in pripomočke, navedene v 1., 5., 6. in 7. točki.«

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-20/70

Ljubljana, dne 28. marca 1972.

Skupščina skupnosti
zdravstvenega zavarovanja delavcev
Ljubljana

Predsednik
Stane Košir l. r.

310.

Na podlagi 64. in 127. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana (Uradni list SRS, št. 44/70 in 13/72) je sprejela skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev na seji dne 28. marca 1972

SKLEP

o največjem znesku nadomestila osebnega dohodka

1

Največji znesek enomesečnega nadomestila osebnega dohodka po tretjem odstavku 64. člena statuta skupnosti znaša 5.400 dinarjev.

2

Zavarovancem, ki na dan ko začne veljati ta sklep, prejemajo nadomestilo osebnega dohodka v breme skupnosti, gre še naprej nadomestilo v višini kot ga prejemajo.

3

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 190-13/72

Ljubljana, dne 28. marca 1972.

Skupščina skupnosti
zdravstvenega zavarovanja delavcev
Ljubljana

Predsednik

Stane Košir l. r.

POPRAVEK

sklepa o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki delajo v tujini ali so na strokovnem izpopolnjevanju v tujini in o stopnji prispevka (Uradni list SRS, št. 9-105/72).

Točka 4 tega sklepa, ki je na vrhu desnega stolpca 252 strani, mora biti pravilno za točko 3 in tremi vrstami te točke.

Uredništvo

VSEBINA:

Stran

132. Resolucija o dolgoročnem razvoju Socialistične republike Slovenije	399
133. Zakon o starostnem zavarovanju kmetov	418
134. Odlok o načrtu statističnih raziskovanj v SR Sloveniji za leto 1972	424
135. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o povračilih poslancem skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje skupščina SR Slovenije	428
136. Odlok o izvolitvi sodnikov vrhovnega sodišča SR Slovenije	428
137. Odlok o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov okrožnega sodišča v Kranju	428
138. Odlok o razrešitvi in imenovanju glavnega direktorja centrale službe družbenega knjigovodstva za Socialistično republiko Slovenijo	431
139. Odlok o imenovanju namestnika republiškega sekretarja za finance	431
140. Odlok o razrešitvi in izvolitvi nekaterih članov komisije skupščine SR Slovenije za vprašanja mednarodnih odnosov	431
141. Odlok o razrešitvi predsednika, podpredsednika in člana odbora za družbeno-ekonomske odnose republiškega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije in o izvolitvi predsednika in podpredsednika tega odbora	432
142. Odlok o razrešitvi in imenovanju začasne komisije enotnega zbora delovnih skupnosti skupščine SR Slovenije za proučitev vprašanj s področja družbeno-ekonomskih odnosov in vprašanj financiranja družbenopolitičnih in samoupravnih skupnosti	432
143. Odlok o razrešitvi in izvolitvi podpredsednika prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije	432
144. Odlok o razrešitvi in izvolitvi predsednika in podpredsednika odbora za vzgojo in izobraževanje prosvetno-kulturnega zbora skupščine Socialistične republike Slovenije	433
145. Odlok o imenovanju osmih predstavnikov SR Slovenije v skupščino izobraževalne skupnosti SR Slovenije	433
146. Odlok o imenovanju članov Inicijativnega odbora za ustanovitev republiške skupnosti za ceste	433
147. Odredba o obveznem cepitvenju prebivalstva zoper koze v SR Sloveniji	434
148. Metodologija za primerjavo skladnosti samoupravnih sporazumov in njihovega izvajanja z zakonom in splošnim družbenim dogovorom	434

SPLOŠNI AKTI REPUBLIŠKIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:

149. Pogodba o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojnih obrtnikov in samostojnih gostincev	437
---	-----

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN:

262. Odlok o davkih občanov (Brežice)	439
263. Odlok o občinskih upravnih taksah in prodaji upravnih in sodnih taksnih vrednotnic (Brežice)	443
264. Odlok o proračunu občine Brežice za leto 1972	443
265. Odlok o stopnjah prispevkov za dnevno varstvo otrok (Brežice)	445
266. Odlok o določitvi sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja (Brežice)	445
267. Odlok o izločanju stalnih sredstev občine Brežice za financiranje dejavnosti občinske konference SZDL Brežice	446
268. Odlok o ustanovitvi in organizaciji partizanskih enot na območju občine Brežice	446
269. Sklep o sprejetju občinskega načrta za civilno zaščito (Brežice)	447
270. Odlok o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo upravnim in drugim organom v občini Celje med materialne stroške	447

Stran	Stran
271. Odlok o spremembi odloka o maksimiranju cen določenih proizvodov in storitev (Celje)	447
272. Odlok o spremembi odloka o redu in disciplini na žitnicah, vlečnicah in smučarskih progah (Celje)	447
273. Odlok o imenovanju ulice na Lavi (Celje)	448
274. Odlok o imenovanju stanovanjskega predela »Na zelenici« (Celje)	449
275. Sklep o soglasju k določitvi dela cene vode, ki je namenjen za redno in investicijsko vzdrževanje komunalnih naprav in dela cene vode, ki je namenjen za razširjeno reprodukcijo za leto 1971 (Celje)	449
276. Sklep o potrditvi statuta kulturne skupnosti Celje	449
277. Odlok o proračunu občine Litija za leto 1972	450
278. Odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča v občini Litija	451
279. Sprememba in dopolnitev odloka o urbanističnem redu v občini Litija	453
280. Sprememba in dopolnitev odloka o določitvi gradbenih objektov, ki se štejejo za pomožne objekte (Litija)	453
281. Resolucija o usmeritvi gospodarskega in družbenega razvoja občine Slovenske Konjice v letu 1972	453
282. Odlok o davkih občanov (Slovenske Konjice)	457
283. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku (Slovenske Konjice)	461
284. Odlok o proračunu občine Slovenske Konjice za leto 1972	462
285. Odlok o oblikovanju sredstev za izobraževanje in vzgojo v letu 1972 (Slovenske Konjice)	463
286. Odlok o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v letu 1972 (Slovenske Konjice)	463
287. Odlok o načinu prodaje taksnih vrednotnic na območju občine Slovenske Konjice	464
288. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o občinskih sodnih taksah (Slovenske Konjice)	464
289. Odlok o občinskih upravnih taksah (Slovenske Konjice)	464
290. Odlok o povračilih osebnega dohodka in potnih stroškov odbornikom, članom svetov, komisij in drugih kolegialnih organov skupščine občine Slovenske Konjice	465
291. Odlok o povračilu stroškov sodnikom porotnikom (Slovenske Konjice)	466
292. Odlok o uporabi dohodkov, izločenih v letu 1971 kot sredstva posebne rezerve (Slovenske Konjice)	467
293. Odlok o davkih občanov občine Vrhnika	467
294. Odlok o spremembi odloka o občinskem davku od prometa blaga na drobno in od plačil za storitve (Vrhnika)	471
295. Odlok o prodaji taksnih vrednotnic na drobno v občini Vrhnika	471
296. Odlok o spremembi odloka o prispevkih in davkih občanov občine Vrhnika	472
297. Odlok o spremembi odloka o načinu formiranja sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja v občini Vrhnika	472
298. Odlok o proračunu občine Vrhnika za leto 1972	472
299. Odlok o spremembah odloka o merilih za uporabo finančnih sredstev namenjenih za stanovanja udeležencev NOV (Vrhnika)	473
300. Odlok o stopnjah prispevka za dnevno varstvo otrok v letu 1972 (Vrhnika)	473
301. Odlok o davkih občanov (Zalec)	474
302. Odlok o proračunu občine Zalec za leto 1972	478
303. Odlok o financiranju vzgoje in izobraževanja v občini Zalec v letu 1972	479
304. Odlok o stopnjah prispevka za otroško varstvo v letu 1972 (Zalec)	479
305. Odlok o upravnih taksah (Zalec)	480
306. Odlok o načinu prodaje taksnih vrednotnic za sodne takse (Zalec)	480
SPLOŠNI AKTI SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA:	
307. Sklep o spremembah in dopolnitvah statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana	481
308. Sklep o ustanovitvi strokovne službe (Ljubljana)	483
309. Sklep o dopolnitvah sklepa o prispevkih zavarovanih oseb k stroškom za določene oblike zdravstvenega varstva (Ljubljana)	484
310. Sklep o največjem znesku nadomestila osebnega dohodka (Ljubljana)	485
— Popravek sklepa o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki delajo v tujini ali so na strokovnem izpopolnjevanju v tujini in o stopnji prispevka	
	485